

- Δευτ. 1,14 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε· καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι.
Δευτ. 1,14 Τότε ἀποκριθήκατε εἰς ἐμέ καὶ εἶπατε· καλὸν εἶναι αὐτὸ τὸ ἔργον, ποῦ μας εἶπετε νὰ κάμωμεν.
Δευτ. 1,15 καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν.
Δευτ. 1,15 Ἐπήρα τότε ἀπὸ σας ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ ἀνέθεσα εἰς αὐτοὺς νὰ σας διοικούν, κατέστησα ἀπὸ αὐτοὺς μεταξὺ σας χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους καὶ αρχηγούς δέκα ἀνδρῶν, διδασκάλους καὶ δικαστὰς μεταξὺ σας.
Δευτ. 1,16 καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ.
Δευτ. 1,16 Ἐδωσα ἐντολὴν τοῖς δικαστὰς σας κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, λέγων· Νὰ ἀκούετε με προσοχὴν τὰς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν σας παρουσιαζομένας διαφορὰς, νὰ κρίνετε δικαίως τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ ξένου τινός.
Δευτ. 1,17 οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσομαι αὐτό.
Δευτ. 1,17 Κατὰ τὴν δίκην δεν θα λαμβάνῃς υπ' ὄψει σου πρόσωπον. Ὅπως θα κρίνῃς τὸν ταπεινὸν καὶ ἀσημον, ἐτσι θα κρίνῃς τὸν ἀξιωματοῦχον καὶ ἐπίσημον. Δεν θα συστέλλῃς καὶ δεν θα δυστάξῃς ἐνώπιον οὐδενός ἀπὸ τοὺς διαδίκους, διότι ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης εἶναι ἔργον Θεοῦ. Ἐὰν δε καὶ παρουσιασθῇ καμμιά δύσκολος ὑπόθεσις, θα ἀναφέρῃς εἰς ἐμέ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν· ἐγὼ θα τὴν ἐξετάζω, θα τὴν κρίνω καὶ θα ἀποφασίζω.
Δευτ. 1,18 καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ποιήσατε.
Δευτ. 1,18 Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον σας ἔδωσα ἐντολὴν δι' ὅλα ὅσα πρέπει νὰ κάμῃτε.
Δευτ. 1,19 καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρήβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην, ἣν εἶδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ ἦλθομεν ἕως Καδης Βαρνή.
Δευτ. 1,19 Ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ τὸ ὄρος Χωρήβ, ἐβαδίσσαμεν ὅλην τὴν μεγάλην καὶ φοβερὰν ἐκείνην ἔρημον, τὴν ὁποῖαν εἶδατε, ἐπορεύθημεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὄρους τῶν Ἀμορραίων, ὅπως μας διέταξεν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας, καὶ ἦλθομεν ἕως τὴν πόλιν Καδης Βαρνή.
Δευτ. 1,20 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς· ἦλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὃς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.
Δευτ. 1,20 Καὶ εἶπα πρὸς σας· ἐφθάσατε ἕως τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, σύνορον τῆς Χαναάν, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος παραδίδει τῶρα εἰς σας.
Δευτ. 1,21 ἴδετε, παραδέδωκεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν· ἀναβάντες κληρονομήσατε, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν· μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσατε.
Δευτ. 1,21 Ἰδέτε ! Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας ἔχει πλέον παραδώσει εἰς τὰ χέρια σας τὴν χώραν αὐτήν. Εἰσέλθετε εἰς αὐτήν, κυριεύσατέ τὴν ὡς κληρονομίαν σας, ὅπως εἶπεν εἰς σας ὁ Θεὸς τῶν προγόνων σας. Μὴ φοβηθῆτε κανένα καὶ μὴ δειλιάσατε.
Δευτ. 1,22 καὶ προσήλθατέ μοι πάντες καὶ εἶπατε· ἀποστειλώμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς.
Δευτ. 1,22 Ἠλθατε τότε πρὸς ἐμέ ὅλοι καὶ μοι εἶπατε· Πρὶν ἡμεῖς εἰσέλθωμεν, ἀς ἀποστειλώμεν ἄνδρας κατασκόπους νὰ ἐπιθεωρήσουν καὶ ἐρευνήσουν τὴν χώραν καὶ νὰ μας δώσουν πληροφορίαν δια τὴν ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θα διαβώμεν πρὸς αὐτήν καὶ δια τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας θα εἰσέλθωμεν.
Δευτ. 1,23 καὶ ἤρρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα, καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν.
Δευτ. 1,23 Μοι ἤρρεσεν αὐτὴ ἡ πρότασις σας καὶ ἐξέλεξα ἀπὸ σας δώδεκα ἄνδρας, ἕνα ἀπὸ κάθε φυλὴν.
Δευτ. 1,24 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦλθοσαν ἕως Φάραγος βότρου καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν.
Δευτ. 1,24 Αὐτοὶ δε ἐτράπησαν πρὸς τὴν Χαναάν, ἀνέβησαν πρὸς τὴν ορεινὴν χώραν τῆς Παλαιστίνης, ἐφθασαν μέχρι τῆς κοιλάδας, ποῦ ὀνομάζεται “Φαραγὸς Βοτρου”, καὶ κατεσκόπευσαν τὴν χώραν.
Δευτ. 1,25 καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔλεγον· ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.
Δευτ. 1,25 Ἐπήραν εἰς τὰ χέρια τῶν ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῆς, ἔφεραν αὐτὸν ὡς δειγμὰ πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔλεγον· Εὐφορὸς καὶ πλουσία εἶναι ἡ χώρα αὐτή, τὴν ὁποῖαν μας δίδει ὁ Κύριος.
Δευτ. 1,26 καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι, ἀλλ' ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
Δευτ. 1,26 Ἀλλὰ σεις δεν ἠθελήσατε νὰ εἰσέλθετε εἰς αὐτήν· δεν ὑπηκούσατε εἰς τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Δευτ. 1,27 καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἶπατε· διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡμᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμορραίων, ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς.
Δευτ. 1,27 μάλιστα δε καὶ ἐγογγύζατε εἰς τὰς σκηνάς σας, πικρῶς παραπονούμενοι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ λέγοντες· Μας ἐβγαλεν

ο Κύριος από την χώραν της Αιγύπτου, επειδή μας μισεί, δια να μας παραδώση εις τα χέρια των Αμορραίων και να μας εξολοθρεύση !

- Δευτ. 1,28 ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν; οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν λέγοντες· ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμένοι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἑώρακαμεν ἐκεῖ.
- Δευτ. 1,28 Που λοιπὸν ἡμεῖς τώρα θα πορευθῶμεν; Οἱ ἀδελφοὶ μας οἱ κατάσκοποι κατεπτόησαν καὶ κατέθλιψαν τὰς καρδίας μας, λέγοντες· Οἱ ἄνδρες τῆς Παλαιστίνης εἶναι μεγαλόσωμοι καὶ πολὺ δυνατώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς, αἱ πόλεις τῶν μεγάλαι καὶ οχυραὶ με τείχη, που φθάνουν ἕως στον οὐρανόν. Ἐκτός δε τούτου εἶδομεν ἐκεῖ καὶ ἀπογόνους τῶν ονομαστῶν ἐκείνων γιγάντων !
- Δευτ. 1,29 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς· μὴ πτήξετε, μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν·
- Δευτ. 1,29 Ἐγὼ ὁμως εἶπα πρὸς σας. Μὴ πτοηθῆτε, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ αὐτοὺς.
- Δευτ. 1,30 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
- Δευτ. 1,30 Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖος ὡς ὁδηγὸς καὶ προστάτης προπορεύεται ἐμπροσθέν σας, αὐτὸς θα πολεμήσῃ μαζί σας καὶ θα κατανικήσῃ αὐτοὺς, θα κάμῃ καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν, ὅσα ἔκαμε πρὸς χάριν σας εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.
- Δευτ. 1,31 καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἣν εἶδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὡς ἐτροφοφόρησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὡς εἴ τις τροφοφόρησαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς ἣν ἐπορεύθητε, ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
- Δευτ. 1,31 Εἶδατε καὶ σεις οἱ ἴδιοι, πῶς εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἐρημον Φαράν, τὴν ὁποία διηρχόμεθα κατευθυνόμενοι πρὸς τὴν Παλαιστίνην, πῶς Κύριος ὁ Θεὸς σας σας διέθρεψε με τὴν στοργὴν, ὅπως ὁ στοργικὸς πατέρας διατρέφει τὸ παιδί του. Καὶ αὐτὸ εἰς ὅλην τὴν διαδρομὴν που ἐκάμετε, μέχρις που εφθάσατε στοῦτον τὸν τόπον.
- Δευτ. 1,32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
- Δευτ. 1,32 Παρ' ὅλα ὁμως τὰ θαυμαστὰ αὐτὰ δείγματα τῆς θείας δυνάμεως καὶ προστασίας δεν ἐπιστεύσατε εἰς Κύριον τὸν Θεόν μας,
- Δευτ. 1,33 ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτός, δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.
- Δευτ. 1,33 ὁ ὁποῖος προπορεύεται ἐμπρὸς μας στον δρόμον, νὰ ἐκλέξῃ δια σας τόπον, ὁδηγῶν συνεχῶς σας κατὰ μεν τὴν νύκτα δια πυρός, κατὰ δε τὴν ἡμέραν δια νεφέλης, δεικνύων πρὸς σας τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθήσετε.
- Δευτ. 1,34 καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσε λέγων·
- Δευτ. 1,34 Ὁ Θεὸς ἤκουσε τὰ λόγια του γογγυσμοῦ καὶ τῆς ἀχαριστίας σας, ὠργίσθη καὶ ὠρκίσθη λέγων·
- Δευτ. 1,35 εἰ ὄψεται τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
- Δευτ. 1,35 Ἀν ποτὲ κανεὶς ἴδῃ ἀπὸ τοὺς ἀθρώπους αὐτοὺς τὴν ἔφορον καὶ πλουσίαν χώραν, τὴν ὁποίαν ὠρκίσθη στους προπάτοράς σας !
- Δευτ. 1,36 πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή, οὗτος ὄψεται αὐτήν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς Κύριον.
- Δευτ. 1,36 Πλὴν μόνον ὁ Χάλεβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή, αὐτὸς θα ἴδῃ τὴν χώραν αὐτὴν καὶ εἰς αὐτὸν θα δώσω τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐπάτησε, δια νὰ κατασκοπεύσῃ, εἰς αὐτὸν καὶ στους ἀπογόνους του, διότι ἐστάθη με τὸ μέρος του Κυρίου.
- Δευτ. 1,37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύριος δι' ὑμᾶς λέγων· οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ·
- Δευτ. 1,37 Ἐξ αἰτίας σας ὠργίσθη καὶ ἐναντίον μου ὁ Θεὸς καὶ μου εἶπε· Οὔτε σὺ θα εἰσέλθῃς ἐκεῖ.
- Δευτ. 1,38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκὸς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ· αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτήν τῷ Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 1,38 Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται πάντοτε παρὰ τὸ πλευρόν σου, αὐτὸς θα εἰσέλθῃ ἐκεῖ. Αὐτὸν δε σὺ ἐνίσχυσέ τον καὶ κατάρτισέ τον, διότι αὐτὸς θα καταλάβῃ καὶ δια κλήρου θα διαμοιράσῃ τὴν γῆν τῆς Χαναάν εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας.
- Δευτ. 1,39 καὶ πᾶν παιδίον νέον, ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.
- Δευτ. 1,39 Ἐπίσης τὰ μικρὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα σήμερον δεν ἠμποροῦν νὰ ξεχωρίσουν καλόν καὶ κακόν, αὐτοὶ θα εἰσέλθουν ἐκεῖ· εἰς αὐτοὺς θα δώσω τὴν χώραν· αὐτοὶ θα τὴν κληρονομήσουν.
- Δευτ. 1,40 καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἐρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
- Δευτ. 1,40 Σεις δε τότε ἐγυρίσατε καὶ ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἐρημον Σιν με κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν.
- Δευτ. 1,41 καὶ ἀπεκρίθητε καὶ εἶπατε· ἡμάρτομεν ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος.

- Δευτ. 1,41 Αποκριθήκατε και είπατε· Ημαρτήσαμεν ενώπιον Κυρίου του Θεού μας. Μετανοούμεν και αποφασίζομεν τώρα να εισέλθομεν εις την Χαναάν και να πολεμήσωμεν σύμφωνα με τας εντολάς, που έχει δώσει Κυριος ο Θεός μας. Ο κάθε Ισραηλίτης ανέλαβε τα πολεμικά αυτού όπλα και συγκεντρωθέντες εβαδίζατε όλοι προς το όρος (δια την Παλαιστίνην).
- Δευτ. 1,42 καί εἶπε Κύριος πρὸς με· εἶπόν αὐτοῖς· οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε, οὐ γὰρ εἰμι μεθ' ὑμῶν· καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν·
- Δευτ. 1,42 Ο Κυριος όμως ειπε τότε προς εμε· Ειπέ προς αυτούς· δεν θα ανεβήτε εις την Παλαιστίνην και δεν θα πολεμήσετε τους κατοίκους της, διότι εγώ δεν είμαι πλέον μαζί σας. Αποφύγετε τον μάταιον αυτόν πόλεμον, δια να μη συντριβήτε από τους εχθρούς σας.
- Δευτ. 1,43 καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα Κυρίου καὶ παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος.
- Δευτ. 1,43 Αυτά εγώ σας τα είπα, αλλά σεις δεν με ακούσατε. Και έτσι καταπατήσατε την εντολήν του Κυρίου και παραβάται ενώπιον του Θεού επροχωρήσατε προς το όρος (δια την Παλαιστίνην).
- Δευτ. 1,44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς, ὡσεὶ ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεῖρ ἕως Ἑρμᾶ.
- Δευτ. 1,44 Οι Αμορραίοι όμως, οι οποίοι κατοικούσαν την ορεινήν εκείνην περιοχὴν της νοτίου Παλαιστίνης, εξήλθον εις πόλεμον εναντίον σας. Σας ενίκησαν και σας κατεδίωξαν, ὡσαν εξερευθισμένοι μέλισσαι, και σας ετραυμάτιζαν με τα βέλη και τας μαχαίρας των, από το όρος Σηεῖρ ἕως την πόλιν Ερμά.
- Δευτ. 1,45 καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν.
- Δευτ. 1,45 Μετά το τραγικόν αυτό πάθημά σας εκκαθήσατε και εκλαίατε ενώπιον Κυρίου του Θεού μας, αλλά ο Κυριος δεν ήκουσε την φωνήν σας ούτε και σας επρόσεξε.
- Δευτ. 1,46 καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλάς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε.
- Δευτ. 1,46 Και εκαθήσατε τότε εις Καδης επί τόσον μακρόν χρόνον, ὅσον εμείνατε εκεί.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 2

- Δευτ. 2,1 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ ἡμέρας πολλάς.
- Δευτ. 2,1 Εστράφημεν τότε και εξεκινήσαμεν προς νότον εις την ἔρημον, πέραν από τον Ελαντικόν κόλπον, ὅπως με διέταξεν ο Κυριος, εβαδίσαμεν ημέρας πολλάς και επορευθήμεν κύκλω από το όρος Σηεῖρ.
- Δευτ. 2,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με·
- Δευτ. 2,2 Τοτε μου ειπεν ο Κυριος·
- Δευτ. 2,3 ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο, ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρᾶν·
- Δευτ. 2,3 Αρκετόν χρόνον εβαδίσατε κύκλω από το όρος τούτο· τώρα λοιπόν στραφήτε προς βορράν.
- Δευτ. 2,4 καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων· ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὀρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἡσαῦ, οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.
- Δευτ. 2,4 Δώσε εντολήν στον ισραηλιτικόν λαόν και ειπέ προς αυτούς· θα περάσετε πρώτα από τα σύνορα της χώρας των αδελφών σας, των Ιδουμαίων, των απογόνων του Ησαῦ, οι οποίοι κατοικούν στο όρος Σηεῖρ. Αυτοί θα σας φοβηθούν και θα προσέξουν πολύ, ὡστε να μη ἔλθουν εις σύγκρουσιν με σας.
- Δευτ. 2,5 μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ.
- Δευτ. 2,5 Αλλά και σεις να μου κάμετε προς αυτούς πόλεμον εναντίον των διότι εγώ δεν θα σας δώσω ούτε ένα βῆμα ποδός από την χώραν των, επειδή το όρος Σηεῖρ και την περιοχὴν του εκληροδότησα στους απογόνους του Ησαῦ.
- Δευτ. 2,6 ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε·
- Δευτ. 2,6 Με χρήματα θα αγοράζετε από αυτούς τρόφιμα δια να τρώγετε, και εν μέτρῳ αντί χρημάτων θα παίρνετε από αυτούς νερό δια να πίνετε.
- Δευτ. 2,7 ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου· διάγνωθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην· ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ Θεὸς σου μετὰ σοῦ, οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος.
- Δευτ. 2,7 Να ενθυμήσθε δε ότι Κυριος ο Θεός σας σας ευλόγησεν εις κάθε ἔργον των χειρῶν σας. Μαθετε καλά και μη λησμονήτε, πως περάσατε την μεγάλην εκείνην και φοβερὰν ἔρημον Φαράν. Ἰδοὺ ἐπὶ τεσσαράκοντα κατὰ συνέχειαν ἔτη Κυριος ο Θεός είναι μαζί σας και δεν εστερηθήκατε από τίποτε.

- Δευτ. 2,8 καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἡσαΐ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηεὶρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἄραβα ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γεσιῶν Γάβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ.
- Δευτ. 2,8 Ὑπακούσαντες κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν στὸν Θεὸν παρεκάμψαμεν καὶ δὲν ενοχλήσαμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας, ἀπογόνους τοῦ Ἡσαΐ, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν στὸ ὄρος Σηεὶρ. Εβεδίσαμεν τὴν ὁδὸν, ἡ ὁποία διέρχεται τὴν περιοχὴν Ἀραβα, ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὰς πόλεις Αἰλῶν καὶ Γεσιῶν Γάβερ. Ἐπειτα ἐστρέψαμεν καὶ ἐκινήθημεν πρὸς τὴν ἔρημον τῆς χώρας Μωάβ.
- Δευτ. 2,9 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Λῶτ δέδωκα τὴν Ἀροὴρ κληρονομεῖν.
- Δευτ. 2,9 Εἶπε δε πρὸς ἐμέ ὁ Κύριος· Μὴ τρέφετε ἐχθρικός διαθέσεις κατὰ τῶν Μωαβιτῶν καὶ μὴ ἀναλάβετε πόλεμον ἐναντίον τῶν· διότι ἐγὼ δὲν θα σὰς δώσω κληρονομίαν ἀπὸ τὴν χώραν αὐτῶν, ἐπειδὴ στους ἀπογόνους τοῦ Λωτ ἐγὼ δώσω ὡς κληρονομίαν τὴν Ἀροὴρ, τὴν Μωάβ.
- Δευτ. 2,10 (οἱ Ὅμμιν πρότεροι ἐνεκάθηnton ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες, ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ·
- Δευτ. 2,10 (Προ αὐτῶν εἶχαν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν χώραν Μωάβ, οἱ Ομμίν, ἄνδρες μεγάλου ἀναστήματος, πολυάριθμοι καὶ ἰσχυροὶ ὅπως οἱ Ἐνακίμ.
- Δευτ. 2,11 Ῥαφαῖν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ, καὶ οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὅμμιν.
- Δευτ. 2,11 Ἐθεωροῦντο Ραφαῖν, δηλαδὴ γίγαντες καὶ αὐτοί, ὅπως καὶ οἱ Ἐνακίμ. Οἱ Μωαβῖται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ὅμμιν.
- Δευτ. 2,12 καὶ ἐν Σηεὶρ ἐνεκάθητο ὁ Χορράϊος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ Ἡσαΐ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν δέδωκε Κύριος αὐτοῖς).
- Δευτ. 2,12 Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χώραν Σηεὶρ κάτοικοι προηγουμένως ἦσαν οἱ Χορραῖοι, τοὺς ὁποῖους οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἡσαΐ, οἱ Ἰδουμαῖοι, τοὺς κατέστρεψαν καὶ τοὺς ἐξολόθρευσαν ἀπὸ ἐμπρὸς τῶν καὶ ἐγκατεστάθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν χώραν ἀντὶ ἐκείνων. Ἐκαμαν οἱ Ἰδουμαῖοι στους παλαιοὺς κατοικοὺς τῆς χώρας, ὅτι οἱ Ἰσραηλίται θα κάμουν εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν ὡς κληρονομίαν τῶν θα τοὺς δώσῃ ὁ Κύριος).
- Δευτ. 2,13 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρέτ.
- Δευτ. 2,13 Τώρα λοιπὸν ἐγερθῆτε, ξεκινήσατε καὶ βαδίσατε παρὰ τὴν φάραγγα Ζαρέτ.
- Δευτ. 2,14 καὶ αἱ ἡμέραι, ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρέτ, τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη, ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῖς·
- Δευτ. 2,14 Το χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνή, μέχρις ὅτου διήλθαμεν τὴν φάραγγα Ζαρέτ, ἦτο τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη, ἕως ὅτου ὅλη ἡ γενεὰ ἐκείνη τῶν ἀνδρῶν τῶν δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα ἀπέθανον καὶ ἐξέλιπον ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς εἶχεν ὀρκισθῆ δι' αὐτοὺς.
- Δευτ. 2,15 καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλώσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπεσαν.
- Δευτ. 2,15 Ἡ παντοδύναμος καὶ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἐπέπεσεν ἐναντίον τῶν, δια νὰ τοὺς ἐξοντώσῃ ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου, μέχρις ὅτου ὅλοι πρᾶγματι ἐχάθησαν.
- Δευτ. 2,16 καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴ ἔπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστᾶι ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,
- Δευτ. 2,16 Ὅτε ἀπέθαναν καὶ ἔλειψαν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ δυνάμενοι νὰ φέρουν ὅπλα,
- Δευτ. 2,17 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με λέγων·
- Δευτ. 2,17 ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς ἐμέ καὶ εἶπε·
- Δευτ. 2,18 οὐ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὄρια Μωάβ τὴν Σηεὶρ
- Δευτ. 2,18 Σὺ θα διαβῆς σήμερον τὰ σύνορα τῆς Μωάβ καὶ Σηεὶρ τὸ ὄρος αὐτῆς.
- Δευτ. 2,19 καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἰῶν Ἀμμάν· μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς μηδὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἰῶν Ἀμμάν σοι ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λῶτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ.
- Δευτ. 2,19 Θα φθάσετε πλησίον τῶν Ἀμμανιτῶν. Μὴ δεῖξετε ἐχθρικός διαθέσεις ἐναντίον τῶν καὶ οὔτε νὰ ἀναλάβετε πόλεμον κατ' αὐτῶν, διότι ἀπὸ τὴν χώραν τῶν υἰῶν Ἀμμάν δὲν θα σὰς δώσω κανένα μέρος πρὸς κληρονομίαν σὰς, διότι ἐγὼ δώσω αὐτὴν τὴν χώραν ὡς κληρονομίαν στους ἀπογόνους τοῦ Λωτ.
- Δευτ. 2,20 (γῆ Ῥαφαῖν λογισθήσεται· καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατῶκουν οἱ Ῥαφαῖν τὸ πρότερον, καὶ οἱ Ἀμμανῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζομζομμίν,
- Δευτ. 2,20 (Καὶ ἡ χώρα αὐτὴ θα θεωρηθῆ ὡς γῆ Ραφαῖν, δηλαδὴ χώρα γιγάντων, διότι προηγουμένως κατοικοῦσαν εἰς αὐτὴν οἱ γίγαντες, τοὺς ὁποῖους οἱ Ἀμμανῖται, ἐπωνόμασαν Ζομζομμίν.
- Δευτ. 2,21 ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν, ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
- Δευτ. 2,21 Αὐτοὶ ἦσαν ἓνα πολυάριθμον ἔθνος, τοῦ ὁποῖου οἱ ἄνδρες ἦσαν μεγαλόσωμοι καὶ πολὺ ἰσχυρότεροι ἀπὸ σὰς ὅπως καὶ οἱ Ἐνακίμ. Αὐτοὺς κατέστρεψεν ὁ Κύριος ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν Ἀμμανιτῶν καὶ ἔτσι οἱ Ἀμμανῖται κατέλαβον ἀντ' αὐτῶν τὴν χώραν καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς αὐτὴν, μέχρι σήμερον·
- Δευτ. 2,22 ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαΐ κατοικοῦσιν ἐν Σηεὶρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορράϊον ἀπὸ προσώπου

- αυτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
Δευτ. 2,22 ὅπως ακριβῶς ἔκαμεν ὁ Κύριος καὶ με τοὺς ἀπογόνους Ἡσαΐ, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν τώρα τὸ ὄρος Σηεῖρ, συνέντριψε δηλαδὴ ἀπὸ ἐμπροσθεν τοὺς τοὺς Χορραῖους καὶ κατέλαβον αὐτοὶ τὴν χώραν τῶν καὶ ἐγκατεστάθησαν ἀντ' αὐτῶν μέχρι σήμερον.
- Δευτ. 2,23 καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδῶθ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέντριψαν αὐτοὺς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν).
- Δευτ. 2,23 Το αὐτὸ ἐγένε καὶ με τοὺς Εὐαῖους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν ἀπὸ Ἀσηδῶθ ἕως Γαζαν. Ἦλθον ἐναντίον τῶν οἱ Καππαδοκίαι, ξεκινήσαντες ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν, συνέντριψαν αὐτοὺς καὶ ἐγκατεστάθησαν ἀντ' αὐτῶν εἰς τὴν χώραν τῶν).
- Δευτ. 2,24 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε ὑμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνῶν· ἰδοὺ παραδεδῶκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἐσεβῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, συναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον.
- Δευτ. 2,24 Τώρα λοιπὸν σηκωθῆτε, ξεκινήσατε ἀπὸ ἐδῶ καὶ περάσατε τὴν φάραγγα τοῦ ποταμοῦ. Ἀρνῶν. Ἰδοὺ! Ἐχω παραδῶσει εἰς τὰ χεῖρα σας τὸν Σηὼν, τὸν Ἀμορραῖον, τὸν βασιλεῖα που μένει εἰς τὴν πόλιν Ἐσεβῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ. Ἀρχισε λοιπὸν Ἰσραὴλ, νὰ κατακτᾷ τὴν χώραν, κάμνε ἐναντίον αὐτοῦ πόλεμον.
- Δευτ. 2,25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόπον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ ὠδῖνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.
- Δευτ. 2,25 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, κάμε ἀρχὴν νὰ ἐμπνέης τὸν τρόπον καὶ τὸν φόβον σου, ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν, που κατοικοῦν κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ ὁποῖα, ὅταν ἀκούουν τὸ ὄνομά σου, θὰ καταλαμβάνονται ἀπὸ ταραχὴν, καὶ θὰ κυριεύονται ἀπὸ ὠδῖνας, ὅταν σε ἀντικρῦζουν.
- Δευτ. 2,26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμῶθ πρὸς Σηὼν βασιλεῖα Ἐσεβῶν λόγους εἰρηνικοῖς λέγων·
Δευτ. 2,26 Ἐστειλα κατόπιν ἀπὸ τὴν ἐρημον Κεδαμῶθ πρέσβεις πρὸς τὸν Σηὼν, βασιλεῖα τῆς Ἐσεβῶν, καὶ εἰρηνικῶς εἶπα πρὸς αὐτόν·
- Δευτ. 2,27 παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου, ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά·
Δευτ. 2,27 θὰ περάσω δια μέσου τῆς χώρας σου, θὰ βαδίσω στὸν δρόμον, δὲν θὰ παρεκκλίνω δεξιὰ ἢ ἀριστερά ἀπὸ τὸν δρόμον.
- Δευτ. 2,28 βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ φάγομαι, καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσὶ,
Δευτ. 2,28 Τρόφιμα θὰ μοι δώσης δια πληρωμῆς, δια νὰ φάγω ἀπὸ αὐτά. Νερὸ θὰ μοι δώσης, ἀφοῦ σου καταβάλω τὸ ἀνάλογον ἀργύριον, καὶ ἔτσι θὰ πῶ. Τὸ μόνον, που σου ζητῶ, εἶναι νὰ μοι ἐπιτραπῇ νὰ διέλθω πεζοπορῶν τὴν χώραν σου.
- Δευτ. 2,29 καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαΐ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεῖρ καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροήρ, ἕως ἂν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.
Δευτ. 2,29 Ὅπως ἔκαμαν πρὸς ἐμὲ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἡσαΐ, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς Σηεῖρ, καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς Ἀροήρ, ἔτσι θὰ κάμης καὶ συ πρὸς ἐμὲ, ἕως ὅτου περάσω τὸν Ἰορδάνην καὶ εἰσέλθω εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν Κύριος ὁ Θεὸς δίδει εἰς ἡμᾶς.
- Δευτ. 2,30 καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκήρυξε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
Δευτ. 2,30 Ἀλλὰ ὁ Σηὼν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐσεβῶν, δὲν ἠθέλησε νὰ περάσωμεν δια τῆς χώρας του, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπέτρεψε νὰ σκληρυνθῇ τὸ πνεῦμα του καὶ ἔκαμε ἀνάλητον τὴν καρδίαν του, δια νὰ παραδοθῇ, ἐξ αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν του, εἰς τὰ χεῖρα μας μέχρι σήμερον.
- Δευτ. 2,31 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἰδοὺ ἤργημαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἐσεβῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἔναρξαι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτοῦ.
Δευτ. 2,31 Εἶπε δε τότε ὁ Κύριος πρὸς ἐμὲ· Ἰδοὺ! Ἐχω ἀρχίσει νὰ παραδίδω εἰς τὴν ἐξουσίαν σου τὸν Σηὼν τὸν Ἀμορραῖον, βασιλεῖα τῆς Ἐσεβῶν, καὶ τὴν χώραν του. Κάμε ἀρχὴν νὰ κατακτᾷ τὴν χώραν του.
- Δευτ. 2,32 καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβῶν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον εἰς Ἰασσά.
Δευτ. 2,32 Ὁ Σηὼν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐσεβῶν, ἐξῆλθε νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον μας αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς του, εἰς τὴν πόλιν Ἰασσά.
- Δευτ. 2,33 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Δευτ. 2,33 Ὁμως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτόν εἰς τὰ χεῖρα μας, καὶ ἡμεῖς ἐκτυπήσαμεν μέχρις ἀφανισμοῦ αὐτόν καὶ τοὺς υἱοὺς του καὶ ὅλον τὸν λαόν του.
- Δευτ. 2,34 καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οὐ κατελίπομεν ζωγρείαν·

- Δευτ. 2,34 Κατελάβομεν και εκρατήσαμεν υπό την εξουσίαν μας όλας τας πόλεις αυτού, κατεστρέψαμεν κάθε πόλιν την μίαν μετά την άλλην, εθανατώσαμεν τας γυναίκας και τα τέκνα αυτών, δεν αφήσαμεν αιχμαλώτους ζωντανούς.
- Δευτ. 2,35 πλήν τὰ κτήνη έπρονομεύσαμεν και τὰ σκῦλα τῶν πόλεων έλάβομεν.
- Δευτ. 2,35 Μονον τα ζῶα των κρατήσαμεν δια τον εαυτόν μας και τα λάφυρα των πόλεων επήραμεν.
- Δευτ. 2,36 έξ Άροήρ, ἡ έστι παρά τὸ χεῖλος χειμάρρου Άρνῶν, και τήν πόλιν τήν οὔσαν έν τῇ φάραγγι και ἔως ὅρους τοῦ Γαλαάδ οὐκ έγενήθη πόλις, ἣτις διέφυγεν ἡμᾶς, τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εις τὰς χεῖρας ἡμῶν·
- Δευτ. 2,36 Από την πόλιν Αροήρ, η οποία ευρίσκεται παρά την όχθην του χειμάρρου Αρνών, και την πόλιν, η οποία ευρίσκεται εις την κοιλάδα του ποταμού τούτου, μέχρι του ὅρους Γαλαάδ, δεν υπήρξε πόλις και περιοχή, που διέφυγε την κατάκτησίν μας. Όλας τας πόλεις των Αμορραίων τας παρέδωκεν εις τα χέρια μας Κυριος ο Θεός ημών.
- Δευτ. 2,37 πλήν έγγυς υἰῶν Άμμάν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ἰαβὸκ και τὰς πόλεις τὰς έν τῇ ὀρεινῇ, καθότι έντειλατο Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἡμῖν.
- Δευτ. 2,37 Δεν επλησιάσαμεν όμως στους Αμμανίτας, εις όλα τα γειτονικά μέρη προς τον χειμαρρον Ιαβόκ και εις τας ορεινάς πόλεις των, διότι έτσι μας διέταξε Κυριος ο Θεός ημών.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 3

- Δευτ. 3,1 Καί επιστραφέντες ανέβημεν ὁδὸν τήν εις Βασάν, και έξῆλθεν Ὦγ βασιλεύς τῆς Βασάν εις συνάντησιν ἡμῖν, αὐτός και πᾶς ὁ λαός αὐτοῦ, εις πόλεμον εις Ἐδραῖμ.
- Δευτ. 3,1 Κατόπιν εστράφημεν προς τα βόρεια μέρη και ανέβημεν την οδόν προς την Βασάν. Εκεί ο Ωγ, ο βασιλεύς της Βασάν, εξήλθε να πολεμήσει εναντίον μας, αυτός και ὅλος ο λαός του, εις την πόλιν Εδραῖμ.
- Δευτ. 3,2 και ειπέ Κύριος πρὸς με· μή φοβηθῆς αὐτόν, ὅτι εις τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν και πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ και πᾶσαν τήν γῆν αὐτοῦ. και ποιήσεις αὐτῷ ὡσπερ έποίησας Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει έν Ἐσεβῶν.
- Δευτ. 3,2 Εἶπε τότε ο Κυριος προς εμε· Μη φοβηθῆς αὐτόν, διότι έχω ήδη παραδώσει εις τα χέρια σου αὐτόν, ὅλον τον λαόν του και ὅλην την χώραν του. Θα κάμης δε εις αὐτόν ο,τι ακριβῶς έκαμες στον βασιλέα των Αμορραίων Σηών, που κατοικοῦσε εις την πόλιν Εσεβών.
- Δευτ. 3,3 και παρέδωκεν αὐτόν Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εις τὰς χεῖρας ἡμῶν, και τὸν Ὦγ βασιλέα τῆς Βασάν και πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, και έπατάξαμεν αὐτόν ἔως τοῦ μή καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.
- Δευτ. 3,3 Πράγματι Κυριος ο Θεός ημών παρέδωκεν εις τα χέρια μας και αὐτόν τον ἴδιον τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και ὅλον τον λαόν του και εξωντώσαμεν αὐτόν και ὅλους, ὡστε να μη μείνη πλέον απόγονος από αυτούς.
- Δευτ. 3,4 και εκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ έν τῷ καιρῷ εκείνω· οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ έλάβομεν παρ' αὐτῶν, έξῆκοντα πόλεις, πάντα τὰ περιχώρα Ἀργὸβ βασιλέως Ὦγ έν Βασάν,
- Δευτ. 3,4 Τοτε δε και κατελάβαμεν ὅλας τας πόλεις των και δεν υπήρξε πόλις, που να μη την έχωμεν κυριεύσει· εξήντα πόλεις, μαζή με ὅλην την περιοχὴν Αργόβ εις Βασάν, ὅπου βασιλεύς ἦτο ο Ωγ.
- Δευτ. 3,5 πᾶσαι πόλεις ὄχυραί, τείχη ὑψηλά, πύλαι και μοχλοί, πλήν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα.
- Δευτ. 3,5 Ολαι αυταί αι πόλεις ἦσαν οχυραί, περιβάλλοντο από τείχη υψηλά, είχαν στερεάς πύλας και μοχλούς πίσω από αυτάς. Και εν τούτοις κατελάβομεν ὅλας αυτάς, εκτός βέβαια από τας πολυαριθμους πόλεις των Φερεζαίων.
- Δευτ. 3,6 έξωλοθρεύσαμεν αὐτούς, ὡσπερ έποιήσαμεν τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβῶν, και έξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν έξῆς και τὰς γυναίκας και τὰ παιδία·
- Δευτ. 3,6 Εξωλοθρεύσαμεν αυτούς, ὅπως ακριβῶς και τον Σηών, βασιλέα της Εσεβών, κατεστρέψαμεν κάθε πόλιν του Ωγ, την μίαν μετά την άλλην, και εξωντώσαμεν και αυτάς ἀκόμη τας γυναίκας και τα παιδία.
- Δευτ. 3,7 και πάντα τὰ κτήνη, και τὰ σκῦλα τῶν πόλεων έπρονομεύσαμεν έαυτοῖς.
- Δευτ. 3,7 Ολα δε τα ζῶα και τα λάφυρα των πόλεων τα ελεηλατήσαμεν και τα επήραμεν δια τον εαυτόν μας.
- Δευτ. 3,8 Και έλάβομεν έν τῷ καιρῷ εκείνω τήν γῆν έκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Άρνῶν και ἔως Ἄερμών
- Δευτ. 3,8 Ετσι τότε κατελάβομεν την χώραν των δύο Αμορραίων βασιλέων, του Σηών και του Ωγ, οι οποίοι ἦσαν εις τα ανατολικά μέρη του Ιορδάνου, από τον χειμαρρον Αρνών ἔως το ὄρος Αερμών.
- Δευτ. 3,9 (οἱ Φοῖνικες έπονομάζουσι τὸ Ἄερμών Σανιῶρ, και ὁ Ἀμορραῖος έπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ),
- Δευτ. 3,9 (Οι Φοῖνικες το ὄρος Αερμών έχουν επονομάσει Σανιῶρ, οι δε Αμορραῖοι το μετωνόμασαν Σανίρ).
- Δευτ. 3,10 πᾶσαι πόλεις Μισῶρ και πᾶσα Γαλαάδ και πᾶσα Βασάν ἔως Ἐλχᾶ και Ἐδραῖμ, πόλεις βασιλείας τοῦ Ὦγ έν τῇ Βασάν.

- Δευτ. 3,10 Κατελάβομεν ὅλας τας πόλεις Μισώρ, ὅλην την περιοχὴν Γαλαὰδ και την χώραν Βασάν, μέχρι της Ελχά και της Εδραΐμ, αι οποῖαι εἶναι πόλστου βασιλείου του Ωγ εις την χώραν Βασάν.
- Δευτ. 3,11 ὅτι πλὴν Ὁγ βασιλεὺς Βασάν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ῥαφαῖν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἰῶν Ἀμμάν, ἐννεὰ πήχεων τὸ μήκος αὐτῆς και τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός.
- Δευτ. 3,11 Ὁ Ωγ, ο βασιλεὺς της Βασάν, ἦτο ο μόνος που εἶχεν απομείνει ἀπὸ την γενεάν των γιγάντων. Ἡ κλίνη του ἦτο κλίνη σιδερένια. Εὐρίσκεται δε αὕτη σήμερον εις την ἀκρόπολιν των Αμμανιτῶν. Το μήκος της ἦτο ἐννεὰ πήχεις, (υπερτα τέσσερα και ἡμισυ μέτρα) το δε πλάτος της τέσσαρες πήχεις, σύμφωνα με το ἐν χρήσει μέτρον.
- Δευτ. 3,12 καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶ παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ ὄρους Γαλαὰδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβὴν και τῷ Γὰδ.
- Δευτ. 3,12 Κατὰ την ἐποχὴν λοιπὸν ἐκείνην ἐκυριεύσαμεν, ὡς ἰδικὰ μας πλέον μέρη, την νότιον περιοχὴν ἀπὸ την Αροήρ, ἣ οποῖα εὐρίσκεται πλησίον της ὄχθης του χειμάρρου Ἀρνῶν μέχρι και του ἡμίσεως του ὄρους Γαλαὰδ, μετὰ των πόλεων. Ὅλα δε αὐτὰ τα ἔδωκα εις την φυλὴν Ρουβὴν και εις την φυλὴν Γὰδ.
- Δευτ. 3,13 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλαὰδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν βασιλείαν Ὁγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ και πᾶσαν περιχώρον Ἀργόβ, πᾶσαν Βασάν ἐκείνην· γῆ Ῥαφαῖν λογισθήσεται.
- Δευτ. 3,13 Το δε ὑπόλοιπον της χώρας Γαλαὰδ και ὅλην την χώραν Βασάν, βασιλεῖον του Ωγ, ἔδωκα στο ἡμισυ της φυλῆς του Μανασσῆ, ὅπως ἐπίσης και ὅλην την περιχώρον Ἀργόβ και ὅλην την χώραν Βασάν. Ἡ χώρα δε αὕτη εθεωρεῖτο ὡς χώρα των γιγάντων.
- Δευτ. 3,14 καὶ Ἰαῖρ υἱὸς Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περιχώρον Ἀργόβ ἕως τῶν ὀρίων Γαργασὶ και Μαχαθὶ· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασάν Αὐῶθ Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δευτ. 3,14 Ὁ δε Ἰαῖρ, υἱὸς του Μανασσῆ, ἔλαβεν ὅλην την περιοχὴν Ἀργόβ, ἕως εις τα ὅρια του Γαργασὶ και Μαχαθὶ. Ἐπωνόμασε δε αὐτὰς με το ὄνομά του, δηλαδὴ Ἰαῖρ την Βασάν Αὐῶθ μέχρι σήμερον.
- Δευτ. 3,15 καὶ τῷ Μαχὶρ ἔδωκα τὴν Γαλαὰδ.
- Δευτ. 3,15 Εἰς τον Μαχὶρ ἔδωκα πρὸς νότον την περιοχὴν Γαλαὰδ.
- Δευτ. 3,16 καὶ τῷ Ρουβὴν και τῷ Γὰδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλαὰδ ἕως χειμάρρου Ἀρνῶν (μέσον τοῦ χειμάρρου ὄριον) και ἕως τοῦ Ἰαβόκ· ὁ χειμάρρους ὄριον τοῖς υἰοῖς Ἀμμάν.
- Δευτ. 3,16 Εἰς τον Ρουβὴν και τον Γὰδ ἔδωκα, ἀπὸ την χώραν Γαλαὰδ μέχρι του χειμάρρου Ἀρνῶν (ακριβέστερον, μέχρι του μέσου της κοίτης του χειμάρρου), πρὸς βορρὰν δε μέχρι του χειμάρρου Ἰαβόκ. Ὁ χεῖμαρρος αὐτὸς Ἰαβόκ εἶναι τὸ σύνορον των Αμμανιτῶν.
- Δευτ. 3,17 καὶ ἡ Ἄραβα και ὁ Ἰορδάνης ὄριον Μαχαναρέθ, καὶ ἕως θαλάσσης Ἄραβα, θαλάσσης ἀλυκῆς ὑπὸ Ἀσηδῶθ τὴν Φασγὰ ἀνατολῶν
- Δευτ. 3,17 Εἰς τας δύο αὐτὰς φυλάς θα ἀνήκη ἐπίσης και ὁ Ἰορδάνης, ἡ κοιλάς του Ἰορδάνου, ἀπὸ την λίμνην Γεννησαρέτ μέχρι της κοιλάδος, που εὐρίσκεται εις την Αλμυράν (Νεκράν) θάλασσαν. Ἡ θάλασσα αὕτη εὐρίσκεται εις τας ὑπωρεῖας Ἀσηδῶθ του ὄρους Φασγὰ πρὸς ἀνατολάς.
- Δευτ. 3,18 καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ· ἐνοπιστάμενοι προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, πᾶς δυνατός·
- Δευτ. 3,18 Τότε σας διέταξα, λέγων· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔδωκεν εις κληρονομίαν σας, την γην αὐτήν. Ὅλοι ὅσοι ἠμποροῦν να φέρουν ὄπλα ας σπλισθῶν και ας προπορευῶνται ἀπὸ τους ἄλλους πολεμιστὰς ἀδελφούς σας Ἰσραηλίτας.
- Δευτ. 3,19 πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν και τὰ τέκνα ὑμῶν και τὰ κτήνη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν, κατοικεῖωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἷς ἔδωκα ὑμῖν,
- Δευτ. 3,19 Αἱ γυναῖκες ὁμως και τα τέκνα σας και τα ζῶα σας, γνωρίζω ὅτι ἔχετε πολλὰ ζῶα, ας μείνουν εις τας πόλεις, τας οποῖας σας ἔδωκα,
- Δευτ. 3,20 ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὡσπερ και ὑμᾶς, και κατακληρονομήσωσι και οὔτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, και ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν.
- Δευτ. 3,20 μέχρις οτου Κυριος ο Θεός σας εγκαταστήσῃ τους ἀδελφούς σας, ὅπως και σας, και κληρονομήσουν και αυτοί την πρὸς δυσμὰς του Ἰορδάνου χώραν, την οποῖαν Κυριος ο Θεός ἡμῶν ἔχει δώσει εις αυτοὺς. Μετὰ δε την τακτοποίησιν αὐτήν, θα ἐπανέλθῃ ὁ καθένας ἀπὸ σας εις την κληρονομίαν του, την οποῖαν σας ἔχω δώσει.
- Δευτ. 3,21 Καὶ τῷ Ἰησοὶ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασι πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῖς δυοῖ βασιλεῦσι τούτοις· οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας, ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ·
- Δευτ. 3,21 Κατὰ τον καιρὸν δε ἐκείνον ἔδωσα ἐντολήν στον Ἰησοῦν του Ναυῆ, λέγων· Εἶδαν τα μάτια σας ὅλα ὅσα Κυριος ο Θεός ἡμῶν ἔκαμεν στους δύο αυτοὺς βασιλεῖς των Αμορραίων. Ἐτσι θα κάμῃ Κυριος ο Θεός σας και θα παραδώσῃ εις τα χέρια σας ὅλας τας βασιλείας, που θα συναντήσετε, ἀφοῦ διαβῆτε τον Ἰορδάνην.
- Δευτ. 3,22 οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν.

- Δευτ. 3,22 Μη φοβηθήτε τους ανθρώπους αυτών των εθνών, διότι Κύριος ο Θεός ημών θα πολεμήσει δια σας και μαζί με σας.
- Δευτ. 3,23 και ἔδεήθηεν Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων·
Παρεκάλεσα δε τον Κυριον κατά τον καιρόν εκείνον λέγων·
- Δευτ. 3,24 Κύριε Θεέ, σὺ ἤρξω δειξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταῖαν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστι Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας σὺ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου;
- Δευτ. 3,24 Κυριε, Θεέ, Σὺ ἤρχισες να φανερώνης εις ἐμὲ τον δοῦλον σου την ισχύν και την δύναμίν σου, την παντοδύναμον δεξιάν σου και το απροσμέτρητον μεγαλείον σου· διότι ποῖος ἄλλος Θεὸς υπάρχει στον ουρανόν η εις την γην, που θα ημπορέση να κάμη ὅσα ἐκάμες Σὺ με την παντοδυναμίαν σου;
- Δευτ. 3,25 διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον.
- Δευτ. 3,25 Σε παρακαλῶ δώσε μου την ἀδειαν, αφού διαβῶ τον Ιορδάνην ποταμόν, να ἴδω την εὐφορον και πλουσίαν αὐτὴν χώραν, την πέραν του Ιορδάνου, την ωραίαν αὐτὴν ορεινὴν χώραν ἕως στον Ἀντιλίβανον !
- Δευτ. 3,26 καὶ ὑπερεῖδε Κύριος ἐμὲ ἕνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσέ μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἱκανούσθω σοι, μὴ προσθῆς ἔτι λαλήσαι τὸν λόγον τοῦτου·
- Δευτ. 3,26 Ο Κυριος ὁμως, εξ αιτίας των ιδικῶν σας αμαρτιῶν, ἀπέστρεψε το πρόσωπόν του ἀπὸ ἐμὲ και δεν ἀκουσε την παράκλησίν μου, ἀλλὰ μου εἶπε· “αρκετὸν ἕως ἐδῶ. Μὴ θελήσης και ἄλλην φορὰν να επαναλάβης αὐτὴν την παράκλησίν σου,
- Δευτ. 3,27 ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι οὐ διαβήση τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.
- Δευτ. 3,27 ἀλλὰ ἀνέβα εις την κορυφὴν του ὄρους Λελαξευμένον (Ναβαύ), ἀφησε το βλέμμα σου να επιθεωρήση την χώραν προς δυσμὰς (ὅπου η Μεσόγειος Θάλασσα) προς βορρᾶν, προς νότον και προς ανατολὰς. Ἰδὲ με τα μάτια σου και ἀπόλαυσε την θέαν της χώρας αὐτῆς, διότι συ δεν θα διαβῆς τον Ιορδάνην τοῦτον ποταμόν.
- Δευτ. 3,28 καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν, ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν ἑώρακας.
- Δευτ. 3,28 Δώσε εντολήν στον Ιησούν του Ναυῆ, ἐνίσχυσέ τον και καθοδήγησέ τον καταλλήλως, διότι αὐτός θα διαβῆ τον Ιορδάνην, ως αρχηγός του λαοῦ τούτου. Αὐτός θα κυριεύση και δια κλήρου θα διανεῖμη εις τας φυλάς ὅλην την χώραν την ὁποίαν εἶδες”.
- Δευτ. 3,29 καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη σὺνεγγυς οἴκου Φογῶρ.
- Δευτ. 3,29 Καὶ ἔτσι εμεῖναμε εις κάποιαν δασώδη περιοχὴν πλησίον στον ναόν του ειδώλου Φογῶρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 4

- Δευτ. 4,1 Καὶ νῦν, Ἰσραὴλ, ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζητε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.
- Δευτ. 4,1 Καὶ τώρα, λαέ του Ισραήλ, ἀκουσε τον Νομον και τας κρίστου Θεοῦ, ὅσα ἐγὼ σας διδάσκω σήμερον να τηρήτε, δια να ζητε και πολλαπλασιασθῆτε και, εἰσελθόντες εις την γην της Επαγγελίας, να κληρονομήσετε αὐτὴν, την ὁποίαν Κυριος ο Θεός των πατέρων σας δίδει προς σας.
- Δευτ. 4,2 οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ’ αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.
- Δευτ. 4,2 Εἰς τας εντολὰς, τας ὁποίας ἐγὼ σας δίδω, δεν θα προσθέσετε τίποτε οὔτε και θα αφαιρέσετε τίποτε ἀπὸ αὐτὰς. Προσέξατε και προσπαθήσατε, ὥστε να τηρήτε τας εντολὰς Κυρίου του Θεοῦ σας, ὅσα ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω.
- Δευτ. 4,3 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακασιν πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγῶρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγῶρ, ἐξέτριπεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν.
- Δευτ. 4,3 Με τα ἴδια σας τα μάτια εἶδατε ὅλα ὅσα ἐκάμε Κυριος ο Θεός μας στο εἶδωλον Βεελφεγῶρ· ὅτι δηλαδὴ κάθε ἄνθρωπος ἀπὸ σας, ο ὁποῖος ἐξέκλινε και ηκολούθησε τον εἰδωλικὸν θεὸν Βεελφεγῶρ, συνετρίβη εκ μέρους Κυρίου του Θεοῦ σας και ἐξηφανίσθη ἀπ’ ἀνάμεσά σας.
- Δευτ. 4,4 ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ζητε πάντες ἐν τῇ σήμερον.
- Δευτ. 4,4 Ἀλλὰ σεις, οἱ ὁποῖοι εμεῖνατε πιστοὶ κοντὰ στον Κυριον, ζητε ὅλοι σήμερον.
- Δευτ. 4,5 ἴδετε, δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις, καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν·
- Δευτ. 4,5 Ἰδέτε ! Σας ἐδειξα τον Νομον του Θεοῦ και τας κρίστου Θεοῦ, ὅπως ο Κυριος με διέταξε να εφαρμόζετε αὐτὰ εις

- την γην, εις την οποίαν εισέρχεσθε, δια να την κληρονομήσετε και εγκατασταθήτε εις αυτήν.
- Δευτ. 4,6 καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε, ὅτι αὕτη ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις ὑμῶν ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν, ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν· ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.
- Δευτ. 4,6 Θα φυλάξετε και θα εφαρμόσετε όλα αυτά, διότι αυτά είναι η σοφία και η σύνεσις, το καύχημα και η υπεροχή σας ενώπιον όλων των εθνών. Οσοι δε θα ακούσουν όλους αυτούς τους νόμους του Θεού, θα εἴπουν· Ἰδοὺ λαὸς σοφὸς και συνετός, το ισχυρόν και ἐνδοξον αὐτὸ ἔθνος !
- Δευτ. 4,7 ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἔστιν αὐτῷ Θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς, ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα;
- Δευτ. 4,7 Διότι ποῖον ἄλλο ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, εφόσον πλησίον αὐτοῦ εὐρίσκεται ο ἴδιος ο Θεός και επικοινωνεῖ με αὐτό, ὅπως Κύριος ο Θεός ἡμῶν, εις κάθε τι και δια κάθε τι, δια το οποίον θα τον επικαλεσθώμεν;
- Δευτ. 4,8 καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἔστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον;
- Δευτ. 4,8 Ποῖον ἄλλο ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, στο οποίον υπάρχουν οι νόμοι και αι δίκαιαι εντολαί, ὅπως εἶναι ο Νομος αὐτός, τον οποίον ἐγὼ δίδω προς σας σήμερον;
- Δευτ. 4,9 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα, μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου· καὶ μὴ ἀποστήτῃσιν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου
- Δευτ. 4,9 Ἰσραηλιτικὲ λαέ ! Πρόσεχε στον εαυτὸν σου, φύλαξε πολὺ την ψυχὴν σου, μήπως τυχόν και λησμονήσης όλους αὐτούς τους λόγους και τα γεγονότα, που εἶδον οι οφθαλμοί σου ! Να μη φύγουν ποτέ ἀπὸ την καρδίαν σου ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σου. Θα κρατῆς αὐτά με πολλὴν ἐπιμέλειαν και θα τα διδάξης εις τα παιδιά σου και εις τα παιδιά των παιδιῶν σου.
- Δευτ. 4,10 ἡμέραν, ἣν ἔστητε ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἶπε Κύριος πρὸς με· ἐκκλησίασον πρὸς με τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου, ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσι.
- Δευτ. 4,10 Κρατήστε καλὰ εις την μνήμην σας την ἡμέραν, κατὰ την οποίαν ὀρθιοι εσταθήκατε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας εις Χωρὴβ, κατὰ την ἡμέραν που σας συνεκέντρωσα ἐκεῖ διότι τότε ο Κυριος μου εἶχε πει· Συγκέντρωσε ἐνώπιόν μου ὅλον τον λαόν και ας ακούσουν τα λόγια μου, δια να μάθουν να με ευλαβούνται και να με υπακούουν ὅλας τας ἡμέρας, που θα ζουν ἐπὶ της γης και να διδάξουν αὐτά εις τα παιδιά των.
- Δευτ. 4,11 καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη.
- Δευτ. 4,11 Προσήλατε τότε και εσταθήκατε ὀρθιοι κοντὰ εις τας υπωρείας του ὄρους Σινά. Το ὄρος ἐκαίετο ἀπὸ πυρ, το οποίον ἐφθάνεν ἕως τον ουρανόν, ἐκαλύπτετο ἀπὸ σκότος και γνόφον, συνεκλονίζετο ἀπὸ θύελλαν και ηκούετο ισχυρά η φωνὴ του Θεοῦ.
- Δευτ. 4,12 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων, ἣν ὑμεῖς ἠκούσατε, καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε, ἀλλ' ἡ φωνὴν·
- Δευτ. 4,12 Ὡμίλησε τότε ο Κυριος προς σας μέσα ἀπὸ το πυρ του ὄρους και εἶπε αὐτά τα λόγια, τα οποία σεις με τα αυτιά σας ηκούσατε. Την μορφήν του Θεοῦ δεν την εἶδατε, ἀλλὰ μόνον την φωνὴν αὐτοῦ ηκούσατε.
- Δευτ. 4,13 καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν, τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας.
- Δευτ. 4,13 Ἀνήγγειλεν εις σας την διαθήκην του, την οποίαν σας διέταξε να τηρήτε, τας δέκα δηλαδὴ εντολάς, τας οποίας ο ἴδιος ἐχάραξεν ἐπάνω εις δύο λιθίνας πλάκας.
- Δευτ. 4,14 καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις, ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 4,14 Κατὰ τον καιρόν ἐκεῖνον διέταξεν ο Κυριος και ἐμέ τον ἴδιον να σας διδάξω τον Νομον και τας εντολάς του, δια να εφαρμόζετε αὐτὰ πάντοτε, μάλιστα δε εις την γην της Επαγγελίας, προς την οποίαν εβαδιζατε, δια να την καταλάβετε και την κληρονομήσετε.
- Δευτ. 4,15 καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρὴβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.
- Δευτ. 4,15 Προσέξατε λοιπόν πάρα πολὺ στον εαυτὸν σας, διότι δεν εἶδατε καμμίαν εικόνα, κανένα ὁμοίωμα κατὰ την ἡμέραν που ὠμίλησε προς σας στο ὄρος Χωρὴβ εκ μέσου του πυρὸς,
- Δευτ. 4,16 μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ, προσέξατε μὴ παρασυρθῆτε εις παρανομίαν και κατασκευάσετε δια τον εαυτὸν σας εἰκόνα τινὰ γλυπτὴν, ὁμοίωμα προς οιονδήποτε ον, ἀρσενικόν η θηλυκόν,
- Δευτ. 4,17 ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν

- οὐρανόν,
Δευτ. 4,17 ομοίωμα προς οιονδήποτε ζών από όσα υπάρχουν επάνω εις την γην, ομοίωμα παντός πτηνού που πετάει στον ουρανόν,
- Δευτ. 4,18 όμοίωμα παντός έρπετοῦ, ὃ έρπει ἐπὶ τῆς γῆς, όμοίωμα παντός ίχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.
- Δευτ. 4,18 εικόνα οιοιδήποτε ερπετοῦ, που σύρεται εις την γην η οιοιδήποτε ιχθύος, από αυτούς που υπάρχουν εις τα υπό την επιφάνειαν της γης ὕδατα, (στους ποταμούς και τας θαλάσσας).
- Δευτ. 4,19 καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ, πλανηθεὶς προσκυνήσης αὐτοῖς καὶ λατρεύσης αὐτοῖς, ἃ ἀπένειμε Κύριος ὁ Θεὸς σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.
- Δευτ. 4,19 Προσέξατε ἐπίσης μήπως τυχὸν παρατηροῦντες τὸν ουρανὸν ἄνω καὶ βλέποντες τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ ὅλον τὸν διάκοσμον τοῦ ουρανοῦ, πλανηθῆτε καὶ προσκυνήσετε αὐτὰ καὶ λατρεύσετε αὐτὰ, τα οποία Κυριος ο Θεός σας ἔδωσεν εις όλα τα ἔθνη, όσα ζουν κάτω από τον ουρανόν.
- Δευτ. 4,20 ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ Θεὸς καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
- Δευτ. 4,20 Σας ἐπῆρεν ο Θεός και σας ἔβγαλε από την σιδηράν χοάνην της καμίνου, από την σκληράν δουλειάν της Αιγύπτου, δια να εἰσθε λαός του και κληρονόμοι της γης της επαγγελίας, όπως ακριβώς βλέπετε να πραγματοποιηῆται αυτό σήμερα.
- Δευτ. 4,21 καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσὶ σοι ἐν κλήρῳ·
- Δευτ. 4,21 Ενθυμηθῆτε ἀκόμη ὅτι Κυριος ο Θεός, ωργίσθη εναντίον μου, εξ αιτίας των γογγυσμῶν και μεμφιμοιριῶν σας, και ωρκίσθη να μη διαβῶ εγώ τούτον τον Ιορδάνην και να μη εἰσέλθω εις την γην της Επαγγελίας την οποιον ο Κυριος σας δίδει ως κληρονομίαν σας.
- Δευτ. 4,22 ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῆ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
- Δευτ. 4,22 Εγώ θα αποθάνω εις την ξένην αὐτὴν γην, που τώρα ευρισκόμεθα, και δεν θα διαβῶ τον Ιορδάνην. Αλλά σεις θα τον διαβῆτε, θα γίνετε κληρονόμοι και κύριοι της ευφόρου και πλουσίας αὐτῆς χώρας.
- Δευτ. 4,23 προσέχετε ὑμεῖς, μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνομήσητε, καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν όμοίωμα πάντων, ὧν συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου·
- Δευτ. 4,23 Παλιν σας λέγω, προσέξατε, μήπως τυχόν και λησμονήσετε την διαθήκην Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν, την οποιαν συνήψε με σας, και κατασκευάσετε ως θεόν σας γλυπτὴν εικόνα από όλα εκείνα, τα οποᾶα σας ἔχει απαγορεύσει Κυριος ο Θεός σας.
- Δευτ. 4,24 ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶ, Θεὸς ζηλωτής.
- Δευτ. 4,24 Διότι Κυριος ο Θεός σου εἶναι φωτιά, που καταφλέγει και εξαφανίζει, εἶναι Θεός ζηλότυπος.
- Δευτ. 4,25 Ἐὰν δὲ γεννήσης υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου καὶ χρονίσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν όμοίωμα παντός και ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν παροργίσει αὐτόν,
- Δευτ. 4,25 Εἰάν δε αποκτήσετε παιδιά και εγγονούς και ζέσετε ἐπὶ μακρὰ ἔτη εις την γην και τυχόν παρανομήσετε, ὡστε να κατασκευάσετε γλυπτὴν εικόνα οιοιδήποτε ὄντος και διαπράξετε αὐτὸ το πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας, ὡστε να τον παροργίσετε εναντίον σας,
- Δευτ. 4,26 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσει αὐτήν. οὐχὶ πολυχρονεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἔκτριβῆ ἔκτριβήσεσθε.
- Δευτ. 4,26 εγώ επικαλοῦμαι σήμερα ως μάρτυρας εναντίον σας τον ουρανόν και την γην, και σας διαβεβαιῶνω, ὅτι ασφαλώς και βεβαίως θα καταστραφῆτε και θα εξαφανισθῆτε από την ὥραν, την οποιαν, διαβαίνοντες τον Ιορδάνην, πηγαίνετε να την κληρονομήσετε. Το τονίζω· δεν θα ζήσετε πολὺν χρόνον πάνω εις αὐτήν, αλλά ολοκληρωτικῶς θα ξεριζωθῆτε από εκεί.
- Δευτ. 4,27 καὶ διασπερεῖ Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.
- Δευτ. 4,27 Θα σας διασκορπίσῃ ο Κυριος εις όλα τα ἔθνη και θα απομεινετε ὀλίγοι μεταξύ των εθνῶν, ανάμεσα εις τα οποια θα σας διασκορπίσῃ ο Κυριος,
- Δευτ. 4,28 καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἱ οὐκ ὄφονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν οὔτε μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι.
- Δευτ. 4,28 Εκεί θα λατρεύσετε ἄλλους θεούς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα και λίθους, θεούς, οι οποιοι δεν θα βλέπουν, δεν θα ακοῦουν, δεν θα τρώγουν, οὔτε θα οσφραίνονται, διότι θα εἶναι ἀψυχα εἰδῶλα.
- Δευτ. 4,29 καὶ ζητήσετε ἐκεῖ Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν καὶ εὕρήσετε αὐτόν, ὅταν ἐκζητήσητε αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας

- σου και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου·
Δευτ. 4,29 Εκεί εις την θλίψιν της ξορίας σας θα αναζητήσετε Κυριον τον Θεόν σας και θα τον εύρετε, όταν υπό το βάρος της θλίψεώς σας τον ζητήσετε με ὅλην την καρδιαν σας και με ὅλην την ψυχὴν σας.
- Δευτ. 4,30 και εὐρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν, και ἐπιστραφήση πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου και εἰσακούση τῆς φωνῆς αὐτοῦ·
- Δευτ. 4,30 Ολα αυτά, που λέγω εις σας σήμερα, θα σας εύρουν, μέχρις ὅτου κατά τας τελευταίας ἡμέρας θα επιστρέψετε εν μετανοία προς Κυριον τον Θεόν σας και θα ακούσετε την φωνὴν αὐτοῦ.
- Δευτ. 4,31 ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐκ ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτρίψῃ σε, οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος.
- Δευτ. 4,31 Ο Κυριος θα σας δεχθῆ, διότι Κυριος Θεὸς σου εἶναι εὐσπλαγχνος, δεν θα σας εγκαταλείψῃ, οὔτε θα σας ξεριζώσῃ ἐξ ολοκλήρου, οὔτε θα λησμονήσῃ την διαθήκην, την ὁποίαν με ὄρκον ἔκαμε προς τους πατέρας σας ο Κυριος.
- Δευτ. 4,32 ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἣς ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, και ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται τοιοῦτο·
- Δευτ. 4,32 Ερωτήσατε τους ανθρώπους των προηγουμένων γενεῶν, ἀπὸ την ἡμέραν κατὰ την ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς τον ἄνθρωπον ἐπὶ της γῆς, ἐρωτήσατε την υψῆλιον ἀπὸ το ἕνα ἄκρον του ουρανοῦ ἕως το ἄλλο, εἰ ἄλλην ποτὲ φοράν ἐγένε κανένα ἄλλο πράγμα ὅμοιον με το μεγάλο τοῦτο γεγονός, ἢ εἰ ἄν ποτὲ ἠκούσθη κάτι τέτοιο·
- Δευτ. 4,33 εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ και ἔζησας·
- Δευτ. 4,33 εἰ ἄν δηλαδὴ ποτὲ κανένα ἔθνος ἤκουσε την φωνὴν του Θεοῦ του ζῶντος να ομιλῆ εκ μέσου του πυρός, ὅπως ἠκούσατε σεις, και οι ὁποῖοι εν τούτοις ἐζήσατε και δεν ἀπεθάνατε, υπό το βάρος του μεγαλειώδους γεγονότος.
- Δευτ. 4,34 εἰ ἐπείρασεν ὁ Θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῶ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῶ και ἐν σημείοις και ἐν τέρασι και ἐν πολέμῳ και ἐν χειρὶ κραταιᾷ και ἐν βραχίονι ὑψηλῶ και ἐν ὀράμασι μεγάλοις κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος·
- Δευτ. 4,34 Ἡ εἰ ἄν ὁ Θεὸς ἐπεχείρησε να ἐλθῆ και να πάρῃ δια τον εαυτὸν του ἔθνος ἀπὸ ἄλλο ἔθνος, χρησιμοποιῶν την πανταδυναμίαν του, με δοκιμασίας και με θαύματα και με καταπληκτικὰ γεγονότα και με πόλεμον, δια της παντοδυναμίου δεξιᾶς του και της ἐνδόξου δυνάμεώς του, με ὀράματα και γεγονότα μεγάλα και τρομερά, ὅσα ἔκαμε Κυριος ὁ Θεὸς μας εις την Αἴγυπτον, ἐμπρὸς εις τα μάτια σας.
- Δευτ. 4,35 ὥστε εἰδῆσαι σε ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὗτος Θεὸς ἐστι, και οὐκ ἔστιν ἕτι πλην αὐτοῦ.
- Δευτ. 4,35 Ολα αυτά ἐγέναν, δια να γνωρίσης συ καλά, ὅτι Κυριος ὁ Θεὸς σου, αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς και δεν ὑπάρχει ἄλλος πλην αὐτοῦ.
- Δευτ. 4,36 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαι σε, και ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, και τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
- Δευτ. 4,36 Ἀπὸ τον ουρανὸν ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτοῦ προς σέ, δια να σε παιδαγωγήσῃ και μορφώσῃ, και ἐπὶ της γῆς ἔδειξεν εις σε το ἰσχυρόν και θαυμαστόν αὐτοῦ πῦρ, και ἤκουσες τα λόγια του να βγαίνουν μέσα ἀπὸ το πῦρ.
- Δευτ. 4,37 διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου και ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς και ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου
- Δευτ. 4,37 Και αυτά, διότι ὁ Θεὸς ἠγάπησε τους προπάτοράς σου, ἐξελέξε σας τους ἀπογόνους των, ὑστέρᾳ ἀπὸ αὐτοὺς, και αὐτὸς σε ἔφερε με την παντοδύναμον δεξιάν του ἐλευθέρων ἀπὸ την Αἴγυπτον,
- Δευτ. 4,38 ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα και ἰσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμεραν.
- Δευτ. 4,38 δια να ἐξολοθρεῦσῃ ἀπὸ ἐμπρὸς σου ἔθνη μεγάλα και ἰσχυρότερα σου, να σε εἰσαγάγῃ και να δώσῃ την χώραν αὐτῶν εις σε ως κληρονομίαν σου, ὅπως βλέπετε να πραγματοποιητῆ αὐτὸ σήμεραν.
- Δευτ. 4,39 και γνώση σήμεραν και ἐπιστραφήση τῇ διανοίᾳ ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου οὗτος Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω και ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, και οὐκ ἔστιν ἕτι πλην αὐτοῦ·
- Δευτ. 4,39 Θα μάθης σήμεραν και θα ἐντυπώσης στον νουν και την καρδιαν σου, ὅτι Κυριος ὁ Θεὸς σου αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἄνω στον ουρανὸν και κάτω εις την γην, και δεν ὑπάρχει ἄλλος πλην αὐτοῦ.
- Δευτ. 4,40 και φυλάξασθε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμεραν, ἵνα εὖ σοι γένηται και τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας.
- Δευτ. 4,40 Προσέξατε, ὥστε να φυλάξετε τας ἐντολάς του και τον Νομον του, ὅλα ὅσα ἐγὼ σας διατάσσω σήμεραν δια να ζήσετε ευτυχῆς, συ και τα παιδιά σου ἔπειτα ἀπὸ σέ, να γίνετε μακροχρόνιοι εις την γην της Ἐπαγγελίας, την ὁποίαν σας δίδει ὁ Κυριος ως παντοτεινὴν ἰδιοκτησίαν σας”.
- Δευτ. 4,41 Τότε ἀφώρισε Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
- Δευτ. 4,41 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐξεχώρισε και ὠρῖσε τρεις πόλεις προς ἀνατολάς του Ἰορδάνου,
- Δευτ. 4,42 φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν, ὃς ἄν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδῶς, και οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς

- καὶ τῆς τρίτης, καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται·
 Δευτ. 4,42 δια να καταφεύγη εκεί ο φονεύς, ο οποίος εφόνευσε τον πλησίον του εξ αγνοίας και χωρίς να το θέλη, χωρίς να έχει κανένα μίσος εναντίον αυτού κατά το παρελθόν. Αυτός ο φονεύς θα καταφύγει εις μίαν από τας τρεις αυτὰς πόλεις και θα σώση εκεί την ζωὴν του.
- Δευτ. 4,43 τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῆ τῆ πεδινῇ τῷ Ῥουβὴν καὶ τὴν Ῥαμῶθ ἐν Γαλαὰδ τῷ Γαδδὶ καὶ τὴν Γαυλῶν ἐν Βασάν τῷ Μανασσῆ.
- Δευτ. 4,43 Αἱ πόλεις αυτὰί εἶναι· Ἡ Βοσορ εἰς τὴν ακατοίκητον πεδινὴν περιοχὴν, ἡ οποία ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Ρουβὴν, ἡ Ραμῶθ εἰς Γαλαὰδ που ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Γαδ, καὶ ἡ Γαυλῶν τῆς χώρας Βοσάν, που ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Μανασσῆ.
- Δευτ. 4,44 Οὗτος ὁ νόμος, ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ·
 Δευτ. 4,44 Αυτὸς εἶναι ὁ Νομος, τον οποίον παρέδωκεν ὁ Μωϋσῆς στους Ἰσραηλίτας.
 Δευτ. 4,45 ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
- Δευτ. 4,45 Αυτὰί εἶναι αἱ ἐντολαί, οἱ νόμοι καὶ οἱ θεσμοί, τους οποίους εἶπεν ὁ Μωϋσῆς προς τους Ἰσραηλίτας, ὅτε ἐξήλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον,
- Δευτ. 4,46 ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἐγγὺς οἴκου Φογῶρ, ἐν γῆ Σηῶν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβῶν, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
- Δευτ. 4,46 εἰς τὴν ανατολικῶς του Ἰορδάνου περιοχὴν, εἰς κάποια κοιλάδα, κοντὰ στον ναόν του εἰδωλολατρικοῦ θεοῦ Φογῶρ, εἰς τὴν χώραν του Σηῶν, βασιλέως των Ἀμορραίων, ὁ οποίος κατοικοῦσε εἰς τὴν Ἐσεβῶν καὶ τον οποίον ἐκτύπησαν μέχρις ἐξοντώσεως ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ Ἰσραηλίται, ὅταν ἐξήλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.
- Δευτ. 4,47 καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου,
- Δευτ. 4,47 Ἐγιναν τότε κληρονόμοι καὶ κόποχοι τῆς χώρας του, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς χώρας του Ὠγ, βασιλέως τῆς Βασάν· οἱ δύο αυτοὶ Ἀμορραῖοι βασιλεῖς ἦσαν πέραν ἀπὸ τον Ἰορδάνην προς ἀνατολὰς,
- Δευτ. 4,48 ἀπὸ Ἀροήρ, ἡ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηῶν ὃ ἐστὶν Ἄερμών,
- Δευτ. 4,48 καὶ κατεῖχον τας χώρας ἀπὸ Ἀροήρ, ἡ οποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ὄχθην του χειμάρρου Ἀρνῶν, μέχρι του ὄρους Σηῶν, του ἐπονομαζομένου Ἐρμών,
- Δευτ. 4,49 πᾶσαν τὴν Ἄραβα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδῶθ τὴν λαξευτὴν.
- Δευτ. 4,49 ὅλην τὴν κοιλάδα ἀνατολικῶς πέραν του Ἰορδάνου, ἕως τας ὑπωρείας Ἀσηδῶθ του ὄρους Ναυάβ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 5

- Δευτ. 5,1 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἄκουε, Ἰσραὴλ, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτὰ.
- Δευτ. 5,1 Ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλους τους Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε προς αὐτούς· “Ἀκουε λαέ του Ἰσραὴλ, τον Νομον καὶ τας ἐντολάς, ὅσα ἐγὼ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν λέγω εἰς τα αυτὰ σας, δια να μάθετε αυτὰ καὶ να προσέξετε, ὡστε να τα τηρήτε.
- Δευτ. 5,2 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρήβ·
 Δευτ. 5,2 Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐκάμεν ἐπίσημον συμφωνίαν μαζὶ σας στο ὄρος Χωρήβ.
- Δευτ. 5,3 οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ’ ἡ πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον·
 Δευτ. 5,3 Αυτὴν τὴν συμφωνίαν δεν τὴν ἐκάμε ὁ Κύριος μόνον με τους προπάτοράς σας, ἀλλὰ καὶ με σας ὅλους, οἱ οποίοι ζήτε ἐδὼ σήμερον.
- Δευτ. 5,4 πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός,
 Δευτ. 5,4 Πρόσωπον προς πρόσωπον ὠμίλησεν ὁ Κύριος προς σας στο ὄρος Χωρήβ ἐκ μέσου του πυρός.
- Δευτ. 5,5 κἀγὼ εἰσθήκειν ἀνὰ μέσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων·
 Δευτ. 5,5 Ἐγὼ δε ὀρθίος ἐστεκα τότε, ὡς μεσίτης ἀνάμεσα στον Κυριον καὶ εἰς σας, δια να σας ἀναγγεῖλω τα ιερά λόγια του Κυρίου, ἐπειδὴ σεις εἶχατε φοβηθῆ το πυρ καὶ δεν ανεβήκατε στο ὄρος. Ὁ Κύριος εἶπε τότε·
- Δευτ. 5,6 ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας,
 Δευτ. 5,6 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ οποίος σε ἐβγαλα ἐλευθέρων ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τον οἶκον τῆς δουλείας.
- Δευτ. 5,7 οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου.
 Δευτ. 5,7 Δεν θα υπάρχουν εἰς σε ἄλλοι θεοὶ ἐκτός ἀπὸ ἐμέ.
- Δευτ. 5,8 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδῶλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω καὶ ὅσα

- έν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.
Δευτ. 5,8 Δεν θα κατασκευάσης δια τον εαυτόν σου ἀγαλμα ούτε εικόνα οιουδήποτε ὄντος, ἀπό ὅσα υπάρχουν ἄνω στον ουρανόν, ἀπό ὅσα υπάρχουν κάτω εις την γην και ἀπό ὅσα ευρίσκονται εις τα ὕδατα ποταμῶν και θαλάσσης και κάτω ἀπό την επιφάνειαν της γης.
- Δευτ. 5,9 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεός ζηλωτής, ἀποδοῦς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην και τετάρτην γενεάν τοῖς μισοῦσί με.
- Δευτ. 5,9 Δεν θα προσκυνήσης αὐτά ούτε θα τα λατρεύσης, διότι ἐγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός σου, Θεός ζηλότυπος, τιμωρῶν τέκνα δια τας ἀμαρτίας των γονέων μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεάς, εις εκείνους οι οποίοι με μισοῦν.
- Δευτ. 5,10 καὶ ποιῶν ἔλεος εις χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.
- Δευτ. 5,10 Εἰμαι ὁμως και Θεός ελεήμων, ο οποίος δεικνύω και δίδω ἔλεος εις χιλιάδας ἀνθρώπων, οι οποίοι με αγαποῦν και φυλάσσουν τας ἐντολάς μου.
- Δευτ. 5,11 οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάρισῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.
- Δευτ. 5,11 Δέν θα προφέρῃς ἐπιτόλαια και μάταια τὸ ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ σου, διότι ο Κυριος δεν θα ἀπαλλάξῃ ἀπὸ την ἐνοχὴν, ἀλλὰ τουναντίον θα τιμωρήσῃ ὁποῖον παίρνει στο στόμα του τὸ ὄνομα του Θεοῦ ἐπιτολαίως και ἀνωφελῶς.
- Δευτ. 5,12 φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.
- Δευτ. 5,12 Πρόσεξε, ὥστε τὴν ἡμέραν του Σαββάτου να τὴν ἀφιερῶνῃς ὡς ἀγίαν προς τον Θεόν, ὅπως σε διέταξε Κυριος ο Θεός σου.
- Δευτ. 5,13 ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου·
- Δευτ. 5,13 Ἐξ ἡμέρας θα ἐργάζεσαι και κατ' αὐτάς θα κάμνῃς ὅλα τα ἔργα σου.
- Δευτ. 5,14 τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ και ὁ υἱός σου και ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου και ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου και τὸ ὑποζύγιόν σου και πᾶν κτήνός σου και προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου και ἡ παιδίσκη σου και τὸ ὑποζύγιόν σου, ὡσπερ και σὺ·
- Δευτ. 5,14 Κατὰ δε τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θα ἔχῃς σάββατον, ἀνάπαυσιν και ἀγιασμόν, ἡμέραν ἀφιερωμένην εις Κυριον τον Θεόν σου. Κανένα ἔργον δεν θα κάνῃς κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, συ και ο υἱός σου και ἡ θυγατέρα σου και ο δούλος σου και ἡ δούλη σου και τὸ βόδι σου και τὸ φορτηγόν ζῶον σου και οιονδήποτε ἄλλο ζῶον, και ο ξένος που ζῆ κοντά σου. Τοῦτο δέ, δια να ἀναπαυθῶν ο δούλος σου και ἡ δούλη σου και τὸ υποζύγιόν σου, ὅπως και συ.
- Δευτ. 5,15 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ και ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ και ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, διὰ τοῦτο συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων και ἀγιάζειν αὐτήν.
- Δευτ. 5,15 Πρέπει να ἐνθυμῆσαι ὅτι και συ ἦσουν δούλος εις τὴν Αἴγυπτον, και Κυριος ο Θεός σου σε ἐβγαλεν ἀπὸ ἐκεῖ ἐλεύθερον, με τὴν παντοδύναμον δεξιάν του και με τὴν μεγαλειώδη δυνάμιν του. Δια τοῦτο και σε διέταξε Κυριος ο Θεός σου να τηρῆς τὴν ἀργίαν της ἡμέρας του Σαββάτου και να ἀφιερῶνῃς τὴν ἡμέραν αὐτήν στον Κυριον.
- Δευτ. 5,16 τίμα τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται και ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
- Δευτ. 5,16 Τίμα τον πατέρα σου και τὴν μητέρα σου, ὅπως Κυριος ο Θεός σου σε διέταξε, δια να σου ἐλθουν ὅλα καλὰ εις τὴν ζωὴν σου και να γίνῃς μακροχρόνιος εις τὴν γην, τὴν ὁποίαν Κυριος ο Θεός σου δίδει.
- Δευτ. 5,17 οὐ φονεύσεις.
- Δευτ. 5,17 Δεν θα φονεύσης.
- Δευτ. 5,18 οὐ μοιχεύσεις.
- Δευτ. 5,18 Δεν θα μοιχεύσης.
- Δευτ. 5,19 οὐ κλέψεις.
- Δευτ. 5,19 Δεν θα κλέψῃς.
- Δευτ. 5,20 οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
- Δευτ. 5,20 Δεν θα γίνῃς ψευδομάρτυς και δεν θα καταθέσῃς ποτὲ ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ πλησίον σου.
- Δευτ. 5,21 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοδὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.
- Δευτ. 5,21 Δεν θα ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα του πλησίον σου· δεν θα ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν του πλησίον σου οὔτε τον ἀγρόν του, οὔτε τον δούλον του, οὔτε τὴν δούλην του, οὔτε τὸ βόδι του, οὔτε τὸ υποζύγιόν του, οὔτε κανένα ἄλλο ἀπὸ τα κτήνη του και γενικῶς τίποτε ἀπὸ ὅλα, ὅσα ἀνήκουν στον πλησίον σου.
- Δευτ. 5,22 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, και οὐ προσέθηκε· και ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας και ἔδωκέ

μοι.

- Δευτ. 5,22 Αυτά είναι τα λόγια, το οποία είπε προς όλους σας τους Ισραηλίτας ο Κυριος στο όρος Χωρήβ εκ μέσου του πυρός, όταν σκότος και γνόφος εκάλυπτε το όρος, η θύελλα το συνεκλόνηζε και ηκούετο ισχυρά η φωνή. Τιποτε άλλο δεν προσέθεσεν. Εχάραξε δε αυτά εις δύο λιθίνας πλάκας, τας οποίας και έδωκεν εις εμέ.
- Δευτ. 5,23 και έγένετο ως ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του πυρός και τὸ ὄρος εκαίετο πυρί, και προσήλθετε πρός με πάντες οι ηγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν και ἡ γερουσία ὑμῶν,
- Δευτ. 5,23 Συνέβη δε και τούτο τότε· όταν σεις ηκούσατε την φωνήν του Θεου εκ μέσου του πυρός και είδατε ότι το ὄρος εκαίετο υπό του πυρός, προσήλθατε ὅλοι προς εμέ, οι αρχηγοί των φυλῶν και οι γεροντότεροι από σας,
- Δευτ. 5,24 και έλέγετε· ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν την δόξαν αὐτοῦ, και την φωνήν αὐτοῦ ηκούσαμεν εκ μέσου του πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδομεν ὅτι λαλήσει ὁ Θεὸς πρὸς ἄνθρωπον, και ζήσεται.
- Δευτ. 5,24 και ελέγατε· Ἰδοὺ ! Κυριος ο Θεός ημών έδειξεν εις ημάς κατά την ημέραν αυτήν την δόξαν του· και την φωνήν του εκ μέσου του πυρός την ηκούσαμεν· κατά την ημέραν αυτήν είδομεν ότι ομιλεῖ ο Θεός με τον ἄνθρωπον και ο ἄνθρωπος ζῆ, δεν αποθνήσκει.
- Δευτ. 5,25 και νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἔξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι την φωνήν Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν ἔτι, και ἀποθανούμεθα·
- Δευτ. 5,25 Και τώρα, ας μη αποθάνωμεν. Διότι εἰάν συνεχίσωμεν να ακούωμεν την φωνήν Κυρίου του Θεοῦ μας θα απαθάνωμεν. Το φοβερόν αυτό πυρ θα μας εξοντώσῃ,
- Δευτ. 5,26 τίς γὰρ σάρξ, ἥτις ἤκουσε φωνήν Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος εκ μέσου του πυρός, ως ἡμεῖς, και ζήσεται;
- Δευτ. 5,26 διότι ποίος ποτέ ἄνθρωπος ακούσας την φωνήν του Θεοῦ του ζῶντος να λαλή εκ μέσου του πυρός, ὅπως ημεῖς, έζησε;
- Δευτ. 5,27 πρόσελθε σὺ και ἄκουσον πάντα, ὅσα ἂν εἶπῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, και σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, και ἀκουσόμεθα και ποιήσομεν.
- Δευτ. 5,27 Σὺ μόνος πλησίασε τον Κυριον και ακουσε ὅλα ὅσα θα εἶπῃ εις σε Κυριος ο Θεός ημών, συ δε θα μας εἴπῃς ὅλα ὅσα ο Κυριος θα σου φανερώσῃ, ημεῖς δε θα τα ακούσωμεν και θα τα εφαρμόσωμεν.
- Δευτ. 5,28 και ἤκουσε Κύριος την φωνήν τῶν λόγων ὑμῶν λαλοῦντων πρὸς με, και εἶπε Κύριος πρὸς με· ἤκουσα την φωνήν τῶν λόγων του λαοῦ τούτου, ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σε· ὀρθῶς πάντα, ὅσα ἐλάλησαν.
- Δευτ. 5,28 Ο Κυριος ηκούσε τους λόγους αυτούς, τους οποίους είπατε προς εμέ, και μου είπε· Ηκούσα τα λόγια του λαοῦ αυτού, που είπαν εις σέ. Ὅλα ὅσα σου είπαν είναι ορθά.
- Δευτ. 5,29 τίς δώσει εἶναι οὕτω την καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβεῖσθαι με και φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾗ αὐτοῖς και τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος;
- Δευτ. 5,29 Ποίος θα δώσῃ εις αυτούς μίαν τέτοιαν καρδίαν, ὥστε να με ευλαβούνται, να με υπακούουν και να τηροῦν τὰς ἐντολάς μου, ὅλας τὰς ἡμέρας της ζωῆς των, δια να είναι πάντοτε ευτυχεῖς αυτοῖ και τα παιδιά των;
- Δευτ. 5,30 βᾶδισον, εἰπὸν αὐτοῖς· ἀποστράφητε ὑμεῖς εις τοὺς οἴκους ὑμῶν·
- Δευτ. 5,30 Πηγαινε και ειπέ προς αυτούς· Γυρίστε σεις εις τὰς σκηνάς σας.
- Δευτ. 5,31 σὺ δὲ αὐτοῦ στηθῖ μετ' ἑμοῦ, και λαλήσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς και τὰ δικαιώματα και τὰ κρίματα, ὅσα διδάξεις αυτούς, και ποιείτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ.
- Δευτ. 5,31 Σὺ ὅμως ἔλα και στάσου κοντά εις εμέ, και ἐγὼ θα σου εἶπω ὅλας τὰς ἐντολάς μου και τον Νομον μου και τὰς κρίσεις μου, ὅλα ὅσα θα διδάξῃς εις αυτούς. Αυτοῖ δε ας τὰ εφαρμόσουν και ας ζήσουν σύμφωνα με αὐτά εις την γην της επαγγελίας, την ὁποίαν, ως κληρονομίαν των ἐγὼ τους δίδω.
- Δευτ. 5,32 και φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου· οὐκ ἐκκλινεῖτε εις δεξιὰ οὐδὲ εις ἀριστερά,
- Δευτ. 5,32 Θα φροντίσετε, ὥστε να τηρήτε τὰς ἐντολάς αὐτὰς, ὅπως Κυριος ο Θεός σας διέταξε. Δεν θα παρεκλίνετε οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά.
- Δευτ. 5,33 κατά πᾶσαν την ὁδόν, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε και εὖ σοι ᾗ και μακροημερεύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν κληρονομήσετε.
- Δευτ. 5,33 Την ὁδόν, την ὁποίαν ο Κυριος σου έδειξε και σε διέταξε να βαδίζῃς, ἔτσι θα πορευθῆς αὐτήν, δια να σε επαναπαύσῃ και σε καταστήσῃ ευτυχῆ και σου χαρίσῃ μακρότητα ημερῶν εις την γην της Επαγγελίας, την ὁποίαν θα καταλάβετε και θα κατέχετε ως ἰδικήν σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 6

- Δευτ. 6,1 Καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ και τὰ δικαιώματα και τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῆ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν,
- Δευτ. 6,1 Αυταὶ είναι αἱ ἐντολαὶ και οἱ νόμοι, που Κυριος ο Θεός ημών με διέταξε να σας διδάξω, ὥστε ἔτσι να τὰς

- εφαρμόζετε και να ζητε εις την χώραν, εις την οποίαν σεις τώρα εισέρχεσθε, να την κληρονομήσετε ως ιδικήν σας·
- Δευτ. 6,2 ἵνα φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἰῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύητε.
- Δευτ. 6,2 δια να φοβήσθε Κυριον τον Θεόν σας, ώστε να φυλάσσετε όλους τους νόμους και τας εντολάς του, όσας εγώ διατάσσω προς σας σήμερα, να τηρήτε αυτές σεις και τα παιδιά σας και τα παιδιά των παιδιών σας όλας τας ημέρας της ζωής σας, δια να έχετε μακρά και ευτυχισμένα χρόνια.
- Δευτ. 6,3 καὶ ἄκουσον, Ἰσραὴλ, καὶ φύλαξον ποιεῖν, ὅπως εὔ σοι ἦ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Δευτ. 6,3 Ακουσε, λαέ του Ισραήλ, και πρόσεξε να τηρής όλα αυτά, δια να ζης ευτυχισμένος, δια να αυξηθής και πληθυνθής πολύ, όπως είτε και υπεσχέθη Κυριος ο Θεός των πατέρων σου, να δωσ εις σε την γην της Επαγγελίας, την ρέουσαν γάλα και μέλι. Αυτοί είναι οι νόμοι και αι εντολαί, τας οποίας διέταξεν ο Κυριος στους Ισραηλίτας, όταν εξήλθον ελεύθεροι από την Αίγυπτον και ήσαν εις την έρημον Σινά·
- Δευτ. 6,4 Ἴκουε, Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Κύριος εἷς ἐστι·
- Δευτ. 6,4 Ακουε, λαέ του Ισραήλ, Κυριος ο Θεός ημών ένας και μοναδικός Κυριος είναι.
- Δευτ. 6,5 καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.
- Δευτ. 6,5 Να αγαπήσης Κυριον τον Θεόν σου με όλην σου την καρδιαν και με όλην την ψυχήν σου και με όλην την δύναμίν σου.
- Δευτ. 6,6 καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ψυχῇ σου·
- Δευτ. 6,6 Τα λόγια, τα οποία εγώ σήμερα σε διατάσσω, θα είναι εντυπωμένα και μόνιμα εις την καρδιαν σου και την διάνοιάν σου.
- Δευτ. 6,7 καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱοὺς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος·
- Δευτ. 6,7 Θα τα μεταβιβάσης και θα τα διδάξης εις τα παιδιά σου. Θα ομιλής περί αυτών και όταν κάθεσαι στον οίκον σου, πριν κοιμηθής, και όταν πορεύεσαι στον δρόμον σου και όταν εξυπνάς από τον ύπνον.
- Δευτ. 6,8 καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου·
- Δευτ. 6,8 Θα τα κολλήσης και θα τα δέσης επάνω στο χέρι σου, δια να ευρίσκωνται πάντοτε σταθερώς κάτω από τα μάτια σου.
- Δευτ. 6,9 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φιλὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.
- Δευτ. 6,9 Θα γράψετε αυτά στους παραστάτας των οικιών σας και εις τας θύρας των αυλών σας, δια να τα έχετε παντού και πάντοτε εμπρός εις τα μάτια σας.
- Δευτ. 6,10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ δοῦναί σοι, πόλεις μεγάλας καὶ καλάς, ἃς οὐκ ὤκοδόμησας,
- Δευτ. 6,10 Όταν δε Κυριος ο Θεός σου, σε εισαγάγῃ εις την γην, την οποίαν ενόρκως υπεσχέθη στους προπάτοράς σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, να δώση εις σε την χώραν η οποία έχει πόλεις μεγάλας και ωραίας, τας οποίας δεν έκτισες συ,
- Δευτ. 6,11 οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας, λάκκους λελατομημένους, οὐς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, οὐς οὐ κατεφύτευσας, καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς
- Δευτ. 6,11 οικίας πλήρεις από όλα τα αγαθά, τας οποίας δεν εγέμισες συ, φρέατα και δεξαμενάς λαξευμένας και κτισμένας, τας οποίας δεν ελάξουσες και δεν έκτισες συ, αμπέλια και ελαιώνας που δεν εφύτευσες συ. Αυτά θα είναι ιδικά σου. Θα φάγης και θα χορτάσης.
- Δευτ. 6,12 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
- Δευτ. 6,12 Πρόσεχε όμως στον εαυτόν σου, μήπως τυχόν και λησμονήσης Κυριον τον Θεόν σου, ο οποίος σε έβγαλε ελεύθερον από την Αίγυπτον, από τον οίκον εκείνο της δουλειάς.
- Δευτ. 6,13 Κύριον τὸν Θεὸν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ.
- Δευτ. 6,13 Κυριον τον Θεόν σου θα ευλαβήσαι και θα υπακούης, και αυτόν μόνον θα λατρεύης, και εις αυτόν θα προσκολληθής, και στο όνομά του θα ορκίζεσαι.
- Δευτ. 6,14 οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν,
- Δευτ. 6,14 Μη πορευθῆτε πίσω από άλλους θεούς, μη λατρεύετε θεούς από εκείνους που έχουν τα ολόγυρά σας ειδωλολατρικά έθνη,
- Δευτ. 6,15 ὅτι ὁ Θεὸς ζηλωτῆς Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν σοί, μὴ ὀργισθεῖς θυμῷ Κύριος ὁ Θεὸς σου σοὶ ἐξολοθρεύσῃ σε

- από προσώπου τῆς γῆς.
Δευτ. 6,15 διότι Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός ζηλότυπος δια σέ. Μηπως οργισθῆ εναντίον σου και σε εξολοθρεύση από το πρόσωπον της γης, εάν τυχόν λατρεύσης ξένους θεούς.
- Δευτ. 6,16 οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ Πειρασμῷ.
Δευτ. 6,16 Δεν θα θέσης εις πειρασμόν και δοκιμασίαν τον Κυριον, ὡς ασεβῶς φερόμενος ἐπικρανες τον Κυριον με τους γογγυσμούς σου στον τόπον εκείνον, ο οποίος ὠνομάσθη δια τούτο “Πειρασμός”.
- Δευτ. 6,17 φυλάσσω φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ μαρτύρια και τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι·
Δευτ. 6,17 Με κάθε ἐπιμέλειαν θα φυλάττης πάντοτε τας ἐντολάς Κυρίου του Θεοῦ σου, τας διατάξεις και τους νόμους, ὅσα σε διέταξε.
- Δευτ. 6,18 και ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν και τὸ καλὸν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοι γένηται και εἰσέλθῃς και κληρονομήσης τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
Δευτ. 6,18 Θα πράττης ο,τι εἶναι εὐάρεστον και ἀγαθὸν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου, δια να ζῆσης ευτυχῆς, να εἰσέλθῃς ἀσφαλῆς και να κληρονομήσης δια παντός την γην, την εὐφορον και πλουσίαν, την ὁποίαν ὠρκίσθη ο Κυριος στους προπάτοράς σας,
- Δευτ. 6,19 ἐκδιώξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος,
Δευτ. 6,19 ὅτι θα σας την δώση και θα ἐκδιώξῃ ὅλους τους ἐχθρούς σας ἀπὸ ἐμπρός σας, ὡς ο Κυριος εἶπε.
Δευτ. 6,20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὖριον λέγων· τί ἐστί τὰ μαρτύρια και τὰ δικαιώματα και τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν;
Δευτ. 6,20 Οταν δε στο μέλλον, θα σε ἐρωτήσῃ ο υἱός σου λέγων· τι εἶναι αὐταῖ αι ἐντολαί, οι νόμοι και αι διατάξεις, ὅλα ὅσα Κύριος ο Θεός μας διατάσσει ἡμᾶς;
- Δευτ. 6,21 και ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου· οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραῶ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, και ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ και ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.
Δευτ. 6,21 Συ θα ἀπαντήσης στο παιδί σου. Υπήρξαμεν δούλοι του Φαραῶ εις την χώραν της Αιγύπτου, και ο Κυριος μας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ ἐκεῖ, με την παντοδύναμον δεξιάν Του και την μεγαλειώδη ἰσχύν του.
- Δευτ. 6,22 και ἔδωκε Κύριος σημεῖα και τέρατα μεγάλα και πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ και ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν·
Δευτ. 6,22 Ἐκαμε τότε ο Κυριος θαύματα καταπληκτικά, θαύματα μεγάλα και φοβερὰ δια τους Αιγυπτίους, δια τον Φαραῶ και τον οἶκον του, ἐμπρός εις τα μάτια μας.
- Δευτ. 6,23 και ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
Δευτ. 6,23 Μας ἐβγαλε ἀπὸ ἐκεῖ ἐλευθέρους, δια να μας δώση την χώραν αὐτήν, την ὁποίαν ὠρκίσθη στους προπάτοράς μας ὅτι θα μας ἐδίδῃ.
- Δευτ. 6,24 και ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾗ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὡσπερ και σήμερον.
Δευτ. 6,24 Μας διέταξε δε ο Κυριος να τηροῦμεν ὅλους αὐτούς τους νόμους, να φοβούμεθα Κυριον τον Θεὸν μας, δια να εἴμεθα ευτυχῆς ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς μας και να ζῶμεν, ὡς σήμερον, ἀσφαλεῖς κάτω ἀπὸ την προστασίαν του.
- Δευτ. 6,25 και ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν, ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.
Δευτ. 6,25 Το δε ἔλεος του Κυρίου θα εἶναι πάντοτε μαζί μας, εάν φροντίζωμεν και προσπαθοῦμεν να τηροῦμεν ὅλας αὐτάς τας ἐντολάς, ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν, ὡς μας διέταξε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 7

- Δευτ. 7,1 Ἐὰν δὲ εἰσάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, και ἐξάρῃ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον και Γεργεσσαῖον και Ἀμορραῖον και Χαναναῖον και Φερεζαῖον και Εὐαῖον και Ἰεβουσαῖον, ἐπτὰ ἔθνη πολλὰ και ἰσχυρότερα ὑμῶν,
Δευτ. 7,1 Οταν δε Κυριος ο Θεός σου σε εἰσαγάγῃ εις την χώραν, προς την ὁποίαν τώρα πορεύεσαι, δια να την κληρονομήσης ὡς ἰδικὴν σου, και ἐκβάλῃ ἀπὸ ἐμπρός σου ἔθνη μεγάλα, τους Χετταίους, τους Γεργεσαίους, τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, ἐπτὰ ἔθνη πολυαριθμότερα και ἰσχυρότερα ἀπὸ σας
- Δευτ. 7,2 και παραδώσει αὐτούς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου και πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς, οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτούς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐλεήσῃτε αὐτούς,
Δευτ. 7,2 και θα παραδῶσῃ αὐτούς Κυριος ο Θεός σου εις τα χέρια σου, θα κτυπήσῃς αὐτούς, θα τους ἐξαφανίσης τελείως, δεν θα συνάψῃς καμμίαν συνθήκην μαζί των και δεν θα τους λυπηθῆτε καθόλου.

- Δευτ. 7,3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου·
- Δευτ. 7,3 Δεν θα ἐλάτε εἰς γάμους μαζὴ των. Οὐτε τὴν θυγατέρα σου θα δώσης ὡς σύζυγον στον υἱὸν κάποιου ἀπὸ αὐτοῦ, οὐτε τὴν θυγατέρα ἐκείνου θα πάρῃς ὡς νύμφην δια τον υἱὸν σου.
- Δευτ. 7,4 ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱὸν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοὺς ἑτέροις, καὶ ὀργισθῆσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς καὶ ἐξολοθρεύσει σε τὸ τάχος.
- Δευτ. 7,4 Διότι ἡ αλλοεθνῆς νύμφη θα απομακρύν τον υἱὸν σου ἀπὸ ἐμὲ καὶ θα λατρεύσῃ αὐτὸς ἄλλους θεοὺς, ὁπότε θα ὀργισθῇ πολὺ ὁ Κύριος ἐναντίον σας καὶ θα σε ἐξολοθρεύσῃ το ταχύτερον.
- Δευτ. 7,5 ἀλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελείτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ·
- Δευτ. 7,5 Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἀκόμη θα πράξῃς ἐναντίον των εἰδωλολατρῶν αλλοεθνῶν· Θα κρημνίσετε τοὺς βωμοὺς των, θα συντρίψετε τὰς εἰδωλολατρικὰς των στήλας, θα κατακάψετε τὰ ιερά δάση των καὶ θα κάψετε εἰς τὴν φωτιά τα ξυλόγλυπτα ἀγάλματά των.
- Δευτ. 7,6 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κύριῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σὲ προεῖλετο Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
- Δευτ. 7,6 Διότι συ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἐκείνους εἶσαι λαὸς ἅγιος, ἀφιερωμένος στον Κύριον καὶ Θεόν σου. Κύριος ὁ Θεὸς σου σε ἐξέλεξεν ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα ἔθνη τῆς γῆς νὰ εἶσαι ἰδικὴ του ἐκλεκτῆς περιουσία.
- Δευτ. 7,7 οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προεῖλετο Κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς, ὑμεῖς γὰρ ἔστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,
- Δευτ. 7,7 Σας ἐξέλεξε δε ὁ Κύριος ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα ἔθνη, ὄχι διότι εἰσθε πολυάριθμοι, τουναντίον εἰσθε ὀλιγάριθμοι ἐν συγκρίσει πρὸς ὅλα τα ἄλλα ἔθνη,
- Δευτ. 7,8 ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὄρκον, ὃν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.
- Δευτ. 7,8 ἀλλὰ διότι σας ἀγαπᾶ ὁ Κύριος καὶ διότι τηρεῖ τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν στους προπάτοράς σας. Ὁ Κύριος σας ἐβγάλεν ἐλευθέρους με τὴν παντοδύναμον αὐτοῦ δεξιᾶν καὶ τὴν ἀκατανίκητον δύναμιν του καὶ σας ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὴν χώραν τῆς δουλείας, ἀπὸ τὰ χέρια του Φαραὼ, τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου.
- Δευτ. 7,9 καὶ γνώση ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὗτος Θεός, Θεὸς πιστός, ὁ φυλάσσειν διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσοσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεὰς
- Δευτ. 7,9 Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, καὶ ἀπὸ ὅσα ἄλλα θα κάμῃ πρὸς χάριν σου ὁ Θεός, θα μάθῃς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, Θεὸς ἀξιόπιστος, ὁ ὁποῖος τηρεῖ τὴν υπόσχεσίν του καὶ ἐκδηλώνει τὸ ἐλέος του εἰς αὐτοὺς που τον ἀγαποῦν καὶ τηροῦν τὰς ἐντολὰς του μέχρι χιλίων γενεῶν.
- Δευτ. 7,10 καὶ ἀποδίδους τοῖς μισοῦσι κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι, κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς.
- Δευτ. 7,10 Ἀλλὰ εἶναι καὶ Θεὸς δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἀνταποδίδει προσωπικῶς στους μισούντας αὐτὸν καὶ ἀμετανοήτους κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐξολοθρεύει αὐτοὺς. Δεν θα βραδύνῃ δε νὰ τιμωρήσῃ προσωπικῶς τοὺς μισούντας αὐτὸν καὶ νὰ ἀνταποδώσῃ εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔργα των.
- Δευτ. 7,11 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον ποιεῖν.
- Δευτ. 7,11 Λοιπὸν, προσέξατε, ὥστε νὰ τηρήσετε τὰς ἐντολὰς, τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις αὐτὰς, ὅλα ὅσα ἐγὼ ἐκ μέρους του Θεοῦ σας διατάσσω σήμερον νὰ πράττετε.
- Δευτ. 7,12 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξῃτε καὶ ποιήσητε αὐτὰ, καὶ διαφυλάξῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
- Δευτ. 7,12 Ἐὰν δε σεῖς ἀκούσετε με προσοχὴν τὰς ἐντολὰς αὐτὰς καὶ φροντίσετε, ὥστε νὰ τὰς τηρήτε, θα τηρήσῃ καὶ Κύριος ὁ Θεός σας τὴν υπόσχεσίν του καὶ τὸ ἐλέος του που ὠρκίσθη στους προπάτοράς σας.
- Δευτ. 7,13 καὶ ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνον σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοὶ.
- Δευτ. 7,13 Θα σε ἀγαπήσῃ ὁ Κύριος, θα σε εὐλογήσῃ, θα σε πληθύνῃ, θα εὐλογήσῃ τὰ παιδιὰ σου καὶ τὰ προϊόντα τῆς χώρας σου, τὸ σιτάρι σου, τὸ κρασί σου, τὸ λάδι σου, τὰ κοπάδια των βοῶν σου, τὰ κοπάδια των προβάτων σου εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος ὠρκίσθη στους προπάτοράς σου, ὅτι θα δώσῃ εἰς σέ.
- Δευτ. 7,14 εὐλογητός ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ στείρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσι σου.
- Δευτ. 7,14 Θα εἶσαι εὐλογημένος περισσότερο ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα ἔθνη. Κανένας ἄνδρας ἀπὸ σας δεν θα εἶναι ἄγονος καὶ καμμιὰ γυνὴ δεν θα εἶναι στείρα. Το ἴδιο θα συμβῇ καὶ εἰς τὰ ζῶα σου· δεν θα υπάρξῃ εἰς αὐτὰ στειρότης.
- Δευτ. 7,15 καὶ περιλεῖ Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν· καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς, ἃς ἐώρακας, καὶ ὅσα ἔγνως, οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

- Δευτ. 7,15 Θα αφαιρέση και θα απομακρύνη Κυριος ο Θεός από σε και κάθε αδιαθεσίαν ακόμη. Από όλας τας ασθeneίας της Αιγύπτου, τας βαρείας και σκληράς που είδες και εγνώρισες, καμμίαν δεν θα σου στείλῃ ο Θεός. Θα τας επιρρίψη όμως εις εκείνους, οι οποίοι σε μισούν.
- Δευτ. 7,16 καὶ φαγῆ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν, ἃ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσης τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τοῦτο ἐστὶ σοι.
- Δευτ. 7,16 Σὺ θα απολαύσης τα λάφυρα των εθνῶν, τα οποία ο Κυριος σου δίδει. Πρόσεξε όμως· δεν θα λυπηθῇ το μάτι σου αυτούς και δεν θα λατρεύσης τους θεούς των, διότι άλλως, θα αποβῆ αυτό πρόσκομμα και συμφορά εις σέ.
- Δευτ. 7,17 ἔὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς;
- Δευτ. 7,17 Ἐὰν εἴπῃς κατὰ νουν, ὅτι το εχθρικον αυτό ἔθνος εἶναι πολυαριθμότερον από ἐμέ και πως θα ημπορέσω ἐγώ να τους ἐξολοθρεύσω;
- Δευτ. 7,18 οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς· μνηστῆσθῃ ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Μη τους φοβηθῆς ! Επανάφερε ζωηρά εις την μνήμην σου, ὅσα ἔκαμε Κυριος ο Θεός σου στον Φαραῶ και εις ὅλους τους Αιγυπτίους, οι οποίοι, φυσικά, ἦσαν ασυγκρίτως πολυαριθμότεροι από σέ.
- Δευτ. 7,19 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, οὕτω ποιήσει Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
- Δευτ. 7,19 Ενθυμήσου τας μεγάλας τιμωρίας, που εἶδον οι οφθαλμοί σου, τα καταπληκτικά και μεγάλα ἐκεῖνα σημεῖα και τέρατα, την παντοδύναμον δεξιάν του Κυρίου και την ακατανίκητον δύναμίν του, ὅταν Κυριος ο Θεός σου, ἐλεύθερον σε ἔβγαλε από την Αἴγυπτον. Τα ἴδια και τώρα θα κάμη εναντίον ὅλων των ειδωλολατρικῶν και εχθρικῶν προς σε εθνῶν, ἐνώπιον των ὁποίων συ σήμερον φοβείσαι.
- Δευτ. 7,20 καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ.
- Δευτ. 7,20 Και σμήνη ακόμη από σφήκας θα αποστείλῃ Κυριος ο Θεός σου εναντίον αυτών, μέχρις ὅτου συντριβούν και εξαφανισθούν, ὅσοι θα ἔχουν γλυτώσει από την μάχην και θα ἔχουν κρυβῆ από τα μάτια σου.
- Δευτ. 7,21 οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί, Θεός μέγας καὶ κραταιός,
- Δευτ. 7,21 Σὺ δε οὔτε καν θα πληγωθῆς από αυτούς, διότι Κυριος ο Θεός σου εἶναι μαζί σου, εἶναι μεταξύ σας, ο Θεός ο μέγας και παντοδύναμος.
- Δευτ. 7,22 καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρὸν· οὐ δυνήσῃ ἐξαναλώσαι αὐτούς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῆ ἐπὶ σέ τὰ θηρία τὰ ἄγρια.
- Δευτ. 7,22 Κυριος ο Θεός σου θα καταστρέψῃ και θα εξαφανίσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τα ἔθνη αυτά από εμπρός σου. Δεν θα ημπορέσῃς, και δεν πρέπει, να εξαφανίσῃς αυτούς ταχέως, δια να μη μείνῃ ἔρημος και ακατοίκητος η χώρα από ανθρώπους και πληθυνθῶν τα ἄγρια θηρία εναντίον σου.
- Δευτ. 7,23 καὶ παραδώσει αὐτούς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ἀπολεῖς αὐτούς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ, ἕως ἂν ἐξολοθρευσητε αὐτούς.
- Δευτ. 7,23 Αὐτούς Κυριος ο Θεός σου θα τους παραδώσῃ εις τα χέρια σου και θα καταστρέφῃς αὐτούς ολοκληρωτικῶς, μέχρις ὅτου ἐξολοθρευθῶν και εξαφανισθῶν πλήρως.
- Δευτ. 7,24 καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσης αὐτούς.
- Δευτ. 7,24 Ο Θεός θα παραδώσῃ εις τα χέρια σας τους βασιλεῖς των εθνῶν αυτών, θα τους ἐξοντώσετε, ὥστε να χαθῶν και τα ονόματα αυτών από τον τόπον, ὅπου ἐβασίλευον. Κανείς δεν θα ημπορέσῃ να αντισταθῆ ἀπέναντί σας, μέχρις ὅτου τους ἐξολοθρεύσετε ὅλους.
- Δευτ. 7,25 τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καύσετε πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν σὺ λήψῃ σεαυτῷ, μὴ πταισῆς δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ·
- Δευτ. 7,25 Τα ἀγάλματα των θεῶν των θα τα παραδώσετε στο πυρ, δια να καοῦν. Δεν θα ἐπιθυμήσῃς και δεν θα πάρῃς δια τον εαυτὸν σου το χρυσίον και το ἀργύριον από αυτά. Μη θελήσῃς να ἀμαρτήσῃς λαμβάνων το χρυσίον αυτό, διότι εἶναι πολὺ μισητὸν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 7,26 καὶ οὐκ εἰσίοσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἀνάθεμα ἔσῃ ὥσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθειῖς καὶ βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθημά ἐστὶ.
- Δευτ. 7,26 Τέτοια βδελύγματα δεν θα εἰσαγάγῃς στο σπίτι σου, διότι άλλως θα εἶσαι και συ ἀναθεματισμένος, ὅπως και ἐκεῖνο. Θα το αποστρέφῃσαι με ὄλην σου την δύναμιν και θα αισθάνεσαι κάθε βδελυγμίαν εναντίον των ἀγαλμάτων αυτών, διότι εἶναι κατηραμένα.

- Δευτ. 8,1 Πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.
- Δευτ. 8,1 Οὐκ αὐτὰς τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω φροντίσατε νὰ τὰς τηρήσετε, διὰ νὰ ζῆτε ασφαεῖς καὶ μακροχρόνιοι καὶ νὰ πολλαπλασιασθῆτε, νὰ εἰσέλθητε καὶ νὰ κληρονομήσετε ὡς ἰδικὴν σας τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας ὠρκίσθη στους προπάτοράς σας, ὅτι θὰ δώσῃ εἰς σας.
- Δευτ. 8,2 καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ σε καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ.
- Δευτ. 8,2 Θὰ ἐνθυμήσῃ ὅλην τὴν πορείαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας σας ὠδηγούσε διὰ μέσου τῆς ἐρήμου διὰ νὰ σας ταλαιπωρήσῃ παιδαγωγικῶς καὶ σας υποβάλλῃ εἰς δοκιμασίας, διὰ νὰ φανερωθούσιν ἔτσι αἱ διαθέσεις τῆς καρδίας σας, εἰς ἡμετέραν θὰ εἶχατε τὴν ἀπόφασιν νὰ τηρήσετε ἢ ὄχι τὰς ἐντολάς του.
- Δευτ. 8,3 καὶ ἐκάκωσέ σε καὶ ἐλιμαγχόνησέ σε καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα, ὃ οὐκ ἤδισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα ἀναγγεῖλῃ σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.
- Δευτ. 8,3 Σας ἐταλαιπώρησε, σας ἀφῆκε νὰ πεινάσετε καὶ κατόπιν σας ἔδωσε ὡς καθημερινόν σας ψωμί τὸ μάννα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζαν οἱ προπάτορές σας, διὰ νὰ διδάξῃ εἰς σας, ὅτι δὲν ζῆ ὁ ἄνθρωπος μόνον με τὸν σῆμα ἄρτον, ἀλλὰ ζῆ καὶ με κάθε λόγον, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ (με θαύματα δηλαδὴ ποὺ κάνει ὁ Θεός).
- Δευτ. 8,4 τὰ ἰμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σοῦ, τὰ ὑποδήματά σου οὐ κατετριβή ἀπὸ σοῦ, οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.
- Δευτ. 8,4 Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη τὰ ἐνδύματά σας καὶ τὰ ὑποδήματά σας δὲν ἐπάληωσαν καὶ δὲν ἐφθάρησαν, τὰ δε πόδια σας δὲν ἔκαμαν κάλους.
- Δευτ. 8,5 καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἶ τις ἄνθρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς σου παιδεύσει σε,
- Δευτ. 8,5 Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ θὰ μάθετε, ὅτο, ὅπως ἓνας πατέρας θὰ παιδαγωγῆσῃ τὰ παιδιὰ του διὰ μέσου διαφόρων δοκιμασιῶν, ἔτσι καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σας διὰ τῶν θλίψεων θὰ σας παιδαγωγῆσῃ.
- Δευτ. 8,6 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν·
- Δευτ. 8,6 Ἀυτὰ ἔχοντες ὑπ' ὄψει, θὰ φυλάξετε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὥστε νὰ πορεύεσθε τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν του καὶ νὰ φοβεῖσθε αὐτόν.
- Δευτ. 8,7 ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὗ χειμάρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων·
- Δευτ. 8,7 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας θὰ σας εἰσαγάγῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν εὐφορὸν καὶ μεγάλην, ὅπου ὑπάρχουν ἀφθονὰ ὕδατα χειμάρρων καὶ πηγαὶ ἀναβλύζουσαι ἀπὸ τὰ ἐγκατα τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα θὰ ρέουν διὰ μέσου τῶν πεδιάδων καὶ ἐπάνω ἀκόμη εἰς τὰ ὄρη.
- Δευτ. 8,8 γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαῖ, ῥοαί, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος·
- Δευτ. 8,8 Ἡ γῆ αὕτη παράγει σίτον καὶ κριθήν, ἔχει ἀμπέλους, συκιές καὶ ροδιές· εἶναι γῆ τῆς ἐληῆς, τοῦ λαδιοῦ καὶ τοῦ μέλιτος.
- Δευτ. 8,9 γῆ, ἐφ' ἣς οὐ μετὰ πτωχείας φαγῆ τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεθῆσῃ ἐπ' αὐτῆς οὐδέν· γῆ, ἣς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν·
- Δευτ. 8,9 Χώρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν θὰ τρώγετε ὀλιγοστόν τὸν ἄρτον σας καὶ δὲν θὰ στερηθῆτε τίποτε ἀπὸ αὐτὴν. Εἶναι χώρα, τῆς ὁποίας οἱ λίθοι εἶναι ὡσάν σίδηρος καὶ ἀπὸ τὰ ὄρη αὐτῆς θὰ βγάνετε μεταλλεύματα χαλκοῦ.
- Δευτ. 8,10 καὶ φαγῆ καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογῆσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἣς δέδωκέ σοι.
- Δευτ. 8,10 Θὰ φάτε καὶ θὰ χορτάσετε καὶ θὰ δοξολογήσετε Κύριον τὸν Θεόν σας, ἐγκατεστημένοι πλέον εἰς τὴν εὐφορὸν καὶ πλουσίαν αὐτὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος σας ἔδωσε.
- Δευτ. 8,11 πρόσχε σε αὐτῷ, μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
- Δευτ. 8,11 Προσέχετε ὁμως στον εαυτὸν σας, μήπως τυχόν καὶ λησμονήσετε Κύριον τὸν Θεόν σας καὶ δὲν τηρήσετε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς διατάξεις καὶ τοὺς νόμους του, ὅσα ἐγὼ σήμερον σας παραγγέλλω.
- Δευτ. 8,12 μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθῆς καὶ οἰκίας καλῆς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς
- Δευτ. 8,12 Προσέχετε, μήπως, ἀφοῦ φάγετε καλὰ καὶ χορτασθῆτε καὶ οἰκοδομήσετε ὠραίας καὶ ἀνέτους οἰκίας καὶ ἐγκατασταθῆτε εἰς αὐτάς,
- Δευτ. 8,13 καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων, ὅσων σοι ἔσται, πληθυνθέντων σοι,
- Δευτ. 8,13 πολλαπλασιασθούσιν δε τὰ βόδια σας καὶ τὰ πρόβατά σας, πληθυνθῆ το ἀργύριον καὶ τὸ χρυσάφι σας καὶ γενικῶς αὐξηθούσιν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά σου,
- Δευτ. 8,14 ὑψωθῆς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου

- δουλείας,
 Δευτ. 8,14 μήπως τυχόν και υπερηφανευθή η καρδιά σας και λησμονήσετε Κυριον τον Θεόν σας, ο οποίος σας ηλευθέρωσε από την Αίγυπτον, την χώραν αυτήν της δουλείας,
 Δευτ. 8,15 τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ, τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος,
 Δευτ. 8,15 σας ὠδήγησε δια μέσου της μεγάλης εκείνης και φοβεράς ερήμου, όπου τα δηλητηριώδη φίδια και οι σκορπιοί και η δίψα, εις τας περιοχάς που δεν υπήρχε ὕδωρ· προσέχετε μήπως λησμονήσετε τον Θεόν, ο οποίος ἐβγαλε ἀπὸ ἀπόκρημνον βράχον πλουσίαν πηγὴν ὕδατος·
 Δευτ. 8,16 τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ἤδεις σὺ καὶ οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εἴ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου.
 Δευτ. 8,16 τον Θεόν, ο οποίος ἀντὶ ἄρτου σας ἔδωσε εις την ἐρημον το μάννα, το οποίον οὔτε σεις οὔτε οι πρόγονοί σας ἐγνωρίσατε, και σας ἔστειλε δσκιμασίας, δια να σας θλίψῃ και καταρτίσῃ, ἔπειτα δε κατὰ τους τελευταίους τούτους καιρούς, να σας ευλογήσῃ.
 Δευτ. 8,17 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην·
 Δευτ. 8,17 Προσέξατε μήπως τυχόν και πῆτε κατὰ διάνοιαν· Ἡ ἰσχὺς μου και η δύναμις της χειρός μου, μου προσεπόρισαν την μεγάλην αυτήν ευημερίαν.
 Δευτ. 8,18 καὶ μνησθήσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου, ὡς σήμερον.
 Δευτ. 8,18 Ἀλλὰ πρέπει να ενθυμήσῃτε Κυριον τον Θεόν σας, διότι αὐτός σας ἔδωκε την δύναμιν να ἀποκτήσετε τα πλούσια αὐτὰ ἀγαθὰ, δια να τηρήσῃ την υπόσχεσίν του, που εἶχε δώσει με ὄρκον στους προπάτοράς σας, πράγμα το οποίον και ἔκαμε σήμερον.
 Δευτ. 8,19 καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε·
 Δευτ. 8,19 Ἐὰν ὁμως λησμονήσῃτε Κυριον τον Θεόν σας, ἐκτραπήτε δε ὀπίσω ἄλλων ψευδῶν θεῶν και λατρεύσετε αὐτούς και προσκυνήσετε αὐτούς, σας διαβεβαιῶνω σήμερον ἐνώπιον του ουρανοῦ και της γης, ὅτι θα υποστήτε πανωλεθρίαν.
 Δευτ. 8,20 καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολείσθε, ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.
 Δευτ. 8,20 Ὅπως Κυριος ο Θεός καταστρέφει σήμερον ἀπὸ εμπρός σας τα ἀλλὰ ἔθνη δια τας ἀμαρτίας των, ἔτσι και σεις θα καταστραφήτε, διότι δεν ηκούσατε τα λόγια Κυρίου του Θεοῦ σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 9

- Δευτ. 9,1 Ἄκουε, Ἰσραὴλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομηῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ,
 Δευτ. 9,1 Ἀκουσε, λαὸς του Ἰσραὴλ, θα διαβῆς κατὰ τον χρόνον αὐτὸν τον Ἰορδάνην, θα εἰσέλθῃς εις την γην της Επαγγελίας δια να γίνῃς κύριος και κληρονόμος λαῶν μεγάλων κατὰ πολὺ ἰσχυροτέρων ἀπὸ σέ, πόλεων μεγάλων, των οποίων τα οχυρά τείχη φθάνουν ἕως τον ουρανόν.
 Δευτ. 9,2 λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη, υἱοὺς Ἐνάκ, οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας· τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνάκ;
 Δευτ. 9,2 Θα κυριεύσετε λαὸν ἰσχυρὸν πολυάριθμον, ἀνθρώπους μεγάλου ἀναστήματος, τους ἀπογόνους Ἐνάκ, τους οποίους γνωρίζεις και ἔχεις ἀκούσει να λέγεται δι' αὐτούς· “ποιὸς ἠμπορεῖ να ἀντισταθῇ εμπρός στους Ἐνακίτας;”
 Δευτ. 9,3 καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ καταναλίσκον ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολεῖ αὐτούς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος.
 Δευτ. 9,3 Θα μάθῃς ὁμως σήμερον, ὅτι Κυριος ο Θεός σου θα προχωρῇ εμπρός ἀπὸ σέ, ὡσάν καταστρεπτικὸν πυρ δια τους εχθρούς σου. Αὐτός θα τους ἐξολοθρεύσῃ. Αὐτός θα τους τρέψῃ εις φυγὴν ἀπὸ εμπρός σου και ταχέως θα τους καταστρέψῃ, ὅπως σου ἔχει υποσχεθῆ ὁ Κυριος.
 Δευτ. 9,4 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλώσει Κύριον τὸν Θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου σου λέγων· διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέ με Κύριος κληρονομηῆσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην·
 Δευτ. 9,4 Ὅταν ὁμως Κυριος ο Θεός σου συντρίψῃ και εξαφανίσῃ εμπρός ἀπὸ τα μάτια σου τα ἔθνη αὐτὰ, μη σου ἔλθῃ ποτὲ στον νουν η σκέψις και εἰπῆς· ο Κυριος με εἰσήγαγε, δια να καταλάβω ὡς κληροναμίαν μου την εὐφορον και

πλουσίαν αυτήν χώραν, ἕνεκα των αρετῶν μου.

- Δευτ. 9,5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου, οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ.
- Δευτ. 9,5 Οχι δια τας αρετάς σου· οὔτε δια την αγνότητα και ευσέβειαν της καρδίας σου εισέρχεσαι συ να κληρονομήσης την χώραν αυτών των εθνών, αλλά δια την αθεράπευτον ασέβειαν αυτών των εθνών, θα τα εξολοθρεύσῃ ο Κυριος από εμπρός σου, δια να εκπληρώσῃ και την υπόσχεσίν του, την οποίαν με ὄρκον επεβεβαίωσεν στους προπάτοράς μας, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.
- Δευτ. 9,6 καὶ γνώση σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.
- Δευτ. 9,6 Και θα μάθης σήμερον, ὅτι Κυριος ο Θεός σου σου παραχωρεῖ την ευλογημένην αυτήν γην ως κληρονομίαν, ὄχι δια τας αρετάς σου, διότι εις την πραγματικότητα και συ εἶσαι λαὸς ανυπότακτος και σκληρός.
- Δευτ. 9,7 μνήσθητι, μὴ ἐπιλάβῃ ὅσα παρώξυνας Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἦλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον.
- Δευτ. 9,7 Ενθυμήσου, και ποτέ μη λησμονήσης, πόσον πολὺ και πόσας φορές παρώργισες Κυριον τον Θεόν σου εις την ἐρημον. Από την ημεραν που ανεχωρήσατε ελεύθεροι από την Αιγυπτον, μέχρις ὅτου ἦλθατε στον τόπον τούτον, κατά συνέχειαν εφερθήκατε με δυστροπίαν και απείθειαν απέναντι του Κυρίου.
- Δευτ. 9,8 καὶ ἐν Χωρήβ παρωξύνετε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς,
- Δευτ. 9,8 Ἰδιαιτέρως στο ὄρος Χωρήβ παρωργίσατε πολὺ τον Κυριον και ο Κυριος ηγανάκτησε εναντίον σας, ὥστε απεφάσισε να σας εξολοθρεύσῃ,
- Δευτ. 9,9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς. καὶ κατεγινόμεν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον.
- Δευτ. 9,9 τότε που εγὼ ανέβαινα στο ὄρος Σινά, δια να πάρω τας πλάκας της Διαθήκης, την οποίαν συνήψε με σας ο Κυριος. Επὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας παρέμεινα στο ὄρος. Ἄρτον ἐκεῖ δεν ἔφαγον και νερό δεν ἔπιον.
- Δευτ. 9,10 καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρα ἐκκλησίας·
- Δευτ. 9,10 Και μου ἔδωκε τότε ο Κυριος τας δύο λιθίνας πλάκας, γραμμένας με το θείον του δάκτυλον. Επάνω εις αυτάς ἦσαν χαραγμένα αι εντολαί, τας οποίας ο Κυριος ειπε προς σας στους πρόποδας του ὄρους, κατά την ημεραν της γενικῆς συγκεντρώσεώς σας.
- Δευτ. 9,11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης.
- Δευτ. 9,11 Μετὰ δεκτεσσάρα κοντά ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας μου ἔδωσεν ο Κυριος τας δύο λιθίνας αυτάς πλάκας της Διαθήκης
- Δευτ. 9,12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, κατάβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχύ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα.
- Δευτ. 9,12 και μου ειπε ο Κυριος· σήκω, κατέβα αμέσως από εδώ, διότι ο λαός σου, τον οποίον ἐβγαλες ελεύθερον από την χώραν της Αιγύπτου, παρηνάμησεν, ἐξέκλινε και εξετράπη ταχέως από την οδόν, την οποίαν διέταξες αὐτοὺς να πορεύωνται. Κατεσκεύασαν δια τον εαυτὸν των εἰδῶλον εις χωνευτήσιον.
- Δευτ. 9,13 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με λέγων· λελάληκα πρὸς σε ἅπαξ καὶ δις λέγων· ἑώρακα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι·
- Δευτ. 9,13 Εἶπε δε πάλιν ο Κυριος προς με· Εχω ομιλήσει προς σε και μίαν και δύο φορές και σου εἶπα· εἶδα και παρακολούθησα τον λαὸν τούτον και ἰδοὺ, ὅτι ο λαός αὐτός εἶναι σκληρός και ανυπότακτος !
- Δευτ. 9,14 καὶ νῦν ἕασόν με ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
- Δευτ. 9,14 Και τώρα ἀφήσέ με να τους εξολοθρεύσω και να εξαλείψω το ὄνομα αυτών από την υφήλιον και αναδείξω σε λαὸν μεγάλον και ἰσχυρὸν πολὺ περισσότερον από αὐτόν.
- Δευτ. 9,15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυοῖς χερσὶ μου.
- Δευτ. 9,15 Επέστρεψα εγὼ τότε και κατέβην από το ὄρος, ενώ το ὄρος ἐκαίετο με φωτιά που ἐφθανεν ἕως τον ουρανόν, και αι δύο πλάκες της Διαθήκης ευρίσκοντο εις τα δύο μου χέρια.
- Δευτ. 9,16 καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποίησατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτὸν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν,
- Δευτ. 9,16 Εἶδα τότε και εγὼ, ὅτι ὄντως εἶχατε αμαρτήσῃ ενὼπιον Κυρίου του Θεοῦ σας και εἶχατε κατασκευάσει σεις οι ἴδιοι

δια τον εαυτόν σας ειδωλικόν άγαλμα χυτόν και έτσι εξακλίνατε από την οδόν, εις την οποίαν ο Κυριος σας ειχε διατάξει να βαδίσετε.

Δευτ. 9,17

καί έπιλαβόμενος τών δύο πλακών έρρίψα αύτάς από τών δύο χειρών μου, και συνέτριψα έναντίον ύμών.

Δευτ. 9,17

Λαβών τας δύο πλάκας τας επέταξα με ορμήν από τα δύο χέρια μου και τας εθρυμμάτισα ενώπιόν σας.

Δευτ. 9,18

καί έδεήθην έναντίον Κυρίου δευτερον καθάπερ και τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ήμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, άρτον ούκ έφαγον και ύδωρ ούκ έπιον, περι πασών τών άμαρτιών ύμών, ών ήμάρτετε ποιήσαι τὸ πονηρόν έναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ παροξύναι αύτόν.

Δευτ. 9,18

Ικέτευσα εκ βάθους καρδίας τον Κυριον, δευτέραν αυτήν φοράν, όπως ακριβώς και προηγουμένως επί τεσσαράκοντα ήμέρας και νύκτας, κατά τας οποίας άρτον δεν έφαγον και ύδωρ δεν έπιον, τον ικέτευσα δι' όλες τας αμαρτίας, τας οποίας διειπράξατε, ώστε να καταπέσετε μέχρι τέτοιου σημείου, να διαπράξετε αύτο το φοβερόν αμάρτημα της ειδωλοποιΐας ενώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας και να τον παροργίσετε τόσον πολύ εναντίον σας.

Δευτ. 9,19

καί έκφοβός ειμι διὰ τὸν θυμόν και τήν όργήν, ότι παρωξύνθη Κύριος έφ' ύμίν τοῦ έξολοθρεῦσαι ύμάς και εισήκουσε Κύριος έμοῦ και έν τῷ καιρῷ τούτῳ.

Δευτ. 9,19

Ενώπιον του μεγάλου θυμού και της οργής του Κυρίου κατελήφθην από μέγαν φόβον, διότι τόσον πολύ ηγανάκτησεν εναντίον σας ο Κυριος, ώστε επήρε την απόφασιν να σας έξολοθρεύσει. Αλλά ο Κυριος εισήκουσε την δέησίν μου κατά τον καιρόν εκείνον.

Δευτ. 9,20

καί επί Άαρών έθυμώθη έξολοθρεῦσαι αύτόν, και ηύξάμην και περι Άαρών έν τῷ καιρῷ εκείνῳ.

Δευτ. 9,20

Και εναντίον του Ααρών ηγανάκτησε τότε ο Κυριος και ηθέλησε να τον έξολοθρεύσει, αλλά εγώ προσευχήθην και δι' αυτόν κατά τον καιρόν εκείνον.

Δευτ. 9,21

και τήν άμαρτίαν ύμών, ήν έποίησατε, τὸν μόσχον, έλαβον αύτόν και κατέκαυσα αύτόν έν πυρὶ και συνέκοψα αύτόν καταλέσας σφόδρα, έως οῦ έγένετο λεπτόν· και έγένετο ώσει κονιορτός, και έρρίψα τὸν κονιορτόν εις τὸν χειμάρρουν τὸν καταβαίνοντα εκ τοῦ ὄρους.

Δευτ. 9,21

Αυτήν δε την μεγάλην αμαρτίαν που εκάματε, το ειδωλον δηλαδή του χρυσοῦ μόσχου που ανεκηρύξατε ως θεόν σας, εγώ το επήρα και τα μεν ξύλινα αυτου εξαρτήματα κατέκαυσα, το δε υπόλοιπον χρυσόν τμήμα το έκοψα εις μικρά κομμάτια, το άλεσα έως ότου έτινε λεπτότατη σκόνη, την οποίαν έρριψα στον χειμαρρον, που κατεβαίνει από το όρος Σινά.

Δευτ. 9,22

καί έν τῷ Έμπυρισμῷ και έν τῷ Πειρασμῷ, και έν τοῖς Μνήμασι τῆς έπιθυμίας παροξύναντες ήτε Κύριον τὸν Θεόν ύμών.

Δευτ. 9,22

Αλλά και εις άλλας περιστάσεις εξοργίσατε Κυριον τον Θεόν σας, όπως συνέβη εις τας τοποθεσίας, που ωνομάζοντο Εμπυρισμός, Πειρασμός, Μνήματα Επιθυμίας.

Δευτ. 9,23

καί ότε έξαπέστειλεν ύμάς Κύριος εκ Κάδης Βαρνή λέγων· άνάβητε και κληρονομήσατε τήν γήν, ήν δίδωμι ύμίν, και ήπειθήσατε τῷ ρήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ύμών και ούκ έπιστεύσατε αύτῷ και ούκ εισηκούσατε τῆς φωνῆς αύτοῦ.

Δευτ. 9,23

Και ότε ο Κυριος ηθέλησε να σας αποστείλῃ προς την Παλαιστίνην από την Καδης Βαρνή και σας ειπε· Προχωρήσατε και καταλάβετε ως δικήν σας κληρονομίαν την χώραν, την οποίαν εγώ σας δίδω· σεις παρηκούσατε την εντολήν Κυρίου του Θεοῦ ήμών, δεν έπιστεύσατε εις αυτόν και δεν υπετάχθητε εις την εντολήν του.

Δευτ. 9,24

άπειθοῦντες ήτε τὰ πρὸς Κύριον από τῆς ήμέρας, ής έγνώσθη ύμίν.

Δευτ. 9,24

Υπήρξατε και εφανήκατε απειθείς κατά συνέχειαν εις τας προς Κυριον σχέσεις σας από την ημέραν, κατά την οποίαν τον εγνωρίσατε, και εντεύθεν.

Δευτ. 9,25

καί έδεήθην έναντι Κυρίου τεσσαράκοντα ήμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, όσας έδεήθην· ειπε γάρ Κύριος έξολοθρεῦσαι ύμάς·

Δευτ. 9,25

Εγώ δε ικέτευσα τον Κυριον επί τεσσαράκοντα ήμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και τον παρεκάλουν κατά το διάστημα αυτό δια σας, διότι ο Κυριος ειχεν ειπει ότι θα σας έξολοθρεύσει.

Δευτ. 9,26

καί ηύξάμην πρὸς τὸν Θεόν και ειπα· Κύριε βασιλεῦ τών θεῶν, μη έξολοθρεύσης τὸν λαόν σου και τήν μερίδα σου, ήν έλυτρώσω, οὖς έξήγαγες εκ γῆς Αιγύπτου έν τῇ ισχύϊ σου τῇ μεγάλῃ και έν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ και έν τῷ βραχίονί σου τῷ ύψηλῷ·

Δευτ. 9,26

Προσευχήθην προς τον Θεόν και ειπα· Κυριε, βασιλεῦ των θεών, μη έξολοθρεύσης τον λαόν σου, την εκλεκτήν αυτήν μερίδα σου, την οποίαν απηλυθέρωσες, του Ισραηλίτας δηλαδή τους οποίους ελευθέρους έβγαλες από την χώραν της Αιγύπτου, με την μεγάλην σου δύναμιν, τη παντοδύναμον δεξιάν σου και την μεγαλειώδη ισχύν σου.

Δευτ. 9,27

μνήσθητι Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ τών θεραπόντων σου, οῖς ὤμοσας κατά σεαυτοῦ· μη έπιβλέψης επί τήν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου και τὰ άσεβήματα, και τὰ άμαρτήματα αύτῶν,

Δευτ. 9,27

Ενθυμήσου τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους δούλους σου, στους οποίους ωρκίσθης επί του εαυτοῦ σου υπέρ του λαοῦ αυτου· μη βλέψης την σκληρότητα του λαοῦ αυτου, την ασέβειάν του και τα αμαρτήματά του.

Δευτ. 9,28

μη ειπωσιν οἱ κατοικοῦντες τήν γήν, ὅθεν έξήγαγες ήμάς εκείθεν, λέγοντες· παρὰ τὸ μη δύνασθαι Κύριον

είσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκτεῖναι αὐτούς.

- Δευτ. 9,28 Μη τους καταστρέψης, Κυριε, δια να μη εἶπουν οι κάτοικοι της γης, ἀπὸ ὅπου μας ἐβγαλες ελευθέρους· Ἐπειδὴ ο Κύριος δεν ἠμπόρεσε να εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν εἶχεν υποσχεθῆ καὶ ἐπειδὴ ἐμίσησεν αὐτούς, τους ἐβγαλε εἰς τὴν ἐρημον, δια να τους θανατώσῃ !
- Δευτ. 9,29 καὶ οὗτοι λαὸς σου καὶ κληρὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταῖᾳ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.
- Δευτ. 9,29 Ἀλλὰ αὐτοὶ εἶναι ἰδικὸς σου λαὸς, ἰδικὴ σου κληρονομία αὐτοῖ, τους ὁποῖους ἐβγαλες ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου με τὴν μεγάλην σου ἰσχύν, με τὴν παντοδύναμον δεξιάν σου, με τὴν μεγαλοπρεπὴ δύναμίν σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 10

- Δευτ. 10,1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς με· λάξουσιν σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, ὡσπερ τὰς πρῶτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος· καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην·
- Δευτ. 10,1 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν μου εἶπεν ὁ Κύριος· Πελέκησε συ ὁ ἴδιος δύο λιθίνας πλάκας, ὅπως ἦσαν αἱ δύο προηγουμέναι, καὶ ἀνέβα στο ὄρος, πρὸς ἐμέ. Ἐπίσης συ ὁ ἴδιος να κατασκευάσῃς καὶ ἓνα ξύλινο κιβώτιον.
- Δευτ. 10,2 καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρῶταις, ἃς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς εἰς τὴν κιβωτὸν.
- Δευτ. 10,2 Θα γράψῃς εἰς τὰς λιθίνας αὐτὰς πλάκας τὰς ἐντολάς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν χαραγμέναι εἰς τὰς δύο προηγουμένας πλάκας, πού συνέτριψες, καὶ θα τοποθετήσῃς αὐτὰς στο κιβώτιον, τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου.
- Δευτ. 10,3 καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ἐλάξουσα τὰς πλάκας λιθίνας, ὡς αἱ πρῶται· καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσὶ μου.
- Δευτ. 10,3 Ἐκαμα ὅπως μου εἶπεν ὁ Θεός. Κατεσκεύασα τὴν κιβωτὸν ἀπὸ ξύλα που δεν σήπνουνται, ἐπελέκησα τὰς δύο λιθίνας πλάκας, ὅπως ἦσαν αἱ προηγουμέναι, καὶ ἀνέβηκα στο ὄρος κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας μου τὰς δύο πλάκας.
- Δευτ. 10,4 καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Κύριος ἐμοί.
- Δευτ. 10,4 Ὁ δε Κύριος ἔγραψεν ἐπάνω εἰς τὰς δύο αὐτὰς πλάκας, ὅτι εἶχε γράψῃς εἰς τὰς προηγουμένας, δηλαδὴ τὸν Δεκάλογον, τὰς δέκα ἐντολάς, τὰς ὁποῖας εἶχεν εἶπει πρὸς σὰς ὁ Κύριος στο ὄρος τὸ Σινὰ μέσα ἀπὸ το πυρ. Αὐτὰς δε καὶ μου τὰς ἔδωκεν.
- Δευτ. 10,5 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν, ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος.
- Δευτ. 10,5 Ἐγὼ ἐπέστρεψα, κατέβηκα ἀπὸ το ὄρος καὶ ἐβάλα τὰς πλάκας μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν, τὴν ὁποῖαν εἶχα κατασκευάσει, ἐμείναν δε καὶ μένουσιν αὐταὶ ἐκεῖ, ὅπως με διέταξεν ὁ Κύριος. Ἐπειτα, ὅπως ἐνθυμείσθῃς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρώθ υἱὸν Ἰακίμ Μισαδαΐ· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δευτ. 10,6 ἀνεχώρησαν οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν Βηρώθ, τὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἰακίμ, καὶ κατηθύνθησαν πρὸς Μισαδαΐ. Ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ὁ Ἀαρὼν ὁ ἀρχιερεὺς. Ἀντὶ δε τοῦ Ἀαρὼν ἐγένεν ἀρχιερεὺς ὁ υἱὸς του, ὁ Ἐλεάζαρ.
- Δευτ. 10,7 ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγὰδ καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ εἰς Ἐτεβαθᾶ, γῆ χειμαρρῶν ὑδάτων.
- Δευτ. 10,7 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπροχώρησαν οἱ Ἰσραηλίται εἰς Γαδγὰδ καὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴν Γαδγὰδ εἰς τὴν διεύθυνσιν Ἐτεβαθᾶ, εἰς περιοχὴν ὅπου ὑπάρχουσιν ὕδατα καὶ χειμαρροὶ.
- Δευτ. 10,8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ αἶρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι ἔναντι Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δευτ. 10,8 Κατὰ τὴν ἐποχὴν δε ἐκείνην ἐξεχώρισεν ὁ Κύριος τὴν φυλὴν Λευὶ ἀπὸ τὰς ἀλλὰς φυλάς καὶ ὥρισεν να μεταφέρῃ αὐτὴ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου, να παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, να λειτουργῇ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, να εὐλογῇ τὸν λαόν, ὅπως γίνεται μέχρι σήμερον.
- Δευτ. 10,9 διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.
- Δευτ. 10,9 Διὰ τοῦτο δεν ὑπάρχει μερίδιον γῆς καὶ κληρονομία στους Λευῖτας μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν, διότι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς Λευὶ, ὅπως εἶπεν εἰς αὐτήν.
- Δευτ. 10,10 κἀγὼ εἰσῆκην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσῆκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς.
- Δευτ. 10,10 Ἐγὼ ἔμεινα στο ὄρος Σινὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ προσηυχόμην δια σὰς· καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν πρᾶσευχήν μου κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καὶ δεν ἠθέλησε να σὰς ἐξολοθρεύσῃ.
- Δευτ. 10,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· βᾶδιζε, ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ

- κληρονομήτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς.
Δευτ. 10,11 Ἀλλὰ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ· Πηγαίνε, ἀναχώρησε ὡς ἀρχηγός και προπορευόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, και ἀς εἰσέλθουν οἱ Ἰσραηλίται, δια να κληρονομήσουν τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν με ὄρκον στους προπάτοράς των υπεσχέθη ἡ ἐγὼ να δώσω εἰς αὐτούς.
- Δευτ. 10,12 Καὶ νῦν, Ἰσραήλ, τί Κύριος ὁ Θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου και πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ και ἀγαπᾶν αὐτὸν και λατρεύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
- Δευτ. 10,12 Καὶ τώρα, λαέ του Ἰσραήλ, τι ἄλλο ζητεῖ ἀπὸ σένα ὁ Θεός σου ἀντὶ ὅλων των ευεργεσιῶν του, εἰμὴ μόνον να φοβῆσαι τὸν Θεόν σου, να βαδίζης εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, να ἀγαπάς και να λατρεύης Κυριον τὸν Θεόν σου, με ὅλην σου τὴν καρδίαν και με ὅλην σου τὴν ψυχὴν,
- Δευτ. 10,13 φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι ᾦ·
- Δευτ. 10,13 να τηρήσ τὰς ἐντολὰς Κυρίου του Θεοῦ σου και τὸς νόμους του, ὅσα ἐγὼ σήμερον σε διατάσσω, δια να εἶσαι ἐπι ευτυχῆς;
- Δευτ. 10,14 ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός και ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ και πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ·
- Δευτ. 10,14 Ἴδου ὁ οὐρανός και ὁ υπεράνω του γῆϊνου οὐρανοῦ ἑναστρὸς οὐρανός, ἡ γῆ και ὅλα ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτὴν, ἀνήκουν στον Κυριον και Θεόν σου.
- Δευτ. 10,15 πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεἶλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, και ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.
- Δευτ. 10,15 Ἐν τούτοις ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐν τῇ γῆ λαοὺς ἐξέλεξεν ὁ Κύριος τοὺς προγόνους σας να τοὺς ἀγαπά και τοὺς προστατεύῃ ἰδιαιτέρως και ἐπειτα ἀπὸ αὐτούς ἐξέλεξε τοὺς ἀπογόνους των, δηλαδὴ σας, ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη κατὰ τοὺς χρόνους τούτους.
- Δευτ. 10,16 και περιμενεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν και τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι·
- Δευτ. 10,16 Ἀπέναντι λοιπὸν των δωρεῶν αὐτῶν του Θεοῦ πρέπει και σεῖς να περικόψετε και να πετάξετε ἀπὸ ἐπάνω σας τὴν σκληρότητα και ἀνυπακοὴν τῆς καρδίας σας και να μὴ κρατῆτε σκληρόν και ἀκαμπτον τὸν τράχηλόν σας ἀπέναντι των ἐντολῶν του Κυρίου.
- Δευτ. 10,17 ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν οὗτος Θεός τῶν θεῶν και Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεός ὁ μέγας· και ἰσχυρός και φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον,
- Δευτ. 10,17 Διότι Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, Θεός των θεῶν και Κυριος των κυρίων, ὁ Θεός ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρός και φοβερός, ὁ ὁποῖος δεν καταπλήσεται ἀπὸ πρόσωπα, ὅσον ἕξοχα και ἀν εἶναι αὐτά, και δεν θα δελεασθῇ με δῶρα, ὥστε να μὴ κρίνῃ δικαίως.
- Δευτ. 10,18 ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ και ὀρφανῷ και χήρῳ, και ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον και ἰμάτιον.
- Δευτ. 10,18 Εἶναι Θεός δικαίος, ὁ ὁποῖος κρίνει δικαίως και ἀποδίδει τὸ δίκαιον στον ξένον, στο ὀρφανόν, εἰς τὴν χήραν, και ἀγαπᾷ τὸν ξένον, ὥστε να διδῇ και εἰς αὐτὸν ἄρτον και ἐνδυμα.
- Δευτ. 10,19 και ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον· προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
- Δευτ. 10,19 Καὶ σεῖς πρέπει να ἀγαπήσετε τὸν ξένον, διότι κάποτε, ἐκεῖ εἰς τὴν Αἰγύπτῳ, υπήρξατε και σεῖς ξένοι.
- Δευτ. 10,20 Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ και αὐτῷ λατρεύσεις και πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ και ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ·
- Δευτ. 10,20 Κυριον τὸν Θεόν σου μόνον αὐτὸν να φοβῆσαι και αὐτὸν να λατρεύῃς και εἰς αὐτὸν θα προσκολληθῆς και στο ὄνομα αὐτοῦ θα ὀρκίζεσαι.
- Δευτ. 10,21 οὗτος καύχημά σου και οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα και τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.
- Δευτ. 10,21 Αὐτός ὁ Θεός σου θα εἶναι τὸ καύχημά σου, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησεν εἰς σε τὰ μεγάλα και ἐνδοξα αὐτά, τὰ ὁποῖα εἶδον τὰ μάτια σου.
- Δευτ. 10,22 ἐν ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.
- Δευτ. 10,22 Ἐνθυμήσου, ὅτι ἐβδομήκοντα ἦσαν ὅλοι-ὅλοι οἱ, πρόγονοί σου, ὁ Ἰακώβ με τοὺς ἀπογόνους του, οἱ ὁποῖοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Χαναάν εἰς τὴν Αἰγύπτῳ. Τώρα δε ὁ Κύριος σας ἐπλήθυνε τόσον πολὺ, ὥστε κατὰ τὸν ἀριθμὸν να εἴσθε ὅσα εἶναι τὰ ἄστρα του οὐρανοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 11

- Δευτ. 11,1 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου και φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ και τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ και τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

- Δευτ. 11,1 Πρέπει, λοιπόν, να αγαπήσης Κυριον τον Θεόν σου και να τηρήσης όσα σου ζητεί να φυλάξης, δηλαδή τους νόμους του, τας εντολάς του και τας διατάξουσ, όλας τας ημέρας της ζωής σου.
- Δευτ. 11,2 καί γνώσεσθε σήμερον, ότι ούχι τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ εἶδον τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν
- Δευτ. 11,2 Σας καλῶ σήμερον να κατανοήσετε τας δωρεάς του Θεοῦ. Δεν απευθύνομαι εις τα παιδιά σας, τα οποία δεν ε γνώρισαν και ούτε είδον την στοργικὴν και παιδαγωγικὴν φροντίδα του Κυρίου δια σας, τα μεγάλα του έργα, την παντοδύναμον δεξιάν του, την μεγαλειώδη δύνάμιν του,
- Δευτ. 11,3 καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ,
- Δευτ. 11,3 τα σημάδια της παντοδυναμίας του και τα καταπληκτικὰ θαύματα, όσα έκαμε εις όλην την Αίγυπτον, εναντίον του Φαραώ και εναντίον όλης της χώρας του,
- Δευτ. 11,4 καὶ ὅσα ἐποίησε τὴν δύνάμιν τῶν Αἰγυπτίων, τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν, καὶ τὴν δύνάμιν αὐτῶν, ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας,
- Δευτ. 11,4 όσα έκαμε εναντίον της στρατιωτικῆς δυνάμεως των Αιγυπτίων, των πολεμικῶν αρμάτων, του ιππικου των, εναντίον όλης της ισχυράς δυνάμεός των, πως, δηλαδή, το ὕδωρ της Ερυθράς Θαλάσσης κατεπλημύρησεν εναντίον αυτών, τότε που σας κατεδίωκον κατά πόδας, και τους κατέστρεψεν ο Κυριος, όπως και μέχρι σήμερον το βλέπει κανείς.
- Δευτ. 11,5 καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον,
- Δευτ. 11,5 Ομιλῶ προς σας, δια να ενθυμηθῆτε πόσα άλλα θαύματα έκαμε προς χάριν σας ο Θεός, εις την έρημον, μέχρις ότου ήλθατε στον τόπον τούτον.
- Δευτ. 11,6 καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν υἱοὺς Ἐλιάβ υἱοῦ Ῥουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ,
- Δευτ. 11,6 Όσα έκαμε εναντίον του Δαθάν και του Αβειρών, οι οποίοι ήσαν υιοί του Ελιάβ, υιοῦ του Ρουβήν, τους οποίους ήνοιξεν η γη το στόμα της και κατέπιεν αυτούς και τας οικογενείας των και τας σκηνάς των και όλα τα υπάρχοντά των, εν μέσω όλου του ισραηλιτικου λαου.
- Δευτ. 11,7 ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακαν πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν ἐν ὑμῖν σήμερον.
- Δευτ. 11,7 Είδατε, με τα ίδια σας τα μάτια, όλα τα μεγάλα και θαυμαστά έργα του Κυρίου, όσα έκαμεν ο Θεός μέχρις σήμερον ενώπιόν σας.
- Δευτ. 11,8 καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσετε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν,
- Δευτ. 11,8 Φυλάξατε, λοιπόν, όλας τας εντολάς του, τας οποίας εγώ σήμερον σας παραγγέλλω, δια να ζῆτε και πληθυνθῆτε, δια να εισέλθετε και καταλάβετε ως ιδικὴν σας την γην της Επαγγελίας, προς την οποίαν διαβαίνετε τώρα τον Ιορδάνην ποταμόν, δια να γίνετε κύριοι αυτής.
- Δευτ. 11,9 ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοῦ, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
- Δευτ. 11,9 Συμμορφωθῆτε προς το θέλημα του Θεοῦ, δια να ζῆσετε πολλὰς ημέρας εις την χώραν, την οποίαν με όρκον υπεσχέθη να την δώση ο Κυριος στους προπάτοράς σας και έπειτα από αυτούς εις σας, τους απογόνους των, την γην της Επαγγελίας, την ρέουσαν γάλα και μέλι.
- Δευτ. 11,10 ἔστι γὰρ ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύη ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, οὐχ ὡσπερ γῆ Αἰγύπτου ἐστίν, ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν, ὅταν σπεύρωσι τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσι τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὡσεὶ κῆπον λαχαναίας·
- Δευτ. 11,10 Είναι δε η χώρα, προς την οποίαν βαδίζετε δια να την κληρονομήσετε, όχι όπως είναι η χώρα της Αιγύπτου, από την οποίαν εξήλθατε. Εκεί όταν ρίπτουν τον σπόρον, ποτίζουν την γην, ως εάν είναι λαχανόκηπος, με ποτιστικὰ μέσα, που τα κινούν με τα πόδια των.
- Δευτ. 11,11 ἡ δὲ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύη ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδινὴ, ἐκ τοῦ ὕετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ,
- Δευτ. 11,11 Ενώ η χώρα, εις την οποίαν σεις πορεύεσθε δια να την καταλάβετε ως ιδιοκτησίαν σας, είναι χώρα ορεινὴ και πεδινὴ, ποτίζεται δε και χορταίνει από το νερό της βροχῆς που έρχεται εκ του ουρανοῦ.
- Δευτ. 11,12 γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διαπαντός, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἑνιαυτοῦ.
- Δευτ. 11,12 Είναι χώρα, την οποίαν Κυριος ο Θεός σου επιβλέπει πάντοτε και επιμελεῖται, επί της οποίας οι οφθαλμοί του Κυρίου με στοργὴν επιβλέπουν από την αρχὴν έως το τέλος εκάστου έτους.
- Δευτ. 11,13 Ἐὰν δὲ ἀκοῆ ἄκούσητε πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸ Θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

- Δευτ. 11,13 Εάν, λοιπόν, ακούσετε και υπακούσετε εις πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ σήμερον σας δίδω, δηλαδή να αγαπάτε Κυριον τον Θεόν σας και αυτόν να λατρεύετε με όλην σας την καρδίαν και με όλην σας την διάνοιαν, και δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῆ σου καθ' ὥραν πρῶϊμον και ὄψιμον, και εἰσίοσεις τὸν σῖτόν σου και τὸν οἶνόν σου και τὸ ἔλαιόν σου·
- Δευτ. 11,14 Ο Θεός θα στέλλη (ποτιστικὴν) βροχὴν εις την γην σας, πρῶϊμον και ὄψιμον, εις τον κατάλληλον καιρόν, και θα συγκομίζετε το σιτάρι σας, τον οἶνον σας και το ἔλαιόν σας.
- Δευτ. 11,15 και δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου·
- Δευτ. 11,15 Θα διδῆ επίσης ο Θεός πλούσια χόρτα στους αγρούς σας, ἀφθονον βοσκήν δια τα ζῶα σας.
- Δευτ. 11,16 και φαγὼν και ἐμπλησθεῖς πρόσεχε σεαυτῶ, μὴ πλατυνηθῆ ἡ καρδιά σου και παραβῆτε και λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις και προσκυνήσητε αὐτοῖς,
- Δευτ. 11,16 Όταν ὁμως φάγετε και χορτασθῆτε, προσέχετε στον εαυτὸν σας, μήπως τυχόν ανοίξη εις τα υλικά διάπλατα η καρδιά σας και δελεαζόμενοι ἀπὸ τας τέρψεις παραβῆτε το θέλημα του Κυρίου και λατρεύσετε ἄλλους θεοὺς και προσκυνήσετε αὐτούς,
- Δευτ. 11,17 και θυμωθεῖς ὀργῆ Κύριος ἐφ' ὑμῖν και συσχῆ τὸν οὐρανόν, και οὐκ ἔσται ὑετός, και ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, και ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν.
- Δευτ. 11,17 Ὄποτε θα ὀργισθῆ ο Κυριος ἐναντίον σας και θα κλείση τον ουρανόν. Και τότε δεν θα πέση βροχὴ εις την γην και η χώρα δεν θα δώση τους καρπούς της και σεις θα καταστραφῆτε ἀμέσως ἀπὸ το πρόσωπον της ευφόρου και πλουσίας γης, την ὁποιαν σας ἔδωκεν ο Κυριος.
- Δευτ. 11,18 και ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εις τὴν καρδίαν ὑμῶν και εις τὴν ψυχὴν ὑμῶν· και ἀφάψετε αὐτὰ εις σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, και ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν·
- Δευτ. 11,18 Βαλετε τα λόγια αὐτὰ εις την διάνοιάν σας και εις την καρδίαν σας, δέσατέ τα, ως σημεῖον Θεοῦ, εις τα χέρια σας, δια να εἶναι πάντοτε σταθερά ἐμπρὸς εις τα μάτια σας.
- Δευτ. 11,19 και διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς καθημένους ἐν οἴκῳ και πορευομένους ἐν ὁδῶ και καθεῦδοντας και διανισταμένους.
- Δευτ. 11,19 Αὐτὰ τα λόγια του Θεοῦ πρέπει να τα διδάξετε εις τα παιδιά σας, δια να συνομιλοῦν γύρω ἀπὸ αὐτὰ, όταν κάθωνται στο σπῖτι, όταν περιπατοῦν στον δρόμον, όταν ετοιμάζωνται να κοιμηθῶν και όταν σηκώνωνται ἀπὸ τον ὕπνον.
- Δευτ. 11,20 και γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν και τῶν πυλῶν ὑμῶν,
- Δευτ. 11,20 Θα γράψετε αὐτὰ στους παραστάτας της θύρας των οἰκιῶν σας και εις ὅλας τας θύρας σας.
- Δευτ. 11,21 ἵνα μακροημερεύσητε και αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δευτ. 11,21 Θα τηρήσετε ὅλα αὐτὰ δια να μακροημερεύσετε σεις οι ἴδιο, και δια να γίνουν πολλὰ και μακρὰ αἱ ἡμέραι των παιδιῶν σας ἐπάνω εις την γην, την ὁποιαν ὠρκίσθη ο Κυριος στους προπάτοράς σας να τους την δώση, να γίνουν ὅσα αἱ ἡμέραι του ουρανοῦ ἐπὶ της γης, να διαρκέσουν μέχρι τέλους του κόσμου.
- Δευτ. 11,22 και ἔσται ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν και πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ και προσκολλᾶσθαι αὐτῶ,
- Δευτ. 11,22 Εάν με την καρδιά και την ψυχὴν σας υπακούσετε εις ὅλας αὐτάς τας ἐντολάς, τας οποίας εγὼ σας δίδω δια να τηρήσετε, ἐὰν δηλαδή αγαπάτε Κυριον τον Θεὸν σας και βαδίζετε στον δρόμον των ἐντολῶν του και εἰσθε προσκολλημένοι με πίστιν εις αὐτόν,
- Δευτ. 11,23 και ἐκβαλεῖ Κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, και κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα και ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.
- Δευτ. 11,23 τότε ο Κυριος θα εκδιώξη ἀπὸ ἐμπρὸς σας ὅλα τα ἐχθρικά προς σας εἰδωλολατρικά ἔθνη και θα κληρονομήσετε σεις την χώραν και τα ἀγαθὰ ἐθνῶν πολὺ μεγαλυτέρων και ἰσχυρότερων ἀπὸ σας.
- Δευτ. 11,24 πάντα τὸν τόπον, οὗ ἐὰν πατήση τὸ ἵχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρήμου και Ἀντιλίβανου και ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου, και ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄριά σου.
- Δευτ. 11,24 Καθε τόπος, τον ὁποῖον θα πατήσουν τα πόδια σας θα εἶναι ἰδικός σας. Ἀπὸ την ἐρημον περιοχὴν του νότου ἕως το ὄρος Ἀντιλίβανον προς βρρᾶν, ἀπὸ τον μεγάλον ποταμὸν τον Ευφράτην και δυτικῶς μέχρι της Μεσογείου θα εκταθῶν τα ὄρια της χώρας σας.
- Δευτ. 11,25 οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· τὸν φόβον ὑμῶν και τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς.
- Δευτ. 11,25 Κανείς δεν θα ἀντισταθῆ ἐνώπιόν σας. Τον φόβον και τον τρόμον σας, θα ἐμβάλῃ Κυριος ο Θεός σας στους ἀνθρώπους ὅλων των χωρῶν, προς τας οποίας σεις θα απλωθῆτε, ὅπως σας υπεσχέθη ο Θεός.
- Δευτ. 11,26 Ἴδου ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν και τὴν κατάραν·
- Δευτ. 11,26 Ἰδοῦ, ἐγὼ σας δίδω σήμερον και παραθέτω ἐνώπιόν σας την εὐλογίαν μου και την κατάραν μου.

- Δευτ. 11,27
 Δευτ. 11,27
 Δευτ. 11,28
- την εύλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, Τὴν ευλογίαν, ἐὰν υπακούσετε εἰς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὅσας ἐγὼ σήμερον παραγγέλλω πρὸς σας. καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, πορευθέντες· λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἶδατε.
- Δευτ. 11,28
- Τὴν κατάραν δὲ, ἐὰν δὲν υπακούσετε εἰς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω, ἐὰν παρεκκλίνετε καὶ απομακρυνθῆτε ἀπὸ τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν σας διέταξα, καὶ πορευθῆτε νὰ λατρεύσετε θεοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους προηγουμένως δὲν ἐγνωρίζατε.
- Δευτ. 11,29
- καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις τὴν εύλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβάλ.
- Δευτ. 11,29
- Ὅταν δε Κύριος ὁ Θεὸς σας σας εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν, πρὸς τὴν ὁποίαν μεταβαίνετε δια νὰ τὴν καταλάβετε, θα ἀπαγγεῖλετε τὰς μεν ευλογίας στο ὄρος Γαριζὶν, τὰς δε κατάραν στο ὄρος Γαιβάλ.
- Δευτ. 11,30
- (οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῆ Χαναὰν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὸλ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς;)
- Δευτ. 11,30
- (Τὰ ὄρη αὐτὰ δὲν εὐρίσκονται πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὀπίσω τῆς οδοῦ, ποῦ ὁδηγεῖ πρὸς δυσμὰς, εἰς τὴν χώραν τῶν Χανααίων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν δυτικῶς πλησίον τοῦ Γολγὸλ καὶ πλησίον τῆς υψηλῆς δρυός;)
- Δευτ. 11,31
- ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ·
- Δευτ. 11,31
- Ἀνακοινῶν ἂν αὐτὰ πρὸς σας τώρα, διότι ἐντὸς ὀλίγου θα διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, δια νὰ εἰσελθετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει ὡς κλῆρον σας ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας, δια νὰ κατοικήσετε εἰς αὐτήν.
- Δευτ. 11,32
- καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.
- Δευτ. 11,32
- Θὰ προσέξετε, λοιπόν, ὥστε νὰ τηρῆτε ὅλας τὰς ἐντολὰς του, ὅλα τὰ προστάγματά του καὶ τὰς κρίσεις του, ὅσας ἐγὼ σήμερον παραθέτω ἐνώπιόν σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 12

- Δευτ. 12,1
- Καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ζητεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δευτ. 12,1
- Ἀυτὰ δε εἶναι τὰ προστάγματα καὶ αἱ διατάξεις, τὰς ὁποίας θα φροντίσετε νὰ τηρῆτε εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας δίδει ὡς κληρονομίαν σας ὅλας τὰς ἡμέρας, ποῦ θα ζήσετε ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δευτ. 12,2
- ἀπωλεία ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος.
- Δευτ. 12,2
- Θὰ καταστρέψετε ἐξ ὀλοκλήρου ὅλους τοὺς τόπους, ἐπάνω στους ὁποίους οἱ εἰδωλολάτραι ἐλάτρευσαν τοὺς θεοὺς τῶν- τόπους οἱ ὁποῖοι θα γίνουν πλέον ἰδιόκιο σας- ἐπάνω εἰς τὰ υψηλά ὄρη καὶ στους λόφους καὶ κάτω ἀπὸ βαθύσκια δένδρα.
- Δευτ. 12,3
- καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντριψετε τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.
- Δευτ. 12,3
- Θὰ κατασκάψετε ἐκ θεμελίων τοὺς βωμοὺς τῶν, θα συντριψετε τὰς εἰδωλολατρικὰς στήλας τῶν, θα κόψετε ἀπὸ τὴν ρίζαν τὰ ἱερὰ δάση τῶν, θα καύσετε στο πυρ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὀνόματά τῶν θα τα ἐξαλείψετε ἀπὸ ἐκεῖνους τοὺς τόπους.
- Δευτ. 12,4
- οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν,
- Δευτ. 12,4
- Δὲν θα κάμετε ὁμως τὸ ἴδιον πρᾶγμα δια τὸν Κυρίον καὶ Θεόν σας.
- Δευτ. 12,5
- ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ
- Δευτ. 12,5
- Ἀλλὰ θα προσέρχεσθε νὰ ζητήτε αὐτόν, στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον θα ἐκλέξη Κύριος ὁ Θεὸς σας, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πόλεις σας, δια νὰ τιμᾶται ἰδιαιτέρως ἐκεῖ τὸ ὄνομά του.
- Δευτ. 12,6
- καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν
- Δευτ. 12,6
- Ἐκεῖ θα προσφέρετε τὰ ὀλοκαυτώματά σας, τὰς θυσίας σας, τοὺς πρώτους καρποὺς ἀπὸ τὰ προϊόντα σας, τὰ ταξίματά σας, τὰς ἄλλας αυτοπροαιρέτους προσφορὰς σας, ὅτι ἄλλο ἠθέλατε ξεχωρίσει δια τὸν Κυρίον, τὰ πρωτότοκα ἀπὸ τὰ βόδια σας καὶ ἀπὸ τὰ πρόβατά σας.
- Δευτ. 12,7
- καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οὓς ἐὰν ἐπιβάλητε τὴν

- Δευτ. 12,7 χεῖρα, ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.
Εκεῖ θα φάτε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας καὶ θα ευφρανθῆτε δι' ὅλα αὐτά, τα ὁποῖα προσφέρετε με τὸ χεῖρι σας·
θα εἰσθε ευτυχεῖς σεις καὶ αἱ οικογενεαὶ σας, με ὅλα ὅσα σας ηυλόγησεν Κύριος ὁ Θεός σας.
- Δευτ. 12,8 οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον, ἕκαστος τὸ ἄρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ·
Δευτ. 12,8 Δεν θα κάμετε αὐτά, που ἡμεῖς σήμερον κάμνομεν ἐδῶ, ὅπου ὁ καθένας κάμνει ὅ,τι του ἀρέσει,
Δευτ. 12,9 οὐ γὰρ ἦκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.
Δευτ. 12,9 διότι δεν ἔχετε εἰσέλθει ἀκόμη εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὁ Θεός μας δίδει εἰς σας.
- Δευτ. 12,10 καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν,
καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλω, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας.
Δευτ. 12,10 Ὅταν ὁμως διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην καὶ εγκατασταθῆτε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός μας κληροδοτεῖ εἰς σας, ἐκεῖ ὅπου θα σας ἀναπαύσῃ καὶ θα σας κατασφαλίσῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς γύρω ἐχθροὺς σας, καὶ σεις θα κατοικήτε ἐκεῖ με ἀσφάλειαν,
- Δευτ. 12,11 καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα,
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκτα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν, ὅσα ἂν εὔξησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν,
Δευτ. 12,11 τότε στον τόπον, τὸν ὁποῖον θα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος δια να λατρεύετε τὸ ὄνομά του, ἐκεῖ θα προσφέρετε ὅσα ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω, δηλαδὴ τα ὀλοκαυτώματά σας, τὰς θυσίας σας, τὰ δέκατα τῶν εισοδημάτων σας, τὰ πρωτογενήματα ἀπὸ τοὺς κόπους τῶν χειρῶν σας καὶ κάθε τι ἐκλεκτὸν δῶρον ἀπὸ τὰ δῶρα σας, ὅσα ηθέλατε τάξει πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σας.
- Δευτ. 12,12 καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ Λευΐτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κληρὸς μεθ' ὑμῶν.
Δευτ. 12,12 Θα ευφρανθῆτε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας, σεις καὶ οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, οἱ δούλοι σας καὶ αἱ δούλαι σας καὶ ὁ Λευΐτης, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐξῶ ἀπὸ τὴν θύραν σας, διότι αὐτὸς δεν ἔχει μερίδιον καὶ κλῆρον μαζὴ με σας εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας.
- Δευτ. 12,13 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ, οὔ ἐὰν ἴδῃς,
Δευτ. 12,13 Προσέχετε στον εαυτὸν σας να μὴ προσφέρετε τα ὀλοκαυτώματά σας εἰς οἰονδήποτε τόπον, τὸν ὁποῖον σεις ηθέλατε ἰδεῖ καὶ προτιμήσει,
- Δευτ. 12,14 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.
Δευτ. 12,14 ἀλλὰ μόνον στον τόπον, τὸν ὁποῖον ἠθέλεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου, τὸν ὀρισμένον τόπον εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δώδεκα φυλάς σας, ἐκεῖ θα προσφέρετε τα ὀλοκαυτώματά σας καὶ ὅλα ὅσα ἐγὼ σας διατάσσω σήμερον.
- Δευτ. 12,15 ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φαγῆ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.
Δευτ. 12,15 Ἐὰν ὁμως ἐπιθυμήσῃς να σφάξῃς ἕνα ζῶον σου καὶ να φάγῃς τὸ κρέας του, δῶρον τὸ ὁποῖον Κύριος ὁ Θεός σου σου ἔδωκεν, ἡμπορεῖς να το σφάξῃς καὶ να το φάγῃς εἰς οἰανδήποτε πόλιν. Ἀπὸ αὐτὸ δύναται να φάγῃ ὄχι μόνον ὁ καθαρὸς κατὰ τὸν Νόμον του Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀκάθαρτος, ὅπως ἀδιαφόρως τρώγετε τὸ ζαρκάδι ἢ τὸ ελάφι.
- Δευτ. 12,16 πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτό ὡς ὕδωρ
Δευτ. 12,16 Ἀλλὰ τὸ αἷμα αὐτῶν δεν θα το φάγετε· θα το χύσετε εἰς τὴν γῆν, ὅπως χύνετε τὸ νερό.
Δευτ. 12,17 οὐ δυνήση φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσι σου τὸ ἐπιδέκτον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας τὰς εὐχὰς, ὅσας ἂν εὔξησθε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν,
Δευτ. 12,17 Δεν επιτρέπεται ὁμως να φάγῃς μέσα εἰς τὰς οἰαδήποτε πόλεις σου τὸ δέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν καὶ τῶν προβάτων σου, τὰ ταξίματα που ἠθέλες κάμει πρὸς τὸν Θεόν, τὰς αυτοπροαιρέτους προσφορὰς καὶ τὰ πρωτογενήματα τῶν αγρῶν σου, που συλλέγετε με τὰ χέρια σας.
- Δευτ. 12,18 ἀλλ' ἢ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου φαγῆ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσι ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὔ ἐὰν ἐπιβάλλῃς τὴν χεῖρά σου.
Δευτ. 12,18 Αὐτά, δῶρα του Κυρίου καὶ προσφορὰι πρὸς τὸν Κύριον, θα φαγωθῶν στον ἱερὸν τόπον, τὸν ὁποῖον θα ἐκλέξῃ δια τὸν εαυτὸν τοῦ Κυρίου ὁ Θεός σου. Θα φάγῃς αὐτά συ, ὁ υἱός σου καὶ ἡ κόρη σου, ὁ δούλος καὶ ἡ δούλη σου καὶ ὁ ξένος, που θα εὐρίσκεται εἰς τὰς πόλεις σας. Θα ευφρανθῆτε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας ἀπὸ ὅλα αὐτά, που θα εἶναι καὶ τῶν ἰδικῶν σας χειρῶν ἔργα.

- Δευτ. 12,19 πρόσεχε σεαυτῶ, μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον, ὅσον ἂν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς.
Προσέχετε να μη εγκαταλείψετε αβοηθῆτον τον Λευίτην ὅλον τον καιρὸν, που θα ζητε εις την χώραν σας.
- Δευτ. 12,20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰ ὄριά σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἐρεῖς· φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμῆσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῆ κρέα.
Εάν Κυριος ο Θεός σας ευρύνῃ τα ὄριά σας, ὅπως σας υπεσχέθη, και σας δώσῃ τα αγαθά του, συ δε εἴπῃς· Θα φάγω κρέας. Εάν επιθυμῆ ἡ ψυχὴ σου να φάγῃ κρέας, φάγε κατὰ την επιθυμίαν σου.
- Δευτ. 12,21 ἐὰν δὲ μακρὰν ἀπέχη σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου, ὧν ἂν δῶ ὁ Θεὸς σοι, ὃν τρόπον ἐνετείλαμην σοι καὶ φαγῆ ἐν ταῖς πόλεσί σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου·
Εαν ο τόπος, εις τον οποιον μένεις, ευρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τον τόπον, τον οποιον ἐξέλεξε Κυριος ο Θεός σου, δια να λατρευεται ἐκεῖ το ὄνομά του, θα σφάξῃς ἀπὸ τα βόδια του και ἀπὸ τα πρόβατά σου, που σου ἔχει δώσει ο Θεός, και, ὅπως σε διέταξα, θα φάγῃς ἀπὸ αὐτὰ εις τας πόλεις σου σύμφωνα με την επιθυμίαν και την διάθεσιν σου.
- Δευτ. 12,22 ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῆ αὐτὸ, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται.
Ὅπως αδιαφόρως τρώγεται το ζαρκάδι και το ελάφι, ἔτσι και συ θα φάγῃς αὐτό. Ἀπὸ αὐτὸ θα φάγῃ ἐπίσης, ὄχι μόνον ο κατὰ τον Νομον του Θεοῦ καθαρὸς, ἀλλὰ και ο ἀκάθαρτος.
- Δευτ. 12,23 πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ· οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν,
Πρόσεχε ὅμως πολὺ να μη φάγῃς αἷμα, διότι το αἷμα του ζῶου εἶναι ἡ ζωὴ του (κάθε δε ζωὴ ἀνήκει στον Θεόν).
Δεν πρέπει να φαγωθῆ ἡ ζωὴ μαζί με το κρέας.
- Δευτ. 12,24 οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ·
Δεν θα φάγετε το αἷμα, ἀλλὰ θα το χύσετε στο χῶμα, ὅπως το νερό.
- Δευτ. 12,25 οὐ φαγῆ αὐτὸ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Δεν θα φάγῃς, λοιπόν, το αἷμα του ζῶου, δια να ζῆς ἔτσι ευτυχῆς συ και οι υιοί σου ἔπειτα ἀπὸ σέ, εάν θα πράξετε το καλὸν και εὐάριστον ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 12,26 πλὴν τὰ ἁγία σου, ἐὰν γένηται σοι, καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβὼν ἦξῃς εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
Ὅμως τας ἀγίας προσφοράς σου, ὅταν αὐτὰς θα τας ετοιμάσῃς, και τα ταξίματά σου, λάβε τα και πρόσφερε τὰ στον τόπον, τον οποιον θα ἐκλέξῃ Κυριος ο Θεός σου, δια να λατρευεται ἐκεῖ το ὄνομά του.
- Δευτ. 12,27 καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου· τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῆ.
Εκεῖ θα πρᾶσφῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σου, το κρέας με το αἷμα ἐπάνω στο θυσιαστήριον Κυρίου του Θεοῦ σου. Το αἷμα ὅμως των ἄλλων θυσιῶν, θα το χύσῃς εις την βάσιν του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεοῦ σου, το δε κρέας αὐτῶν θα το φάγετε σεις.
- Δευτ. 12,28 φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος, ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Πρόσεχε, ἀκουε, και θέσε εις εφαρμογὴν ὅλας τας ἐντολάς, τας ὁποίας ἐγὼ σε διατάσσω, δια να ζῆς ευτυχῆς συ και τα τέκνα σου πάντοτε, εφόσον θα πράττῃς το καλὸν και εὐάριστον ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 12,29 Ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰ ἔθνη, εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῆ αὐτῶν,
Ὅταν δε ο Κυριος ἐξολοθρεύσῃ τα ἔθνη, εις τα ὁποία συ πορεύεσαι, δια να καταλάβῃς ὡς ἰδικὴν σου κληρονομίαν την χώραν αὐτῶν, και την κληρονομήσῃς και ἐγκατασταθῆς εις αὐτήν,
- Δευτ. 12,30 πρόσεχε σεαυτῶ, μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου λέγων· πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω κάγῶ.
πρόσεχε τον εαυτὸν σου, μήπως τυχόν και ζητήσῃς να ακολουθήσῃς τρόπους ζωῆς των ἐθνῶν αὐτῶν μετὰ την ἐξολόθρευσίν των, λέγων, ὅτι ὅπως κάμνουν τα ἔθνη αὐτὰ στους θεοὺς των, ἔτσι θα κάμνω και ἐγὼ στον Θεόν μου.
- Δευτ. 12,31 οὐ ποιήσεις οὕτω τῶ Θεῶ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα Κυρίου, ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν.
Ὁχι· δεν θα κάμῃς συ ἔτσι στον Θεόν σου· διότι ἀηδιαστικά και ἀποκρουστικά πράγματα, τα ὁποία ἐμίσησεν ο Θεός, ἔκαμαν αὐτοὶ προς τους θεοὺς των, ἀφοῦ ἐφθασαν μέχρι του σημείου να καίουν τους υιούς και τας θυγατέρας των εις την φωτιὰν χάριν των θεῶν των.

- Δευτ. 13,1 Πάν ρήμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ’ αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ’ αὐτοῦ.
- Δευτ. 13,1 Καθε ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σήμερα σας δίδω, θα ἐπιμεληθῆτε νὰ τὴν ἐφαρμόσετε. Οὔτε θα προσθέσετε τίποτε εἰς αὐτάς, οὔτε καὶ θα ἀφαιρέσετε.
- Δευτ. 13,2 ἐὰν δὲ ἀναστῆ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος τὸ ἐνύπνιον καὶ δῶ σοὶ σημεῖον ἢ τέρας
- Δευτ. 13,2 Ἐὰν δε παρουσιασθῆ μεταξύ σας προφήτης (διδάσκαλος ψευδῆς) ἢ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος βλέπει καὶ ἐρμηνεύει ὄνειρα καὶ σας, εἶπη ὅτι θα δώσῃ κάποιον σημάδι ἢ, θα κάμῃ κάποιον καταπληκτικὸ θαῦμα,
- Δευτ. 13,3 καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας, ὃ ἐλάλησε πρὸς σε λέγων· πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοὺς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἶδατε,
- Δευτ. 13,3 καὶ πραγματοποιήσῃ ἐστὼ τὸ σημάδι ἢ τὸ θαῦμα, που σας προανήγγειλε, ἐπειτα δε σας εἶπη· “Ἄς πάμε νὰ λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποῖους δεν γνωρίζετε”,
- Δευτ. 13,4 οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει Κύριος ὁ Θεὸς σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.
- Δευτ. 13,4 δεν θα δώσετε καμμίαν προσοχήν εἰς τὰ λόγια τοῦ ψεύδους ἐκείνου προφήτου ἢ τοῦ ἐνυπνιαστοῦ ἀλλὰ νὰ σκεφθῆτε ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐπέτρεψε νὰ γίνον τὰ σημεῖα αὐτά, διὰ νὰ σας δοκιμάσῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ, ἐὰν πράγματι ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν σας με ὅλην σας τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σας τὴν ψυχήν.
- Δευτ. 13,5 ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε καὶ τοῦτον φοβηθήσεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε.
- Δευτ. 13,5 Κυριον τὸν Θεὸν σας, αὐτὸν μόνον θα ἀκολουθήσετε, αὐτὸν θα φοβῆσθε, αὐτοῦ τὰς ἐντολάς θα ἀκούετε καὶ εἰς αὐτὸν θα προσκολληθῆτε.
- Δευτ. 13,6 καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται· ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῶσαί σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ ἀφανεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- Δευτ. 13,6 Ὁ δε προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ ἐνυπνιαστής πρέπει νὰ τιμωρηθῇ διὰ θανάτου, διότι ἐδίδαξε ψευδῆ διὰ νὰ σε παραπλανήσῃ καὶ σε ἀπομακρύνῃ ἀπὸ Κυρίου τὸν Θεὸν σου, ὁ ὁποῖος σε ἐβγάλεν ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου καὶ σε ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν δουλείαν. Αὐτὸς ὁ προφήτης ἠθέλησε νὰ σε ὠθήσῃ ἐξω ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς σε διέταξε νὰ ἀκολουθῆς. Πρέπει νὰ τὸν τιμωρήσῃς με θάνατον, διὰ νὰ εξαφανίσῃς ἀπὸ ἀνάμεσά σας τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἠθέλε νὰ σας κάμῃ.
- Δευτ. 13,7 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου λάθρα λέγων· βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοὺς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου,
- Δευτ. 13,7 Ἐὰν δε ἀκόμη καὶ αὐτὸς ὁ ἀδελφός σου, ὁ ὁμοπάτριος σε παρακαλέσῃ ἢ ὁ ὁμομήτριος, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ κόρη σου, ἢ ἡ σύζυγος, που κρατεῖς εἰς τὴν ἀγκάλην σου, ἢ ὁ ἰσόψυχος φίλος σου καὶ σου εἶπη κρυφίως “πάμε νὰ λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποῖους οὔτε συ ἐγνώριζες, οὔτε οἱ πατέρες σου,
- Δευτ. 13,8 ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοὶ ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ’ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,
- Δευτ. 13,8 οἱ ὁποῖοι θεοὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῶν γύρω μας εἰδωλολατρικῶν λαῶν”, αὐτῶν που εὐρίσκονται πλησίον σου ἢ μακρὰν ἀπὸ σέ, στο ἓνα ἢ, στο ἄλλο ἄκρον τῆς γῆς,
- Δευτ. 13,9 οὐ συνθελήσεις αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ’ αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ’ αὐτῷ οὐδ’ οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν·
- Δευτ. 13,9 ὄχι μόνον δεν θα συμφωνήσῃς με αὐτόν καὶ δεν θα δεχθῆς τὰς πονηρὰς προτάσους, ἀλλὰ δεν θα τὸν λυπηθῇ τὸ μάτι σου, δεν θα τὸν λυπηθῆς καὶ οὔτε θα τὸν συγκαλύψῃς.
- Δευτ. 13,10 ἀναγγέλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ’ αὐτόν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ’ ἐσχάτῳ,
- Δευτ. 13,10 Θα τὸν καταγγεῖλῃς ἀμέσως, διὰ νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον· καὶ στὸν λιθοβολισμόν του αἱ χεῖρες σου θα ρίψουν πρῶτοι τὸν λίθον ἐναντίον του, διότι συ υπῆρξες ὁ μάρτυς τῆς κατηγορίας, καὶ ἐπειτα αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ θα τὸν λιθοβολήσουν.
- Δευτ. 13,11 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
- Δευτ. 13,11 Θα τὸν θανατώσουν διὰ λιθοβολισμόν, θα τιμωρηθῇ διὰ θανάτου, διότι ἐπεζήτησε νὰ σε ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ Θεὸν σου, ὁ ὁποῖος σε ἐβγάλε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τὴν χώραν τῆς δουλείας.
- Δευτ. 13,12 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσῃ ποιῆσαι ἔτι κατὰ τὸ ρήμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν

ὕμῃν.

- Δευτ. 13,12 Όταν δε οι Ισραηλίται πληροφορηθούνη την τιμωρίαν αυτήν, θα φοβηθούνη και δεν θα τολμήση κανείς να επαναλάβη την κακήν αυτήν πράξιν μεταξύ σας.
- Δευτ. 13,13 Ἐάν δε ἀκούσης ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ, λεγόντων·
- Δευτ. 13,13 Ἐάν δε εἰς μίαν ἀπό τας πόλεις, την οποίαν Κύριος ὁ Θεός σας ἔδωσε ως κατοικίαν σας, ἀκούσης να λέγουν·
- Δευτ. 13,14 ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν αὐτῶν λέγοντες· πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἤδειτε,
- Δευτ. 13,14 “εβγήκαν παράνομοι ἄνδρες ἀπὸ σας και ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τον Θεόν τους κατοίκους της πολεῶς των, λέγοντες δολίως, ας πάμε να λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς, τους οποίους δεν εγνωρίζατε”,
- Δευτ. 13,15 καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐρευνήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῆς σαφῶς ὁ λόγος, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν,
- Δευτ. 13,15 συ, θα ἐξετάσης, θα ἐρωτήσης, θα ἐρευνήσης με πολλὴν ἐπιμέλειαν και προσοχὴν και εἰάν ἀποδειχθῆ ἀληθινὴ και βεβαία αὐτὴ ἡ κατηγορία, εἰάν δηλαδὴ ὄντως ἔλαβε χώραν μεταξύ σας αὐτὸ το βδελυρὸν γεγονός,
- Δευτ. 13,16 ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῆ ἑκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν και πάντα τὰ ἐν αὐτῇ
- Δευτ. 13,16 σεῖς τότε θα φονεύσετε ὅλους τους κατοίκους της πόλεως ἐκείνης ἐν στόματι μαχαίρας, θα ἀναθεματίσετε ἐξ ολοκλήρου αὐτὴν και ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτὴν.
- Δευτ. 13,17 καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ και πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημει ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι.
- Δευτ. 13,17 Ὅλα δε τα λάφυρα αὐτῆς θα τα συγκεντρώσετε στους δρόμους της και θα παραδώσετε στο πυρ, την πόλιν και ὅλα τα λάφυρά της, ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου και θα μείνη ἡ πόλις ἐκείνη ἀκατοίκητος παντοτεινά· οὐδέποτε πλέον θα ἀνοικοδομηθῆ.
- Δευτ. 13,18 καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρὶ σου, ἵνα ἀποστραφῆ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ δῶση σοι ἔλεος καὶ ἐλέηση σε και πληθύνῃ σε, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου,
- Δευτ. 13,18 Τίποτε ἀπὸ τα ἀναθεματισμένα πράγματα της πόλεως ἐκείνης δεν θα κρατήσῃ το χερί σου, δια να ἀποστρέψῃ ἔτσι ὁ Κύριος τον θυμὸν και την ὀργὴν του ἀπὸ σας, να σας εὐσπλαγχνισθῆ, να σας ἐλεήσῃ, να σας αὐξήσῃ και πολλαπλασιάσῃ, ὅπως ὠρκίσθη στους προγόνους σας.
- Δευτ. 13,19 ἐάν ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν και τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 13,19 Και ἡ εὐλογία αὐτῆ του Κυρίου θα ἔλθῃ και θα μείνη εἰς σας, εἰάν ἀκούσετε την φωνὴν του, ὥστε να τηρήτε τας ἐντολάς του, τας οποίας ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω, να πράττετε το κολόν και το εὐάρεστον ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 14

- Δευτ. 14,1 Υἱοὶ ἐστε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνά μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῶ·
- Δευτ. 14,1 Σεῖς εἰσθε τέκνα Κυρίου του Θεοῦ σας. Δεν θα ξυρίζετε την κεφαλὴν ἡ το πρόσωπόν σας δια τον θάνατον οἰουδήποτε οἰκείου σας·
- Δευτ. 14,2 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κύριῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σὲ ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
- Δευτ. 14,2 διότι εἶσαι συ λαὸς ἐκλεκτός και ξεχωριστός ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου· ὁ Θεός σε ἐξέλεξεν ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη της υψηλίου, δια να εἶσαι ἰδιαιτέρα του περιουσία, ὁ ἐκλεκτός λαός του.
- Δευτ. 14,3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα.
- Δευτ. 14,3 Δεν θα φάγῃ κανένα ἀκάθαρτον ζῶον.
- Δευτ. 14,4 ταῦτα κτήνη, ἃ φάγεσθε, μόσχον ἐκ βοῶν και ἀμνὸν ἐκ προβάτων και χίμαρον ἐξ αἰγῶν,
- Δευτ. 14,4 Αὐτὰ δε εἶναι τα καθαρὰ ζῶα, που ἔχετε δικαίωμα να τρώγετε· μοσχάρι ἀπὸ τα βόδια, ἀμνὸν ἀπὸ τα πρόβατα, τράγον ἀπὸ τα γίδια.
- Δευτ. 14,5 ἔλαφον και δορκάδα και πύγαργον, ὄρυγα και καμηλοπάρδαλιν·
- Δευτ. 14,5 Ἐπίσης ἔχετε δικαίωμα να τρώγετε ἐλάφι, ζαρκάδι, πύγαργον (εἶδος δορκάδος), ὄρυγα (εἶδος αἰγάγρου) και καμηλοπάρδαλιν.
- Δευτ. 14,6 πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὀπλήν και ὄνουχιστῆρας ὄνουχίζον δύο χηλῶν και ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.
- Δευτ. 14,6 Γενικῶς ἔχετε το δικαίωμα να τρώγετε κάθε ζῶον δίχηλον, ζῶον δηλαδὴ που ἔχει δύο ὄνυχας στο κάθε πόδι του,

χωρισμένους αναμεταξύ των, και το οποίο αναμασά την τροφή του.

- Δευτ. 14,7 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὄνουχιζόντων ὄνουχιστῆρας· τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον, ὅτι ἀνάγουσι μηρυκισμὸν καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστί·
- Δευτ. 14,7 Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τα μηρυκαστικά ζῶα, ἢ τα διχηλα, αὐτὰ που ἔχουν τοὺς δύο ὄνυχας τῶν ξεχωριστοῦς, δεν θα φάγετε τα ἐξῆς· Τὴν κάμηλον, τὸν λαγῶν, τὸν ακανθόχοιρον, τα ὁποῖα ναι μεν μηρυκάζουν ἀλλὰ δεν εἶναι διχηλα. Αὐτὰ λοιπὸν θα εἶναι ἀκάθαρτα δια σας.
- Δευτ. 14,8 καὶ τὸν ὕν, ὅτι διχηλεῖ ὀπλὴν τοῦτο καὶ ὄνουχίζει ὄνουχιστῆρας ὀπλῆς, καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε.
- Δευτ. 14,8 Δεν θα φάτε ἐπίσης τὸν χοῖρον, διότι ναι μεν εἶναι διχηλον ζῶον, ἔχει δηλαδὴ στοὺς πόδας τοὺς δύο ὄνυχας χωρισμένους, ἀλλὰ δεν μηρυκάζει τὴν τροφήν του· εἶναι δια σας ἀκάθαρτον ζῶον. Τα κρέατα τῶν ζῶων αὐτῶν δεν θα τα φάγετε καὶ τα νεκρὰ σώματά των δεν θα τα ἐγγίσετε.
- Δευτ. 14,9 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ ὕδατι· πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες, φάγεσθε.
- Δευτ. 14,9 Ἀπὸ τα ζῶα που υπάρχουν εἰς τα ὕδατα, ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τρώγετε, ὅσα ἀπὸ αὐτὰ ἔχουν πτερύγια καὶ λέπια.
- Δευτ. 14,10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες, οὐ φάγεσθε, ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστί.
- Δευτ. 14,10 Ὅλα ὁμως ὅσα δεν ἔχουν πτερύγια καὶ λέπια, δεν θα τα τρώγετε. Θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτα.
- Δευτ. 14,11 πᾶν ὄρνειον καθαρὸν φάγεσθε.
- Δευτ. 14,11 Κάθε πτηνὸν καθαρὸν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τρώγετε.
- Δευτ. 14,12 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλκίαιετον
- Δευτ. 14,12 Αὐτὰ δε εἶναι τα πτηνά, ἀπὸ τα ὁποῖα δεν ἐπιτρέπεται νὰ τρώγετε· Ὁ αετὸς, ὁ γρυψ (εἶδος αετοῦ), ὁ ἀλκίαιετος
- Δευτ. 14,13 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
- Δευτ. 14,13 ὁ γυψ (πτηνὸν που τρώγει πτώματα), ὁ ἰέραξ καὶ τα ὅμοια πρὸς αὐτὸν.
- Δευτ. 14,14 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
- Δευτ. 14,14 Δεν θα φάτε κανένα εἶδος κόρακος καὶ τα ὅμοια πρὸς αὐτὸν.
- Δευτ. 14,15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων
- Δευτ. 14,15 Ἐπίσης στρουθίον, γλαῦκα, γλάρων,
- Δευτ. 14,16 καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἴβιν
- Δευτ. 14,16 τὸν ἐρωδιὸν, τὸν τσικνιάν, τὴν ἴβιν,
- Δευτ. 14,17 καὶ καταράκτην καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα
- Δευτ. 14,17 τὸν καταράκτην (εἶδος ὀρμητικοῦ γλάρου), τὸν ἰέρακα καὶ τα ὅμοια πρὸς αὐτὸν, τὸν τσαλαπετεινὸν καὶ τὸν νυκτοκόρακα,
- Δευτ. 14,18 καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα.
- Δευτ. 14,18 τὸν πελεκᾶνο, τὸν χαραδριὸν (υποκίτρινον λαίμαργον πτηνὸν) καὶ τα ὅμοια πρὸς αὐτὸν, τὸν πορφυρίωνα (πτηνὸν καλοβατικόν) καὶ τὴν νυκτερίδα.
- Δευτ. 14,19 πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτά ἐστίν ὑμῖν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν.
- Δευτ. 14,19 Ἐπίσης ὅλα ὅσα ἐρποῦν καὶ πετοῦν, δηλαδὴ τα ἐντομα, θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτα καὶ δεν θα τρώγετε ἀπὸ αὐτὰ.
- Δευτ. 14,20 πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε.
- Δευτ. 14,20 Ἐχετε ὁμως τὸ δικαίωμα νὰ τρώγετε κάθε καθαρὸν πτηνὸν.
- Δευτ. 14,21 πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε· τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσι σου δοθήσεται, καὶ φάγεται, ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἄλλοτρίῳ· ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κύριῳ τῷ Θεῷ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.
- Δευτ. 14,21 Κανένα θνησιμαῖον δεν θα φάγετε. Ὅσα ὁ νόμος ὀρίζει δια σας ἀκάθαρτα ἠμπορεῖτε νὰ τα διδέτε στον ξένον, που φιλοξενεῖτε εἰς τὴν πόλιν σας δια νὰ φάγῃ ἀπὸ αὐτὰ ἢ νὰ τα πωλήσετε εἰς μὴ Ἰσραηλίτην. Σεις ὁμως δεν πρέπει νὰ τρώγετε ἀπὸ τα ἀκάθαρτα, διότι εἰσθε λαὸς ἅγιος αφιερωμένος στον Κυριον. Δεν θα βράσης ἀρνὶ με τὸ γάλα τῆς μητρὸς του.
- Δευτ. 14,22 Δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ σπέρματος σου, τὸ γένημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν,
- Δευτ. 14,22 Ἀπὸ ὅλα τα προϊόντα τῶν σπαρτῶν σας, ἀπὸ ὅλα δηλαδὴ ὅσα οἱ ἀγροὶ σας κάθε χρόνον σας δίδουν, θα ἀφαιρέσης τὸ ἐν δέκατον.
- Δευτ. 14,23 καὶ φαγῆ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· οἴσετε τὰ ἐπιδέκματα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας.
- Δευτ. 14,23 Θα φάγετε αὐτὸ στον τόπον, τὸν ὁποῖον ἠθέλεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σας δια νὰ αφιερωθῆ στο ὄνομά του (δηλαδὴ στον ναόν). Ἐκεῖ θα φέρετε τὸ ἐν δέκατον ἀπὸ τὸν σίτον σας, ἀπὸ τὸν οἶνον, ἀπὸ τὸ ἐλάιον, ὅπως ἐπίσης καὶ τα πρωτότοκα ἀπὸ τα βόδια καὶ τα πρόβατά σας, δια νὰ μάθετε νὰ εὐλαβήσῃτε Κυριον τὸν Θεόν σας ὅλας τὰς

ημέρας της ζωής σας.

- Δευτ. 14,24 ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ καὶ μὴ δύνῃ ἀναφέρειν αὐτὰ, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογῆσει σε Κύριος ὁ Θεός σου,
- Δευτ. 14,24 Ἐὰν ὅμως εἶναι μακρὰ ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν κατοικίαν σου μέχρι τοῦ ναοῦ καὶ δὲν σου εἶναι δυνατόν να φέρῃς ἐκεῖ αὐτὰ τα δέκατα, στον τόπον δηλαδή που ἐξελέξε ο Κυριος δια να λατρεύετε το ὄνομά του, συ δε θέλῃς πράγματι να προσφέρῃς, ἀπὸ ὅσα ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου σου ἔδωσε,
- Δευτ. 14,25 καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσὶ σου καὶ πορεύῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν,
- Δευτ. 14,25 θα πωλήσῃς αὐτὰ, θα πάρῃς το ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς τα χέρια σου καὶ θα μεταβῆς στον τόπον, τον ὁποῖον ἐξελέξε Κυριος ο Θεός σου.
- Δευτ. 14,26 καὶ δώσῃς ἀργύριον ἐπὶ παντός, οἷ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βουσὶν ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα ἢ ἐπὶ παντός, οἷ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ φαγῆν ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου
- Δευτ. 14,26 Ἐκεῖ δύνασαι να δαπανήσῃς αὐτὰ τα χρήματα καὶ να αγοράσῃς ο,τι ἡ ψυχὴ σου ἐπιθυμεί να προσφέρῃς προς τον Θεόν, βόδια, πρόβατα, οἶνον, οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ ο,τι ἄλλο ἐπιθυμείς. Ἐκεῖ δε ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου θα φάγῃς καὶ θα εὐφρανθῆς συ καὶ ἡ οἰκογένειά σου.
- Δευτ. 14,27 καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσὶ σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μετὰ σοῦ.
- Δευτ. 14,27 Μαζή σου δε ἐκεῖ θα φάγῃ καὶ ο Λευίτης, που εὐρίσκεται εἰς τας πόλεις σου, διότι αὐτὸς δὲν ἔχει μερίδιον κληρονομίας, ὅπως συ ἔχεις.
- Δευτ. 14,28 μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου· ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσὶ σου,
- Δευτ. 14,28 Καθε τρία χρόνια θα βάζῃς κατὰ μέρος ἐνὰ δέκατον ἀπὸ τα προϊόντα σου. Κατὰ το τρίτον δε αὐτὸ ἔτος θα θέτῃς αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν σου· δὲν θα το προσφέρῃς στον ναόν.
- Δευτ. 14,29 καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσὶ σου καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται, ἵνα εὐλογῆσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις, οἷς ἐὰν ποιῆς.
- Δευτ. 14,29 Θα ἔλθῃ δε ο Λευίτης, διότι αὐτὸς δὲν ἔχει μερίδιον καὶ κληρονομίαν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, θα ἔλθῃ ο ξένος καὶ το ὄρφανόν καὶ ἡ χήρα, που εὐρίσκεται εἰς τας πόλεις σας, καὶ θα φάγουν ἀπὸ το δέκατον αὐτὸ καὶ θα χορτάσουν. Δια τὴν καλὴν σου δε αὐτὴν πράξιν θα σε εὐλογῆσῃ ο Θεός εἰς ὅλα τα ἔργα, τα ὁποῖα θα ἔκαμνες.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 15

- Δευτ. 15,1 Δι' ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν.
- Δευτ. 15,1 Καθε ἐπτά ἔτη θα παρέχῃς ἄφεσιν των χρεῶν.
- Δευτ. 15,2 καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως· ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοὶ ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις, ἐπικέκληται γὰρ ἄφεσις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
- Δευτ. 15,2 Ὡς ἐξῆς θα ἐφαρμόζεται ο νόμος τῆς ἀφέσεως των χρεῶν· δηλαδή κάθε χρέος, το ὁποῖον σου ὀφείλει ο πλησίον καὶ ο ἀδελφός σου, δὲν θα το ζητήσῃς, ἀλλὰ θα το χαρίσῃς, διότι ἐκ μέρους Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὀρίζεται καὶ ἐπιβάλλεται αὐτὴ ἡ ἀφεσις των χρεῶν.
- Δευτ. 15,3 τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾦ σοὶ παρ' αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου·
- Δευτ. 15,3 Ἀπὸ τον ξένον θα ἀπαιτήσῃς να σου δώσῃ το χρέος του. Εἰς τον ἀδελφόν σου ὅμως τον Ἰσραηλίτην θα χαρίσῃς το χρέος κατὰ το ἔτος τῆς ἀφέσεως.
- Δευτ. 15,4 ὅτι οὐκ ἔστι ἐν σοὶ ἐνδεής, ὅτι εὐλογῶν εὐλογῆσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ γῆ, ἣ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 15,4 Τοῦτο δὲ, διότι δὲν πρέπει να υπάρχῃ μετὰξὺ σας πτωχός (χρεοφειλέτης ἀδυνατῶν να πληρώσῃ τα χρέη του). Εφόσον δε συ χαρίζετο χρέος, θα σε εὐλογῆσῃ ο Κυριος εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν σου ἔδωκε ὡς κληρονομίαν.
- Δευτ. 15,5 ἐὰν δὲ ἀκοῆ εἰσακούσῃτε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
- Δευτ. 15,5 Ἐὰν προθύμως υπακούσετε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὥστε να φυλάσσετε καὶ να πράττετε ὅλας τας ἐντολάς, τας ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω,
- Δευτ. 15,6 ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε, ὃν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῖ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν.
- Δευτ. 15,6 τότε Κυριος ο Θεός σας θα σας εὐλογῆσῃ, ὅπως σας ἔχει υποσχεθῆ. Θα ἔχῃς ἀφθονίαν ἀγαθῶν καὶ χρήματα, ὥστε να δανειζῃς ἔθνη πολλά, ἐνὸς συ δὲν θα εὐρεθῆς εἰς τὴν ἀνάγκην να ζητήσῃς δάνειον. Θα εἶσαι ἀρχῶν εἰς πολλοὺς

λαούς, ενώ κανείς δεν θα είναι άρχων και αυθέντης εις σέ.

- Δευτ. 15,7 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεὴς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῆ, ἧ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου οὐδ' οὐ μὴ συσφιγξῆς τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεδωμένου·
- Δευτ. 15,7 Εἰς συμβή, ὥστε εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς χώρας, που σὰς ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός, νὰ ὑπάρξῃ πτωχὸς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν σου, σὺ νὰ μὴ κλείσῃς τὰ σπλάγχνα σου, νὰ μὴ σκληρύνῃς καὶ ἀποτραβήξῃς τὴν καρδίαν σου ἀπὸ αὐτόν, νὰ μὴ κλείσῃς σφικτὰ τὰ χέρια σου, δια νὰ μὴ δώσῃς τίποτε στὸν πεινασμένον καὶ πονεμένον ἀδελφόν σου.
- Δευτ. 15,8 ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ καὶ δάνειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται.
- Δευτ. 15,8 Ἀλλὰ πλοῦσια θὰ ἀνοίξῃς τὰ χέρια σου πρὸς αὐτόν. Θὰ τοῦ προσφέρῃς καὶ θὰ τοῦ δανείσῃς ὅσον καὶ ὅ,τι του χρειάζεται, ἀφοῦ εὐρίσκεται εἰς ἀνάγκην.
- Δευτ. 15,9 πρὸσεχε σεαυτῷ, μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων· ἐγγίξει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον, ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρεύσῃται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεδωμένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη.
- Δευτ. 15,9 Πρόσεχε στὸν εαυτόν σου, μήπως μέσα εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν σου σκεφθῆς κατὰ παράνομον τρόπον καὶ εἶπῃς “πλησιάζει τὸ ἔβδομον ἔτος, τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς ἀφέσεως τῶν χρεῶν”· καὶ ἔτσι βλέπων με πονηρόν βλέμμα τὸν ἀδελφόν σου καὶ σκεπτόμενος ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ εἶσαι υποχρεωμένος νὰ τοῦ χαρίσῃς τὰ χρέος· καὶ δὲν τὸν δανείσῃς, τότε ὁ ἀδελφός σου αὐτός θὰ φωνάξῃ πρὸς τὸν Κύριον ἐναντίον σου καὶ θὰ εἶναι μεγάλη ἡ ἐνοχὴ σου δια τὴν πονηρίαν αὐτήν.
- Δευτ. 15,10 διδοὺς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν, οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου·
- Δευτ. 15,10 Ὁλοπρόθυμα πρέπει νὰ δώσῃς εἰς αὐτόν δάνειον, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀνάγκην του· δὲν πρέπει δε νὰ λυπηθῇ ἡ καρδία σου δια τὸ δάνειον, που θὰ δώσῃς στὸν ἀδελφόν σου, διότι δια τὴν καλὴν σου αὐτὴν πράξιν θὰ σε εὐλογήσῃ ὁ Θεός εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας σου, θὰ εὐλογήσῃ ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
- Δευτ. 15,11 οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεὴς ἀπὸ τῆς γῆς σου. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων· ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεδωμένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου.
- Δευτ. 15,11 Ἐπειδὴ ποτὲ δὲν θὰ λείπῃ πτωχὸς ἀπὸ τὴν χώραν σου, δια τοῦτο σου δίδω ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἐντολήν καὶ σε διατάσσω· Ἀπλόχερα θὰ ἀνοίξῃς τὰ χέρια σου στὸν πτωχόν ἀδελφόν σου που κατοικεῖ εἰς τὴν χώραν σου καὶ εὐρίσκεται εἰς ἀνάγκην.
- Δευτ. 15,12 Ἐὰν δὲ πρᾶθῃ σοὶ ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοὶ ἕξ ἔτη, καὶ τῷ ἔβδόμῳ ἕξαποστελεῖς αὐτόν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ.
- Δευτ. 15,12 Εἰς ὁ ἀδελφός σου, Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, πωληθῇ εἰς σε ἐνεκα τῶν οικονομικῶν τῶν ἀναγκῶν ὡς δούλος, ἐπὶ ἕξ ἔτη θὰ σε δουλεύσῃ. Κατὰ τὸ ἔβδομον ἔτος θὰ ἀποστείλῃς αὐτόν ἐλεύθερον.
- Δευτ. 15,13 ὅταν δὲ ἕξαποστέλλῃς αὐτόν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἕξαποστελεῖς αὐτόν κενόν·
- Δευτ. 15,13 Ὅταν δε τὸν ἀφήσῃς νὰ ἀναχωρήσῃ ἐλεύθερον πλέον ἀπὸ τὸν οἶκόν σου, δὲν θὰ τὸν ἀποστείλῃς με ἀδειανὰ τὰ χέρια.
- Δευτ. 15,14 ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτόν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου· καθὰ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, δώσεις αὐτῷ.
- Δευτ. 15,14 Ἐὰν τὸν ἐφοδιάσῃς ἀπὸ τὰ πρόβατά σου, ἀπὸ τὸ σιτάρι σου, ἀπὸ τὸ κρασί σου. Ἐὰν δώσῃς εἰς αὐτόν ἀνάλογα με τὰς εὐλογίας καὶ δωρεάς, που ἔχεις λάβει καὶ σὺ ἀπὸ τὸν Κύριον,
- Δευτ. 15,15 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- Δευτ. 15,15 Νὰ ἐνθυμηθῆς δέ, ὅτι καὶ σὺ ὑπῆρξες δούλος εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου καὶ σε ἠλευθέρωσεν ὁ Κύριος ἀπὸ ἐκεῖ. Δια τοῦτο καὶ ἐγὼ σου δίδω τὴν ἐντολήν νὰ φέρεσαι με γενναιοδωρίαν πρὸς τὸν ἀπελευθέρων δούλον σου.
- Δευτ. 15,16 ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σε, οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἠγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὖ ἔστιν αὐτῷ παρὰ σοί,
- Δευτ. 15,16 Εἰς ὁ ἀδελφός σου εἶπῃ, δὲν θὰ φύγω ἀπὸ σέ, διότι ἔχω ἀγαπήσει καὶ σε καὶ τὴν οἰκογένειάν σου καὶ ὅτι εἶμαι εὐτυχισμένος μένων πλησίον σου,
- Δευτ. 15,17 καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον, καὶ τρυπήσεις τὸ ὀπίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοὶ οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως ποιήσεις.
- Δευτ. 15,17 Ἐὰν λάβῃς τὸ τρυπητήρι, θὰ τρυπήσῃς τὸ αὐτὸ τοῦ εἰς τὴν θύραν σου, καὶ θὰ μένῃ αὐτός δούλος σου ἰσοβίως. Το ἴδιο θὰ κάμῃς καὶ δια τὴν δούλην σου, εἰς ἂν καὶ αὐτὴ ἐκφράσῃ τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν.
- Δευτ. 15,18 οὐ σκληρόν ἔσται ἐναντίον σου ἕξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ σοι ἕξ ἔτη· καὶ εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν ποιῆς.
- Δευτ. 15,18 Δὲν θὰ στενοχωρηθῇς καὶ δὲν θὰ δυσφορήσῃς ἐναντίον τῶν δούλων, τοὺς οἰκτιροῦντες ἀφήνεις ἐλευθέρους, διότι αὐτοὶ

επί εξ έτη σε υπηρέτησαν ως δούλοι, σου προσέφεραν ως δούλοι εξ ετησίων υπηρεσιών μισθούς. Υπακούων εις όσα εγώ σε διατάσσω θα έχεις την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου εις όλα τα έργα σου.

- Δευτ. 15,19 Πάν πρωτότοκον, ό εάν τεχθῆ έν ταίς βουσί σου και έν τοίς προβάτοις σου, τά άρσενικά, αγιάσεις Κυρίω τῷ Θεῷ σου· ούκ έργᾶ έν τῷ πρωτοτόκω μόσχῳ σου και ού μη κείρης τά πρωτότοκα τῶν προβάτων σου·
- Δευτ. 15,19 Καθε πρωτότοκον αρσενικόν, που θα γεννηθῆ εις τα βόδια σου και εις τα πρόβατά σου, θα το αφιερώσης εις Κυριον τον Θεόν σου. Δεν θα χρησιμοποιήσης δι' ιδικάς σου εργασίας το πρωτότοκον μοσχάρι σου ούτε και θα κουρεύσης δια λογαριασμόν σου τα πρωτότοκα εκ των προβάτων σου.
- Δευτ. 15,20 έναντι Κυρίου φαγῆ αυτό ένιαυτόν έξ ένιαυτοῦ έν τῷ τόπῳ, ᾧ εάν έκλέξηται Κύριος ό Θεός σου, σύ και ό οἶκός σου.
- Δευτ. 15,20 Ενώπιον του Κυρίου και στον τόπον, τον οποίον εκείνος ήθελεν εκλέξει, θα τρώγης συ και η οικογένειά σου κάθε χρόνο τα πρωτότοκα αυτά.
- Δευτ. 15,21 εάν δέ ἦ έν αὐτῷ μῶμος, χωλόν ἢ τυφλόν ἢ και πᾶς μῶμος πονηρός, ού θύσεις αυτό Κυρίω τῷ Θεῷ σου·
- Δευτ. 15,21 Εάν όμως το προσφερόμενον πρωτότοκον έχη κάποιο ελάττωμα, είναι δηλαδή χωλόν η τυφλόν η με άλλο τι σωματικόν ελάττωμα, δεν θα το θυσιάσης εις Κυριον τον Θεόν σου.
- Δευτ. 15,22 έν ταίς πόλεσί σου φαγῆ αυτό, ό ακάθαρτος έν σοί και ό καθαρός ώσαύτως ἔδεται ως δορκάδα ἢ ἔλαφον·
- Δευτ. 15,22 Εις τας πόλεις σου θα το σφάξης και θα το φάγης. Από αυτό έχει το δικαίωμα να φάγη όχι μόνον ο νομικώς καθαρός αλλά και ο ακάθαρτος που μένει κοντά σου, όπως αδιαφόρως τρώγετε το κρέας της δορκάδος η της ελάφου.
- Δευτ. 15,23 πλήν αίμα ού φάγεσθε, επί τήν γῆν έκχεεῖς αυτό ως ὕδωρ.
- Δευτ. 15,23 Το αίμα όμως δεν θα το φάγετε. Θα το χύσετε εις την γην, όπως το νερό.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 16

- Δευτ. 16,1 Φύλαξαι τόν μήνα τῶν νέων και ποιήσεις τὸ πάσχα Κυρίω τῷ Θεῷ σου, ότι έν τῷ μηνί τῶν νέων ἐξῆλθες έξ Αἰγύπτου νυκτός.
- Δευτ. 16,1 Να φυλάττης τον μήνα των νέων σιτηρών (τον Νισάν). Κατ' αυτών θα εορτάσης το Πασχα εις δόξαν και τιμήν Κυρίου του Θεού σου, διότι κατά τον μήνα αυτόν των νέων σιτηρών ἐξῆλθες ελεύθερος δια νυκτός από την Αίγυπτον.
- Δευτ. 16,2 και θύσεις τὸ πάσχα Κυρίω τῷ Θεῷ σου πρόβατα και βόας έν τῷ τόπῳ, ᾧ εάν έκλέξηται Κύριος ό Θεός σου αὐτόν επικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.
- Δευτ. 16,2 Προς τιμήν Κυρίου του Θεού σου θα θυσιάσης κατά το Πασχα πρόβατα και βόδια στον τόπον, τον οποίον ο Κυριος ήθελεν εκλέξει, δια να τιμάται εκεί και λατρεύεται το ὄνομά του.
- Δευτ. 16,3 ού φαγῆ ἐπ' αὐτοῦ ζύμην· ἐπτά ἡμέρας φαγῆ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ότι έν σπουδῆ ἐξῆλθετε έξ Αἰγύπτου· ἴνα μνησθῆτε τήν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν έκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.
- Δευτ. 16,3 Με τον πασχάλιον αμνόν δεν θα φάγης ψομί ένζυμον. Επτά ημέρας θα τρώγης μαζή με τας πασχαλινὰς θυσίας ἄζυμα, ἄρτον που θα συμβολίξη ταλαιπωρίαν και θλίψιν, διότι με πολλήν βίαν ἐφύγατε τότε από την Αίγυπτον. Ετσι θα πράττετε, δια να ενθυμήσθε την ἡμέραν της αναχωρήσεώς σας από την Αίγυπτον, ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σας.
- Δευτ. 16,4 ούκ όφθῆσεται σοί ζύμη έν πᾶσι τοίς ὀρίοις σου ἐπτά ἡμέρας, και ού κοιμηθήσεται από τῶν κρεῶν, ᾧν εάν θύσης τὸ ἑσπέρας τῆ ἡμέρα τῆ πρώτῃ εις τὸ πρωῖ.
- Δευτ. 16,4 Επί επτά ημέρας εντός των ὀρίων ὅλης της περιοχῆς σου δεν θα παρουσιασθῆ καν προζύμι, από δε τα κρέατα των ζῶων, που θα θυσιάσης την εσπέραν της πρώτης ἡμέρας, δεν θα μείνη τίποτε ἕως το πρωῖ.
- Δευτ. 16,5 ού δυνήσῃ θῦσαι τὸ πάσχα έν οὐδεμιᾶ τῶν πόλεων σου, ᾧν Κύριος ό Θεός σου δίδωσί σοί,
- Δευτ. 16,5 Δεν σου επιτρέπεται να τελήσης τας θυσίας του Πασχα εις καμίαν από τας πόλεις, που σου ἔδωκεν ο Κυριος,
- Δευτ. 16,6 ἀλλ' ἢ εις τὸν τόπον, ὃν ἂν έκλέξηται Κύριος ό Θεός σου επικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου έν τῷ καιρῷ, ᾧ ἐξῆλθες έξ Αἰγύπτου,
- Δευτ. 16,6 ἀλλά μόνον στον τόπον τον οποίον ήθελεν εκλέξει Κυριος ο Θεός σου, δια να ακούεται και τιμάται εκεί το ὄνομά του. Εκεί θα προσφέρῃς την θυσίαν του Πασχα την εσπέραν με την δύσιν του ἡλίου εις ἀνάμνησιν της ὥρας, κατά την οποίαν ἐφυγες από την Αίγυπτον.
- Δευτ. 16,7 και ἐψήσεις και ὀπτήσεις και φαγῆ έν τῷ τόπῳ, οἷ εάν έκλέξηται Κύριος ό Θεός σου αὐτόν, και ἀποστραφήσῃ τὸ πρωῖ και ἐλεύσῃ εις τοὺς οἴκους σου.
- Δευτ. 16,7 Θα βράσης και θα ψήσης και θα φάγης τον θυσιαζόμενον αμνόν στον τόπον, τον οποίον ήθελεν εκλέξει Κυριος ο Θεός σου και την πρωῖαν θα επιστρέψῃς και θα μεταβῆς εις την οικίαν σου.

- Δευτ. 16,8 ἕξ ἡμέρας φαγῆ ἄζυμα, καὶ τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη ἐξόδιον, ἑορτὴ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῆ.
- Δευτ. 16,8 Ἐπὶ ἕξ ἡμέρας θα τρώγῃς ἄζυμον ἄρτον ἡμέρᾳ δε ἡ ἑβδόμη θα εἶναι ἡ τελευταία τῶν εορτῶν τοῦ Πασχα, ἐπίσημος εορτὴ πρὸς τιμὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάμῃς καμμίαν ἐργασίαν πλὴν ἐκείνων, που εἶναι ἀπαραίτητοι δια τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς σου.
- Δευτ. 16,9 ἑπτὰ ἑβδομάδας ἐξαριθμήσεις σεαυτῶ· ἄρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητόν, ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας.
- Δευτ. 16,9 Θα μετρήσῃς ἐπτὰ ἑβδομάδας, τεσσαράκοντα ἐννέα ἡμέρας, θα ἀρχίσῃς νὰ μετράς ἀπὸ τὴν ἡμέραν, που θα πάρῃς τὸ δρεπάνι δια τὸν θερισμόν.
- Δευτ. 16,10 καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου καθὼς ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῶ Κύριος ὁ Θεός σου·
- Δευτ. 16,10 Τὴν τελευταίαν ἡμέραν, δηλαδὴ τὴν πεντηκοστήν, θα τελέσῃς τὴν εορτὴν τῶν ἑβδομάδων, τὴν Πεντηκοστήν, πρὸς χάριν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ θα προσφέρῃς ἀπὸ τὰ πρωτογεννήματα τῶν ἀγρῶν σου, ἀναλόγως με τὴν οἰκονομικὴν σου κατάστασιν, ἀναλόγως με ὅσα Κύριος ὁ Θεός σου θα σου δώσῃ.
- Δευτ. 16,11 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ οὔσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
- Δευτ. 16,11 Κατὰ τὴν εορτὴν αὐτὴν τῆς Πεντηκοστής θα φάγῃς καὶ θα εὐφρανθῆς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ δούλος καὶ ἡ δούλη σου, ὁ Λευίτης καὶ ὁ ξένος, ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα, που εὐρίσκεται μεταξὺ σας, θα φάγετε στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἠθέλεν ἐκλέξει Κύριος ὁ Θεός σου, δια νὰ ἐπικαλεῖται ἐκεῖ καὶ λατρεύεται τὸ ὄνομά του.
- Δευτ. 16,12 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἐγένου ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσῃς τὰς ἐντολὰς ταύτας.
- Δευτ. 16,12 Νὰ ἐνθυμηθῆς δε τότε, ὅτι υπῆρξες καὶ σὺ δούλος εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου. Δι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ φυλάξῃς καὶ ἀφαρμόσῃς τὰς ἐντολὰς μου αὐτάς.
- Δευτ. 16,13 ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῶ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἄλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου·
- Δευτ. 16,13 Τὴν εορτὴν τῶν Σκηνῶν, δηλαδὴ τὴν εορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας, ἐπὶ ἐπτὰ ἐπίσης ἡμέρας θα τὴν εορτάσῃς, ὅταν συγκεντρώσῃς ἀπὸ τὸ ἀλώνι σου τὸ σιτάρι καὶ ἀπὸ τὸν ληνόν σου τὸν οἶνον.
- Δευτ. 16,14 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ οὔσα ἐν ταῖς πόλεσί σου.
- Δευτ. 16,14 Καὶ κατὰ τὴν εορτὴν αὐτὴν θα εὐφρανθῆς σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ δούλος σου καὶ ἡ δούλη σου, ὁ Λευίτης καὶ ὁ ξένος, ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα, που εὐρίσκεται εἰς τὰς πόλεις σου.
- Δευτ. 16,15 ἑπτὰ ἡμέρας εορτάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῶ· ἐὰν δὲ εὐλογῆσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς γενήμασί σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραϊνόμενος.
- Δευτ. 16,15 Ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας θα εορτάσῃς τὴν Σκηνοπηγίαν πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου στὸν τόπον, στὸν ὁποῖον ἠθέλεν ἐκλέξει δια τὸν εαυτὸν τοῦ Κυρίου ὁ Θεός σου. Ἐτσι δε Κύριος ὁ Θεός σου θα σε εὐλογῆσῃ εἰς ὅλα τὰ προϊόντα σου, εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Καὶ ἐφ' ὅσον θα σε ἔχη εὐλογῆσει θα εἶσαι εὐχαριστήμενος καὶ χαρούμενος.
- Δευτ. 16,16 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται αὐτὸν Κύριος, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας. οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου κενός·
- Δευτ. 16,16 Εἰς τρεῖς καιροὺς τοῦ ἔτους θα παρουσιάζεται κάθε ἄρρην Ἰσραηλίτης ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἠθέλεν ἐκλέξει δια τὸν εαυτὸν τοῦ κατὰ τὴν εορτὴν τῶν ἀζύμων, δηλαδὴ τὸ Πασχα, κατὰ τὴν εορτὴν τῶν ἐπτὰ ἑβδομάδων, δηλαδὴ τὴν Πεντηκοστήν, καὶ κατὰ τὴν εορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας. Δεν θα παρουσιασθῆς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου με ἀδειανά τὰ χέρια.
- Δευτ. 16,17 ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἦν ἔδωκέ σοι.
- Δευτ. 16,17 Ὁ καθένας θα προσφέρῃ τὰ δῶρα τοῦ ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς του δυνατότητος, ἀναλόγως τῶν εὐλογιῶν καὶ δωρεῶν, τὰς ὁποίας του ἔδωκεν ὁ Κύριος.
- Δευτ. 16,18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῶ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, κατὰ φυλάς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαόν κρίσιν δικαίαν.
- Δευτ. 16,18 Θα διορίσῃς κατὰ φυλάς, δικαστὰς καὶ διδασκάλους εἰς τὰς πόλεις σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου σου δίδει, δια νὰ δικάζουν τὸν λαόν με δικαιοσύνην.
- Δευτ. 16,19 οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ λήψονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα ἀποτυφλοῦ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαιρεῖ λόγους δικαίων.

- Δευτ. 16,19 Δεν θα παρεκκλίνουν κατά την απόδοσιν της δικαιοσύνης, δεν θα επηρεασθούν από πρόσωπα, ούτε και θα λάβουν δώρα, διότι τα δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς των σοφών και εκτρέπουν από την αλήθειαν και την δικαιοσύνην τους λόγους και τας αποφάσεις των δικαίων.
- Δευτ. 16,20 δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζήτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
- Δευτ. 16,20 Κατὰ λόγον δικαιοσύνης θα αποδίδῃς αὐστηρῶς τὸ δίκαιον, δια να ζήτε καὶ εἰσέλθετε καὶ κληρονομήσητε τὴν γην, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ.
- Δευτ. 16,21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος, πᾶν ξύλον, παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.
- Δευτ. 16,21 Δεν θα φυτεύῃς ἱερὸν ἄλσος, ὅπως φυτεύουν οἱ ειδωλολάτραι πρὸς τιμὴν τῶν ειδώλων τῶν, οὐτε καὶ κανένα δένδρον θα φυτεύῃς πλησίον στο θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 16,22 οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐμίσησε Κύριος ὁ Θεός σου.
- Δευτ. 16,22 Δεν θα κτίσῃς οὐτε θα στήσῃς ειδωλολατρικὴν στήλην. Ἀυτὰ τα ἐμίσησε καὶ τα μισεῖ Κύριος ὁ Θεός σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 17

- Δευτ. 17,1 Οὐ θύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἔστιν.
- Δευτ. 17,1 Δεν θα θυσιάσῃς εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου μοσχάρι ἢ πρόβατον, στο ὁποῖον ὑπάρχει κάποιο ἐλάττωμα ἢ οἰαδήποτε ἄλλη ἀναπηρία ἢ ἀσθένεια, διότι μία τέτοια προσφορά εἶναι ἀποκρουστικὴ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 17,2 Ἐὰν δὲ εὗρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ᾧ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνή, ὃς ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
- Δευτ. 17,2 Ἐὰν εἰς κάποιαν ἀπὸ τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου δίδει, εὗρεθῇ ἄνδρας ἢ γυναῖκα, που θα διαπράξουν πονηρίαν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε να παραβούν καὶ καταπατήσουν τὴν ἐντολὴν τοῦ, καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς ἐτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προσέξατέ σοι,
- Δευτ. 17,3 καὶ μεταβούν ἀλλοῦ δια να λατρεύσουν ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσουν αὐτούς, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, ἢ ο,τιδήποτε ἄλλο ἀπὸ τὸν οὐράνιον κόσμον, τὰ ὁποία σε διέταξεν ὁ Κύριος να μὴ λατρεύῃς,
- Δευτ. 17,4 καὶ ἀναγγελῇ σοι, καὶ ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἴδου ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραήλ,
- Δευτ. 17,4 καὶ σου ἀναγγελῇ τὸ γεγονός αὐτό, τότε θα ἐρευνήσῃς με υπομονήν, δια να εξακριβώσῃς τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν δε διαπιστώσῃς ὅτι πράγματι ἐγένεν αὐτὴ ἡ παρανομία, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐγένε μία μισητὴ καὶ ἀποκρουστικὴ πράξις μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 17,5 καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτούς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.
- Δευτ. 17,5 Ἀυτὸν τὸν ἄνδρα ἢ ἐκείνην τὴν γυναῖκα, που διέπραξαν αὐτὴν τὴν παράβασιν, θα τοὺς βγάλετε ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ θα τοὺς λιθοβολήσετε, ὥστε να ἀποθάνουν.
- Δευτ. 17,6 ἐπὶ δυοὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων· οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι.
- Δευτ. 17,6 Κατόπιν μαρτυρίας δύο ἢ τριῶν μαρτύρων θα καταδικάζεται εἰς θάνατον καὶ θα ἐκτελεῖται ὁ ἐνοχος. Κανεὶς δεν θα καταδικάζεται εἰς θάνατον βάσει τῆς μαρτυρικῆς καταθέσεως ἐνὸς μόνου.
- Δευτ. 17,7 καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατώσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- Δευτ. 17,7 Κατὰ δε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δια λιθοβολισμοῦ θανάτου πρώτῃ τῆ χειρ τῶν μαρτύρων θα ρίψῃ τὸν λίθον κατὰ τοῦ καταδίκου, καὶ κατόπιν θα ρίψουν λίθους τὰ χεῖρα τοῦ λαοῦ. Ἐτσι δε θα ἀφαιρέσετε ἀπὸ ἀνάμεσά σας τὸν παραβάτην τῆς θείας ἐντολῆς.
- Δευτ. 17,8 Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀναμέσον αἷμα αἵματος καὶ ἀναμέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀναμέσον ἀφῆ ἀφῆς καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας, ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ,
- Δευτ. 17,8 Ἐὰν δε ὡς δικαστὴς εὕρισκεσαι εἰς ἀδυναμίαν να ἀποφανθῆς εἰς κάποιαν δίκην, ἀν πρόκειται περὶ φόνου καὶ τι εἶδους φόνου, ἢ ὑπάρχῃ διαφορὰ γνώμης μεταξύ τῶν δικαστῶν καὶ ἀναζητῆται ποία εἶναι ἡ ὀρθὴ ἢ εἰς περίπτωσιν τραυματισμοῦ περὶ τοῦ εἶδους αὐτοῦ καὶ ἀρα τῆς ἐνοχίας τοῦ κατηγορουμένου ἢ γενικῶς εἰς περίπτωσιν ἀπορίας δια τὴν λήψιν δικαίας ἀποφάσεως εἰς δίκας που διεξάγονται εἰς τὰς πόλεις σας, θα σηκωθῆς καὶ θα μεταβῆς στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον θα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεός σου, στὸν ναόν,
- Δευτ. 17,9 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν, ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν.

- Δευτ. 17,9 θα προσέλθης στους Λευίτας ιερείς και προς τον καθωρισμένον δια τας ημέρας εκείνας δικαστήν. Αυτοί θα ερευνήσουν επιμελώς την υπόθεσιν και θα σου αναγγείλουν την δικαίαν κρίσιν.
- Δευτ. 17,10 καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὃ ἂν ἀναγγείλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι·
- Δευτ. 17,10 Σὺ δε πρέπει νὰ συμμορφωθῆς πρὸς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκδώσουν καὶ θὰ ἀναγγείλουν εἰς σε οἱ ἀρμόδιοι αὐτοὶ ἐκ τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ θὰ φροντίσης νὰ τηρήσης ἐκεῖνο πλέον, τὸ ὁποῖον ὡς νόμος θὰ διατυπωθῇ εἰς σέ.
- Δευτ. 17,11 κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν ἂν εἴπωσί σοι, ποιήσεις, οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος, οὗ ἂν ἀναγγείλωσί σοι, δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά.
- Δευτ. 17,11 Σύμφωνα με τον νόμον και με την απόφασιν, που ἐξέδωκαν και ἀνήγγειλαν εἰς σε ἐκεῖνοι, θὰ πράξης και δεν θὰ παρεκκλίνῃς οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν, που σου ἔχουν ἀναγγείλει.
- Δευτ. 17,12 καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ, ὃς ἂν ᾦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ·
- Δευτ. 17,12 Ο Ἰσραηλίτης δε ἐκεῖνος, ο ὁποῖος ἐν τῷ ἐγωϊσμῷ του δεν θὰ ἠθέλε νὰ υπακούσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν του ἀρχιερέως του προσφέροντος τὰς υπηρεσίας του πλησίον του Κυρίου και εἰς δόξαν του Κυρίου, ἢ δεν ἠθέλε νὰ υπακούσῃ στον ἐντεταλμένον κριτὴν, ο ὁποῖος δικάζει κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ο ἀνυπάκουος αὐτός ο ἄνθρωπος θὰ τιμωρηθῇ δια θανάτου και ἔτσι θὰ ἀποβάλῃς τὸν πονηρὸν ἐκ μέσου του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Δευτ. 17,13 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἔτι.
- Δευτ. 17,13 Οἱ ἄλλοι δε Ἰσραηλίται, ὅταν ἀκούσουν τὴν τιμωρίαν αὐτὴν, θὰ φοβηθοῦν και δεν θὰ ἐκτραποῦν στο ἐξῆς εἰς ἀσεβείας.
- Δευτ. 17,14 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτὴν καὶ εἴπῃς· καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλω μου,
- Δευτ. 17,14 Ὅταν δε εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ, και τὴν καταλάβῃς ὡς ἰδικὴν σου και κατοικήσῃς εἰς αὐτὴν και εἴπῃς· Λοιπὸν θὰ ἐγκαταστήσω τώρα ἄρχοντα και βασιλέα μου, ὅπως ἔχουν και τὰ γύρω μου εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, μὴ λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου.
- Δευτ. 17,15 καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός αὐτόν. ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα· οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἔστι.
- Δευτ. 17,15 Ὅταν ἐγκαταστήσῃς βεβαίως βασιλέα δια τὸν εαυτὸν σου, ἐκεῖνον ὁμως τὸν ὁποῖον ὁ Θεός θὰ ἐκλέξῃ ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν σου και θὰ ὀρίσῃ ὡς βασιλέα και ἄρχοντα δια σέ. Δεν θὰ ἐγκαταστήσῃς βασιλέα ἐπὶ τοῦ εαυτοῦ σου ἄνθρωπον ξένον, διότι αὐτός δεν εἶναι ἀδελφός σου.
- Δευτ. 17,16 διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον, ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τῇ ὁδοῦ ταύτῃ ἔτι.
- Δευτ. 17,16 Ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου βασιλεὺς, που πιστεύει εἰς τὴν προστασίαν του Θεοῦ, δεν θὰ συγκροτήσῃ ἵππικὸν δια τὸν εαυτὸν του, ὁπότε θὰ ἐπαναφέρῃ τὸν λαὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον δια νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐκεῖ και ἄλλο ἵππικὸν δια τὸν εαυτὸν του, διότι ὁ Κύριος εἶπεν· οὐδέποτε θὰ θελήσετε νὰ ἐπιστρέψετε πλέον εἰς τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Αἴγυπτον.
- Δευτ. 17,17 καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκας, ἵνα μὴ μεταστῆ αὐτοῦ ἡ καρδία· καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα.
- Δευτ. 17,17 Ὁ βασιλεὺς αὐτός δεν θὰ ἔχῃ δια τὸν εαυτὸν του πολλὰς γυναῖκας, δια νὰ μὴ δοθῇ ἡ καρδία του εἰς τὴν σαρκολατρείαν. Δεν θὰ συγκεντρώῃ πολλὸν χρυσὸν και ἀργυρον δια τὸν εαυτὸν του.
- Δευτ. 17,18 καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ αὐτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν,
- Δευτ. 17,18 Ὅταν δε ἐγκατασταθῇ στον θρόνον και τὴν ἐξουσίαν του, θὰ ἀντιγράψῃ δια τὸν εαυτὸν του τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον ἀπὸ το πρωτότυπον, τὸ ὁποῖον φυλάσσεται παρὰ τῶν ἱερέων τῆς φυλῆς τῶν Λευιτῶν.
- Δευτ. 17,19 καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν,
- Δευτ. 17,19 Ὅταν ἔχῃ πάντοτε μαζὴ του τὸ βιβλίον τοῦτο, θὰ το μελετᾷ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του, δια νὰ μάθῃ νὰ φοβῆται Κύριον τὸν Θεόν σου και νὰ φροντίζῃ, ὥστε νὰ ἐφαρμόζῃ ὅλας αὐτὰς τὰς ἐντολὰς και τοὺς νόμους.
- Δευτ. 17,20 ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως ἂν μακροχρονίῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, αὐτός και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 17,20 Τοῦτο δὲ, δια νὰ μὴ ἀλαζονευθῇ ἡ καρδία του ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν του, δια νὰ μὴ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὰς ἐντολὰς του Κυρίου, δεξιὰ ἢ ἀριστερά, και δια νὰ μείνῃ ἔτσι ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν ἐξουσίαν του αὐτός και μετ' αὐτὸν οἱ ἀπόγονοί του ἐν μέσῳ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 18

- Δευτ. 18,1 Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις, ὅλη φυλῆ Λευί, μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραὴλ· καρπώματα Κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά.
- Δευτ. 18,1 Δεν θα υπάρξει και δεν θα δοθῆ στους ἱερεῖς εκ της φυλῆς Λευι και εις ολόκληρον την φυλὴν Λευι μερίδιον οὔτε κληρονομία μεταξύ του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Πρόσοδος και κληρονομία αὐτῶν και μέσα διατροφῆς των θα εἶναι αι προς Κυριον θυσίαι και προσφοραὶ των Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 18,2 κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.
- Δευτ. 18,2 Δεν θα ἔχουν αυτοὶ κληροναμίαν γης μεταξύ των ἀδελφῶν των Ἰσραηλιτῶν· κληρονομία των θα εἶναι, ο ἴδιος ο Θεός, ὅπως και εἶπεν εις αυτοὺς.
- Δευτ. 18,3 καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων, τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ, παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐὰν τε μόσχον ἐὰν τε πρόβατον· καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ καὶ τὰ σιαγόνα καὶ τὸ ἔνυστρον.
- Δευτ. 18,3 Τα δικαιώματα των ἱερέων εκ μέρους του λαοῦ ἀπὸ τας θυσίας των μόσχων και των προβάτων, που θα προσφέρουν οι Ἰσραηλίται, εἶναι τα εξῆς· Θα δώσετε στον ἱερέα ἀπὸ τας θυσίας αὐτάς την δεξιάν ὠμοπλάτην μαζί με το πόδι, τας δύο σιαγόνας και τον στάμαχον του θυσιαζομένου ζώου.
- Δευτ. 18,4 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ·
- Δευτ. 18,4 Επίσης θα δώσης τας ἀπαρχὰς του σίτου σου και του οἴνου σου και του ἐλαίου σου, ὅπως επίσης και την ἀπαρχὴν της κουράς των προβάτων σου. Θα δώσης αὐτά στους Λευίτας,
- Δευτ. 18,5 ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ, λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 18,5 διότι αυτοὺς ἐξέλεξεν ο Κυριος ἀπὸ ὅλας τας φυλάς σας να παρίστανται πλησίον Κυρίου του Θεοῦ, να υπηρετοῦν αὐτὸν και εν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ να σας ευλογοῦν. Αυτοὺς και τους υἱοὺς των μεταξύ ὅλων των Ἰσραηλιτῶν ἐξέλεξεν ο Θεός δια τα διάκονηματα αὐτά.
- Δευτ. 18,6 ἐὰν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ πάντων τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, οἷ αὐτὸς παροικεῖ, καθ' ὅτι ἐπιθυμεῖ ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος.
- Δευτ. 18,6 Ἐὰν δε ἕνας Λευίτης ἀπὸ κάποιαν πόλιν των Ἰσραηλιτῶν, ὅπου κατοικεῖ, ἔλθῃ, σύμφωνα με την ἐπιθυμίαν της καρδίας του, στον τόπον τον ὁποῖον ο Κυριος θα ἐκλέξῃ δια τον εαυτὸν του,
- Δευτ. 18,7 καὶ λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἔναντιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·
- Δευτ. 18,7 θελήσῃ δε και ἀποφασίσῃ να υπηρετῆ ἐκεῖ εν ὀνόματι Κυρίου του Θεοῦ καθ' ὅλην του την ζωὴν, ὅπως και ὅλοι οι ἐκεῖ ἀδελφοὶ του Λευίται, οι ὁποῖοι παρίστανται ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου,
- Δευτ. 18,8 μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν.
- Δευτ. 18,8 θα λάβῃ και αὐτὸς εις διατροφήν του την κανονισμένην και δια τους ἄλλους Λευίτας μερίδα, και θα εἰσπράττῃ ἐπὶ πλέον τα χρήματα εκ της πωλήσεως των εἰσοδημάτων της πατρικῆς του κληρονομίας.
- Δευτ. 18,9 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.
- Δευτ. 18,9 Όταν δε εἰσέλθῃς εις την γην της Επαγγελίας, την ὁποίαν σου προσφέρει Κυριος ο Θεός σου, πρόσεχε, μήπως τυχόν και μάθῃς να πράττῃς τα μισητὰ και ἀηθῆ ἔργα των λαῶν ἐκείνων.
- Δευτ. 18,10 οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμενος μαντείαν, κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος,
- Δευτ. 18,10 Και συγκεκριμένως· δεν πρέπει να υπάρξῃ ποτέ μεταξύ σας Ἰσραηλίτης, ο ὁποῖος, δια να εξαγνίσῃ τάχα τον υἱὸν η την θυγατέρα του, θα περνά αυτοὺς δια του πυρός. Η ἄλλος ο ὁποῖος θα ζητῆ μαντείας η θα λέγῃ μαντείας, η θα παρατηρῆ σημεῖα και οἰωνοὺς, δια να εξακριβῶνῃ το μέλλον.
- Δευτ. 18,11 φαρμακὸς ἐπαιδῶν ἐπαιοδῆν, ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκροὺς.
- Δευτ. 18,11 Δεν θα υπάρξῃ μεταξύ σας μάγος, που θα ψάλλῃ μαγικὰς ὠδὰς, οὔτε ἄνθρωπος που θα φαίνεται ὀμιλῶν ἀπὸ την κοιλίαν, οὔτε τερατοσκόπος που θα παρατηρῆ τάχα τέρατα στον ουρανὸν δια να προλέγῃ το μέλλον, οὔτε ἄλλος (πνευματιστής) που θα ἐρωτᾷ τους νεκροὺς.
- Δευτ. 18,12 ἔστι γὰρ βδελύγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα· ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου.
- Δευτ. 18,12 Εκείνος, που θα πράττῃ αὐτά, εἶναι μισητός και ἀποκρουστικός εκ μέρους Κυρίου του Θεοῦ σου. Δια τας βδελυρίας αὐτάς των κατοίκων της Χαναάν, θα ἐξολοθρεύσῃ αυτοὺς ο Κυριος ἀπὸ τα μάτια σας.
- Δευτ. 18,13 τέλειος ἔσῃ ἔναντιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·
- Δευτ. 18,13 Θα προσπαθῆς να εἶσαι τέλειος και ἀμεμπτος ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.

- Δευτ. 18,14 τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι κληδόνων καὶ μαντείων ἀκούσονται, σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου.
- Δευτ. 18,14 Οἱ εἰδωλοατρικοί λαοί, τους οποίους συ θα κληρονομήσης, θέλουν να ἀκούουν και να συμβουλευῶνται σημεῖα και μαντείας. Εἰς σε ὁμως δεν εδίδαξεν οὔτε επιτρέπει Κυριος ο Θεός σου τοιαύτας μαγείας.
- Δευτ. 18,15 προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε
- Δευτ. 18,15 Κυριος ο Θεός σου θα ἀναδείξῃ ἀνάμεσα ἀπὸ τους ἀδελφούς σου Ἰσραηλίτας ἓνα προφήτην ὡσάν ἐμέ· εἰς αὐτὸν πλέον θα υπακούετε.
- Δευτ. 18,16 κατὰ πάντα, ὅσα ἠτήσω παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρήβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες· οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν.
- Δευτ. 18,16 Συμφωνα με ὅλα ὅσα ἐζητήσατε ἀπὸ τον Κυριον και Θεόν σας στο ὄρος Χωρήβ, κατὰ την ἡμέραν της γενικῆς σας συγκεντρώσεως, ὅταν εἶπατε να μη ομιλή κατ' ευθείαν πρὸς σας ο Θεός ἀλλ' ο Μωϋσῆς “διότι δεν θα ἠμπορέσωμεν ἡμεῖς να ἀκούσωμεν την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ οὔτε θα δυνηθῶμεν να ἀντικρύσωμεν το μέγα ἐκεῖνο πυρ και να διαφύγωμεν τον θάνατον”,
- Δευτ. 18,17 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ·
- Δευτ. 18,17 ο Κυριος εἶπε τότε εἰς ἐμέ· Ὀρθά εἶναι ὅλα ὅσα ἐκεῖνοι ὠμίλησαν και ἐζήτησαν ἀπὸ σέ.
- Δευτ. 18,18 προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὡσπερ σέ, καὶ δώσω τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ·
- Δευτ. 18,18 Δια τοῦτο θα ἀναδείξω ἓνα προφήτην ἐκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν ὅμοιον με σέ, θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του και αὐτός θα ἀναγγέλλῃ εἰς ἐκείνους κάθε τι, το ὁποῖον ἐγὼ θα δίδω εἰς αὐτὸν ὡς ἐντολὴν μου.
- Δευτ. 18,19 καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.
- Δευτ. 18,19 Καθε δε ἄνθρωπον, ο οποίος θα παρακούσῃ ὅσα ἐν τῷ ὀνόματί μου θα εἴπῃ ο προφήτης ἐκεῖνος, ἐγὼ θα τον τιμωρήσω.
- Δευτ. 18,20 πλὴν ὁ προφήτης, ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλήσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα, ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι, καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι θεῶν ἐτέρων, ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος.
- Δευτ. 18,20 Εἰάν δε και υπάρξῃ προφήτης, ο οποίος, ἀσεβῶν ἀπέναντί μου, θα ομιλήσῃ ἐξ ὀνόματός μου και θα ἀναγγεῖλῃ λόγον, τον ὁποῖον ἐγὼ δεν διέταξα, και ἐκεῖνος ο ψευδοπροφήτης ο οποίος θα ομιλήσῃ πρὸς τον λαόν μου ἐξ ὀνόματος ἄλλων θεῶν, θα τιμωρηθῇ δια θανάτου.
- Δευτ. 18,21 ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα, ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;
- Δευτ. 18,21 Εἰάν σου γενηθῇ ἀπορία και διαλογισθῆς, πῶς θα ξεχωρίσω ἐγὼ τον λόγον που ο Κυριος ἐλάλησε, ἀπὸ τα λόγια του ψευδοπροφήτου; Σε πληροφορῶ,
- Δευτ. 18,22 ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ μὴ γένηται καὶ μὴ συμβῆ, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος, οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.
- Δευτ. 18,22 ὅτι ὅσα θα προεἶπῃ ἐξ ὀνόματος του Κυρίου ἓνας προφήτης και δεν πραγματοποιηθῇ ἐκεῖνο το ὁποῖον εἶπε, να σκεφθῆς ὅτι εἰς αὐτὸν τον προφήτην δεν ὠμίλησεν ο Κυριος. Ἀσεβῶς και ψευδῶς μίλησε. Αὐτὸν τον προφήτην δεν θα τον σεβασθῆτε καθόλου οὔτε και θα τον λυπηθῆτε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 19

- Δευτ. 19,1 Ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεός δίδωσί σοι τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσητε αὐτούς καὶ κατοικήσετε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν,
- Δευτ. 19,1 Ὄταν Κυριος ο Θεός σου ἐξαφανίσῃ τους λαούς, των ὁποῖων την χώραν θα δώσῃ εἰς σας, και θα κληρονομήσητε αὐτούς και θα ἐγκατασταθῆτε εἰς τας πόλεις των και εἰς τας οἰκίας των,
- Δευτ. 19,2 τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
- Δευτ. 19,2 θα ξεχωρίσης μέσα εἰς την χώραν, που σου δίδει ο Κυριος ὡς ἰδιοκτησίαν σου, τρεις πόλεις ὡς καταφύγια.
- Δευτ. 19,3 στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὄρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερίζει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονευτῇ.
- Δευτ. 19,3 Δια την θέσιν των πόλεων αὐτῶν ὑπολόγισε καλά το μήκος των ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν εἰς αὐτάς· μοίρασε την περιοχὴν που ο Κυριος σου δίδει εἰς τρία ἴσα μέρη, ὥστε εἰς τας πόλεις- καταφύγια των τριῶν αὐτῶν περιοχῶν να προλαμβάνῃ και καταφεύγῃ κάθε φονεύς.
- Δευτ. 19,4 τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ, ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται· ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθῆς καὶ τρίτης,
- Δευτ. 19,4 Αὐτός δε εἶναι ο νόμος, τον ὁποῖον θα τηρῆτε προκειμένου περὶ του φονεύς που καταφεύγει ἐκεῖ, δια να

εξασφάλιση την ζωήν του· άνθρωπος ο οποίος θα φονεύση τον πλησίον του εν αγνοία του, χωρίς να έχη κανένα προηγουμένως μίσος εναντίον αυτού, θα σωθή εις την πόλιν αυτήν.

- Δευτ. 19,5 καὶ ὅς ἐάν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῆ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τῆ ἀξίνη κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχη τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται,
- Δευτ. 19,5 Εἴαν π.χ. εἰσέλθῃ κανεὶς με κάποιον ἄλλον στο δάσος δια να κόψῃ και συλλέξῃ ξύλα και καθ' ὄν χρόνον με το τσεκούρι θα κόβῃ το ξύλον σκοντάψῃ το χέρι και ξεφύγῃ το σιδηρον από το στυλιάρι, επιτύχῃ δε τον πλησίον του και φονεύσῃ αὐτόν, ο φονεὺς αὐτός θα καταφύγῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τρεῖς πόλεις και θα ασφαλίσῃ ἐκεῖ την ζωήν του. Κανεὶς δεν ἔχει δικαίωμα να τον φονεύσῃ.
- Δευτ. 19,6 ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος, ὅτι παρατεθέρμανται τῆ καρδία, καὶ καταλάβῃ αὐτόν, ἐάν μακροτέρα ἢ ἡ ὁδὸς, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτόν πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης.
- Δευτ. 19,6 Αἱ ἀποστάσεις τῶν καταφυγίων πόλεων θα εἶναι κανονικαί, ὥστε ο στενώτερος συγγενὴς του φονευθέντος, ὑπὸ την ἐπήρειαν τῆς ἀγανακτήσεως ἀπὸ τὰς πρώτας ἐντυπώσεις, να μὴ δυνηθῆ να καταδιώξῃ και καταφθάσῃ τον ἀκούσιον φονέα και τον φονεὺση, ἐνὼ εἶναι ἀθῶος και ἐνὼ δεν ὑπάρχει ἐνοχὴ θανάτου, διότι ο φονεὺς δεν ἐμισούσε προηγουμένως και δεν ἀντιπαθούσε τον φονευθέντα. Εἴαν ὅμως εἶναι μακρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς το καταφύγιον, ὑπάρξει φόβος να τον καταφθάσῃ και τον φονεύσῃ ἀδίκως.
- Δευτ. 19,7 διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων· τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῶ·
- Δευτ. 19,7 Δια να ἀποφευχθῆ, λοιπὸν ἕνας δεῦτερος ἀδίκος θάνατος, σου δίδω ἐγὼ αὐτὴν την ἐντολήν· Θα ξεχωρίσῃς τρεῖς πόλεις εἰς την περιοχὴν σου εἰς ἀναλόγους ἀποστάσεις.
- Δευτ. 19,8 ἐάν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰ ὄρια σου, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῶ σοὶ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου,
- Δευτ. 19,8 Ὄταν Κύριος ο Θεὸς ἐκτελέσῃ τα ὄρια τῆς χώρας σου, ὅπως ὠρκίσθη στους προπάτοράς σου, και δώσῃ εἰς σε ὅλην την γην, που ὑπεσχέθη εἰς ἐκείνους,
- Δευτ. 19,9 ἐάν ἀκούσης ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σεαυτῶ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας,
- Δευτ. 19,9 ὑπὸ την προϋπόθεσιν βέβαια, ὅτι συ θα ὑπακούῃς και θα τηρῆς ὅλας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ σου δίδω σήμερον, να ἀγαπᾶς δηλαδὴ Κύριον τον Θεὸν σου, να πορεύεσαι τον δρόμον τῶν ἐντολῶν του ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, θα προσθέσῃς τρεῖς ἀκόμη πόλεις εἰς τὰς τρεῖς προηγουμένας, ὥστε να εἶναι ἐν συνόλω ἐξ.
- Δευτ. 19,10 καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος.
- Δευτ. 19,10 Τούτο δε δια να διευκολύνεται ἡ σωτηρία τῶν ἀθελήτων φονεῶν και να μὴ χύνεται ἀθῶον αἷμα εἰς την γην, την ὁποίαν σου δίδει δια κλήρου Κύριος ο Θεὸς σου και δια να μὴ ὑπάρχῃ ἔτσι μεταξύ σας ἔνοχος ἀθῶου αἵματος.
- Δευτ. 19,11 ἐάν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτόν καὶ ἐπαναστῆ ἐπ' αὐτόν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,
- Δευτ. 19,11 Εἴαν ὅμως ὑπάρχῃ μεταξύ σας ἄνθρωπος, ο οποίος μισεῖ τον πλησίον του και στήσῃ ἐνέδραν δι' αὐτόν και ἐπιτεθῆ ἐναντίον του και τον κτυπήσῃ θανασίμως, ο κτυπηθεὶς δε ἀποθάνῃ και ο ἐκ προμελέτης φονεὺς καταφύγῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πόλεις αὐτάς,
- Δευτ. 19,12 καὶ ἀποστελοῦσιν ἢ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήψονται αὐτόν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτόν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθανεῖται·
- Δευτ. 19,12 ἡ γερουσία τῆς πόλεως του φονεῶς θα στείλουν και θα συλλάβουν αὐτόν ἀπὸ ἐκεῖ και θα τον παραδώσουν εἰς τὰ χεῖρα τῶν στενωτέρων ἐξ αἵματος συγγενῶν του φονευθέντος, και ἐκεῖνοι θα θανατώσουν τον ἔνοχον.
- Δευτ. 19,13 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ και καθαρθεὶς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὖ σοὶ ἔσται.
- Δευτ. 19,13 Τον ἐκ προμελέτης αὐτόν φονέα δεν θα τον λυπηθῆ το μάτι σου, ἀλλὰ θα ἐκπλύνῃς την ἐνοχὴν του ἀθῶου αἵματος ἐκ μέσου τῶν Ἰσραηλιτῶν και θα εὐτυχήσῃς.
- Δευτ. 19,14 Οὐ μετακινήσεις ὄρια τοῦ πλησίον, ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ἣν κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.
- Δευτ. 19,14 Δεν θα μετακινήσῃς εἰς τὰ κτήματα του πλησίον σου τὰ σύνορα τὰ ὁποία ἐχάραξαν και ἐβάλαν οἱ πρόγονοί σου εἰς την κληρονομίαν, την ὁποίαν ἀπέκτησες εἰς την χώραν, που ο Κύριος δια κλήρου σου ἔδωκε.
- Δευτ. 19,15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἶς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν και κατὰ πᾶν ἀμάρτημα και κατὰ πᾶσαν ἀμαρτίαν, ἣν ἐάν ἀμάρτη· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων και ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων στήσεται πᾶν ῥῆμα.
- Δευτ. 19,15 Δεν θα εἶναι ἀρκετὸς ἕνας μάρτυς, δια να καταθέσῃ μαρτυρίαν κατὰ ἀνθρώπου, ο οποίος διέπραξεν οἰανδήποτε ἀδικίαν ἐναντίον του πλησίον ἢ οἰουδήποτε εἶδους ἀμαρτίαν κατὰ του Θεοῦ. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις πρέπει

να στηρίζεται εις την μαρτυρίαν δύο και τριών μαρτύρων.

- Δευτ. 19,16 **ἐὰν δὲ καταστή ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,**
Δευτ. 19,16 **Εάν δε κανεῖς ψευδομαρτυρίην ἐναντίον ἄλλου κατηγορῶν ψευδῶς αὐτόν δι' ἀσέβειαν πρὸς τὸν Θεόν,**
Δευτ. 19,17 **καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία, ἔναντι Κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν, οἳ ἂν ὧσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,**
Δευτ. 19,17 **οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι, μεταξύ των ὁποίων ὑπάρχει ἡ ἀντιδικία, θα παρουσιασθῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ ἐνώπιον των ἱερέων καὶ των ἐντεταλμένων δικαστῶν, οἱ ὁποῖοι θα δικάζουν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας.**
Δευτ. 19,18 **καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἴδου μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα, ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,**
Δευτ. 19,18 **Οἱ δικασταὶ θα ἐξετάσουν ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ θα διαπιστώσουν ὅτι ὁ μάρτυς ὑπῆρξεν ἄδικος καὶ ἐψευδομαρτύρησε καὶ κατεφέρθη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του.**
Δευτ. 19,19 **καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.**
Δευτ. 19,19 **Τότε θα κάμετε εἰς αὐτόν ὅ,τι κακὸν ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἐναντίον τοῦ ἀθώου ἀδελφοῦ του, (θα τοῦ ἐπιβάλλετε τὴν ποινὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν θα ἐτιμωρούσατε τὸν κατηγορηθέντα, ἐάν ἦτο ἀληθὴς ἡ κατηγορία). Ἐτσι δε καὶ θα ἐκλείψῃ τὸ κακὸν τῆς ψευδομαρτυρίας ἐκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν.**
Δευτ. 19,20 **καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.**
Δευτ. 19,20 **Διότι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται, ὅταν ἀκούσουν τὴν τιμωρίαν, πού ἐπεβλήθη ἐπὶ τὸν ψευδομάρτυρα, θα φοβηθῶν καὶ δὲν θα τολμήσουν πλέον νὰ κάμουν παρομοίαν πονηρὰν πράξιν μετὰξὺ σας.**
Δευτ. 19,21 **οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ· ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός.**
Δευτ. 19,21 **Τὸ μάτι σου δὲν θα λυπηθῇ τὸν ψευδομάρτυρα καὶ γενικώτερον τὸν ἔνοχον. Θα τὸν τιμωρήσῃ κατὰ τὸν νόμον τῆς ἀνταποδόσεως· ζωὴν ἀντὶ ζωῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειροῦ, πόδι ἀντὶ ποδιοῦ.**

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 20

- Δευτ. 20,1 **Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.**
Δευτ. 20,1 **Εάν δε ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐναντίον των ἐχθρῶν σου καὶ ἴδῃς ἵππων καὶ ἵππους καὶ στρατὸν πολυαριθμότερον ἀπὸ σέ, μὴ φοβηθῆς ἀπὸ αὐτῶν, διότι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖός σε ἐβγάλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ σε ἔφερε μέχρις ἐδῶ, θα εἶναι μετὰξὺ σου.**
Δευτ. 20,2 **καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσης τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσης ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς·**
Δευτ. 20,2 **Ὅταν δε πλησιάσῃ ἡ ὥρα τοῦ πολέμου, ὁ ἀρχιερεὺς θα ἔλθῃ, θα ομιλήσῃ πρὸς τὸν λαόν καὶ θα εἴπῃ·**
Δευτ. 20,3 **ἄκουε, Ἰσραὴλ· ὑμεῖς πορευέσθε σήμερον εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,**
Δευτ. 20,3 **Ἀκούσατε Ἰσραηλίται· σεις ἐξέρχεσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐναντίον των ἐχθρῶν σας· μὴ λιποψυχήσετε, μὴ φοβηθῆτε τοὺς ἐχθρούς σας, μὴ πτοηθῆτε, μὴ διασκορπισθῆτε ἐνώπιον αὐτῶν,**
Δευτ. 20,4 **ὅτι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν συνεκπολεμήσει ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, διασῶσαι ὑμᾶς,**
Δευτ. 20,4 **διότι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖός πορεύεται ἐμπρὸς ἀπὸ σας, θα πολεμήσῃ μετὰξὺ σας ἐναντίον των ἐχθρῶν σας καὶ θα σας διασώσῃ.**
Δευτ. 20,5 **καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαόν λέγοντες· τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιῖ αὐτήν.**
Δευτ. 20,5 **Οἱ δε γραμματεῖς θα ομιλήσουν πρὸς τὸν λαόν καὶ θα εἴπουν· Ποιὸς ἀπὸ σας ἐκτίσῃ οἰκίαν καινουργὴ καὶ δὲν τὴν ἐνεκαίνισεν; Ἄς ἐπιστρέψῃ καὶ ἄς ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, μήπως τυχόν καὶ φονευθῇ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἄλλος ἄνθρωπος ἐγκαινιάσῃ καὶ χαρῇ τὴν οἰκίαν του.**
Δευτ. 20,6 **καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφρανθή ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.**
Δευτ. 20,6 **Ποιὸς ἀπὸ σας ἐφύτευσεν ἀμπελί καὶ δὲν ἔφαγε σταφύλια, ὥστε νὰ εὐφρανθῇ ἀπὸ αὐτοῦ; Ἄς ἐπιστρέψῃ καὶ ἄς μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, μήπως τυχόν φονευθῇ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἄλλος ἄνθρωπος χαρῇ τὸ ἀμπελί του.**

- Δευτ. 20,7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μεμνήσεται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν.
- Δευτ. 20,7 Ποιὸς ἀπὸ σας ἔχει μνηστευθῆ ἀλλὰ δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ὡς σύζυγον τὴν μνηστὴν του; Ἀς ἐπιστρέψῃ καὶ ἀς μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, μήπως τυχὸν φονευθῆ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἄλλος ἄνθρωπος λάβῃ αὐτήν ὡς σύζυγον.
- Δευτ. 20,8 καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσι· τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ.
- Δευτ. 20,8 Ἐπὶ πλεον οἱ γραμματεῖς θα ομιλήσουσιν πρὸς τὸν λαόν καὶ θα εἰποῦν· Ποιὸς ἀπὸ σας εἶναι φοβιτσαρῆς, δειλὸς καὶ λιπόψυχος; Ἀς ἐπιστρέψῃ καὶ ἀς μεταβῇ εἰς τὸ σπίτι του, δια να μὴ μεταδῶσιν πανικὸν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ κάμῃ καὶ ἐκεῖνον δειλόν, ὅπως εἶναι αὐτός.
- Δευτ. 20,9 καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ.
- Δευτ. 20,9 Ὄταν δε θα παύσουν οἱ γραμματεῖς τὰς ἀνακοινώσεις τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, θα διορίσουν ἀρχηγούς του στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι θα διοικῶσιν αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον.
- Δευτ. 20,10 Ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμηθεῖσαι αὐτούς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτούς μετ' εἰρήνης·
- Δευτ. 20,10 Ἐὰν δε πλησιάσετε πρὸς μίαν πόλιν δια να πολεμήσετε αὐτήν καὶ να καταλάβετε τοὺς κατοικοὺς της, πρέπει προηγουμένως να καλέσετε αὐτούς εἰς εἰρήνην.
- Δευτ. 20,11 ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ ἀνοιξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου·
- Δευτ. 20,11 Ἐὰν δε οἱ κάτοικοι ἀναποκριθῶσιν εἰς τὰς εἰρηνικὰς σας προτάσεις, ἀνοιξοῦσιν τὰς πύλας καὶ παραδοθῶσιν εἰς σας, θα εἶναι ὅλοι αὐτοὶ που κατοικοῦσιν εἰς τὴν πόλιν ὑπήκοοί σας καὶ φόρου ὑποτελεῖς.
- Δευτ. 20,12 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσί σοι καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθαριεῖς αὐτήν,
- Δευτ. 20,12 Ἐὰν ὁμως δὲν δεχθῶσιν τὰς εἰρηνικὰς σας προτάσεις καὶ θελήσουσιν να κάμουν πόλεμον ἐναντίον σας, θα πολιορκήσετε τὴν πόλιν,
- Δευτ. 20,13 ἕως ἂν παραδῶ σοι αὐτήν Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας,
- Δευτ. 20,13 μέχρις ὅτου Κύριος ὁ Θεὸς σας παραδῶσιν αὐτήν εἰς τὰ χεῖρά σας, ὁπότε σεῖς θα περάσετε ἐν στόματι μαχαίρας πάντα ἀρσενικὸν της πόλεως.
- Δευτ. 20,14 πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα, ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φαγῆ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ὧν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι.
- Δευτ. 20,14 Τὰς γυναῖκας ὁμως καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κτήνη καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆς θα τὴν πάρετε δια τὸν εαυτὸν σας ὡς λείαν πολέμου, θα φάγετε καὶ θα ἀπολαύσετε τὰ τρόφιμα καὶ τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν σας, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος σας δίδει.
- Δευτ. 20,15 οὕτως ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας σου σφόδρα, αἱ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν.
- Δευτ. 20,15 Ἔτσι θα πράξετε ἐναντίον ὅλων τῶν πόλεων, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται πολὺ μακρὰν ἀπὸ σας καὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς πόλεις τῶν ἐθνῶν, τῶν ὁποίων τὴν χώραν Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν εἰς σας ὡς κληρονομίαν.
- Δευτ. 20,16 ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν, οὐ ζωγρήσετε ἀπ' αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον,
- Δευτ. 20,16 Ἰδοὺ ὁμως πως θα συμπεριφερθῆτε πρὸς τὰς πόλεις τῶν λαῶν τούτων, τῶν ὁποίων τὰς χώρας ἔδωσε Κύριος ὁ Θεὸς σας εἰς σας ὡς κληρονομίαν· δὲν θα ἀφήσετε εἰς τὴν ζωὴν καὶ δὲν θα συλλάβετε ζωντανόν ὡς αἰχμάλωτον κανένα, που ἀναπνέει,
- Δευτ. 20,17 ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς, τὸν Χετταῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου,
- Δευτ. 20,17 ἀλλὰ θα ἀναθεματίσετε καὶ θα φονεύσετε ὅλους αὐτούς· Τους Χετταίους, τους Ἀμορραίους, τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Εὐαίους, τους Ἰεβουσαίους καὶ τους Γεργεσαίους, ὅπως σας ἔχει διατάξει Κύριος ὁ Θεὸς σας·
- Δευτ. 20,18 ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἀμαρτήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.
- Δευτ. 20,18 καὶ τούτο, μήπως αὐτοὶ μένοντες ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐπικοινωνοῦντες μαζὴ σας σας διδάξουν καὶ σας παρασύρουν, να πράξετε ὅλα τὰ μισητὰ καὶ ἀηδιαστικά ἐνώπιον του Θεοῦ ἔργα τῶν, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ τελοῦσιν εἰς λατρείαν τῶν θεῶν τῶν, καὶ ἀμαρτήσετε ἔτσι ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας.
- Δευτ. 20,19 Ἐὰν δὲ περικαθήσῃς περὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμηθεῖσαι αὐτήν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φαγῆ, αὐτὸ δὲ οὐκ

- Δευτ. 20,19 **ἐκκόψεις, μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα;**
 Εάν δε πολιορκήσετε κάποιαν πόλιν ἐπὶ πολὺν χρόνον, πολεμοῦντες ἐναντίον αὐτῆς δια να την καταλάβετε, δεν θα βάλετε τσεκούρι και δεν θα καταστρέψετε τα καρποφόρα δένδρα αὐτῆς, ἀλλὰ μόνον θα φάγετε ἀπὸ τους καρπούς αὐτῶν. Μήπως τὸ δένδρον που υπάρχει στον αγρὸν εἶναι ἄνθρωπος, ὥστε να φύγη ἀπὸ εμπρὸς σου και να εἰσέλθῃ εἰς ἀμυντικὸν χαράκωμα;
- Δευτ. 20,20 **ἀλλὰ ξύλον, ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτὸν ἐστὶ, τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.**
- Δευτ. 20,20 Τα δένδρα ὁμως, τα οποία γνωρίζεις ὅτι δεν κάμνουν φαγωσίμους καρπούς, θα τα κόψῃς σύρριζα και με τα ξύλα των θα κατασκευάσῃς πολιορκητικὰς μηχανὰς και θα εγείρῃς χαράκωμα γύρω ἀπὸ την πόλιν, η οποία πὸλεμει ἐναντίον σας, μέχρις ὅτου παραδοθῇ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 21

- Δευτ. 21,1 **Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῆ, ἣ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, πεπτωκῶς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἶδασι τὸν πατάξαντα,**
- Δευτ. 21,1 Εάν ευρεθῇ κάποιος νεκρὸς ἐξ αἰτίας θανασίμου τραύματος και κείται στο υπαιθρον της χώρας, την οποίαν Κύριος ο Θεὸς σου ἔχει δώσει ὡς κληρονομίαν, και κανεὶς δεν γνωρίζῃ τον φονέα αὐτοῦ,
- Δευτ. 21,2 **ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταὶ σου καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου,**
- Δευτ. 21,2 θα ἐξέλθουν ἀπὸ τὰς πλησίον πόλεις οἱ γερωντότεροι και οἱ κριταὶ του λαοῦ και θα μετρήσουν την ἀπόστασιν των γύρω πόλεων μέχρι του τόπου, ὅπου κείται ο φονευθεὶς.
- Δευτ. 21,3 **καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἣτις οὐκ εἴργασται, καὶ ἣτις οὐχ εἴλκυσε ζυγόν,**
- Δευτ. 21,3 Οἱ γερωντότεροι της πόλεως ἐκείνης, η οποία εὐρίσκεται πλησιέστερα πρὸς τον φονευθέντα, θα λάβουν ἀπὸ τα βόδια δάμαλιν, η οποία δεν ἔχει χρησιμοποιεθῆ εἰς ἐργασίαν και δεν ἔχει σῦρει ζυγόν.
- Δευτ. 21,4 **καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἣτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι.**
- Δευτ. 21,4 Αὐτοὶ οἱ γερωντότεροι της πόλεως θα κατεβάσουν την δάμαλιν εἰς ἀνώμαλον φάραγγα η οποία δεν ἔχει ὀργωθῆ οὔτε σπαρῆ, και εἰς την φάραγγα αὐτὴν θα φονεύσουν την δάμαλιν κόπτοντες το νεῦρον του τραχήλου της.
- Δευτ. 21,5 **καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἀφή.**
- Δευτ. 21,5 Θα προσέλθουν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς, που ἀνήκουν εἰς την φυλὴν Δευτὶ, διότι αὐτοὺς ἔχει ἐκλέξει Κύριος ο Θεὸς να εἶναι πλησίον του δια να τον υπηρετοῦν και να εὐλογοῦν ἐξ ὀνόματός του τον λαόν και τους ἔδωσε το δικαίωμα να ἀποφαίνωνται ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως και ἀδικίας,
- Δευτ. 21,6 **καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι**
- Δευτ. 21,6 και ὅλοι οἱ ἄνθρωποι της γερουσίας της πόλεως ἐκείνης, που εὐρίσκεται πλησιέστερα πρὸς τον φονευθέντα, θα νίψουν τα χέρια των ἐπάνω εἰς την κεφαλὴν της δαμάλεως, η οποία ἔχει νευροκοπηθῆ εἰς την φάραγγα,
- Δευτ. 21,7 **καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν· αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἔωράκασιν·**
- Δευτ. 21,7 και θα εἴπουν ἐνώπιον ὄλων· “τα χέρια μας δεν ἔχυσαν το αἷμα τοῦτο και τα μάτια μας δεν εἶδαν ἐκεῖνον, που το ἔχυσε,
- Δευτ. 21,8 **ἴλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὐς ἐλυτρώσω, Κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ. καὶ ἐξίλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.**
- Δευτ. 21,8 δεῖξε, Κυριε, την εὐσπλαγχνίαν και το ἐλέος σου πρὸς τον ἰσραηλιτικὸν λαόν, τον οποίον συ ηλευθέρωσας ἀπὸ την Αἴγυπτον, ὥστε να μη καταλογισθῇ στον λαόν σου το ἀθῶον αἷμα”. Ἐτσι δε αὐτοὶ θα ἐξιλεωθοῦν και δεν θα εἶναι ἔνοχοι δια το ἀθῶον ἐκεῖνο αἷμα.
- Δευτ. 21,9 **σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα· τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.**
- Δευτ. 21,9 Συ θα ἀποβάλῃς ἀπὸ των εαυτὸν σου την ἐνοχὴν δια το χυθὲν ἀθῶον αἷμα, ἐὰν πράττῃς το καλὸν και ἀάρεστον ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 21,10 **Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ παραδῷ σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ προνομύσῃς τὴν προνομίην αὐτῶν**
- Δευτ. 21,10 Εάν ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐναντίον των ἐχθρῶν σου και Κύριος ο Θεὸς σου παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τα χέρια σου, και κυριεύσῃς λάφυρα και αἰχμαλώτους,

- Δευτ. 21,11 και ἴδης ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνθυμηθῆς αὐτῆς καὶ λάβης αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα
Δευτ. 21,11 ἴδης δε μεταξύ των αιχμαλώτων γυναῖκα ωραίαν εἰς τὴν ἐμφάνισιν, καὶ ἐπιθυμήσης αὐτὴν δια να τὴν λάβης ὡς γυναῖκα σου.
- Δευτ. 21,12 καὶ εἰσάξης αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρῆσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιουχιεῖς αὐτὴν
Δευτ. 21,12 Ἐὰν τὴν εἰσαγάγῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου, θὰ ξυρίσῃς τὴν κεφαλὴν τῆς, θὰ κόψῃς τὰ νύχια τῆς,
Δευτ. 21,13 καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ' αὐτῆς καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή.
- Δευτ. 21,13 θὰ ἀφαιρέσῃς ἀπὸ αὐτὴν τὰ ἐνδύματα τῆς αἰχμαλωσίας τῆς. Αὐτὴ θὰ καθῆσῃ εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ θὰ κλαύσῃ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῆς ἐπὶ ἓνα μῆνα, κατόπιν δε συ θὰ ἔλθῃς εἰς συνάφειαν με αὐτὴν, θὰ συγκατοικῆς με αὐτὴν καὶ θὰ εἶναι νόμιμος σύζυγός σου.
- Δευτ. 21,14 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτὴν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ πράσει οὐ πρᾶθήσεται ἀργυρίου· οὐκ ἀθετήσεις αὐτὴν, διότι ἐταπείνωσας αὐτὴν.
- Δευτ. 21,14 Ἐὰν ὅμως κατόπιν δὲν θέλῃς νὰ κρατήσῃς αὐτὴν ὡς σύζυγον, θὰ τὴν ἀφήσῃς ἐλευθέραν· κατ' οὐδὲνα δε λόγον θὰ πωληθῇ αὐτὴ ἀντὶ χρημάτων. Δὲν θὰ τὴν ἀρνηθῆς, ὥστε νὰ τὴν πωλήσῃς ὡς δούλην, διότι συ τὴν εἶχες προηγουμένως ὡς σύζυγον καὶ τὴν διέφθειρες.
- Δευτ. 21,15 Ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπων δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἡγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη καὶ γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης,
Δευτ. 21,15 Ἐὰν ἓνας Ἰσραηλίτης λάβῃ δύο γυναῖκας, τὴν μίαν ἐκ τῶν ὁποίων ἀγαπᾷ τὴν δε ἄλλην μισεῖ, γεννήσουν δε καὶ αἱ δύο ἡ ἀγαπωμένη καὶ ἡ μισουμένη, ἡ δε μισουμένη γεννήσῃ πρώτη υἱὸν πρωτότοκον, ἔπειτα δε ἀπὸ αὐτὴν γεννήσῃ ἡ ἀγαπωμένη,
- Δευτ. 21,16 καὶ ἔσται ἢ ἂν ἡμέρα κατακληρονομῆ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἡγαπημένης, ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον,
Δευτ. 21,16 κατὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ οὗτος θὰ διανεῖμῃ εἰς τὰ παιδιά του τὴν περιουσίαν του, δὲν θὰ δώσῃ τὰ πρωτοτόκια στὸν πρωτότοκον τῆς ἡγαπημένης του, καταφρονῶν ἔτσι τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης, ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων, ὧν ἂν εὐρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτοκεῖα.
- Δευτ. 21,17 ἀλλὰ ὡς πρωτότοκον υἱὸν του θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης καὶ θὰ δώσῃ διπλάσιον εἰς αὐτὸν μερίδιον ἀπὸ ὅλα τα ὑπάρχοντά του, διότι αὐτὸς εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν τέκνων του καὶ εἰς αὐτὸν ἀνήκουν τὰ δικαιώματα ὡς πρωτοτόκου.
- Δευτ. 21,18 Ἐὰν δὲ τινὶ ἢ υἱὸς ἀπειθῆς καὶ ἐρεθιστῆς, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,
Δευτ. 21,18 Ἐὰν ἓνας Ἰσραηλίτης ἔχῃ υἱὸν ἀπειθῆ, φιλόνεικον καὶ υβριστὴν, ἀνυπάκουον εἰς τὰ λόγια του πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς του καὶ ὁ ὁποῖος, παρά τας παιδαγωγικὰς τιμωρίας ἐκ μέρους τῶν γονέων του, δὲν σέβεται καὶ δὲν υπακούει εἰς αὐτούς,
- Δευτ. 21,19 καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου
Δευτ. 21,19 θὰ τὸν πάρουν ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα του καὶ θὰ τὸν οδηγήσουν εἰς τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, τόπον του δικαστηρίου.
- Δευτ. 21,20 καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν· ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἶνοφλυγεῖ·
Δευτ. 21,20 Ἐκεῖ οἱ γονεῖς θὰ εἰπουν στους πρεσβυτέρους καὶ δικαστὰς τῆς πόλεως τῶν· Αὐτὸς ὁ υἱὸς μας εἶναι ἀπειθῆς, φιλόνεικος καὶ υβριστῆς, δὲν υπακούει εἰς τὰ λόγια μας καὶ μεθοκοπᾷ εἰς συμπόσια.
- Δευτ. 21,21 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται.
Δευτ. 21,21 Οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως θὰ καταδικάσουν τὸν ἀπειθῆ υἱὸν νὰ ἐκτελεσθῇ δια λιθοβολισμοῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ βγάλετε τὸν ἀπειθῆ υἱὸν ἀπὸ ἀνάμεσά σας, οἱ δε ἄλλοι υἱοί, ὅταν ἀκούσουν, θὰ καταληφθῶν ἀπὸ φόβον καὶ θὰ προσέχουν τὴν συμπεριφορὰν τῶν.
- Δευτ. 21,22 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινὶ ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου,
Δευτ. 21,22 Ἐὰν κανεῖς διαπράξῃ βαρὺ ἁμάρτημα συνεπαγόμενον τὴν ποινὴν του θανάτου καὶ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ τὸν κρεμάσετε στὸ ξύλον,
- Δευτ. 21,23 οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.
Δευτ. 21,23 τὸ πτώμα αὐτοῦ δὲν θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τοῦ ξύλου κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός, ἀλλὰ θὰ τὸ θάψετε κατὰ τὴν ἰδίαν

ημέραν της εκτελέσεώς του, διότι κάθε κρεμάμενος επί ξύλου είναι κατηραμένος από τον Θεόν. Ετσι δε δεν θα μολύνετε την χώραν, την οποίαν ο Κυριος σας έχει δώσει ως κληρονομίαν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 22

- Δευτ. 22,1 Μή ιδών τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδης αὐτά· ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.
- Δευτ. 22,1 Μη αδιαφορήσης, ὅταν ἴδης το μοσχάρι του αδελφού σου η το προβάτον αυτού να πλανώνται στον δρόμον. Θα ενδιαφερθῆς να επιστρέψης αυτά στον αδελφόν σου τον Ισραηλίτην και θα τα παραδώσης εις αὐτόν.
- Δευτ. 22,2 Ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίξῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστη αὐτόν, συνάξεις αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ, ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.
- Δευτ. 22,2 Εάν όμως ο ομοεθνῆς αδελφός σου δεν μένη πλησίον σου και δεν τον γνωρίζης, θα φυλάξης αυτά τα πλανώμενα ζῶα εντός του περιβόλου της οικίας σου και θα είναι μαζί σου, μέχρις ὅτου τα αναζητήσῃ ο αδελφός σου ο Ισραηλίτης, στον οποίον και θα τα αποδώσης.
- Δευτ. 22,3 οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπόλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου, ὅσα ἐὰν ἀπολήθῃ παρ' αὐτοῦ καὶ εὔρησ' οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν.
- Δευτ. 22,3 Το ίδιο θα κάμης και δια τον ὄνον του αδελφού σου και δια το ἐνδυμά του και δια κάθε τι, το οποίον εκείνος ἔχασε και το οποίον ευρήκῃς συ. Δεν πρέπει να αδιαφορήσης δι' αυτά.
- Δευτ. 22,4 οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδης αὐτούς· ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ.
- Δευτ. 22,4 Δεν θα αδιαφορήσης επίσης δια τον ὄνον του αδελφού σου η δια το μοσχάρι αυτού, ὅταν τα ἴδης να ἔχουν πέσει στον δρόμον. Αλλά μαζί με τον αδελφόν σου θα βοηθήσης να τα σηκώσετε.
- Δευτ. 22,5 Οὐκ ἔσται σκευὴ ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσῃται ἀνὴρ στολήν γυναικείαν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἔστι πᾶς ποιῶν ταῦτα.
- Δευτ. 22,5 Δεν επιτρέπεται εις γυναῖκα να φορῆ ἀνδρικά ἐνδύματα, οὔτε στον ἀνδρα να φορῆ γυναικεία ἐνδύματα, διότι καθένas που κάμνει αυτά, εἶναι αποκρουστικός και αηδιαστικός ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 22,6 Ἐὰν δὲ συναντήσης νοσοῖδ' ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νεοσσοῖς ἢ ὠοῖς, καὶ ἢ μήτηρ θάλην ἐπὶ τῶν νεοσσοῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὠῶν, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων·
- Δευτ. 22,6 Εάν συναντήσης φωληὰ μικρῶν πουλιῶν στον δρόμον σου η ἐπάνω εις δένδρον η κάτω εις την γην, μέσα εις την οποίαν υπάρχουν πουλάκια η αυγά και η μητέρα θερμαίνη τα πουλάκια η τα αυγά, δεν θα πάρης την μητέρα με τα παιδιά της.
- Δευτ. 22,7 ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παιδιά λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὔ σοι γένηται καὶ πολυήμερος γένῃ.
- Δευτ. 22,7 Θα ἀφήσης ἐλευθέραν την μητέρα και θα πάρης δια τον εαυτόν σου μόνον τα πουλιά της και ἔτσι θα ζήσης ευτυχῆς και μακροχρόνιος εις την γην.
- Δευτ. 22,8 Ἐὰν δὲ οἰκοδομήσης οἰκίαν καινήν, καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου· καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ.
- Δευτ. 22,8 Εάν κτίσης καινούργια οἰκία, πρέπει να κάμης στηθαίον γύρω ἀπὸ την ταράτσαν, μήπως τυχόν και πέση κανεῖς ἀπὸ την ταράτσαν και λάβῃ χώραν φόνος εις την οἰκίας σου (δια τον οποίον λόγῳ αμελείας συ θα εἶσαι υπεύθυνος).
- Δευτ. 22,9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἀγίασθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα, ὃ ἐὰν σπειρήσῃ μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου.
- Δευτ. 22,9 Δεν θα σπειρήσῃς στο ἀμπέλι σου ἄλλο εἶδος σποράς, διότι δεν θα εἶναι δυνατόν να προσφερθοῦν κατὰ την ἴδιαν ἡμέραν προς ἀγιασμόν αι ἀρχαὶ του ἀμπελώνος και της ἄλλης σποράς.
- Δευτ. 22,10 οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.
- Δευτ. 22,10 Δεν πρέπει να οργώσης το χωράφι σου χρησιμοποιῶν στον ἴδιον ζυγόν βόδι και ὄνον.
- Δευτ. 22,11 οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον, ἐν τῷ αὐτῷ.
- Δευτ. 22,11 Δεν θα φορέσης ἐνδυμα κίβδηλον, το οποίον εἶναι υφασμένον με λινὴν και μαλλίνην κλωστήν.
- Δευτ. 22,12 Στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν περιβάλη ἐν αὐτοῖς.
- Δευτ. 22,12 Θα κατασκευάσης κρόσσια εις τα τέσσαρα κάτω ἄκρα του ἱματίου σου, με το οποίον ἐνδύεσαι.
- Δευτ. 22,13 Ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ μισήσῃ αὐτήν
- Δευτ. 22,13 Εάν κανεῖς λάβῃ σύζυγον και συνοικήσῃ με αὐτήν, κατόπιν δε την ἀποστραφή και την μισήσῃ,
- Δευτ. 22,14 καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ· τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐκ εὔρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια,

- Δευτ. 22,14 και επιβαρύνη αυτήν με ψευδείς κατηγορίας και προσάψη εις αυτήν δυσφημισμένον και ανυπόληπτον όνομα και είπη· Ελαβαν την γυναίκα αυτήν ως σύζυγόν μου και ελθών εις επαφήν με αυτήν, δεν την ευρήκα παρθένον,
- Δευτ. 22,15 και λαβών ό πατήρ τῆς παιδός και ή μήτηρ έξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδός πρὸς τήν γερουσίαν επί τήν πύλην,
- Δευτ. 22,15 τότε ο πατήρ και η μήτηρ της γυναικός αυτής θα λάβουν τα δείγματα της παρθενικότητός της και θα τα φέρουν εις την γερουσίαν κοντά εις την πύλην της πόλεως.
- Δευτ. 22,16 και έρει ό πατήρ τῆς παιδός τῇ γερουσίᾳ· τήν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ άνθρωπῳ τούτῳ γυναίκα, και μισήσας αὐτήν
- Δευτ. 22,16 Εκεί θα είπη ο πατήρ της γυναικός αυτής εις την γερουσίαν· έδωκα την κόρην μου αυτήν ως σύζυγον στον άνθρωπον αυτόν. Και αυτός, επειδή την εμίσησεν,
- Δευτ. 22,17 νῦν οὔτος επίτιθησιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους λέγων· οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια, και ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου· και ἀναπτύξουσι τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως, επιρρίπτει εναντίον της ψευδείς κατηγορίας λέγων· δεν ευρήκα την κόρην σου παρθένον. Εκείνος θα είπη αυτά είναι τα σημάδια της παρθενίας της κόρης μου και οι γονεὶς θα ξεδιπλώσουν το ἱμάτιον της θυγατρὸς των ενώπιον της γερουσίας της πόλεως.
- Δευτ. 22,18 και λήψεται ή γερουσία τῆς πόλεως εκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον και παιδεύσουσιν αὐτὸν
- Δευτ. 22,18 Η γερουσία της πόλεως θα συλλάβη τον άνθρωπον εκείνον και θα τον τιμωρήσῃ.
- Δευτ. 22,19 και ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους και δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν· και αὐτοῦ ἔσται γυνή, οὐ δυνήσεται έξαποστείλαι αὐτήν τὸν ἅπαντα χρόνον.
- Δευτ. 22,19 Θα καταδικάσουν αὐτὸν εις πρόστιμον ἑκατὸν σίκλων (1120 γραμμάρια) αργυρίου, το οποίον θα δώσουν στον πατέρα της νεάνιδος, διότι διέβαλε και εξηυτέλισε το όνομα αυτής της παρθένου Ἰσραηλιτιδος. Επί πλέον δε θα υποχρεωθῆ να κρατήσῃ αὐτήν ἰσοβίως ως σύζυγόν του, χωρίς να δυνηθῆ ποτέ να την διαζευχθῆ.
- Δευτ. 22,20 ἐὰν δὲ ἐπ' ἄληθείας γένηται ὁ λόγος οὔτος και μὴ εὔρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι,
- Δευτ. 22,20 Εὰν όμως η κατηγορία του συζύγου είναι αληθής και ὄντως δεν ευρεθῆ παρθένος η νεάνις,
- Δευτ. 22,21 και έξάξουσι τήν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, και λιθοβολήσουσιν αὐτήν ἐν λίθοις, και ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· και έξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- Δευτ. 22,21 θα οδηγήσουν την γυναίκα αὐτήν εις την θύραν της οικίας του πατρὸς της και θα την θανατώσουν δια λιθοβολισμοῦ, διότι διέπραξεν αὐτήν την αφροσύνην μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν, και εξετράπη εις πορνείαν, ὅταν ευρίσκετο στον οἶκον του πατρὸς της. Ετσι θα βγάλετε από ανάμεσά σας τον πονηρὸν αὐτὸν ἄνθρωπον.
- Δευτ. 22,22 Ἐὰν δὲ εὔρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνωκισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικός και τήν γυναίκα· και έξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 22,22 Εὰν ευρεθῆ ἀνὴρ κοιμώμενος με γυναίκα υπανδρευμένην, θα φονεύσετε και τους δύο, τον ἄνδρα που εκοιμήθη με την γυναίκα και την γυναίκα. Ετσι θα βγάλετε από ανάμεσά σας τον πονηρὸν ἄνθρωπον.
- Δευτ. 22,23 Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ και εὔρων αὐτήν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς,
- Δευτ. 22,23 Εὰν κόρην παρθένον μνηστευμένην την συναντήσῃ ἕνας ἀνὴρ εντός της πόλεως και κοιμηθῆ μαζί της,
- Δευτ. 22,24 έξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τήν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν και λιθοβοληθῶσονται ἐν λίθοις και ἀποθανοῦνται· τήν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει, και τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἔταπεινώσε τήν γυναίκα τοῦ πλησίον· και έξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- Δευτ. 22,24 θα οδηγήσετε και τους δύο εις την πύλην της πόλεως, όπου το δικαστήριον της γερουσίας, και θα καταδικάσετε αυτούς στον δια λιθοβολισμοῦ θάνατον. Την μεν κόρην διότι, καίτοι ευρισκομένη εις την πόλιν, δεν εφώναξε, τον δε ἄνδρα διότι διέφθειρε την μνηστήν του πλησίον. Ετσι θα βγάλετε εκ μέσου του ἰσραηλιτικου λαοῦ τον πονηρὸν.
- Δευτ. 22,25 ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὔρη ἄνθρωπος τήν παιδα τήν μεμνηστευμένην και βιασάμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον
- Δευτ. 22,25 Εὰν ἕνας ἀνὴρ συναντήσῃ εις την ὑπαιθρον κόρην μνηστευμένην και χρησιμοποιοῦν βίαν κοιμηθῆ μαζί της, θα φονεύσετε μόνον τον ἄνδρα, που εκοιμήθη με αὐτήν.
- Δευτ. 22,26 και τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδέν· οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα θανάτου, ὅτι ὡς εἴ τις ἐπαναστῆ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον και φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὔτω τὸ πρᾶγμα τοῦτο,
- Δευτ. 22,26 Εις την κόρην δεν θα επιβάλετε καμμίαν τιμωρίαν. Δεν διέπραξεν αὐτὴ ἀμάρτημα συνεπαγόμενον τον θάνατον· διότι το πάθημα της νεάνιδος είναι, ως ἐὰν ἕνας ὠπλισμένος ἄνθρωπος επιτεθῆ εναντίον ἀόπλου και τον φονεύσῃ.
- Δευτ. 22,27 ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὔρεν αὐτήν, ἐβόησεν ή νεάνις ή μεμνηστευμένη, και οὐκ ἦν ὁ βοηθήσων αὐτῇ.
- Δευτ. 22,27 Εις τον αγρὸν ευρήκεν εκείνος την μνηστευμένην κόρην. Εφώναξεν εκείνη, αλλά δεν υπήρχε κανεὶς να σπεύσῃ εις βοήθειάν της.
- Δευτ. 22,28 Ἐὰν δὲ τις εὔρη τήν παιδα τήν παρθένον, ἥτις οὐ μεμνήστευται, και βιασάμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς και

εὐρεθῆ,

- Δευτ. 22,28 Εάν ἀνὴρ τις συναντήσῃ κόρην παρθένον, ἣ ὁποία δὲν εἶναι μνηστευμένη καὶ βιάσῃ αὐτὴν κοιμηθεῖς μαζί της, καὶ ἀνακαλυφθῆ ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα αὐτό,
- Δευτ. 22,29 δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεῖς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, ἀνθ' ὧν ἔταπεινωσεν αὐτήν· οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον.
- Δευτ. 22,29 θα δώσει ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς στὸν πατέρα τῆς παρθένου κόρης πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου καὶ θα λάβῃ αὐτὴν ὡς σύζυγόν του, διότι τὴν διέφθειρε. Δὲν θα δυνηθῆ δε αὐτὸς ποτὲ νὰ τὴν διαζευχθῆ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 23

- Δευτ. 23,1 Οὐ λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- Δευτ. 23,1 Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ λάβῃ ὡς σύζυγόν του τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς του καὶ νὰ ἀνασύρῃ ἐστὶ ἀπὸ αὐτὴν τὸ κάλυμμα τοῦ πατρὸς του.
- Δευτ. 23,2 Οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας οὐδὲ ἀποκεκομμένος εἰς τὴν ἐκκλησίαν Κυρίου.
- Δευτ. 23,2 Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς συγκεντρώσεις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ προσέρχεται ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου τὰ ἀπόκρυφα μέλη εἶναι σπασμένα ἢ κομμένα.
- Δευτ. 23,3 οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.
- Δευτ. 23,3 Ἐπίσης εἰς τὰς συναθροίσεις αὐτὰς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσέλθῃ νόθος, υἱὸς πόρνης.
- Δευτ. 23,4 οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου· καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν Κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,
- Δευτ. 23,4 Εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου συνάθροισιν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσέλθῃ Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης καὶ ἕως δεκάτης ἀκόμη γενεᾶς. Εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα δὲν θα εἰσέλθῃ κανεὶς ἀπὸ αὐτοῦ εἰς συγκέντρωσιν Κυρίου.
- Δευτ. 23,5 παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδοῦ, ἐμπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταρᾶσθαι σε·
- Δευτ. 23,5 Καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ δὲν σας υπήντησαν με ἄρτους καὶ ὕδωρ στὸν δρόμον σας, ὅταν ἐφεύγατε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ διότι ἀκόμη ἐπλήρωσαν τὸν Βαλαάμ, υἱὸν τοῦ Βεὼρ ἀπὸ τὴν Μεσοποταμίαν, δια νὰ σας καταρασθῆ.
- Δευτ. 23,6 καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ, καὶ μετέστρεψε Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου.
- Δευτ. 23,6 Κυριος ὁμοῦς ὁ Θεὸς σου δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ τὸν Βαλαάμ, ἀλλὰ μετέστρεψε τὰς κατάρας τοῦ Βαλαάμ εἰς εὐλογίαν, διότι σε ἠγάπησε Κύριος ὁ Θεὸς σου.
- Δευτ. 23,7 οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.
- Δευτ. 23,7 Δὲν θα ἔχῃς εἰρηνικὰς ομιλίας καὶ σχέσεις με αὐτοὺς· οὔτε καὶ θα ἐπιδιώξῃς ποτὲ στὸν αἰῶνα νὰ ἐξυπηρετήσῃς τὰ συμφέροντά των.
- Δευτ. 23,8 οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτι ἀδελφὸς σου ἐστίν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ·
- Δευτ. 23,8 Δὲν θα μισήσῃς ὁμοῦς τὸν Ἰδουμαῖον, διότι εἶναι ἀδελφὸς σου. Δὲν θα μισήσῃς ἀκόμη οὔτε τὸν Αἰγύπτιον, διότι εἶχες φιλοξενηθῆ εἰς τὴν χώραν του.
- Δευτ. 23,9 υἱοὶ ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾶ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.
- Δευτ. 23,9 Οἱ ἀπόγονοι, οἱ ὁποῖοι ἐνδεχομένως θα γεννηθοῦν ἀπὸ αὐτοῦς, γενεὰ τρίτη, θα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς συγκεντρώσεις σας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, στὸν ναόν.
- Δευτ. 23,10 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβολεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ.
- Δευτ. 23,10 Εἴαν πρόκειται νὰ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου, πρόσεξε νὰ ἀποφύγῃς κάθε μολυσμὸν, τὸν ὁποῖον ἀπαγορεύει ὁ Θεός.
- Δευτ. 23,11 ἐὰν ᾗ ἐν σοὶ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ρύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν·
- Δευτ. 23,11 Εἴαν δηλαδὴ υπάρξῃ μετὰ τοῦ λαοῦ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐξ αἰτίας νυκτερινῆς ρύσεως δὲν εἶναι καθαρὸς, θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον καὶ δὲν θα ἐπανέλθῃ εἰς αὐτό.
- Δευτ. 23,12 καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ δευκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.
- Δευτ. 23,12 Ὅταν δε πλησιάσῃ ἡ ἐσπέρα θα λούσῃ τὸ σῶμα του με νερό καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου θα εἰσέλθῃ στὸ στρατόπεδον.
- Δευτ. 23,13 καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω·
- Δευτ. 23,13 Ἐξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον θα υπάρξῃ ὠρισμένος τόπος δια τὰς ἀνάγκας σας καὶ ἐκεῖ θα ἐξέρχεσθε.
- Δευτ. 23,14 καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ ἔσται ὅταν διακαθίζανῃς ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγαγῶν καλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ·

- Δευτ. 23,14 Θα έχεις εις την ζώνην σου ένα πάσσαλον, και όταν πρόκειται να καθήσης εκεί έξω προς σωματικήν σου ανάγκην, θα ανοίξης δια του πασσάλου λάκκον και στραφείς προς τα εκεί κατόπιν θα σκεπάσης την ακαθαρσίαν σου με χρώματα χρησιμοπιών προς τούτο τον πάσσαλον.
- Δευτ. 23,15 ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου, καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ.
- Δευτ. 23,15 Τούτο δέ, διότι Κυριος ο Θεός σου ευρίσκεται και τρόπον τινά περιπατεῖ στο στρατόπεδόν σου, δια να σε απελευθερώση από τον εχθρόν σου και να παραδώση αυτόν εις την εξουσίαν σου. Το στρατόπεδον είναι ἅγιον και δεν πρέπει να εμφανίζεται εις αυτό κανένα ἀσχημον πράγμα και απομακρυνθῆ ἔτσι ο Θεός από σέ.
- Δευτ. 23,16 Οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστέθειταί σοι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
- Δευτ. 23,16 Δούλον, ο οποίος οικειοθελῶς ἔφυγεν ἀπὸ τον τυραννικόν κύριόν του και ἦλθε να μὲνη πλησίον σου, δεν πρέπει να τον παραδώσης στον κύριόν του.
- Δευτ. 23,17 μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν κατοικήσει οὗ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν.
- Δευτ. 23,17 Θα κατοική μαζί σου, θα μὲνη εις την πόλιν σας, ὅπου ἀρέσει εις αυτόν. Δεν θα τον καταπιέσης.
- Δευτ. 23,18 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 23,18 Δεν πρέπει να υπάρξη πόρνη μεταξύ των θυγατέρων του Ἰσραὴλ, και δεν πρέπει να υπάρξη πόρνος μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν. Δεν θα υπάρξη ιερόδουλος μεταξύ των θυγατέρων του Ἰσραηλιτικῶν λαοῦ και δεν πρέπει να υπάρξη προαγωγός εις πορνείαν μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 23,19 οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἔστι καὶ ἀμφότερα.
- Δευτ. 23,19 Συ, η γυναῖκα, δεν θα προσφέρης δῶρον στον οἶκον του Κυρίου την αμοιβὴν σου ως πόρνης, οὔτε συ ο οποίος εἶσαι ἀνὴρ, χρήματα που ἔλαβες ως κῖναιδος, δεν θα προσφέρετε αυτά στον οἶκον του Θεοῦ δι' οἰονδήποτε τάξιμόν σας, διότι και αι δύο αὐταῖ πρώξεις εἶναι μισηταῖ και αποκρουστικαῖ ἐνώπιον του Κυρίου.
- Δευτ. 23,20 Οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς πράγματος, οὗ ἂν ἐκδανείσης.
- Δευτ. 23,20 Δεν θα δώσης στον ἀδελφόν σου τον Ἰσραηλίτην δάνειον χρημάτων με τόκον, οὔτε θα ζητήσης τόκον δια τα τρόφιμα η δι' οἰονδήποτε ἄλλο πράγμα, που ἐδάνεισες εις αυτόν.
- Δευτ. 23,21 τῷ ἄλλοτριῷ ἐκτοκιεῖς, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς, ἵνα εὐλογῆσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 23,21 Εἰς τον ξένον ὁμως, στον ἀλλοεθνή, θα δανείσης χρήματα ἐπὶ τόκω ὁχι ὁμως στον ἀδελφόν σου, δια να σε εὐλογῆσῃ ο Κυριος εις ὅλα τα ἔργα σου, εις την χώραν, προς την ὁποιάν εισέρχεται δια να την κληρονομήσης.
- Δευτ. 23,22 Ἐὰν δὲ εὗξη εὐχὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει Κύριος ὁ Θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία·
- Δευτ. 23,22 Ἐὰν δε κάμης τάξιμον εις Κυριον τον Θεόν σου, δεν πρέπει να βραδύνης εις την εκπλήρωσίν του· διότι ἄλλως θα σου ζητήσῃ ευθύνην Κυριος ο Θεός σου και θα εἶναι ἐνοχὴ παραβάσεως εις σέ.
- Δευτ. 23,23 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὗξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία.
- Δευτ. 23,23 Ἐὰν ὁμως δεν θέλῃς να κάμης τάξιμον, δεν έχεις καμμίαν ἐνοχήν.
- Δευτ. 23,24 τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον ἠῦξω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου δόμα, ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου.
- Δευτ. 23,24 Ο,τι ἐξέρχεται ἀπὸ τα χεῖλη σου ως τάξιμον θα φροντίσης να το εκπληρώσης. Ὅπως ἔταξες ἔτσι και θα δώσης το δῶρον εις Κυριον τον Θεόν σου, ο,τι υπεσχέθης με το στόμα σου.
- Δευτ. 23,25 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητόν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξης ἐν ταῖς χερσὶ σου στάχυς καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλῃς ἐπ' ἀμητόν τοῦ πλησίον σου.
- Δευτ. 23,25 Ἐὰν συ ο πτωχὸς εἰσέλθῃς στον ἀγρόν του πλησίον σου κατὰ την ὥραν του θερισμοῦ, ἡμπορεῖς να μαζεύσης με τα χέρια σου στάχυα. Δρεπάνι ὁμως δεν θα βάλῃς στον θερισμόν του ἀγροῦ του πλησίον σου.
- Δευτ. 23,26 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῆ σταφυλὴν ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβαλεῖς.
- Δευτ. 23,26 Ἐὰν δε εἰσέλθῃς στο ἀμπέλι του πλησίον σου, θα φάγῃς σταφύλια, ἔως ὅτου χορτάσης· δεν θα βάλῃς ὁμως εις δοχεῖον δια να πάρῃς μαζί σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 24

- Δευτ. 24,1 Ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὖρη χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὔρεν ἐν

- αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Δευτ. 24,1 Ἐάν κανεῖς λάβη σύζυγον καὶ συγκατοικήσῃ με αὐτήν, βραδύτερον δε δεν του ἀρέσῃ διότι ευρήκεν εἰς αὐτὴν ἄσχημον πρᾶγμα, (κάτι που του εἶναι αποκρουστικόν) δύναται να δώσῃ εἰς αὐτὴν γραπτὸν διαζύγιον καὶ ἀφοῦ της το εγχειρίσιον θα την διώξῃ ἀπὸ το σπίτι του.
- Δευτ. 24,2 καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ,
Δευτ. 24,2 Ἐκείνη ὅταν φύγῃ ἀπὸ τον πρῶτον σύζυγόν της, δύναται να υπανδρευθῇ ἄλλον.
- Δευτ. 24,3 καὶ μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα,
Δευτ. 24,3 Ἐάν ὁμως καὶ ὁ δεῦτερος ἀνὴρ την ἀποστραφῇ καὶ γραψῇ δι' αὐτὴν διαζύγιον καὶ το παραδώσῃ εἰς τα χέρια της καὶ την διώξῃ ἀπὸ την οἰκίαν του, ἢ εἰς συμβῆ να ἀποθάνῃ ὁ δεῦτερος αὐτὸς ἀνὴρ, που την εἶχε λάβει ὡς σύζυγόν του,
- Δευτ. 24,4 οὐ δύνησεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν, ὅτι βδέλυγμά ἐστιν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.
Δευτ. 24,4 ὁ πρῶτος σύζυγός της, ὁ ὁποῖος την εἶχεν ἀποπέμψῃ, δεν επιτρέπεται να επανέλθῃ καὶ να την πάρῃ πάλιν ὡς σύζυγόν του, ἀφοῦ αὐτὴ ἦλθεν εἰς συζυγικὴν ἔνωσιν με ἄλλον, διότι τούτο εἶναι μισητὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Δεν πρέπει να μολύνετε την χώραν, την ὁποῖαν ὁ Κύριος σας δίδει ὡς κληρονομίαν.
- Δευτ. 24,5 Ἐάν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα· ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἓνα, εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἣν ἔλαβεν.
Δευτ. 24,5 Αὐτὸς που μόλις προ ολίγου καιροῦ ἔχει νυμφευθῆ, δεν θα λάβῃ μέρος εἰς πόλεμον καὶ δεν θα ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν κανένα ἄλλο δημόσιον καθήκον. Θα εἶναι ἐλευθερὸς καὶ ἀνένοχος να μείνῃ εἰς την οἰκίαν του ἐπὶ ἓνα ἔτος, δια να δώσῃ χαρὰν εἰς την συζυγον, την ὁποῖαν ἔλαβε.
- Δευτ. 24,6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει.
Δευτ. 24,6 Δεν θα πάρῃς ὡς ἐνέχυρον, δια δάνειον που ἔδωσες, τον χειρόμυλον ἢ την ἐπάνω πέτρα του χειρομύλου, διότι ἔτσι εἶναι ὡς εἰς λαμβάνῃς ἐνέχυρον αὐτὴν την ζώην του πτωχοῦ.
- Δευτ. 24,7 Ἐάν δὲ ἀλῶ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώται, ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
Δευτ. 24,7 Ἐάν υπάρξῃ ἄνθρωπος Ἰσραηλίτης καὶ ἀρπάξῃ δολίως ἢ βιαίως τον ἀδελφόν του καὶ ἀφοῦ τον κατατυραννήσῃ, τον πωλήσῃ ὡς δούλον, αὐτὸς ὁ κλέπτης πρέπει να τιμωρηθῇ δια θανάτου. Ἔτσι θα βγάλῃς τον πονηρὸν ἀνάμεσα ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας.
- Δευτ. 24,8 Πρόσεχε σαυτῷ ἐν τῇ ἀφῆ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετείλαμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν.
Δευτ. 24,8 Πρόσεχε κατὰ την εμφάνισιν της λέπρας. Φρόντισε ἐπιμελῶς να τηρήσῃς ὅλα ὅσα λέγει ὁ Νομος, τον ὁποῖον οἱ ἱερεῖς Λευῖται θα σας διδάξουν. Ὅπως σας διέταξα, ἔτσι καὶ θα φροντίσετε να τον τηρήσετε.
- Δευτ. 24,9 μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῇ Μαριάμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.
Δευτ. 24,9 Ἐνθυμήσου την τιμωρίαν, την ὁποῖαν ἐπέβαλε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς την Μαριάμ καθ' ὁδόν, ὅταν εβγαίνατε ἀπὸ την Αἴγυπτον.
- Δευτ. 24,10 Ἐάν ὀφείλημα ἦ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα ὀτιοῦν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ·
Δευτ. 24,10 Ἐάν ὁ πλησίον σου ὀφείλῃ κάτι εἰς σέ, οἰονδήποτε καὶ ἀν εἶναι αὐτὸ το χρέος, δεν θα εἰσελθῇ εἰς την οἰκίαν του, δια να λάβῃς ἐνέχυρον ἀπέναντι του χρέους.
- Δευτ. 24,11 ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστιν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω.
Δευτ. 24,11 Θα σταθῇς ἔξω ἀπὸ την οἰκίαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος, που ἔλαβεν ἀπὸ σε το δάνειον, θα φέρῃ ἔξω καὶ θα δώσῃ εἰς σε το ἐνέχυρον.
- Δευτ. 24,12 ἐάν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ·
Δευτ. 24,12 Ἐάν δε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι πτωχός, δεν θα κοιμηθῇς με το ἐνέχυρόν του, το ὁποῖον αὐτὸς χρησιμοποιεῖ ὡς σκέπασμά του.
- Δευτ. 24,13 ἀποδώσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ εὐλογήσῃ σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Δευτ. 24,13 Θα ἀποδώσῃς εἰς αὐτὸν το ἐνέχυρόν του κατὰ την δύσιν του ἡλίου, δια να σκεπασθῇ καὶ κοιμηθῇ με το ἱμάτιόν του, να σε εὐλογῇ καὶ προσευχηθῇ δια σε καὶ ἔτσι ἡ ἐλεημοσύνη σου αὐτὴ πρὸς τον πτωχόν θα εἶναι πρὸς τιμὴν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 24,14 Οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου·

- Δευτ. 24,14 Δεν θα ελαττώσης ούτε θα κατακρατήσης το ημεραμισθιον πτωχού και ενδεούς τόσον εκ των αδελφών σου των Ισραηλιτών, όσον και από τους ξένους που ευρίσκονται εις τας πόλεις σας.
- Δευτ. 24,15 αὐθημερόν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα· καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.
- Δευτ. 24,15 Θα πληρώσης αὐτὸν τὴν ἰδίαν ἡμέραν. Δεν θα δύση ο ἥλιος, χωρίς αὐτὸς να ἔχη λάβει το ημεραμισθιόν του, διότι εἶναι πτωχός και εις αὐτὸ στηρίζει τὴν ἐλπίδα του. Εάν δεν τον πληρώσης εγκαίρως, θα φωνάξη κατὰ σου με αγανάκτησιν προς τον Κυριον και θα καταλογοισθῆ εις σε αμαρτία.
- Δευτ. 24,16 Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται.
- Δευτ. 24,16 Δεν θα τιμωρηθοῦν δια θανάτου πατέρες εξ αιτίας των τέκνων των, ούτε και τα παιδιά εξ αιτίας των πατέρων των. Ο καθένας θα τιμωρῆται δια τὴν ἰδικὴν του αμαρτίαν.
- Δευτ. 24,17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας, οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας·
- Δευτ. 24,17 Δεν θα διαστρέψης το δίκαιον του ξένου, του ορφανού και της χήρας. Δεν θα λάβης ως ἐνέχυρον το ἱμάτιον της χήρας.
- Δευτ. 24,18 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.
- Δευτ. 24,18 Να ενθυμήσαι δε ὅτι υπήρξες και συ δούλος εις τὴν Αἴγυπτον, ο δε Κυριος και Θεός σου σε απηλευθέρωσεν ἀπὸ ἐκεῖ. Δια τούτο ἐγὼ σε διατάσσω να τηρῆς αυτὰς τας ἐντολάς μου.
- Δευτ. 24,19 Ἐὰν δὲ ἀμήσης ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογῆσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.
- Δευτ. 24,19 Εάν θερίσης τον αγρόν σου και λησμονήσης ἐκεῖ ἕνα δεμάτι, δεν θα επιστρέψης να το πάρης. Αὐτό θα εἶναι δια τον ξένον, δια το ορφανόν και τὴν χήραν, δια να σε ευλογῆσῃ Κυριος ο Θεός σου εις ὅλα τα ἔργα των χειρῶν σου.
- Δευτ. 24,20 ἐὰν δὲ ἐλαιολογῆς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμῆσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.
- Δευτ. 24,20 Εάν δε μαζεύης τις εληές σου, δεν θα επιστρέψης να μαζέψης και ἐκείνες που ἐμειναν πίσω. Αυτὲς θα εἶναι δια τον ξένον και το ορφανόν και τὴν χήραν· να ενθυμηθῆς δε ὅτι και συ υπήρξες δούλος εις τὴν χώραν της Αἰγύπτου, δια τούτο και ἐγὼ σε διατάσσω να πράττης αυτὰ.
- Δευτ. 24,21 ἐὰν δὲ τρυγήσης τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται·
- Δευτ. 24,21 Εάν δε τρυγήσης το ἀμπέλι σου, δεν θα γυρίσης να το ξανατρυγήσης, δια να μαζεύσης ὅσα τυχόν ἀπέμειναν· αυτὰ θα εἶναι δια τον ξένον, δια το ορφανόν και τὴν χήραν.
- Δευτ. 24,22 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.
- Δευτ. 24,22 Να ενθυμηθῆς ὅτι και συ ἦσουνα δούλος εις τὴν χώραν της Αἰγύπτου, δια τούτο ἐγὼ σου δίδω τὴν ἐντολήν να πράττης ἐτσι.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 25

- Δευτ. 25,1 Ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσι καὶ δικαιώσωσι τὸ δίκαιον καὶ καταγῶσι τοῦ ἀσεβοῦς,
- Δευτ. 25,1 Εάν δύο ἄνθρωποι ἐλθοῦν εις ἀντίθεσιν και φιλονεικίαν, θα παρουσιασθοῦν αυτοὶ στο δικαστήριον και θα κριθοῦν. Οι δικασταὶ θα αθώωσουν τον δίκαιον και θα καταδικάσουν τον ἐνοχον.
- Δευτ. 25,2 καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιος ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.
- Δευτ. 25,2 Εάν δε ο ἐνοχος καταδικασθῆ με τὴν ποινὴν του ραβδισμού, θα τον καθίσετε ἐνώπιον των δικαστῶν, και ἐνώπιον αυτῶν θα τον μαστιγώσουν ἀναλόγως της ἐνοχῆς του.
- Δευτ. 25,3 ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτὸν, οὐ προσθήσουσιν· ἐὰν δὲ προσθῆς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.
- Δευτ. 25,3 Με τεσσαράκοντα ραβδισμούς θα τον μαστιγώσουν· δεν θα προσθέσουν κανένα ἐπὶ πλέον. Εάν δε τυχόν και θελήσης να καταφέρης ἐναντίον αὐτοῦ ραβδισμούς περισσοτέρους, θα σκυθρωπάσῃ και θα δυσφορήσῃ ο ἀδελφός σου ἐναντίον σου.
- Δευτ. 25,4 Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.
- Δευτ. 25,4 Δεν πρέπει να βάλῃς φύμωτρον στο βόδι που αλωνίζει.

- Δευτ. 25,5 Ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῶ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει αὐτῇ.
- Δευτ. 25,5 Ἐὰν δύο ἀδελφοὶ κατοικοῦν μαζὴ καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοῦς, χωρὶς να ἀφήσῃ τέκνον, ἡ χήρα τοῦ ἀποθανόντος δεν θα υπανδρευθῇ ἀνδρα ἔξω ἀπὸ την συγγένειαν του ἀνδρὸς της. Ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς του ἀνδρὸς της θα εἰσέλθῃ πρὸς αὐτὴν, θα την λάβῃ συζυγον και θα συγκατοικήσῃ μαζὴ της.
- Δευτ. 25,6 καὶ ἔσται τὸ παιδίον, ὃ ἐὰν τέκῃ, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἔξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔξ Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 25,6 Το δε πρώτο παιδί, το οποίον αὐτὴ θα γεννήσῃ, θα λάβῃ την θέσιν και το ὄνομα του ἀποθανόντος και ἔτσι δεν θα ἐξαλειφθῇ εκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν το ὄνομα του ἀποθανόντος.
- Δευτ. 25,7 ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ· οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου ἀναστήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου.
- Δευτ. 25,7 Ἐὰν ὁμως ὁ ἀδελφὸς δεν θέλῃ να λάβῃ σύζυγον την γυναῖκα του ἀποθανόντος ἀδελφου του, τότε η χήρα θα μεταβῃ εις την πύλην της πόλεως, όπου η γερουσία δικάζει, και θα εἴπῃ· Ὁ ἀδελφὸς του ἀνδρὸς μου δεν θέλει να ἀναστήσῃ και να δώσῃ συνέχειαν στο ὄνομα του ἀδελφου του μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν· δεν θέλει ὁ ἀδελφὸς του ἀνδρὸς μου να με λάβῃ ως σύζυγον και να ἀποκτήσω τέκνον δια τον ἀποθανόντα.
- Δευτ. 25,8 καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῶ, καὶ στὰς εἴπῃ· οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτὴν·
- Δευτ. 25,8 Οἱ ἀποτελοῦντες την γερουσίαν της πόλεως πρεσβύτεροι θα καλέσουν αὐτὸν και θα του ἀνακοινώσουν ὅσα η χήρα εἶπεν. Ἐὰν ἐκεῖνος ὀρθίος ἐνώπιον των εἴπῃ· Δεν θέλω να λάβω αὐτὴν σύζυγόν μου,
- Δευτ. 25,9 καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ· οὕτω ποιήσουσι τῶ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ·
- Δευτ. 25,9 τότε η νύμφη του θα ἔλθῃ ἐνώπιον της γερουσίας, θα λύσῃ το ἕνα ὑπόδημα ἀπὸ το πόδι του ἀνθρώπου αὐτοῦ, θα τον πτύσῃ κατὰ πρόσωπον και θα διακηρύξῃ “ἔτσι θα κάμουν εις ἐκεῖνον τον ἀνθρωπον, ὁ οποίος δεν θέλει να δώσῃ συνέχειαν εις την οικογένειαν του ἀδελφου του μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν” !
- Δευτ. 25,10 καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ Οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.
- Δευτ. 25,10 Θα ὀνομασθῇ δε το ὄνομα του ἀνθρώπου αὐτοῦ μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν “οἶκος ἐκεῖνου που του ἀφηρέθη το ἕνα ὑπόδημα” (οἶκος μονοσανδάλου).
- Δευτ. 25,11 Ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἐνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν καὶ ἐκτεῖνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,
- Δευτ. 25,11 Ἐὰν συμπλακοῦν δύο ἄνθρωποι, Ἰσραηλίτης με Ἰσραηλίτην, και η σύζυγος του ἐνὸς δια να ἀπαλλάξῃ τον σύζυγόν της ἀπὸ τα χεῖρα ἐκεῖνου που τον δέρει, πλησιάσῃ και ἀπλώσῃ το χεῖρι της και συλλάβῃ τα ἀπόκρυφα μέλη του δέροντος,
- Δευτ. 25,12 ἀποκόψεις τὴν χεῖρα αὐτῆς· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ’ αὐτῇ.
- Δευτ. 25,12 θα κόψετε το χεῖρι της γυναικὸς αὐτῆς· δεν θα την λυπηθῃ το μάτι σας.
- Δευτ. 25,13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίπῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν·
- Δευτ. 25,13 Δεν πρέπει να υπάρχουν στο σακκούλι σου δύο ζύγια, το ἕνα βαρύτερον ἀπὸ το κανονικόν και το ἄλλο ελαφρότερον.
- Δευτ. 25,14 οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν·
- Δευτ. 25,14 Δεν πρέπει να υπάρχουν στο σπίτι σου δύο μέτρα, το ἕνα μεγαλύτερον και το ἄλλο μικρότερον ἀπὸ το κανονικόν.
- Δευτ. 25,15 στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυήμερος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσι σοι ἐν κληρῳ·
- Δευτ. 25,15 Ζυγια ἀληθινά και δίκαια θα υπάρχουν εις σέ, μέτρα ἀληθινά και δίκαια θα χρησιμοποιήσῃς, δια να ζῆσῃς χρόνια πολλά εις την χώραν, την οποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔδωκεν εις σε ως κληρονομίαν·
- Δευτ. 25,16 ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῶ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον.
- Δευτ. 25,16 διότι εἶναι μισητός και ἀποκρουστικός εις Κυριον τον Θεόν σου ἐκεῖνος, που χρησιμοποιεῖ δόλια ζύγια και διαπράττει ἀδικίαν.
- Δευτ. 25,17 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλήκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
- Δευτ. 25,17 Ἐνθυμήσου ὅσα σου ἐκαμαν οἱ Ἀμαληκῖται στον δρόμον σου, ὅταν ἐβγαίνες ἀπὸ την Αἴγυπτον,
- Δευτ. 25,18 πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔκοπέ σου τὴν οὐραγίαν, τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπέινας και ἐκοπίας, καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν Θεόν.
- Δευτ. 25,18 πῶς ἀντεστάθησαν καθ’ ὁδόν ἐναντίον σου, πῶς ἐφόνευσαν τους βραδυποροῦντας, αὐτοὺς που ἐνεκα κοπώσεως

- Δευτ. 25,19 ἐμειναν οπίσω σου, συ δε τότε επεινούσες και υπέφερες και εκείνοι δεν εφοβήθησαν τον Θεόν, και ἔσται ἡνίκα ἔαν καταπαύση σε Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλω σου ἐν τῇ γῆ, ἢ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαλήκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν και οὐ μὴ ἐπιλάθῃ.
- Δευτ. 25,19 Δια τοῦτο, ὅταν σε αναπαύσῃ Κυριος ο Θεός σου εκ των κόπων σου και σε ασφαλίσῃ ἀπὸ τους γύρω εχθρούς σου εις την χώραν την οποίαν ο Κυριος σου δίδει ως κληρονομίαν, τότε θα εξαλείψῃτο ὄνομα των Αμαληκίτων εις την ὑπὸ τον ουρανόν. Αυτό δεν πρέπει να το λησμονήσῃς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 26

- Δευτ. 26,1 Καὶ ἔσται ἔαν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν και κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς,
- Δευτ. 26,1 Όταν δε εἰσέλθῃς εις την γην, την οποίον Κυριος ο Θεός σου δίδει εις σε ως κληρονομίαν, και κατακτήσῃς αὐτήν και εγκατασταθῆς εις αὐτήν,
- Δευτ. 26,2 καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, και ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον και πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
- Δευτ. 26,2 θα λάβῃς ἓνα μέρος ἀπὸ τα πρωτογενήματα των καρπῶν της χώρας, την οποίαν Κυριος ο Θεός σου ἔχει δώσει εις σέ, θα τα θέσῃς εις ἓνα κάνιστρον και θα μεταβῆς στον τόπον, τον οποίον Κυριος ο Θεός σου θα ἔχη ἐκλέξει, δια να ἀκούεται ἐκεῖ και δοξάζεται το ὄνομά του.
- Δευτ. 26,3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα, ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, και ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ἀναγγέλλω σήμερον Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.
- Δευτ. 26,3 Θα προσέλθῃς στον ἱερέα, ο οποίος κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας θα υπηρετῇ ἐκεῖ, και θα του εἴπῃς· “διακηρύττω σήμερον και ομολογῶ πρὸς Κυριον τον Θεόν μου ὅτι ἔχω εἰσέλθει εις την χώραν, την οποίαν ο Κυριος ὠρκίσθη στους προπάτοράς μας ὅτι θα δώσῃ εις ἡμᾶς”.
- Δευτ. 26,4 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου και θῆσει αὐτόν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,
- Δευτ. 26,4 Ο ἱερεὺς θα πάρῃ ἀπὸ τα χέρια σου το κάνιστρον και θα το θέσῃ ἀπέναντι ἀπὸ το θυσιαστήριον του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 26,5 καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου και κατέβη εἰς Αἴγυπτον και παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ και ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα και πλήθος πολὺ·
- Δευτ. 26,5 Ἐπειτα συ θα διακηρύξῃς και θα ομολογήσῃς ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου ὅτι “ο προγονός μου, ο Ιακώβ, εγκατέλειπε την Συρίαν, κατέβη εις την Αἴγυπτον, εγκατεστάθη ἐκεῖ ως ξένος μαζί με ολίγους ἰδικούς του, και ἀνεδείχθη ἐκεῖ ἔθνος μέγα και πολυάριθμον.
- Δευτ. 26,6 καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι και ἐταπείνωσαν ἡμᾶς και ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά·
- Δευτ. 26,6 Οἱ Αἰγύπτιοι ὁμως μας κατέθλιψαν και μας ἐξηυτέλισαν και μας υπεχρέωσαν να κάμνωμεν ἔργα βαρειά και ἐπίπονα.
- Δευτ. 26,7 καὶ ἀνεβοῦσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, και εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν και εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν και τὸν μόχθον ἡμῶν και τὸν θλιμμὸν ἡμῶν·
- Δευτ. 26,7 Ἐκράξαμεν τότε πρὸς Κυριον τον Θεόν μας και ο Κυριος ἤκουσε την ἱκεσίαν μας, εἶδε τον ἐξευτελισμὸν μας, τον μόχθον μας και την θλίψιν μας,
- Δευτ. 26,8 καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχυί αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ και ἐν χειρὶ κραταιᾷ και βραχίονι ὑψηλῷ και ἐν ὀράμασι μεγάλοις και ἐν σημείοις και ἐν τέρασι
- Δευτ. 26,9 καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον και ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα και μέλι·
- Δευτ. 26,9 αὐτός, μας εἰσήγαγεν στον τόπον τοῦτον και μας ἔδωκε την χώραν αὐτήν, η οποία ῥέει γάλα και μέλι.
- Δευτ. 26,10 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκάς μοι, Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα και μέλι. και ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου και προσκυνήσεις ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·
- Δευτ. 26,10 Και τώρα, ἰδοὺ, ἔχω φέρει τα πρωτογενήματα της χώρας, την οποίαν συ, Κυριε, μου ἔχεις δώσει και η οποία ῥέει γάλα και μέλι”. Θα ἀφήσῃς αὐτὰ ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου, θα προσκυνήσῃς ἐνώπιον αὐτοῦ,
- Δευτ. 26,11 και εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, και ἡ οἰκία σου και ὁ Λευίτης και ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί.
- Δευτ. 26,11 και ἔπειτα θα ἀπολαύσῃς και θα χαρῆς ὅλα τα ἀγαθὰ, που σου ἔδωκε Κυριος ο Θεός σου, συ, η οικογένειά σου, ο Λευίτης και ο ξένος που τυχόν θα εὐρίσκεται κοντά σου.
- Δευτ. 26,12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ και τῷ προσηλύτῳ και τῷ ὄρφανῷ και τῇ χήρᾳ, και φάγονται ἐν

ταῖς πόλεσί σου καὶ εὐφρανθήσονται.

- Δευτ. 26,12 Όταν δε κάθε τρίτον ἔτος τελειώσης την συγκέντρωσιν των δεκάτων, το δεύτερον τοῦτο εἶδος ἀπὸ τα δέκατά σου, θα τα δώσης στον Δευῖτην, στον ξένον και το ορφανόν και την χήραν και θα φάγουν αὐτὰ εἰς τας πόλεις σου και θα ευφρανθούν.
- Δευτ. 26,13 καὶ ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· ἐξεκάθαρα τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτη και τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρήλθον τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην·
- Δευτ. 26,13 Θα εἴπῃς τότε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου· “ἐξεχώρισα και ἐβγάλα ἀπὸ το σπῖτι μου τα προς ἀφιέρωσιν προορισμένα αὐτὰ δέκατα και τα ἔδωσα στον Δευῖτην, στον ξένον, εἰς το ορφανόν και την χήραν, σύμφωνα με ὅλας τας ἐντολάς, τας ὁποίας συ μου ἔδωκες. Δεν παρέβην καμμίαν ἐντολήν σου και δεν ἐλησμόνησα καμμίαν.
- Δευτ. 26,14 καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ’ αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ’ αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ’ αὐτῶν τῷ τεθνηκότι· ὑπήκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι.
- Δευτ. 26,14 Εἰς καιρόν πόνου και πένθους δεν ἔφαγα τίποτε ἀπὸ αὐτὰ· δεν προσέφερα εἰς ἀκάθαρτον ἄνθρωπον· δεν ἔδωσα ἀπὸ αὐτὰ στο σπῖτι πεθαμένου. Υπήκουσα εἰς την ἐντολήν σου, του Κυρίου και Θεοῦ μας, και ἐπράξα, ὅπως με διέταξες.
- Δευτ. 26,15 κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα και μέλι.
- Δευτ. 26,15 Και τώρα, Κυριε, ἐπίβλεψε ἀπὸ τον ἅγιον οἶκον σου, ἀπὸ τον ουράνιον θρόνον σου, και εὐλόγησε τον ἰσραηλιτικὸν λαόν και την γην, την ὁποίαν ἔδωκες εἰς αὐτόν, ὅπως εἶχες ὀρκισθῆ στους προπάτοράς μας, ὅτι εἰς ημᾶς θα δώσης χώραν, την ὁποίαν θα ῥέη γάλα και μέλι”.
- Δευτ. 26,16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ Κύριος ὁ Θεός σου ἐνετειλάτο σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα και τὰ κρίματα, και φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.
- Δευτ. 26,16 Κατὰ την ἡμέραν αὐτήν Κυριος ο Θεός σου σε διέταξε να τηρήσης ὅλους τους νόμους του και τα προστάγματά του· θα φυλάξετε αὐτὰ και θα τα εφαρμόσετε με ὅλην σας την καρδιά και με ὅλην σας την ψυχήν.
- Δευτ. 26,17 τὸν Θεὸν εἴλου σήμερον εἶναί σου Θεὸν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα και ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
- Δευτ. 26,17 Τον ἀληθινὸν Θεὸν ἐξέλεξες σήμερον να εἶναι Θεός σου, να πορεύεσαι εἰς ὅλας τας ὁδοὺς των ἐντολῶν του, να φυλάσσης τον Νομον του και τα προστάγματά του και να υπακούης εἰς την φωνὴν του.
- Δευτ. 26,18 καὶ Κύριος εἶλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον, καθάπερ εἶπέ σοι, φυλάττειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
- Δευτ. 26,18 Ἀλλὰ και ο Θεός ἐξέλεξε σε σήμερον να γίνῃς λαός ἐκλεκτός ἰδικός του, ὅπως σου εἶχεν υποσχεθῆ, ἐάν φυλάττης τας ἐντολάς του,
- Δευτ. 26,19 καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστόν και καύχημα και δοξαστόν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε.
- Δευτ. 26,19 και να εἶσαι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη, ὅπως ἀλλώστε και σε ἐκάμεν ὀνομαστόν και καύχημα και δοξασμένον, δια να εἶσαι λαός ἀφιερωμένος εἰς Κυριον τον Θεόν σου, ὅπως σου ἔχει υποσχεθῆ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 27

- Δευτ. 27,1 Καὶ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ λέγων· φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.
- Δευτ. 27,1 Ο Μωϋσῆς ἐπὶ παρουσία και της γερουσίας των Ἰσραηλιτῶν διέταξε τους Ἰσραηλίτας λέγων· “να φυλάσσετε ὅλας αὐτὰς τας ἐντολάς, τας ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω.
- Δευτ. 27,2 καὶ ἔσται ἡ ἄν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτούς κονία
- Δευτ. 27,2 Την ἡμέραν δέ, κατὰ την ὁποίαν θα διαβῆτε τον Ἰορδάνην, δια να εἰσέλθετε εἰς την γην που Κυριος ο Θεός σας δίδει εἰς σας, θα στήσετε λίθους μεγάλους, θα συνδέσετε και θα χρίσετε αὐτούς με αμμοκονίαμα.
- Δευτ. 27,3 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων τούτων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, ἠνίκα ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα και μέλι, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου σοι·
- Δευτ. 27,3 Ἐπάνω δε στο ἀσβεστοκονίαμα αὐτῶν των λίθων θα γράψετε ὅλας τας ἐντολάς του νόμου τούτου, ἀμέσως μόλις διαβῆτε τον Ἰορδάνην και εἰσέλθετε εἰς την χώραν, την ὁποίαν Κυριος ο Θεός των πατέρων σας δίδει εἰς σας, χώραν ῥέουσαν γάλα και μέλι, ὅπως Κυριος ο Θεός των πατέρων σας υπεσχέθη εἰς σας.
- Δευτ. 27,4 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, στήσετε τοὺς λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν

- Δευτ. 27,4 ὄρει Γαιβάλ καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία.
Όταν λοιπὸν διαβήτε τον Ἰορδάνην θα κτίσετε εἰς στήλην τους λίθους αὐτοὺς, ὅπως ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω, στο ὄρος Γαιβάλ καὶ θα τους χρίσετε με ασβεστοκονίαμα.
- Δευτ. 27,5 καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων, οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σίδηρον·
Εκεῖ θα οἰκοδομήσετε θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν καὶ λατρείαν Κυρίου του Θεοῦ σου, θυσιαστήριον ἀπὸ λίθους, χωρὶς να χρησιμοποίησης δι' αὐτὸ εργαλεῖα σιδηρά.
- Δευτ. 27,6 λίθους ὀλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου
Με ἀκατεργάστους καὶ ἀπελεκήτους λίθους θα κτίσης το θυσιαστήριον τούτο πρὸς τιμὴν Κυρίου του Θεοῦ καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ θα προσφέρης ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώματα πρὸς Κυριον τον Θεόν σου.
- Δευτ. 27,7 καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου καὶ φαγῆ καὶ ἐμπλησθήση καὶ εὐφρανθήση ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Εκεῖ θα προσφέρης ἐπίσης ευχαριστήριον θυσίαν σωτηρίου, θα φάγης ἀπὸ τας θυσίας αὐτάς, θα χορτάσης καὶ θα εὐφρανθῆς ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 27,8 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα.
Κατόπιν θα γράψετε ἐπάνω στους λίθους αὐτοὺς ὅλον τούτον τον Νόμον καθαρὰ καὶ ευανάγνωστα”.
- Δευτ. 27,9 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ λέγοντες· σιώπα καὶ ἄκουε, Ἰσραὴλ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου·
Ο Μωϋσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ την φυλὴν Λευῖ ὠμίλησαν ἐνώπιον ὅλων των Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶπαν· “Ἰσραηλίται, σιωπάτε καὶ ἀκούσατε ! Κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν ἔχετε γίνει λαὸς Κυρίου του Θεοῦ σας.
- Δευτ. 27,10 καὶ εἰσακούση τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον.
Θα ἀκούσετε καὶ θα υπακούσετε εἰς την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ σας καὶ θα τηρήσετε ὅλας τας ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τα προστάγματά του, ὅσα ἐγὼ σήμερον σας δίδω”.
- Δευτ. 27,11 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων·
Ο Μωϋσῆς διέταξε τον λαόν κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην λέγων·
- Δευτ. 27,12 οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην· Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν.
“ὅταν θα διαβήτε τον Ἰορδάνην θα σταθοῦν ὀρθιοὶ στο ὄρος Γαριζὶν καὶ θα εὐλογοῦν τον λαόν αἱ φυλαὶ Συμεών, Λευῖ, Ἰούδα, Ἰσάχαρ, Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν.
- Δευτ. 27,13 καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβάλ· Ρουβὴν, Γὰδ καὶ Ἀσήρ, Ζαβουλών, Δὰν καὶ Νεφθαλί.
Αἱ δε φυλαὶ Ρουβὴν, Γαδ, Ἀσήρ, Ζαβουλών, Δαν καὶ Νεφθαλί θα σταθοῦν ὀρθιοὶ στο ὄρος Γαιβάλ, δια να ἀπαγγείλουν κατάρας.
- Δευτ. 27,14 καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῆ μεγάλη·
Οἱ δε Λευῖται θα λάβουν τον λόγον καὶ με μεγάλην φωνὴν θα διακηρύξουν εἰς ὅλους τους Ἰσραηλίτας·
- Δευτ. 27,15 Ἐπικάτατος ἄνθρωπος, ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν, καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἐροῦσι· γένοιτο.
Ἐπικάτατος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θα κατασκευάσῃ γλυπτὸν εἰδωλολατρικὸν ἀγαλμα ἢ χυτὸν, διότι εἶναι μισητὸν καὶ ἀποκοουστικὸν στον Κυριον το εἰδωλολατρικὸν τούτο ἔργον των τεχνιτῶν, το ὁποῖον κατεσκευάσθη, δια να τοποθετηθῆ εἰς τόπον ἀπόκρυφον πρὸς λατρείαν. Ἀπαντῶν δε ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς θα εἴπῃ· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,16 ἐπικάτατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.
Ἐπικάτατος ἐκεῖνος, που δεν τιμᾷ ἀλλὰ καταφρονεῖ τον πατέρα του ἢ την μητέρα του. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θα εἴπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,17 ἐπικάτατος ὁ μετατιθεὶς ὄρια τοῦ πλησίον· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.
Ἐπικάτατος ἐκεῖνος, που μετατοπίζει εἰς ὄφελός του τα σύνορα των ἀγρῶν του πλησίον. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θα εἴπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,18 ἐπικάτατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.
Ἐπικάτατος ἐκεῖνος, που παραπλανᾷ τυφλὸν στον δρόμον του. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θα εἴπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,19 ἐπικάτατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.
Ἐπικάτατος ἐκεῖνος, που διαστρέφει καὶ παραβιάζει το δίκαιον του ξένου, του ὀρφανοῦ καὶ της χήρας. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θα εἴπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,20 ἐπικάτατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃτι ἀπέκάλυψε συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός· γένοιτο.
Ἐπικάτατος ἐκεῖνος, που κοιμάται με την σύζυγον του πατρὸς του, την μητέρα του δηλαδὴ ἢ την μητριάν του,

- διότι εξεσκέπασε το κλινοσκέπασμα του πατρός του. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,21 έπικατάρατος ό κοιμώμενος μετά παντός κτήνου· και έροϋσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.
- Δευτ. 27,21 Επικατάρατος εκείνος, που κοιμάται με οιοδήποτε κτήνος. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,22 έπικατάρατος ό κοιμώμενος μετά αδελφῆς έκ πατρός ἢ μητρός αὐτοῦ· και έροϋσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.
- Δευτ. 27,22 Επικατάρατος εκείνος που κοιμάται με την αδελφήν του πατρός του η με την αδελφήν της μητρός του. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,23 έπικατάρατος ό κοιμώμενος μετά πενθερᾶς αὐτοῦ· και έροϋσι πᾶς ό λαός· γένοιτο. έπικατάρατος ό κοιμώμενος μετά τῆς αδελφῆς τῆς γυναικός αὐτοῦ· και έροϋσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.
- Δευτ. 27,23 Επικατάρατος εκείνος, που κοιμάται με την πενθεράν του. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο !
- Επικατάρατος εκείνος, που κοιμάται με την αδελφήν της συζύγου του. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,24 έπικατάρατος ό τύπτων τόν πλησίον δόλω· και έροϋσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.
- Δευτ. 27,24 Επικατάρατος εκείνος, που κτυπά τον πλησίον του δολίως. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο !
- Δευτ. 27,25 έπικατάρατος ός ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθώου· και έροϋσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.
- Δευτ. 27,25 Επικατάρατος εκείνος που θα πληρωθῆ, δια να φονεύση αθώων. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο!
- Δευτ. 27,26 έπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος ός οὐκ έμμενεῖ έν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς· και έροϋσι πᾶς ό λαός· γένοιτο.
- Δευτ. 27,26 Επικατάρατος κάθε άνθρωπος, που δεν μένει σταθερός εις όλας τας εντολάς του Νομου τούτου και δεν επιμένει να τηρή αυτάς. Και όλοι οι Ισραηλίται θα είπουν· Γένοιτο !

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 28

- Δευτ. 28,1 Καί ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν και ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, και δώσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς,
- Δευτ. 28,1 Όταν θα διαβήτε τον Ιορδάνην και εισέλθετε εις την χώραν, την οποιαν ο Κυριος σας και ο Θεός σας δίδει, εάν με προσοχήν ακούσετε την φωνήν Κυρίου του Θεοῦ σας, ὡστε να τηρήτε και να εφαρμόζετε τας εντολάς αυτάς, τας οποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω, Κυριος ο Θεός σας θα σας αναδείξη ανωτέρους από όλα τα ἔθνη της γης.
- Δευτ. 28,2 και ἤξουσιν ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται και εὐρήσουσί σε, ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 28,2 Θα ἔλθουν εις σε ὅλαι αι ευλογίαι του Θεοῦ και θα σε εὔρουν, εάν με προσοχήν ακούσης την φωνήν Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Δευτ. 28,3 εὐλογημένος σὺ έν πόλει και εὐλογημένος σὺ έν ἀγρῶ·
- Δευτ. 28,3 Θα εἶσαι ευλογημένος εις την πόλιν και ευλογημένος στον αγρόν.
- Δευτ. 28,4 εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου και τὰ γενήματα τῆς γῆς σου και τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου και τὰ ποιμνια τῶν προβάτων σου·
- Δευτ. 28,4 Ευλογημένα θα εἶναι τα παιδιά σου και τα προϊόντα των αγρών σου και αι αγέλαι των βοδιῶν σου και τα ποιμνια των προβάτων σου.
- Δευτ. 28,5 εὐλογημένοι αἱ ἀποθήκαι σου και τὰ ἐγκαταλείμματά σου·
- Δευτ. 28,5 Ευλογημένοι αι αποθήκαι σου και τα πλεονάσματά σου.
- Δευτ. 28,6 εὐλογημένος σὺ έν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, και εὐλογημένος σὺ έν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.
- Δευτ. 28,6 Ευλογημένος θα εἶσαι, όταν εισέρχεται κάπου, και ευλογημένος όταν θα εξέρχεται.
- Δευτ. 28,7 παραδῶ Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου· ὁδῶ μῖα ἔξελεύσονται πρὸς σέ και έν ἐπτὰ ὁδοῖς φεύζονται ἀπὸ προσώπου σου.
- Δευτ. 28,7 Κυριος ο Θεός σου θα παραδώση εις τα χέρια σου συντετριμμένους τους εχθρούς, οι οποίοι ανθίστανται εναντίον σου. Θα πάθουν τόσην πανωλεθρίαν, ὡστε, ενώ από ένα δρόμον συμπλαγείς ἤλθον εναντίον σου, από επτά δρόμους θα φύγουν πανικόβλητοι από εμπρός σου.
- Δευτ. 28,8 ἀποστειλαί Κύριος ἐπὶ σέ τὴν εὐλογίαν έν τοῖς ταμείοις σου και ἐπὶ πάντα, οὔ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου, ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
- Δευτ. 28,8 Εἶθε ο Κυριος να αποστείλῃ πλουσίαν εις σε την ευλογίαν του, εις τας αποθήκας σου, εις όλα τα ἔργα που θα απλώσης το χέρι σου, εις την χώραν που σου δίδει ο Κυριος.
- Δευτ. 28,9 ἀναστήσαι σε Κύριος ἑαυτῶ λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, ἐὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου και πορευθῆς έν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·
- Δευτ. 28,9 Εἶθε να σε αναδείξη και να σε αξιώση να γίνης δι' αὐτόν λαός ἅγιος ὡπως ωρκίσθη στους προγόνους σου, εάν ακούσης την φωνήν Κυρίου του Θεοῦ σου και πορευθῆς εις ὅλους τους δρόμους του θελήματός του.

- Δευτ. 28,10 και ὄψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικέκληταί σοι, καὶ φοβηθήσονται σε.
Δευτ. 28,10 Θα σε ἴδουν τότε ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς, θα σε θαυμάσουν, ἀλλὰ καὶ θα σε φοβηθῶν, διότι φέρεις ὡς προσωνυμίαν σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.
- Δευτ. 28,11 καὶ πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐπὶ τοῖς γενήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι.
- Δευτ. 28,11 Κυριος ὁ Θεός σου θα σου δώσῃ πλοῦσια τα ἀγαθὰ τοῦ πληθύνων τα παιδιὰ σου, τα κτήνη σου, τα προϊόντα τῶν αγρῶν σου εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ὁ Κυριος ὠρκίσθη στους προπάτοράς σου ὅτι θα σου δώσῃ.
- Δευτ. 28,12 ἀνοίξει σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῆ σου ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ· εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῖ, καὶ ἄρξεις σὺ ἔθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσι.
- Δευτ. 28,12 Εἶθε να ανοίξη δια σε ὁ Κυριος τὸν ἀγαθὸν τοῦ θησαυρὸν, τὸν οὐρανὸν δια να διδῆ εἰς τα χωράφια σου βροχὴν κατὰ τὸν κατάλληλον καιρὸν. Εἶθε να εὐλογῆσῃ ὅλα τα ἔργα τῶν χειρῶν σου, ὥστε να δανείζης εἰς πολλοὺς λαοὺς, συ ὁμως να μη ευρίσκεσαι εἰς τὴν ἀνάγκην να δανείζεσαι· να ἀρχῆς καὶ να εξουσιάζῃς ἐπάνω εἰς πολλὰ ἔθνη, κανένας ὁμως να μη εξουσιάζῃ εἰς σέ.
- Δευτ. 28,13 καταστήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρανόν, καὶ ἔση τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔση ὑποκάτω, ἐὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν·
- Δευτ. 28,13 Εἶθε Κυριος ὁ Θεός σου να σε ἀναδείξῃ πρῶτον καὶ ὄχι τελευταῖον, να εἶσαι ἐπάνω ἀπὸ ὅλους καὶ ὄχι ὑποκάτω. Καὶ αὐτὰ θα γίνουν, ἐὰν ἀκούσης τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ σήμερον σε διατάσσω να φυλάττῃς καὶ να εφαρμόζῃς.
- Δευτ. 28,14 οὐ παραβῆσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν, ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων λατρεῦειν αὐτοῖς.
- Δευτ. 28,14 Καμμίαν ἐντολήν, ἀπὸ ὅσας ἐγὼ σου δίδω σήμερον, δεν θα παραβῆς, ὥστε να βαδίζῃς δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, να πορεύεσαι ὀπίσω ἀπὸ ἄλλους θεοὺς καὶ να λατρεύῃς αὐτούς.
- Δευτ. 28,15 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ καταλήψονται σε.
- Δευτ. 28,15 Ἐὰν δεν ἀκούσης καὶ δεν υπακούσης εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε να φυλάττῃς καὶ να εφαρμόζῃς ὅλας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ σήμερον σου δίδω, θα ἐλθουν καὶ θα ξεσπάσουν ἐναντίον σου ὅλα αὐτὰ καὶ κατάραι.
- Δευτ. 28,16 ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῶ·
- Δευτ. 28,16 Θα εἶσαι κατηραμένος εἰς τὴν πόλιν καὶ στὸν αγρὸν.
- Δευτ. 28,17 ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθήκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου·
- Δευτ. 28,17 Κατηραμένοι θα εἶναι αἱ ἀποθήκαι σου καὶ τα περισσεύματά σου.
- Δευτ. 28,18 ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου·
- Δευτ. 28,18 Κατηραμένα τα παιδιὰ σου καὶ τα προϊόντα τῶν αγρῶν σου, αἱ ἀγέλαι τῶν βοδιῶν σου καὶ τα ποιμνία τῶν προβάτων σου.
- Δευτ. 28,19 ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε.
- Δευτ. 28,19 Κατηραμένος θα εἶσαι συ, ὅταν εἰσέρχῃς καὶ ὅταν θα ἐξέρχῃς ἀπὸ τὸ σπίτι σου, ἀπὸ τὴν πατρίδα σου, ἀπὸ παντοῦ.
- Δευτ. 28,20 ἀποστελεῖ Κύριος ἐπὶ σέ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα, οὗ ἐὰν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλιπές με.
- Δευτ. 28,20 Θα στελεῖ ἐναντίον σου ὁ Κυριος τὴν φτώχειαν, τὴν μεγάλην πείναν, τὴν φθορὰν εἰς ὅλα ἐπὶ τῶν ὁποίων θα βάλῃς τὸ χεῖρ σου, μέχρις ὅτου σε ἐξολοθρεύσῃ, μέχρις ὅτου σε καταστρέψῃ συντόμως δι' ὅλας τὰς πονηρίας σου, ἐπειδὴ με ἐγκατέλιπες, θα εἴπῃ ὁ Θεός.
- Δευτ. 28,21 προσκολλησάσῃ Κύριος εἰς σέ τὸν θάνατον, ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησάσῃ αὐτήν.
- Δευτ. 28,21 Ὁ Κυριος θα κολλήσῃ ἐπάνω σου ἀρώστιες που φέρουν τὸν θάνατον, μέχρις ὅτου σε ἐξολοθρεύσῃ μέσα εἰς τὴν χώραν, πρὸς τὴν ὁποίαν πορεύεσαι τώρα να τὴν κληρονομήσῃς.
- Δευτ. 28,22 πατάξῃ σε Κύριος ἐν ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ρίγει καὶ ἐρεθισμῷ καὶ ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ ὥχρᾳ, καὶ καταδιώξονται σε, ἕως ἂν ἀπολέσωσί σε.
- Δευτ. 28,22 Θα σε κτυπήσῃ ὁ Κυριος με ἐξαντλητικὴν ἀδυναμίαν, με πυρετὸν καὶ ρίγος καὶ φαγοῦραν καὶ ἐλονοσίαν καὶ κίτρινισμα. Ὅλα αὐτὰ αἱ ἀσθένειαι θα σε καταδιώξουν, μέχρις ὅτου σε ἐξολοθρεύσουν.

- Δευτ. 28,23 και ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ.
Δευτ. 28,23 Ὁ ουρανὸς ἐπάνω ἀπὸ το κεφάλι σου θα εἶναι κατάξηρος, ὅπως ὁ χαλκός, καὶ ἡ γῆ κάτω ἀπὸ τα πόδια σου ξηρά καὶ στεγνὴ σαν σιδηρός.
- Δευτ. 28,24 δῶν Κύριος ὁ Θεὸς σου τὸν ὑπερὸν τῆς γῆς σου κονιορτόν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει.
Δευτ. 28,24 Κύριος ὁ Θεὸς σου θα δώσῃ ἀντὶ τῆς ευεργετικῆς βροχῆς κονιορτόν· χῶμα ἀπὸ τον ουρανὸν σαν βροχὴ θα πέσῃ ἐπάνω σου, μέχρις ὅτου σε ξεπαστρέψῃ καὶ σε καταστρέψῃ.
- Δευτ. 28,25 δῶν σε Κύριος ἐπισκοπήν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου· ἐν ὁδῷ μὴ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτούς, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς.
Δευτ. 28,25 Ὁ Κύριος θα σε επισκεφθῇ με ὀργὴν ἀποστέλλων πρὸς τιμωρίαν σου τοὺς εχθροὺς σου. Θα νικηθῆς ἀπὸ αὐτούς· καὶ ἐνὸς ἀπὸ ἑνὰ δρόμον συμπαγῆς καὶ οργανωμένου θα επιτεθῆς ἐναντίον αὐτῶν, ἀπὸ ἑπτὰ δρόμους θα φύγῃς πανικόβλητος καταδιωκόμενος ἀπὸ αὐτούς. Καὶ διασπαρῆτε ὡς σιχμάλωτοι εἰς ὅλας τὰς βουσιλείας του κόσμου.
- Δευτ. 28,26 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν.
Δευτ. 28,26 Οἱ νεκροὶ σου θα μένουν ἀταφοί, τροφὴ των πτηνῶν του ουρανοῦ καὶ των θηρίων της γῆς. Κανείς δεν θα ἠμπορέσῃ να προλάβῃ καὶ να σταματήσῃ την καταστροφὴν σου.
- Δευτ. 28,27 πατάξαι σε Κύριος ἔλκει Αἴγυπτίῳ εἰς τὴν ἔδραν καὶ ψώρα ἀγρία καὶ κνήφη, ὥστε μὴ δύνασθαι σε ἰαθῆναι.
Δευτ. 28,27 Ὁ Κύριος θα σε κυπήσῃ με τὰς πληγὰς της Αἰγύπτου στο δῆρμα σου, με ἀγρίαν ψώραν καὶ με φαγοῦραν, ὥστε να μὴ ἠμπορήσῃς να εὖρης θεραπείαν.
- Δευτ. 28,28 πατάξαι σε Κύριος παραπληξία καὶ ἀορασία καὶ ἐκστάσει διανοίας,
Δευτ. 28,28 Θα σε κυπήσῃ ὁ Κύριος με παράλυσιν, με τύφλωσιν καὶ φρενοοβλάδειαν.
Δευτ. 28,29 καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὡσεὶ τις ψηλαφήσῃ τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐδοῶσει τὰς ὁδοὺς σου· καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.
Δευτ. 28,29 Εἰς το καταμεσήμερον θα ψηλαφήσῃς, δια να εὖρης διάφορα ἀντικείμενα, ὅπως ψηλαφῆ ὁ τυφλὸς στο σκότος, καὶ δεν θα κατευοδοθῶναι προσπάθειαι σου. Ἄλλοι θα σε ἀδικούν καὶ θα ἀρπάζουν τα ὑπάρχοντά σου ὅλας τὰς ἡμέρας, καὶ κανείς δεν θα ὑπάρχῃ να σε βοηθήσῃ.
- Δευτ. 28,30 γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἔξει αὐτήν· οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ· ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγῆσῃς αὐτόν·
Δευτ. 28,30 Συζυγον θα λάβῃς καὶ ἄλλος ἀνδρας θα την ἔχῃ· οἰκίαν θα οἰκοδομήσῃς καὶ δεν θα κατοικήσῃς εἰς αὐτήν. Ἀμπέλι θα φυτεύσῃς καὶ δεν θα το τρυγήσῃς.
- Δευτ. 28,31 ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἠρπασμένος ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοι· τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν·
Δευτ. 28,31 Ἄλλος θα σφάξῃ ἐμπρὸς εἰς τα μάτια σου το μοσχάρι σου καὶ συ δεν θα φάγῃς ἀπὸ αὐτό. Τον ὄνον σου θα τον ἀρπάσουν ἀπὸ ἐμπρὸς σου καὶ δεν θα σου τον ἀποδώσουν· τα πρόβατά σου θα δίδωνται στους εχθροὺς σου καὶ δεν θα ὑπάρξῃ κανείς να σε βοηθήσῃ.
- Δευτ. 28,32 οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομένοι ἔθνη ἐτέρω καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπονται σφακελίζοντες εἰς αὐτά, οὐκ ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου·
Δευτ. 28,32 Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου θα παραδοθῶναι εἰς ἀλλοεθνεῖς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου θα βλέπουν αὐτούς ἀπαγομένους μέχρις ὅτου ἀτονίσουν καὶ καταληφθῶναι ἀπὸ σπασμούς. Το χεῖρι σου θα εἶναι ἀνίκανον να βοηθήσῃς αὐτούς.
- Δευτ. 28,33 τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι, καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας·
Δευτ. 28,33 Τα προϊόντα των ἀγρῶν σου καὶ ὅλους τοὺς κόπους σου θα τοὺς φάγῃ λαός, τον ὁποῖον δεν γνωρίζεις. Θα ἀδικήσῃς καὶ θα συντρίβεσαι ὅλας τὰς ἡμέρας της ζωῆς σου.
- Δευτ. 28,34 καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὀράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἃ βλέψῃ.
Δευτ. 28,34 Θα μένης ἀναυδος καὶ ἐξαλλος ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνα, που θα βλέπουν οἱ ὀφθαλμοὶ σου.
Δευτ. 28,35 πατάξαι σε Κύριος ἐν ἔλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναι σε ἀπὸ ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.
Δευτ. 28,35 Θα σε κυπήσῃ ὁ Κύριος με σκληρὰς πληγὰς εἰς τα γόνατα, εἰς τὰς κνήμας, ἀπὸ το πέλμα των ποδιῶν σου ἕως στο κεφάλι σου, τόσο βαρεῖά, ὥστε να μὴ ἠμπορήσῃς να θεραπευθῆς.
- Δευτ. 28,36 ἀπαγάγοι Κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου, οὓς ἂν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτόν, ἐπ' ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι· σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοὺς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις.
Δευτ. 28,36 Θα ἀπαγάγῃ ὁ Κύριος σε καὶ τοὺς ἀρχοντάς σου, τοὺς ὁποῖους θα ἔχῃς ἐκλέξει δια τον εαυτόν σου, εἰς ἄλλον λαόν τον ὁποῖον οὔτε συ οὔτε οἱ πατέρες σου ἐγνωρίζατε. Καὶ ἐκεῖ θα λατρεύσῃς ἄλλους θεοὺς, ξύλα καὶ λιθάρια.
- Δευτ. 28,37 καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε Κύριος

έκεϊ.

- Δευτ. 28,37 Και θα είσαι ανεξήγητον αίνιγμα, παροιμία και μολόγημα μεταξύ όλων των εθνών, εις τα οποία θα σε απαγάγη ο Κυριος.
- Δευτ. 28,38 σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εις τὸ πεδῖον και ὀλίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρις.
- Δευτ. 28,38 Πολὺν σπόρον θα ρίχνης στον αγρόν σου και ὀλίγα εἰσοδήματα θα παίρνης, διότι θα καταφάγη αὐτὰ ἡ ακρίδα.
- Δευτ. 28,39 ἀμπελῶνα φυτεύσεις και κατεργᾷ, και οἶνον οὐ πίεσαι, οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ.
- Δευτ. 28,39 Θα φυτεύσης ἀμπέλι και θα το εργασθῆς, ἀλλὰ δεν θα πῆς οἶνον, δεν θα εὐφρανθῆς ἀπὸ αὐτό, διότι το σκουλήκι θα καταφάγη τα σταφύλια.
- Δευτ. 28,40 ἐλαῖαι ἔσονται σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου, και ἔλαιον οὐ χρίσῃ, ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου.
- Δευτ. 28,40 Ἐληές θα ὑπάρχουν εις ὅλην την ἑκτασιν της χώρας σου, ἀλλὰ δεν θα ἔχῃς λάδι οὔτε να αλειφθῆς, διότι θα πέσῃ παράκαιρα ο καρπὸς των ελαιῶν σου.
- Δευτ. 28,41 υἱοὺς και θυγατέρας γεννήσεις και οὐκ ἔσονται σοι, ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
- Δευτ. 28,41 Θα ἀποκτήσης υἱοὺς και θυγατέρας, ἀλλὰ δεν θα τους ἔχῃς κοντὰ σου, διότι θα ἀπαχθούν αἰχμάλωτοι.
- Δευτ. 28,42 πάντα τὰ ξυλινὰ σου και τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρισύβη.
- Δευτ. 28,42 Ὅλα τα δένδρα σου και τα γενήματα των αγρῶν σου θα τα καταστρέψῃ ἀρρώστια των φυτῶν, ἡ σκωρίασις.
- Δευτ. 28,43 ὁ προσήλυτος, ὃς ἔστιν ἐν σοί, ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ ἄνω ἄνω, οὐ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω·
- Δευτ. 28,43 Ὁ ξένος, που θα εἶναι κοντὰ σου, θα εὐδοκίμησῃ και θα ἀνέλθῃ πολὺ υψηλότερα ἀπὸ σε, συ δε θα πέσης πολὺ χαμηλά.
- Δευτ. 28,44 οὗτος δανειεῖ σοι, οὐ δὲ τούτῳ οὐ δανειεῖς· οὗτος ἔσται κεφαλὴ, οὐ δὲ ἔσῃ οὐρά.
- Δευτ. 28,44 Ἐκεῖνος θα πλουτήσῃ ὥστε να σε δανειζῃ, ἐνὸς σου δεν θα ἔχῃς την δυνατότητα να τον δανειζῆς. Εἰς τον τόπον σου ἐκεῖνος θα εἶναι κεφαλὴ και συ θα εἶσαι ἡ οὐρά.
- Δευτ. 28,45 και ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται και καταδιώξονται σε και καταλήφονται σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε και ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε, ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι.
- Δευτ. 28,45 Θα ἐπιπέσουν ἐναντίον σου ὅλαι αὐταὶ αἱ κατάραι, θα σε καταδιώξουν και θα σε καταλάβουν, ἕως ὅτου σε ἐξολοθρεύσουν, ἕως ὅτου σε καταστρέψουν, διότι δεν υπήκουσες εις την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ σου να φυλάξῃς τὰς ἐντολάς του και τα προστάγματά του, ὅσα σε διέταξε.
- Δευτ. 28,46 και ἔσται ἐν σοί σημεῖα και τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος,
- Δευτ. 28,46 Αὐταὶ δε αἱ τιμωρίαι θα εἶναι σημάδια και καταπληκτικὰ γεγονότα, ὄχι μόνον δια σὲ, ἀλλὰ και δια τους ἀπογόνους σου πάντοτε,
- Δευτ. 28,47 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ και ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων.
- Δευτ. 28,47 ἐνεκα του γεγονότος ὅτι συ δεν ἐλάτρευσες Κυριον τον Θεόν σου με χαράν και με ευγνώμονα καρδίαν δι' ὅλα τα ἀναρίθμητα ἀγαθὰ που σου ἔδωκε.
- Δευτ. 28,48 και λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου, οὓς ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐπὶ σὲ, ἐν λιμῷ και ἐν δίψει και ἐν γυμνότητι και ἐν ἐκλείψει πάντων· και ἐπιθήσῃ κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
- Δευτ. 28,48 Θα γίνῃς εὐτελὴς δούλος στους ἐχθρούς σου, τους οποίους θα στείλῃ ο Κυριος ἐναντίον σου· θα πεινάς, θα διψάς, θα εἶσαι γυμνός, θα στερῆσαι ἀπὸ ὅλα· ο δε ἐχθρός σου θα θέσῃ γύρω ἀπὸ τον τράχηλόν σου σιδερένιον κρίκον, μέχρις ὅτου σε ἐξολοθρεύσῃ.
- Δευτ. 28,49 ἐπάξει ἐπὶ σὲ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὄρμημα ἀετοῦ, ἔθνος, ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
- Δευτ. 28,49 Ὁ Κυριος θα οδηγήσῃ ἐναντίον σου ἀπὸ μακρὰν, ἀπὸ τα ἄκρα της γῆς, ἔθνος ὀρμητικὸν και ταχύ ὡσάν τον αετόν, ἔθνος του οὐοῦοιου δεν θα ἐννοῆς την γλώσσαν·
- Δευτ. 28,50 ἔθνος ἀναίδες πρόσωπῳ, ὃστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου και νέον οὐκ ἐλεήσει,
- Δευτ. 28,50 λαὸν ἀναίσχυντον και ἀδιάντροπον, ο οποίος δεν θα σεβασθῆ τον γέροντα και δεν θα λυπηθῆ το παιδί.
- Δευτ. 28,51 και κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου και τὰ γενήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοι σῖτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, και τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε
- Δευτ. 28,51 Αὐτός θα καταφάγη αὐτὰ, που θα γεννοῦν τα ζῶα σου, θα καταφάγη τα προϊόντα της γῆς σου, και δεν θα ἀφήσῃ δια σε σιτάρι, οἶνον, ἔλαιον, τα κοπάδια των βοῶν σου και τα ποιμνία των προβάτων σου, μέχρις ὅτου σε καταστρέψῃ,
- Δευτ. 28,52 και ἐκτριψῇ σε ἐν ταῖς πόλεσί σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη τὰ ὑψηλὰ και τὰ ὄχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ γῆ σου, και θλίψῃ σε ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς ἔδωκέ σοι.
- Δευτ. 28,52 και σε ἐξοντώσῃ ἀπὸ τὰς πόλεις σου, μέχρις ὅτου κρημνισθούν τα υψηλὰ και τα ὄχυρά τείχη, ἐπὶ των οὐοῦοιων συ εἶχες πεποιθήσῃν, εις ὅλην την ἑκτασιν της χώρας σου. Θα σε βασανίσῃ και θα σε ταλαιπωρήσῃ εις ὅλας τὰς πόλεις, τὰς οὐοῦοιων σου ἔδωσεν ο Θεός.

- Δευτ. 28,53 καὶ φαγῆ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρέα υἰῶν σου καὶ θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἣ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου.
- Δευτ. 28,53 Καὶ συ, παραζαλισμένος ἀπὸ τὴν συμφορὰν καὶ τὴν πείναν, θα φάγῃς τὸν καρπὸν τῶν σπλάγχνων σου, τὰ κρέατα τῶν παιδιῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου, ὅσα σου ἔδωκεν ὁ Θεός, ἐξ αἰτίας τῆς απογνώσεως καὶ τῆς θλίψεως, εἰς τὴν ὁποίαν σε κατήνησεν ὁ ἐχθρός σου.
- Δευτ. 28,54 ὁ ἀπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ καταλειμμένα τέκνα, ἃ ἂν καταλειφθῆ αὐτῷ,
- Δευτ. 28,54 Ὁ πλέον λεπτεπίλεπτος μεταξύ σας καὶ ὁ πλέον τρυφερὸς, θα φθονῇ τὸν ἀδελφὸν του, τὴν γυναῖκα του, πού αὐτὸς θα τὴν ἔχη εἰς τὴν ἀγκάλην του, καὶ ὅσα παιδιά του ἀπέμειναν ἀπὸ τὴν πείναν·
- Δευτ. 28,55 ὥστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὧν ἂν κατέσθῃ, διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ οὐδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἣ ἂν θλίψωσί σε οἱ ἐχθροὶ σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου.
- Δευτ. 28,55 θα σκληρυνθῆ τόσον, ὥστε να μὴ δώσῃ εἰς κανένα ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὰ κρέατα τῶν τέκνων του, τὰ ὁποῖα αὐτὸς θα τρώγῃ, διότι δεν θα του ἔχη ἀπομείνει τίποτε ἄλλο πρὸς χορτασμόν τῆς πείνας του. Τόσον μεγάλη θα εἶναι ἡ στενοχωρία σου καὶ ἡ θλίψις σου, με τὴν ὁποίαν θα σε καταθλίβουν οἱ ἐχθροὶ σου εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου.
- Δευτ. 28,56 καὶ ἡ ἀπαλή ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερά, ἧς οὐχὶ πείραν ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς
- Δευτ. 28,56 Ἡ καλομαθημένη μεταξύ σας καὶ ἡ τρυφερά γυνή, ἡ ὁποία δια τὴν μεγάλην τῆς μαλθακότητα καὶ τρυφερότητα δεν εἶχε πατήσῃ τὸ πόδι τῆς εἰς τὴν γῆν, θα φθονῇ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ τὸ παιδί τῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς,
- Δευτ. 28,57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξεληθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον, ὃ ἐὰν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῆ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἣ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν ταῖς πόλεσί σου.
- Δευτ. 28,57 θα ἴδῃ με ζηλότυπον βλέμμα τὸν υμένα που καλύπτει τὸ ἔμβρυον, τὸ ὁποῖον ἐξήλθεν ἀπὸ τοὺς μηροὺς τῆς, καὶ τὸ τέκνον τὸ ὁποῖον ἐγέννησε. Ἐπάνω εἰς τὴν ἀβάστακτον στενοχωρίαν καὶ θλίψιν, με τὴν ὁποίαν θα σε καταθλίψῃ ὁ ἐχθρός σου εἰς ὅλας τὰς πόλεις σου, ἡ καλομαθημένη γυναῖκα σου, παραζαλισμένη ἀπὸ τὴν πολλὴν πείναν, θα καταφάγῃ αὐτὰ κρυφίως.
- Δευτ. 28,58 ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον τὸ θαυμαστόν τοῦτο, Κύριον τὸν Θεόν σου,
- Δευτ. 28,58 Ἐὰν δεν υπακούσῃς, ὥστε να τηρήσῃς ὅλας τὰς ἐντολάς του Νομοῦ τούτου, αὐτὰς που ἔχουν καταγραφή στο βιβλίον τούτο, καὶ δεν εὐλαβηθῆς τὸ πανέντιμον καὶ θαυμαστόν τούτο ὄνομα, δηλαδὴ Κυριον τὸν Θεόν σου,
- Δευτ. 28,59 καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστὰς
- Δευτ. 28,59 τότε θα στείλῃ ὁ Κύριος αὐτὰς τὰς πληγὰς ἐναντίον σου καὶ ἐναντίον τῶν ἀπογόνων σου, πληγὰς μεγάλας καὶ τρομερὰς, νόσους ὀδυνηρὰς καὶ μακροχρονίους,
- Δευτ. 28,60 καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηρὰν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθήσονται ἐν σοὶ.
- Δευτ. 28,60 καὶ θα στρέψῃ ἐναντίον σου ὅλην τὴν φρικτὴν ὀδύνην τῆς Αἰγύπτου, τὴν ὁποίαν καὶ συ εφοβείσο καὶ ἔτρεμες, ὅταν εὐρίσκεσο ἐκεῖ· ὅλα αὐτὰ θα πέσουν καὶ θα κολλήσουν ἐπάνω σου.
- Δευτ. 28,61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
- Δευτ. 28,61 Καὶ κάθε ἄλλην εσθένειαν καὶ κάθε ἄλλην θλίψιν, ἡ ὁποία ἀναφέρεται καὶ δεν ἀναφέρεται στο βιβλίον τούτο του Νομοῦ, θα εξαποστείλῃ ἐπάνω σου ὁ Κύριος, ἕως ὅτου σε ἐξολοθρεύσῃ.
- Δευτ. 28,62 καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Δευτ. 28,62 Καὶ θα μείνετε ὀλίγοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἐνῶ προηγουμένως υπήρξατε πολυπληθεῖς ὡσάν τα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, διότι δεν υπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.
- Δευτ. 28,63 καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῆναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, καὶ ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 28,63 Καὶ ὅπως προηγουμένως ὁ Κύριος ηὐχαριστήθη δια σας καὶ σας ηυλόγησε καὶ σας ἐπλήθυνε, ἔτσι τώρα θα εὐχαριστήθῃ εἰς βάρος σας ὁ Κύριος με τὸ να σας ἐξολοθρεύσῃ. Θα ἐξολοθρευθῆτε ταχύτατα ἀπὸ τὴν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν τώρα εἰσέρχεσθε να κληρονομήσετε.
- Δευτ. 28,64 καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου.

- Δευτ. 28,64 Κυριος ο Θεός σας θα σας διασκορπίση εις όλα τα έθνη, από το ένα έως το άλλο άκρον της γης, και θα γίνετε εκεί δούλοι εις άλλους θεούς ψευδείς, εις ξυλίνους και λιθίνους, τους οποίους δεν εγνώριζες ούτε συ ούτε οι προπάτορές σου.
- Δευτ. 28,65 αλλά και έν τοίς έθνεσιν εκείνοις ούκ άναπαύσει σε, ούδ' ού μη γένηται στάσις τῷ ἴχνει τοῦ ποδός σου, και δώσει σοι Κύριος εκεί καρδιαν άθυμοῦσαν και έκλειποντας όφθαλμούς και τηκομένην ψυχήν.
- Δευτ. 28,65 Αλλά και μεταξύ των εθνών εκείνων δεν θα έχης ανάπαυσιν και ησυχίαν, ούτε και θα σταματήσουν κάπου τα πόδια σου εις μόνιμον κατοικίαν σου. Ο Κυριος θα δώσει εις σε καρδιαν άθυμον και μελαγχολικήν, οφθαλμούς αλαμπείς και μισοσβημένους, ζωήν, η οποία θα λυώνη ημέραν με την ημέραν.
- Δευτ. 28,66 και ἔσται ἡ ζωή σου κρεμαμένη άπέναντι τῶν όφθαλμῶν σου, και φοβηθήση ἡμέρας και νυκτός και ού πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου·
- Δευτ. 28,66 Η ζωη σου θα είναι ενώπιόν σου αβεβαία και ασταθής. Θα φοβήσαι ημέραν και νύκτα και δεν θα έχης πεποίθησιν και ελπίδα ότι θα ζήσης.
- Δευτ. 28,67 τὸ πρωῖ ἔρεῖς· πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα; και τὸ ἑσπέρας ἔρεῖς· πῶς ἂν γένοιτο πρωῖ; από τοῦ φόβου τῆς καρδιάς σου, ἃ φοβηθήση, και από τῶν όραμάτων τῶν όφθαλμῶν σου, ὧν ὄψη.
- Δευτ. 28,67 Το πρωῖ θα λέγης· Ποτε θα ἔλθῃ το βράδυ; Και το βράδυ θα λέγης· Ποτε θα ξημερώσῃ; Και αυτά εξ αιτίας του φόβου, που θα πλημμυρίζῃ την καρδιαν σου, και των τραγικῶν γεγονότων που θα βλέπουν τα μάτια σου.
- Δευτ. 28,68 και άποστρέψει σε Κύριος εις Αἴγυπτον έν πλοίοις και έν τῇ ὁδῷ, ἣ εἶπα· ού προσθήσῃ ἔτι ἰδεῖν αὐτήν· και πραθήσεσθε εκεί τοίς έχθροῖς ὑμῶν εις παῖδας και παιδίσκας, και ούκ ἔσται ὁ κτώμενος,
- Δευτ. 28,68 Ο Κυριος θα σε ξαναφέρει οπίσω εις την Αἴγυπτον αιχμάλωτον δια πλοίων, θα σε υποχρεώσει να βαδίσης οδόν, δια την οποίαν σας εἶχα πει, ότι δεν θα την ἴδῃς πλέον. Εκεί θα πωληθῆτε εις όφελος των εχθρών σας ως δούλοι και ως δούλαι. Θα εκτίθεσθε προς πώλησιν και δεν θα υπάρχῃ αγοραστής” !
- Δευτ. 28,69 Οὔτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῇ στήσαι τοίς υἱοῖς Ἰσραὴλ έν γῆ Μωάβ, πλην τῆς διαθήκης, ἣς διέθετο αὐτοῖς έν Χωρηβ.
- Δευτ. 28,69 Αυτοῖ είναι οι λόγοι της διαθήκης, την οποίαν διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσῆν να συνάψῃ με τους Ισραηλίτας εις την χώραν Μωάβ, πλην της διαθήκης την οποίαν ο Κυριος συνήψε με αυτούς στο όρος Χωρηβ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 29

- Δευτ. 29,1 Καί ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ και εἶπε πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος έν γῆ Αἰγύπτῳ ένώπιον ὑμῶν Φαραῶ και τοίς θεράπουσιν αὐτοῦ και πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ,
- Δευτ. 29,1 Ο Μωϋσῆς συνεκάλεσε όλους τους Ισραηλίτας και εἶπε προς αυτούς· “εἶδате σεῖς όλα ὅσα ἐκαμεν ο Κυριος εις την Αἴγυπτον εμπρός εις τα μάτια σας εναντίον του Φαραῶ και των αυλικῶν του και ὅλης της χώρας του·
- Δευτ. 29,2 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς ἑωράκασιν οἱ όφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα και τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα·
- Δευτ. 29,2 δηλαδῆ τας μεγάλας δοκιμασίας, που εἶδαν τα μάτια σας, τα καταπληκτικὰ σημεῖα και τα συγκλονιστικὰ εκείνα θαύματα.
- Δευτ. 29,3 και ούκ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῖν καρδιαν εἰδέναι και όφθαλμοὺς βλέπειν και ὦτα ἀκοῦειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δευτ. 29,3 Δεν τα εκαταλαβάτε όμως καλά, διότι ο Κυριος, επειδῆ δεν ηθελήσατε, δέν σας ἔδωκε μέχρι της σημερινῆς ἡμέρας καρδιαν δια να γνωρίζετε, μάτια δια να βλέπετε, αυτιά δια να ακούετε.
- Δευτ. 29,4 και ἦγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη έν τῇ ἐρήμῳ· ούκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν, και τὰ υποδήματα ὑμῶν ού κατετρίβῃ από τῶν ποδῶν ὑμῶν·
- Δευτ. 29,4 Εν τούτοις σας καθωδήγησεν επί τεσσαράκοντα ἔτη εις την ἐρημον. Τα ενδύματά σας δεν ἐπάληωσαν και δεν εφθάρησαν, και τα υποδήματα σας δεν ἔλυωσαν κάτω από τα πόδια σας.
- Δευτ. 29,5 ἄρτον ούκ ἐφάγετε, οἶνον και σίκερα ούκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐγῶ.
- Δευτ. 29,5 Συνηθισμένον ἄρτον δεν ἐφάγατε, οἶνον και οἰνοπνευματώδη ποτὰ δεν ἐπίετε, ἐπίνετε όμως ὕδωρ που ἀνέβλυζε δια θαύματος Θεοῦ, δια να μάθετε, ότι ἐγῶ εἶμαι Κυριος ο Θεός σας.
- Δευτ. 29,6 και ἦλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου, και ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβῶν και Ὡγ βασιλεὺς Βασάν εις συνάντησιν ἡμῖν έν πολέμῳ, και ἐπατάξαμεν αὐτούς
- Δευτ. 29,6 Και εφθάσατε ἕως αὐτόν τον τόπον. Εξῆλθον δε από την χώραν των, δια να σας πολεμήσουν Σηὼν ο βασιλεὺς της πρωτευούσης Ἑσεβῶν και Ὡγ ο βασιλεὺς της Βασάν. Αλλ' ημεῖς τους κατενικήσαμεν,
- Δευτ. 29,7 και ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, και ἔδωκα αὐτήν έν κλήρῳ τῷ Ῥουβὴν και τῷ Γαδδὶ και τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.
- Δευτ. 29,7 και κατελάβαμεν την χώραν των, την οποίαν ἔδωκα ως κληρονομίαν εις την φυλὴν Ρουβὴν, εις την φυλὴν Γαδ και

- στο ήμισυ της φυλής του Μανασσή.
- Δευτ. 29,8 και φυλάξεσθε ποιείν πάντας τούς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἵνα συνήτε πάντα, ὅσα ποιήσετε.
Δευτ. 29,8 Φροντίσατε να τηρήτε ὅλας τας ἐντολάς τῆς διαθήκης αὐτῆς, δια να κατανοήτε ὅλα και να επιτυγχάνετε εἰς ὅλα ὅσα θα κάνετε.
- Δευτ. 29,9 Ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν
καὶ οἱ κρπαὶ ὑμῶν, καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ,
Δευτ. 29,9 Σεις ὅλοι σήμερον ἔχετε παρουσιασθῆ ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας, οἱ ἀρχηγοὶ των φυλῶν σας, οἱ γερωντότεροι ἀπὸ σας, οἱ δικασταὶ σας, οἱ ἀξιωματοῦχοι σας, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται,
- Δευτ. 29,10 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου
ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν,
Δευτ. 29,10 αἱ γυναῖκες σας, τὰ παιδιὰ σας, οἱ ξένοι οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται στο στρατόπεδόν σας, ὅλοι μέχρι των ξυλοκόπων και των υδροφόρων,
- Δευτ. 29,11 παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ Θεός σου
διατίθεται πρὸς σέ σήμερον,
Δευτ. 29,11 ἔχετε παρουσιασθῆ, δια να περιληφθῆτε εἰς τὴν διαθήκην Κυρίου του Θεοῦ σας και εἰς τας κατάραις αὐτοῦ εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποῖαν θα παραβῆτε ὅσα Κυριος ο Θεός σας διατάσσει πρὸς σας σήμερον.
- Δευτ. 29,12 ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου Θεός, ὃν τρόπον εἶπέ σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς
πατράσι σου, Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.
Δευτ. 29,12 Εἰάν ὅμως φανῆτε υπάκοοι και ευπειθεῖς πρὸς αὐτόν, θα σας ἀναδείξῃ λαόν του και αὐτός θα εἶναι ο Θεός σας, ὅπως ἔχει υποσχεθῆ στους προπάτοράς σας, τον Ἀβραάμ, τον Ἰσαακ και τον Ἰακώβ.
- Δευτ. 29,13 καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν ταύτην,
Δευτ. 29,13 Καὶ δεν συνάπτω ἐγὼ ο Μωϋσῆς με σας μόνον τὴν διαθήκην αὐτὴν και εἰς περίπτωσιν παρανομιῶν σας τὴν κατάραν αὐτὴν,
- Δευτ. 29,14 ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὔσι μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ τοῖς μὴ οὔσι μεθ' ὑμῶν
ὧδε σήμερον.
Δευτ. 29,14 ἀλλὰ και με ἐκείνους που σήμερον εἶναι ἐδῶ μαζὴ σας, καθὼς και με ἐκείνους που δεν εὐρίσκονται εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν, δηλαδὴ με τους ἀπογόνους σας, οἱ ὁποῖοι δεν ἔχουν ἀκόμη γεννηθῆ. Αὐτὰ δε ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας.
- Δευτ. 29,15 ὅτι ὑμεῖς οἴδατε πῶς κατῳκήσαμεν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, οὓς παρήλθετε,
Δευτ. 29,15 Διότι σεις γνωρίζετε καλὰ πὼς κατοικήσαμεν εἰς τὴν Αἰγύπτου και πὼς διήλθομεν δια μέσου των λαῶν ἀπὸ τας χώρας των ὁποῖων ἐπεράσατε.
- Δευτ. 29,16 καὶ ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἃ ἐστί παρ'
αὐτοῖς,
Δευτ. 29,16 Εἶδατε τὰ μισητὰ και ἀηδὴ αὐτῶν πράγματα, τὰ εἰδῶλά των τὰ ξύλινα και τὰ λίθινα, τὰ ἀργυρὰ και χρυσὰ, που ἔχουν.
- Δευτ. 29,17 μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ, τίνος ἢ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
πορεύεσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων; μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ρίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ
πικρίᾳ;
Δευτ. 29,17 Μηπως, τυχόν, παρ' ὅλα αὐτὰ υπάρχει μεταξύ σας ἀνδρας η γυναῖκα, πατριὰ η φυλὴ των ὁποῖων η καρδία ἔχει ξεμακρύνει και ξεκόψει ἀπὸ Κυριον τον Θεόν σας, ὥστε να ἀκολουθῆ και να λατρεῖη τους εἰδωλικούς θεοὺς των ἐθνῶν ἐκείνων; Μηπως υπάρχει μεταξύ σας καμμιὰ δηλητηριασμένη ρίζα, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν φυτρώνει χολὴ και πικρία;
- Δευτ. 29,18 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐπιφημισθῆται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων· ὁσὶά μοι
γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύομαι, ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν
ἀναμάρτητον.
Δευτ. 29,18 Ἀς ἔχετε πάντοτε υπ' ὄψιν σας ὅτι, ἐὰν κανεῖς ἀκούσῃ τας κατάραις αὐτῆς τῆς διαθήκης και ἀλαζονευθῆ λέγων καθ' εαυτόν “ἐγὼ θα ζῆσω σύμφωνα με τας ἀμαρτωλὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας μου και ὅλα θα μου πάνε καλὰ”, θα ἐπέμβῃ και θα τον τιμωρήσῃ ο Θεός, δια να μη ἐπιδράσῃ ο ἀμαρτωλός αὐτός ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τον δίκαιον και τον παρασύρῃ στον δρόμον τῆς ἀμαρτίας.
- Δευτ. 29,19 οὐ μὴ θελήσῃ ὁ Θεὸς εὐίλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργῇ Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ
βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν·
Δευτ. 29,19 Δεν θα θελήσῃ ο Θεός να ἐλεήσῃ τον ἀλαζόνα αὐτόν, ἀλλὰ θα ἀνάψῃ η ὀργὴ του Κυρίου και η ζήλοτυπία ἐναντίον του ἀνθρώπου ἐκείνου και θα πέσουν ἐπάνω του ὅλαι αἱ κατάραι αὐτῆς τῆς διαθήκης, που εἶναι γραμμένοι στο βιβλίον του Νομου, και θα ἐξαλείψῃ Κυριος το ὄνομά του ἀπὸ τὴν ὑπὸ τον οὐρανόν.

- Δευτ. 29,20 και διαστελεῖ αὐτὸν Κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων υἰῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀράς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.
- Δευτ. 29,20 Θα αποχωρήσῃ αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ θα τον αποκόψῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας, δια να τον παραδώσῃ εἰς θλίψεις καὶ συμφοράς, σύμφωνα με ὅλας τὰς κατάρους τῆς διαθήκης, αἱ ὁποῖαι εἶναι γραμμένοι στο βιβλίον του Νομου τούτου.
- Δευτ. 29,21 καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἑτέρα, οἱ υἱοὶ ὑμῶν, οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἀλλότριος, ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς, ἃς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτήν,
- Δευτ. 29,21 Ἡ δε κατόπιν γενεὰ, οἱ ἀπόγονοί σας, οἱ ὁποῖοι θα ἔλθουν ἔπειτα ἀπὸ σας, καὶ ὁ ξένος που θα ἔλθῃ ἀπὸ μακρυνὴν χώραν, ὅταν ἴδουν τὰς συμφοράς του ἔθνους σας καὶ τὰς νόσους που ἔστειλεν ἐναντίον τῆς χώρας σας ὁ Κύριος, θεῖον καὶ ἄλλα κατακεκαυμένον, πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρῆσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ μὴ ἀναβῆ ἐπ' αὐτήν πᾶν χλωρόν, ὡσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωῖμ, ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ,
- Δευτ. 29,22 το θειάφι καὶ το ἀλάτι που θα καίονται, ὅλην τὴν χώραν ἡ ὁποῖα θα σπεῖρεται καὶ δεν θα καρποφορῇ καὶ δεν θα υπάρξῃ εἰς αὐτὴν κανένα χλωρόν δένδρον, διότι θα ἔχη καταστροφή, ὅπως τὰ Σοδομα καὶ Γομορρα, ἡ Ἀδαμὰ καὶ ἡ Σεβωῖμ, τὰς ὁποῖας ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν δικαίαν του ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν κατέστρεψε,
- Δευτ. 29,23 καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη· διατί ἐποίησε Κύριος οὕτω τῇ γῆ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος; ὅλοι αὐτοὶ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη θα ἐρωτήσουν· Διατί ἐξαπέστειλεν ὁ Κύριος τὰς τρομεράς καταστροφὰς ἐναντίον αὐτῆς τῆς χώρας; Εἰς τι οφείλεται ἡ μεγάλη αὐτοῦ ἀγανάκτησις καὶ ὀργή;
- Δευτ. 29,24 καὶ ἐροῦσιν· ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
- Δευτ. 29,24 Καὶ θα ἀπαντήσουν· Αὐτὰ ἐγένιναν διότι οἱ Ἰσραηλίται κατεπάτησαν τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων τῶν, τὴν ὁποῖαν συνήψε με τοὺς προπάτοράς των, ὅταν ἐβγαλε αὐτοὺς ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου· καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἠπίσταντο, οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς·
- Δευτ. 29,25 διότι ἠκολούθησαν καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποῖους δεν ἐγνώριζον προηγουμένως καὶ τοὺς ὁποῖους οὔτε εἶχε ποτὲ ἐπιτρέψει ὁ ἀληθινὸς Θεός.
- Δευτ. 29,26 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν κατὰ πάσας τὰς κατάρους τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου,
- Δευτ. 29,26 Δια τοῦτο ὠργίσθη ὁ Κύριος ἐναντίον τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἔστειλε κατ' αὐτῆς ὅλας τὰς κατάρους, αἱ ὁποῖαι εἶναι γραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτου τοῦ Νομου.
- Δευτ. 29,27 καὶ ἐξῆρην αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὡσεὶ νῦν.
- Δευτ. 29,27 Τοὺς ἐξερρίζωσεν ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν χώραν τῶν με θυμὸν καὶ ὀργὴν, με πολὺ μέγαν ἐξερεθισμὸν, τοὺς ἐξεδίωξεν εἰς ἄλλην χώραν ὅπου σήμερον ὑπάρχουν.
- Δευτ. 29,28 τὰ κρυπτὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.
- Δευτ. 29,28 Αἱ ἀπόκρυφοὶ καὶ βαθεῖαι βουλαὶ ἀνήκουν εἰς Κυρίον τὸν Θεὸν μας. Γνωσταὶ δε καὶ φανεραὶ εἶναι εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα μας δια μέσου τῶν αἰῶνων ὅλα αἱ ἐντολαὶ τοῦ θεοῦ τούτου Νομου, τὰς ὁποῖας πρέπει να τηροῦμεν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 30

- Δευτ. 30,1 Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα, ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οἳ ἂν διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ,
- Δευτ. 30,1 Ὅταν ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ πραγματοποιηθοῦν εἰς σας, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κατάρα που ἐγὼ παρουσίασα ἐνώπιόν σας, καὶ ἀποδεχθῆτε αὐτὰ με ὅλην σας τὴν καρδίαν ἐκεῖ εἰς τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα θα σας ἐχῇ διασκορπίσεις δια τὰς ἀμαρτίας σας ὁ Κύριος,
- Δευτ. 30,2 καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κυρίον τὸν Θεόν σου καὶ εἰσακοῦσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
- Δευτ. 30,2 καὶ ἐν μετάνοια ἐπιστρέψετε πρὸς Κυρίον τὸν Θεόν σας, ὑπακούοντες με ὅλην σας τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σας τὴν ψυχὴν εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ σήμερον σας διατάσσω,
- Δευτ. 30,3 καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ.
- Δευτ. 30,3 ὁ Κύριος θα συγχωρήσῃ καὶ θα θεραπεύσῃ τὰς ἀμαρτίας σας, θα σας ἐλεήσῃ καὶ θα σας συγκεντρώσῃ πάλιν εἰς τὴν πατρίδα σας ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα σας εἶχε διασκορπίσει.
- Δευτ. 30,4 ἐὰν ᾗ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ Θεός

- σου, και ἐκεῖθεν λήψεται σε Κύριος ὁ Θεός σου·
Δευτ. 30,4 Και αν ακόμη ἔχετε διασκορπισθῆ ἀπὸ το ἕνα ἕως το ἄλλο ἄκρον του ουρανοῦ, και ἀπὸ ἐκεῖ θα σας επαναφέρῃ Κυριος ο Θεός σας εἰς την πατρίδα σας και ἀπὸ ἐκεῖ θα σας παραλάβῃ.
- Δευτ. 30,5 και εἰσάξει σε ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, και κληρονομήσεις αὐτήν· και εἶ σε ποιήσει και πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.
Δευτ. 30,5 Ὁ Θεός σας θα σας επαναφέρῃ και θα σας εισαγάγῃ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς την χώραν, την ὁποίαν ἐκληρονόμησαν οἱ πρόγονοί σας, και την ὁποίαν θα κληρονομήσετε τώρα σεις. Θα σας ευλογῆσῃ ὁ Θεός και θα σας αναδείξῃ πολὺ περισσοτέρους εἰς ἀριθμόν, παρ' ὅσον τους προπάτοράς σας.
- Δευτ. 30,6 και περικαθαριεῖ Κύριος τὴν καρδίαν σου και τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῆς σύ.
Δευτ. 30,6 Ὁ Κυριος θα καθαρῆσῃ και θα εξαγνίσῃ την καρδίαν σας και την καρδίαν των ἀπογόνων σας, δια να ἀγαπάτε Κυριον τον Θεόν σας με ὅλην σας την καρδίαν και με ὅλην σας την ψυχὴν, και να σας δώσῃ ἔτσι ὁ Θεός μακρότητα βίου.
- Δευτ. 30,7 και δώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰς ἀρὰς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου και ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, οἱ ἐδίωξαν σε.
Δευτ. 30,7 Ἐάν σεις μετανοήσετε και συμμορφωθῆτε πρὸς το θεῖον θέλημα, τότε ὁ Κυριος θα εξαποστείλῃ αὐτάς τας κατὰρας ἐναντίον των ἐχθρῶν σας, ἐναντίον ἐκείνων που σας μισοῦν και σας ἔχουν καταδιώξει.
- Δευτ. 30,8 και σύ ἐπιστραφήσῃ και εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου και ποιήσεις τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον,
Δευτ. 30,8 Σεις δε θα ἐπιστρέψετε ἐν μετανοίᾳ πρὸς το Κυριον, θα υπακούσετε εἰς την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ σας και θα τηρήσετε τα ἐντολάς του, αὐτάς τας ὁποίας ἐγὼ σήμερον σας δίδω,
- Δευτ. 30,9 και πολυωρήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου και ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου και ἐν τοῖς γενήμασι τῆς γῆς σου· ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου,
Δευτ. 30,9 ὁ δε Κυριος θα ενδιαφερθῆ, θα φροντίσῃ και θα ευλογῆσῃ σας εἰς ὅλα τα ἔργα των χειρῶν σας, ἐκ τα παιδιὰ σας, εἰς τα γεννήματα των ζώων σας και εἰς τα προϊόντα της χώρας σας. Διότι Κυριος ο Θεός σας θα ἐπιστρέψῃ με ευλογίας πρὸς σας και θα ευφρανθῆ με τα ἀγαθὰ που θα σας δώσῃ, ὅπως ηυφράνθη με τα ἀγαθὰ που εἶχε δώσει στους προπάτοράς σας.
- Δευτ. 30,10 ἐάν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ και τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐάν ἐπιστραφῆς ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.
Δευτ. 30,10 Αὐτὰ θα γίνουν, ἐάν υπακούσετε εἰς την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ σας και τηρήσετε τας ἐντολάς αὐτοῦ, τον νόμον του και τα προστάγματά του, που εἶναι γραμμένα στο βιβλίον του Νομου τούτου, ἐάν δηλαδὴ ἐπιστρέψετε πρὸς Κυριον τον Θεόν σας με ὅλην σας την καρδίαν και με ὅλην σας την ψυχὴν.
- Δευτ. 30,11 Ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστιν.
Δευτ. 30,11 Αὕτη δε ἡ ἐντολὴ, την ὁποίαν ἐγὼ σήμερον σας δίδω, δεν εἶναι βαρεῖα και υπερβολικὴ, οὔτε εὐρίσκεται μακρὰν ἀπὸ σας.
- Δευτ. 30,12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ λέγων· τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανόν και λήψεται ἡμῖν αὐτήν, και ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν;
Δευτ. 30,12 Δεν εἶναι ἐπάνω στον οὐρανόν, ὥστε να ἀναγκασθῆτε να εἰπητε· Ποιός εἶναι δυνατόν να ἀνεβῆ στον οὐρανόν, να πάρῃ την ἐντολὴν αὐτήν, να μας την ἀνακοινώσῃ, και ἡμεῖς ἀκούσαντες να την ἐφαρμόσωμεν;
- Δευτ. 30,13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ λέγων· τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης και λήψεται ἡμῖν αὐτήν, και ἀκουσθῆν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, και ποιήσομεν;
Δευτ. 30,13 Οὔτε εὐρίσκεται πέραν ἀπὸ την θάλασσαν, ὥστε να εἰπη κανεῖς· Ποιός θα διαπλεύσῃ πρὸς χάριν ἡμῶν στο ἄλλο ἄκρον της θαλάσσης, δια να πάρῃ πρὸς χάριν μας την ἐντολήν, να μας την καταστήσῃ γνωστήν, ὥστε ἡμεῖς να την ἐφαρμόσωμεν;
- Δευτ. 30,14 ἐγγύς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου και ἐν τῇ καρδίᾳ σου και ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιεῖν αὐτό.
Δευτ. 30,14 Ὁ λόγος του Κυρίου εἶναι πολὺ πλησίον σας, στο στόμα σας δια να τον ὁμολογήτε, εἰς την καρδίαν σας δια να τον πιστεύετε, εἰς τα χέρια σας δια να τον ἐφαρμόζετε.
- Δευτ. 30,15 Ἴδου δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν και τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθόν και τὸ κακόν.
Δευτ. 30,15 Ἴδου ἔχω θέσει ἐνώπιόν σας σήμερον την ζωὴν και τον θάνατον, το ἀγαθόν και το κακόν.
- Δευτ. 30,16 ἐάν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ και φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ και τὰς κρίσεις αὐτοῦ, και ζήσεσθε, και πολλοὶ ἔσεσθε, και εὐλογῆσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

- Δευτ. 30,16 Εάν υπακούσετε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ σήμερον σας δίδω, να αγαπάτε δηλαδή Κυριον τον Θεόν σας, να πορεύεσθε εις όλας τας οδούς αυτού, να τηρήτε τους νόμους του και τας διατάξτου, τότε θα ζήσετε και θα γίνετε πολυάριθμοι θα σας ευλογήση Κυριος ο Θεός σας εις όλην την χώραν, εις την οποίαν εισέρχεσθε, δια να την καταλάβετε.
- Δευτ. 30,17 και εάν μεταστῆ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσης καὶ πλανηθεὶς προσκυνήσης θεοὶς ἑτέροις καὶ λατρεύσης αὐτοῖς,
- Δευτ. 30,17 Εάν όμως αλλάξει η καρδία σας και δεν υπακούσετε τον Κυριον σας, πλανώμενοι δε προσκυνήσετε και λατρεύσετε θεούς άλλους,
- Δευτ. 30,18 ἀναγγέλλω σοι σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
- Δευτ. 30,18 αναγγέλλω σήμερον προς σας ότι ολακληρωτικώς θα καταστραφῆτε και δεν θα ζήσετε επί πολύ εις την χώραν, προς την οποίαν διαβαίνοντες τον Ιορδάνην ποταμόν πηγαίνετε να την κληρονομήσετε.
- Δευτ. 30,19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· ἔκλεξαι τὴν ζωὴν σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου, ἵνα ζήσης σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου,
- Δευτ. 30,19 Επικαλούμαι σήμερον ενώπιόν σας μάρτυρας τον ουρανόν και την γην, ότι έχω θέσει εμπρός εις σας την ζωὴν και τον θάνατον, την ευλογίαν και την κατάραν. Διαλέξτε λοιπόν την ζωὴν, δια να ζήσετε ευτυχισμένοι, σεις και οι απόγονοί σας.
- Δευτ. 30,20 ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν σου, εἰσακοῦειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχουσθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς.
- Δευτ. 30,20 Μα αγαπάτε Κυριον τον Θεόν σας, να υπακούετε εις την φωνὴν του, να μένετε με σταθερότητα κοντά του. Διότι αυτό είναι η ζωὴ σας, η μακροβιότης σας, η παραμονὴ σας και η μόνιμος εγκατάστασις σας εις την χώραν, την οποίαν ο Κυριος ωρκίσθη στους προπάτοράς σας, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, ότι θα δώση εις αυτούς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 31

- Δευτ. 31,1 Καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ,
- Δευτ. 31,1 Ο Μωϋσῆς ετελείωσε διδάσκων όλα αυτά τα λόγια του Θεού προς όλους τους Ισραηλίτας.
- Δευτ. 31,2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἔτων ἐγὼ εἰμι σήμερον· οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι, Κύριος δὲ εἶπε πρὸς με· οὐ διαβήση τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.
- Δευτ. 31,2 Κατόπιν δε εἶπε προς αυτούς· “εγὼ εἰμι σήμερον εκατὸν εἴκοσι ἔτων· δεν ημπορῶ πλέον να πηγαينوέρχομαι. Εξ άλλου ο Κυριος μου εἶχε πει· Δεν θα διαβῆς συ αὐτὸν τον Ιορδάνην ποταμόν.
- Δευτ. 31,3 Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, αὐτὸς ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.
- Δευτ. 31,3 Επαναλαμβάνω προς σας και πάλιν· Κυριος ο Θεός σας, ο οποίος προπορεύεται ενώπιόν σας, αὐτός θα εξολοθρεύση από εμπρός σας αυτά τα ἔθνη, και σεις θα τα κληρονομήσετε. Ο δε Ιησοῦς του Ναυῆ θα εἶναι πλέον ο αρχηγός σας, ὅπως εἶπε προς ἐμέ ο Κυριος.
- Δευτ. 31,4 καὶ ποιήσει Κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν καὶ Ὠγ, τοῖς δυοὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῆ γῆ αὐτῶν, καθότι ἐξωλόθρευσεν αὐτούς·
- Δευτ. 31,4 Εναντίον των λαῶν εκείνων, που κατέχουν την γην της Επαγγελίας, θα κάμη ο Κυριος ο,τι ἐκαμε στους δύο βασιλεῖς των Αμορραίων, τον Σηὼν και τον Ωγ, οι οποιοι ἦσαν ανατολικῶς του Ιορδάνου, ο,τι ἐκαμε και εις την χώραν των, διότι, ὅπως γνωρίζετε, ἐξωλόθρευσεν αὐτούς και τους λαούς των.
- Δευτ. 31,5 καὶ παρέδωκεν αὐτούς Κύριος ὑμῖν, καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν.
- Δευτ. 31,5 Ετσι ἐχει παραδώσει τους λαούς της Χαναάν εις τα χέρια σας ο Κυριος, και θα κάμετε εις αὐτούς ο,τι εγὼ σας διέταξα.
- Δευτ. 31,6 ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλιάσης μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μὴ σε ἀνῆ, οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη.
- Δευτ. 31,6 Να εἰσθε λοιπόν ανδρειοι και θαρραλέοι· μη φοβηθῆτε, μη δειλιάσετε, μη πτοηθῆτε από αὐτούς, διότι Κυριος ο Θεός σας, που εἶναι μαζί σας, προπορεύεται από σας και οὔτε προς στιγμὴν θα σας αφήση οὔτε, πολύ περισσότερον, ολοτελῶς θα σας εγκαταλείψη”.
- Δευτ. 31,7 καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύση πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτήν αὐτοῖς·

- Δευτ. 31,7 Εκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Ιησοῦν και εἶπε προς αὐτὸν ἐνώπιον ὅλου του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· “ἔχε θάρρος, να εἰσαι γενναῖος. Διότι συ, προπορευόμενος ὡς ἀρχηγός του λαοῦ τούτου θα εἰσέλθης εἰς την χώραν, την ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός ὠρκίσθη στους προπάτοράς μας, ὅτι θα τους δώσῃ. Συ θα κατακτήσῃς αὐτήν και θα την διανεῖμῃς εἰς αὐτούς.
- Δευτ. 31,8 καὶ Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία.
- Δευτ. 31,8 Ὁ δε Κύριος, ὁ ὁποῖος πορεύεται μαζὴ σου, δεν θα σε ἀφήσῃ οὐδὲ προς στιγμὴν οὔτε ποτὲ θα σε εγκαταλείψῃ μόνον. Μη φοβῆσαι λοιπὸν και μη δειλιάζῃς”.
- Δευτ. 31,9 Καὶ ἔγραψε Μωυσεῖς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον και ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 31,9 Ὁ Μωϋσῆς κατέγραψε τους λόγους του Νομου τούτου εἰς βιβλίον, το ὁποῖον ἔδωκεν στους ἱερεῖς της φυλῆς Λευὶ, τους μεταφέροντας την Κιβωτὸν της Διαθήκης του Κυρίου και στους πρεσβυτέρους των Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 31,10 καὶ ἐνετείλατο Μωυσεῖς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἐορτῇ σκηνοπηγίας,
- Δευτ. 31,10 Κατὰ δε την ἡμέραν ἐκείνην διέταξεν αὐτούς ὁ Μωϋσῆς λέγων· “κάθε ἐπτά ἔτη κατὰ το ἔτος της ἀπελευθερώσεως των δούλων και της ἀφέσεως των χρεῶν, κατὰ την εορτὴν της Σκηνοπηγίας,
- Δευτ. 31,11 ἐν τῷ συμπορευέσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται Κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὅτα αὐτῶν·
- Δευτ. 31,11 ὅταν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θα πηγαίνουν να ἐμφανισθῶν ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας στον τόπον, τον ὁποῖον θα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος ὡς ναὸν του, θα ἀναγνώσετε τον Νομον τούτον ἐνώπιον ὅλων των Ἰσραηλιτῶν, δια να τον ἀκούσουν ὅλοι.
- Δευτ. 31,12 ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας και τὰς γυναῖκας και τὰ ἔκγονα και τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσῃς και ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, και ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου·
- Δευτ. 31,12 Ἀφοῦ συγκεντρώσετε τον λαόν, τους ἄνδρας, τας γυναῖκας, τα παιδιὰ και τους ξένους που υπάρχουν εἰς τας πόλεις σας, θα ἀναγνώσετε τον νόμον, δια να τον ἀκούσουν ὅλοι και να μάθουν ἔτσι να εὐλαβούνται και να φοβούνται Κυριον τον Θεὸν σας και να τηροῦν ὅλας τας ἐντολάς του νόμου τούτου.
- Δευτ. 31,13 και οἱ υἱοὶ αὐτῶν, οἳ οὐκ οἶδασιν, ἀκούσονται και μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν σου πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσῃς αὐτήν.
- Δευτ. 31,13 Καὶ τα παιδιὰ των, τα ὁποῖα δεν γνωρίζουν τον νόμον, θα τον ἀκούσουν και θα μάθουν να φοβούνται Κυριον τον Θεὸν σας ὅλας τας ἡμέρας, κατὰ τας ὁποίας θα ζουν εἰς την χώραν, προς την ὁποίαν σεις διαβαίνοντες τον Ἰορδάνην πηγαίνετε, δια να την κληρονομήσετε”.
- Δευτ. 31,14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσεῖν· ἰδοὺ ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον Ἰησοῦν και στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, και ἐντελοῦμαι αὐτῷ. και ἐπορεύθη Μωυσεῖς και Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, και ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Δευτ. 31,14 Ὁ δε Κύριος εἶπε προς τον Μωϋσῆν· “ἰδοὺ ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι του θανάτου σου· κάλεσε τον Ιησοῦν του Ναυή, σταθήτε πλησίον εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και ἐγὼ θα δώσω εἰς αὐτὸν ἐντολάς”. Ὁ Μωϋσῆς μαζὴ με τον Ιησοῦν του Ναυή ἐπορεύθη εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου και ἐστάθησαν πλησίον εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Δευτ. 31,15 και κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ και ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, και ἔστη ὁ στύλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Δευτ. 31,15 Κατέβη ὁ Κύριος μέσα εἰς την νεφέλην και ἐστάθη εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Ἐκεῖ, παρὰ την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, ἐστάθη και ὁ στύλος της νεφέλης.
- Δευτ. 31,16 και εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσεῖν· ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, και ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορνεύσει ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, και καταλείψουσι με και διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.
- Δευτ. 31,16 Εἶπεν ὁ Κύριος προς τον Μωϋσῆν· “ἰδοὺ, ἐφθασεν ὁ καιρὸς κατὰ τον ὁποῖον θα κοιμηθῆς συ μαζὴ με τους πατέρας σου. Ἀλλὰ ὁ λαὸς αὐτὸς θα ξεσηκωθῇ και εγκαταλείψω ἐμὲ τον ἀληθινὸν Θεὸν θα ἐκτραπῇ εἰς πορνείαν ἀκολουθῶν τους ξένους, τους φαύλους θεοὺς της χώρας, εἰς την ὁποίαν αὐτὸς σήμερον εἰσέρχεται. Ἐτσι δε θα με εγκαταλείψουν και θα διαλύσουν την συμφωνίαν, την ὁποίαν εἶχα συνάψῃ με αὐτούς.
- Δευτ. 31,17 και ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ και καταλείψω αὐτούς και ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτῶν, και ἔσται κατάβρωμα, και εὐρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ και θλίψεις, και ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· διότι οὐκ ἔστι Κύριος ὁ Θεός μου ἐν ἐμοί, εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα.
- Δευτ. 31,17 Τότε δε θα ὀργισθῶ ὀργὴν μεγάλην ἐναντίον των κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, θα τους εγκαταλείψω, θα ἀποστρέψω ἀπὸ αὐτούς τὸ πρόσωπόν μου και ἀβοήθητοι πλέον αὐτοὶ ἀπὸ ἐμὲ, θα καταφαγωθῶν και θα καταστραφῶν ἀπὸ τους ἐχθροὺς των. Θα τους εὐρουν πολλὰ κακὰ και πολλὰ θλίψεις, και τότε θα εἰπουν· Μας εὐρήκαν αὐταὶ αἱ

συμφοραί, διότι δεν υπάρχει πλέον μαζί μας Κύριος ο Θεός μας.

- Δευτ. 31,18 ἐγὼ δὲ ἀποστροφῆ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας, ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους.
- Δευτ. 31,18 Ἐγὼ δε θα αποστρέψω με αγανάκτησιν το πρόσωπόν μου ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην δι’ ὅλας τας παρανομίας, τας ὁποίας διέπραξαν με το να στραφούν και ακολουθήσουν ξένους θεοὺς.
- Δευτ. 31,19 καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὥδῆς ταύτης καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηται μοι ἡ ὥδῃ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 31,19 Γράψατε, λοιπόν, τώρα τα λόγια της επομένης ὥδῆς, διδάξατέ την στους Ἰσραηλίτας, θέσατέ την εἰς τα στόματά των, ὥστε αὐτὴ ἡ ὥδῃ να γίνῃ μία καταμαρτυρία ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 31,20 εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα και μέλι, καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσι· καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους και λατρεύσουσιν αὐτοῖς και παροξυνοῦσί με και διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου.
- Δευτ. 31,20 Διότι ἐγὼ μεν θα εἰσαγάω αὐτοὺς εἰς τὴν εὐφορον και πλουσίαν γην, τὴν ὁποῖαν ὠρκίσθην στους προπάτοράς των ὅτι θα τους δώσω, τὴν γην που ῥεεῖ γάλα και μέλι. Εκεί θα φάγουν και θα ἐμπλησθοῦν μέχρι κορεσμοῦ. Ἐπειτα ὁμως θα στραφούν και θα ακολουθήσουν ξένους θεοὺς και θα λατρεύσουν αὐτοὺς και θα διαλύσουν τὴν διαθήκην μου και θα γίνουν αἰτία να ἐξοργισθῶ ἐναντίον των.
- Δευτ. 31,21 καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὥδῃ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα, οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῆ ἀπὸ στόματος αὐτῶν και ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὧδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.
- Δευτ. 31,21 Τότε δε θα ὀρθωθῆ ἐναντίον των αὐτῆ ἡ ὥδῃ, καταμαρτυροῦσα εἰς βάρος των· διότι δεν θα λησμονηθῆ αὐτὴ και δεν θα παύσῃ να ἀπαγγέλλεται ἀπὸ το στόμα των και ἀπὸ το στόμα των ἀπογόνων των. Θα γίνουν αὐτά, διότι ἐγὼ γνωρίζω πολὺ καλὰ τας πονηρίας των, ὅσα διαπράττουν ἐδὼ σήμερον πρὶν τους εἰσαγάω εἰς τὴν εὐφορον και πλουσίαν γην, τὴν ὁποῖαν ὠρκίσθηκα στους πατέρας των”.
- Δευτ. 31,22 καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ὥδῃν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ και ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 31,22 Ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν αὐτὴν τὴν ὥδῃν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην και τὴν ἐδίδαξεν στους Ἰσραηλίτας.
- Δευτ. 31,23 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῖ και εἶπεν· ἀνδρίζου και ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος, και αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ.
- Δευτ. 31,23 Ἐδωσε δε ἐντολὴν στον Ἰησοῦν του Ναυῆ και του εἶπε· “να εἶσαι ἀνδρῆιος, να εἶσαι γενναῖος, διότι συ θα ὀδηγήσης τους Ἰσραηλίτας μέσα εἰς τὴν γην, τὴν ὁποῖαν ὠρκίσθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος. Αὐτὸς δε ὁ Κύριος θα εἶναι μαζί σου”.
- Δευτ. 31,24 Ἦνικα δὲ συνετέλεσε Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος,
- Δευτ. 31,24 Ὅτε ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε γράφων ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον μέχρι τέλους,
- Δευτ. 31,25 καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου λέγων·
- Δευτ. 31,25 διέταξέ τους Λευῖτας, τους μεταφέροντας τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης του Κυρίου λέγων·
- Δευτ. 31,26 λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, και ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον.
- Δευτ. 31,26 “λάβετε τὸ βιβλίον του Νομου τούτου και θέσατέ το παραπλευρῶς τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης Κυρίου του Θεοῦ σας· ἐκεῖ θα εἶναι πάντοτε δια να μαρτυρῆ εἰς σας τὸ θέλημα του Θεοῦ. Θα εἶναι και μάρτυς κατηγορίας,
- Δευτ. 31,27 ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου και τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν· ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ’ ὑμῶν σήμερον, παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πῶς οὐχὶ και ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;
- Δευτ. 31,27 διότι ἐγὼ γνωρίζω ὅτι εἰσθε λαὸς ευερέθιστος και σκληροτράχηλος, ἀφού, ἐνὼ ἐγὼ ζῶ ἀκόμη μαζί σας μέχρι σήμερον, σεις ἐπικραίνετε συνεχῶς Κυριον τον Θεόν, πῶς και μετὰ τον θάνατόν μου δεν θα πράξετε τα ἴδια;
- Δευτ. 31,28 ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν και τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν και τοὺς κριτὰς ὑμῶν και τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, και διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν και τὴν γῆν·
- Δευτ. 31,28 Συγκεντρώσατε ἐνώπιόν μου τους ἀρχηγούς των φυλῶν, τους πρεσβυτέρους σας, τους δικαστὰς σας και τους γραμματεῖς σας, δια να ομιλήσω εἰς τα αυτιά των ὅλους αὐτοὺς τους λόγους και να καλέσω τον ουρανὸν και τὴν γην μάρτυρας ἐναντίον των.
- Δευτ. 31,29 οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομία ἀνομήσετε και ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, και συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου παροργίσατε αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.
- Δευτ. 31,29 Γνωρίζω πολὺ καλὰ ὅτι μετὰ τον θάνατόν μου θα παρανομήσετε, θα παρεκκλίνετε ἀπὸ τον δρόμον, τον ὁποῖον ἐγὼ σας ἔδωσα ἐντολὴν να ακολουθήτε. Και τὸ ἀποτέλεσμα θα εἶναι ὅτι θα σας εὐρουν πολλὰ συμφοραὶ ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον χρόνον, διότι θα διαπράξετε πονηρίας ἐναντίον του Κυρίου, ὥστε να τον παροργίσετε με τα ἀμαρτωλὰ ἔργα των χειρῶν σας”.

Δευτ. 31,30 και ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας τὰ ῥήματα τῆς ὁδοῦ ταύτης ἕως εἰς τέλος.
Δευτ. 31,30 Μετὰ ταῦτα ὁ Μωϋσῆς μίλησε εἰς τα αὐτιά ὅλης τῆς συγκεντρώσεως τα λόγια τῆς επομένης ὁδοῦ μέχρι τέλους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 32

Δευτ. 32,1 Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.
Δευτ. 32,1 Πρόσεχε ουρανέ, διότι θα ομιλήσω καὶ ας ἀκούσῃ ἡ γῆ τα λόγια του στόματός μου.
Δευτ. 32,2 προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγνωστων καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.
Δευτ. 32,2 Ὅπως περιμένει ἡ γῆ τὴν βροχὴν, ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι ας περιμένουν τα βαθυστόχαστα αὐτὰ λόγια μου. Ἀς κατεβούν εἰς τὴν γῆν τα λόγια μου, ὅπως ἡ δροσιά καὶ ἡ πλουσία βροχῆ εἰς τὴν χλόην καὶ ὅπως ἡ χιών στο χάρτον.
Δευτ. 32,3 ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Δευτ. 32,3 Διότι τὸ ὄνομα του Κυρίου ἀνέφερα. Δοξάσατε καὶ μεγαλύνετε τὸν Θεὸν μας !
Δευτ. 32,4 Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις· Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία, δίκαιος καὶ ὁσιος Κύριος.
Δευτ. 32,4 Αὐτὸς εἶναι Θεός, του ὁποίου τα ἔργα εἶναι γνήσια καὶ ἀληθινὰ καὶ ὅλαι αἱ ἐντολαὶ του δίκαιαι. Εἶναι Θεὸς ἀξιόπιστος, δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸν τίποτε τὸ ἀδικόν. Ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος καὶ ἅγιος.
Δευτ. 32,5 ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ, γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.
Δευτ. 32,5 Οἱ Ἰσραηλίται ἡμάρτησαν ἐναντίον του. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν εἶναι ἰδικὰ του παιδιὰ, εἶναι παιδιὰ γεμάτα πτώσεις καὶ μομφάς, γενεὰ ἀδικὸς καὶ διεστραμμένη.
Δευτ. 32,6 ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε; οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;
Δευτ. 32,6 Αὐτὰ λοιπὸν ἀνταποδίδετε τὸν Κύριον; Ὅσον πολὺ μωρὸς λαὸς καὶ ἀσύνετος εἰσθε; Ὁ Θεὸς αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ πατήρ, ὁ ὁποῖός σας ἔκαμε ἰδικούς του υἱούς, σας ἔδωσε ὑπάρξιν καὶ σας ἔπλασε;
Δευτ. 32,7 μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετες ἔτη γενεᾶς γενεῶν· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.
Δευτ. 32,7 Ἐνθυμηθῆτε τοὺς περασμένους αἰῶνας, ἀναλογισθῆτε τα ἔτη των περασμένων γενεῶν. Ρώτησε τὸν πατέρα σου καὶ θα σου ἀναγγεῖλι ποῖος εἶναι ὁ Θεὸς σου, ρώτησε τοὺς γερωντοτέρους σου καὶ αὐτοὶ θα σου εἶπουν.
Δευτ. 32,8 ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψίστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,
Δευτ. 32,8 Ὅτε ὁ Θεὸς διεμέριζε τα ἔθνη εἰς τα διάφορα μέρη τῆς γῆς καὶ ὠρίζε τας περιοχὰς ὅπου θα μένουν, ὅταν διέσπειρε τοὺς ἀπογόνους του Ἀδάμ εἰς τα διάφορα σημεῖα τῆς γῆς, καθώριζε καὶ τα σύνορα των ἐθνῶν σύμφωνα με τὸν ἀριθμὸν των ἀγγέλων, που θα ἦσαν οἱ φύλακες των.
Δευτ. 32,9 καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.
Δευτ. 32,9 Ὁ Ἰακώβ ὅμως, οἱ Ἰσραηλίται που προήλθον ἀπὸ αὐτὸν, ἐγένιναν τὸ ἰδιαιτέρον μερίδιον του Κυρίου, λαὸς ὡς ἰδιαιτέρα του κληρονομικὴ μερίς.
Δευτ. 32,10 αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῆ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῆ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ,
Δευτ. 32,10 Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν λαὸν αὐτὸν αὐτάρκη εἰς περιοχὴν ἐρήμου καὶ ἀγονον, καὶ ἐν καιρῷ δίψης καὶ καύματος ἡλίου εἰς τὴν γῆν, εἰς τόπον ξηρὸν καὶ ἀνυδρον τοὺς ἔδωσεν ὕδωρ. Ὡδήγησεν αὐτοὺς κύκλῳ διὰ τῆς ἐρήμου, τοὺς ἐπαιδαγόησε με θλίψεις, τοὺς διεφύλαξεν ὡσάν κόρην ὀφθαλμοῦ.
Δευτ. 32,11 ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ μεταφρένων αὐτοῦ.
Δευτ. 32,11 Ὁ Θεὸς εἶναι σαν τὸν αετὸν ὁ ὁποῖός σκεπάζει καὶ προστατεύει τὴν φωλεάν του, ἀγαπᾷ με πάθος τοὺς νεοσσοὺς του καὶ ἀπλώσας τὰς πτέρυγὰς του ἔλαβε καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν του.
Δευτ. 32,12 Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλότριος.
Δευτ. 32,12 Ὁ Κύριος, αὐτὸς μόνος ὠδηγοῦσε τοὺς προπάτοράς μας καὶ δὲν ὑπῆρχε ξένος Θεὸς μαζὴ με αὐτοὺς.
Δευτ. 32,13 ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν· ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας,
Δευτ. 32,13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς εἰς ἰσχυρὰ μέρη τῆς γῆς, εἰς τα ὄρη τῆς γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἄρτους τα γενήματα των ἀγρῶν. Ἐθήλασαν μέλι ἀπὸ βράχους καὶ ἔλαιον ἀπὸ ἐλαιόδενδρα φυτευμένα εἰς πετρώδη βουνὰ.
Δευτ. 32,14 βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἄρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἶμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
Δευτ. 32,14 Ἐφαγαν βούτυρον βοῶν, ἔπιαν γάλα προβάτων, ἐχόρτασαν με παχείς κριους καὶ ἀμνοὺς, με μοσχάρια καὶ

τράγους· έφαγον μεστωμένον σίτον, όμοιον με λιπαρούς νεφρούς και σαν κατακόκκινον αίμα έπιαν κρασί από σταφύλια.

- Δευτ. 32,15 και έφαγεν Ιακώβ και ένεπλήσθη, και άπελάκτισεν ό ήγαπημένος, έλιπάνθη, έπαχύνθη, έπλατύνθη· και έγκατέλιπε τον Θεόν τον ποιήσαντα αυτόν και απέστη από Θεού σωτήρος αυτού.
- Δευτ. 32,15 Εφαγεν ο ισραηλιτικός λαός και εχόρτασε με το παραπάνω. Και όμως ο ηγαπημένος αυτός λαός εκλώτσησε τον Θεόν. Ελιπάνθη, επαχύνθη, ηυξήθη εις λαόν πολύν και όμως εγκατέλιπε τον Θεόν τον δημιουργόν του και απεμακρύνθη από τον Θεόν τον σωτήρα του.
- Δευτ. 32,16 παρώξυνάν με έπ' άλλοτρίοις, έν βδελύγμασιν αύτῶν παρεπίκρανάν με·
- Δευτ. 32,16 Με παρώργισαν εναντίον των, διότι ελάτρευσαν ξένους θεούς, με κατεπίκραναν με τα αηδιαστικά είδωλα, που προσεκύνησαν.
- Δευτ. 32,17 έθυσαν δαιμονίοις και ού Θεῷ, θεοῖς, οἷς ούκ ήδεισαν· καινοί και πρόσφατοι ήκασιν, οὔς ούκ ήδεισαν οι πατέρες αύτῶν.
- Δευτ. 32,17 Προσέφεραν θυσίας εις τα δαιμόνια και όχι εις εμέ τον αληθινόν Θεόν, εις ειδωλολατρικούς θεούς, τους οποίους δεν εγνώριζον· ήσαν αυτοί θεοί καινούργιοι, που τώρα τελευταία έχουν έλθει, και τους οποίους δεν εγνώριζαν οι πρόγονοί των.
- Δευτ. 32,18 Θεόν τον γεννήσαντά σε έγκατέλιπες και έπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.
- Δευτ. 32,18 Αφήκες, ισραηλιτικέ λαέ, τον Θεόν που σε εγέννησε, και ελησμόνησες τον Θεόν που σε έθρεψε και σε τρέφει.
- Δευτ. 32,19 και είδε Κύριος και έζήλωσε και παρωξύνθη δι' όργήν υἱῶν αυτού και θυγατέρων
- Δευτ. 32,19 Και ο Θεός είδε την αγάπην και την λατρείαν σου προς τα είδωλα, εξηλοτύπησε και ωργίσθη με θυμόν μέγαν εναντίον τέτοιων υἱῶν και θυγατέρων,
- Δευτ. 32,20 και είπεν· άποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου άπ' αύτῶν και δείξω τί έσται αύτοῖς έπ' έσχάτων ήμερῶν· ότι γενεά έξεστραμμένη έστιν, υιοί, οἷς ούκ έστι πίστις έν αύτοῖς.
- Δευτ. 32,20 και ειπε· θα αποστρέψω το πρόσωπόν μου από αυτούς, θα φανερώσω εις αυτούς τι θα τους συμβη αργότερα εξ αιτίας της αποστασίας των, διότι είναι γενεά διεστραμμένη, υιοί από τους οποίους έχει λείψει η πίστις των προς εμέ.
- Δευτ. 32,21 αυτοί παρεζήλωσάν με έπ' ού Θεῷ, παρώξυνάν με έν τοῖς είδώλοις αύτῶν· κάγῶ παραζηλώσω αυτούς έπ' ούκ έθνει, έπί έθνει άσυνέτῳ παροργιῶ αυτούς.
- Δευτ. 32,21 Αυτοί έγιναν αιτία να ζηλοτυπήσω, διότι ελάτρευσαν ανύπαρκτον Θεόν, με εξηρέθισαν να οργισθῶ, διότι ελάτρευσαν τα είδωλα. Θα τους κάμω και εγώ να ζηλοτυπήσουν παραδίδων αυτούς δούλους εις ειδωλολατρικά έθνη, θα τους κάμω να δυσφορήσουν και αγανακτήσουν, όταν τους παραδώσω εις βάρβαρον ειδωλολατρικόν έθνος.
- Δευτ. 32,22 ότι πῦρ έκκέκαυται έκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται έως ἄδου κάτω, καταφάγεται γῆν και τὰ γενήματα αύτῆς, φλέξει θεμέλια όρέων.
- Δευτ. 32,22 Διότι άναψε πλέον η φωτιά του θυμού μου· το πυρ της οργής μου θα φθάση κάτω έως στον άδην, θα καταφάγη την γην και τα προϊόντα της, θα καταφλέξη και θα ζώση με φλόγες τα θεμέλια των ορέων.
- Δευτ. 32,23 συνάξω εις αυτούς κακά και τὰ βέλη μου συντελέσω εις αυτούς.
- Δευτ. 32,23 Πολυαριθμούς θα επισωρεύσω εναντίον των θλίψεις και συμφοράς· θα εξαντλήσω τα βέλη μου κτυπών αυτούς.
- Δευτ. 32,24 τηκόμενοι λιμῷ και βρώσει όρνέων και όπισθότονος άνιάτος· όδόντας θηρίων έπαποστελῶ εις αυτούς μετά θυμοῦ συρόντων έπί γῆν.
- Δευτ. 32,24 Θα λυώνουν από την πείναν, θα γίνουν τροφή εις τα όρνεα, θα συσπάται οδυνηρώς και αθεραπεύτως η ράχις των. Θηρία που θα τρίζουν τα δόντια των θα στείλω εναντίον των· δηλητηριώδη ερπετά εξερεθισμένα θα σύρωνται εις την γην των, δια να τους πλήξουν.
- Δευτ. 32,25 έξωθεν άτεκνώσει αυτούς μάχαιρα και έκ τῶν ταμειῶν φόβος· νεανίσκος σύν παρθένῳ, θηλάζων μετά καθεστηκότος πρεσβύτου.
- Δευτ. 32,25 Εξω από τας οικίας των η εχθρική μάχαιρα θα αφήση τους γονεῖς χωρῖς τέκνα, μέσα εις τα σπίτια θα κυριαρχή ο φόβος. Τρομοκρατημένοι θα είναι ο νεανίσκος και η παρθένος, το βρέφος που θηλάζει και ο γέρον της προχωρημένης ηλικίας.
- Δευτ. 32,26 είπα· διασπερῶ αυτούς, παύσω δέ έξ ανθρώπων τὸ μνημόσυνον αύτῶν,
- Δευτ. 32,26 Είχα πει και αποφασίσει να διασκορπίσω αυτούς ανάμεσα εις τα έθνη και να εξαλείψω την ανάμνησίν των μεταξύ των ανθρώπων.
- Δευτ. 32,27 εί μή δι' όργήν έχθρῶν, ίνα μή μακροχρονίσωσιν, ίνα μή συνεπιθῶνται οι ύπεναντίοι, μή είπωσιν· ή χειρ ήμῶν ή ύψηλή και ούχι Κύριος έποίησε ταῦτα πάντα.
- Δευτ. 32,27 Και θα επραγματοποιούν αυτήν μου την απόφασιν, εάν δεν είχα οργισθῆ εναντίον των εχθρῶν των. Δεν θέλω να γίνουν οι εχθροί των μακροχρονιώτεροι και ισχυρότεροι από αυτούς, δια να μη καυχῶνται και λέγουν· Η ιδική μας μεγάλη δύναμις επέφερε κατά των Ισραηλιτῶν αυτάς τας καταστροφάς και όχι ο Κύριος.

- Δευτ. 32,28 ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.
Δευτ. 32,28 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἔχει χάσει τα λογικά του, ἔχασε την ὀρθοφροσύνην του, δεν γνωρίζει τι πράττει.
Δευτ. 32,29 οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα· καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.
Δευτ. 32,29 Δεν θέλησαν να συνειπιοῦν και να κατανοήσουν αυτά. Ας υποστούν λοιπὸν κατὰ τον επακολουθούντα καιρὸν τας συνεπειὰς της ἀφροσύνης και πονηρίας των.
- Δευτ. 32,30 πῶς διώξεται εἷς χιλίους καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς;
Δευτ. 32,30 Εἶναι ἀφρονες, διότι δεν εννοοῦν, πῶς εἶναι δυνατόν ἕνας εχθρὸς να καταδιώξη χιλίους ἄνδρας του Ἰσραὴλ, και δύο εχθροὶ να τρέψουν εἰς φυγὴν δεκάδας χιλιάδων Ἰσραηλίτας, εἰ μὴ ο Κύριος και δεν τους παρέδιδεν στους εχθροὺς των;
- Δευτ. 32,31 ὅτι οὐκ εἰσὶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
Δευτ. 32,31 Διὰ τὴν ο Θεὸς μας δεν εἶναι ἀνίσχυρος, σαν τους θεοὺς των εἰδωλολατρῶν· οἱ εχθροὶ μας εἶναι ἀνόητοι και δεν ἠμποροῦν να ἴδουν και να εννοήσουν αυτά.
- Δευτ. 32,32 ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἢ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς·
Δευτ. 32,32 Ἀμπελος ἰδική μου ἦτο ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός· τὴν ὥρα ὅμως εἶναι ἀμπέλι που προέρχεται ἀπὸ τα διεφθαρμένα Σοδομα, τα κληματὰ των ἀπὸ την διεφθαρμένην Γομόρραν. Ὁ καρπὸς της ἀποστασίας των, τα σταφύλια της ἀμπέλου αὐτῆς, εἶναι χολὴ και πικρία.
- Δευτ. 32,33 θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.
Δευτ. 32,33 Ὁ οἶνος των τους μεθὰ και τους ἐξερεθίζει μέχρι του θυμοῦ δρακόντων, τους ἐπιφέρει ἀθεράπευτον θυμὸν σαν της ἐξωργισμένης οχιάς.
- Δευτ. 32,34 οὐκ ἴδου ταῦτα συνήκται παρ' ἐμοῖ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;
Δευτ. 32,34 Μὴπως τάχα αἱ ἀποστασίαι αὐταὶ και αἱ συνέπειαι των δεν ἔχουν συγκεντρωθῆ και καταγραφῆ εἰς βιβλίον που ἔχει σφραγισθῆ και ἀποτεθῆ στους θησαυροὺς μου;
- Δευτ. 32,35 ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῆ ὁ ποῦς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.
Δευτ. 32,35 Ἀναμφιβόλως θα τιμωρήσω αὐτοὺς εἰς ἡμέραν, που θα ἐκδηλωθῆ ἡ ὀργὴ μου, ὅταν θα σκοντάψουν τα πόδια των. Πλησιάζει ἡ ἡμέρα της καταστροφῆς των, ὅλα εἶναι ἔτοιμα δια την τιμωρίαν των.
- Δευτ. 32,36 ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται· εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους.
Δευτ. 32,36 Ὁ δίκαιος Θεὸς θα κρίνη και θα τιμωρήσῃ τον λαὸν του και θα πάρῃ ἰκανοποίησιν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ του ἀπὸ τους ἀποστατήσαντας δούλους του· διότι θα τους ἴδῃ παραλελυμένους λιπόψυχους και ἐξητλημένους ἀπὸ την ἐξορίαν, ἐγκαταλειμμένους και ἀπροστατεῦτους.
- Δευτ. 32,37 καὶ εἶπε Κύριος· ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθισαν ἐπ' αὐτοῖς;
Δευτ. 32,37 Καὶ ὁ Κύριος θα εἴπῃ τότε· που εἶναι οἱ θεοὶ των, στους οποίους εἶχον πεποιθήσιν;
Δευτ. 32,38 ὦν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθήετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.
Δευτ. 32,38 Που εἶναι οἱ θεοί, των οποίων τὸ λίπος των θυσιῶν των ἐτρώγατε και τον οἶνον των σπονδῶν των ἐπίνατε; Ας σηκωθοῦν τώρα, ας σας βοηθήσουν, ας γίνουν προστάται σας !
- Δευτ. 32,39 ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω, πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
Δευτ. 32,39 Ἰδέτε καλά, ἰδέτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς και δεν ὑπάρχει ἄλλος Θεὸς ἐκτὸς ἀπὸ ἐμέ. Ἐγὼ θανατῶνω και ἐγὼ ζωοποιῶ· ἐγὼ θα πλήξω και ἐγὼ θα θεραπεύσω. Δεν ὑπάρχει κανεὶς ὁποῖος θα ἠμπορέσῃ να βγάλῃ ἄνθρωπον ἀπὸ τα χέρια μου.
- Δευτ. 32,40 ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα, Σηκῶν στον οὐρανὸν τὸ χεῖρ μου, ὀρκίζομαι εἰς τὴν υψωμένην παντοδύναμον δεξιάν μου και λέγω· Ἐγὼ εἰμι ὁ αἰώνιος και ἀναλλοίωτος Θεός.
Δευτ. 32,41 ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεῖρ μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω·
Δευτ. 32,41 Ὀρκίζομαι ὅτι θα κάμω κοπτεράν τὴν μάχαιράν μου ὡσαν τὴν ἀστραπὴν, ὅτι τὸ χεῖρ μου θα ἀποστείλῃ τὴν δικαίαν τιμωρίαν κατὰ πάσης κακίας· θα τιμωρήσω τους εχθροὺς και θα ἀνταποδώσω ὅ,τι πρέπει εἰς ἐκείνους, που με μισοῦν.
- Δευτ. 32,42 μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν και αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
Δευτ. 32,42 Τα βέλη μου θα μεθύσουν ἀπὸ τὸ αἷμα, που θα χυθῆ, ἡ μάχαιρά μου θα φάγῃ κρέατα ἀμαρτωλῶν, θα ἰκανοποιηθῆ

- η δικαιοσύνη μου από το αίμα των φονευομένων και των αιχμαλώτων, από κεφάλια αρχόντων, που θα πέσουν.
- Δευτ. 32,43 εὐφράνθητε, οὐρανοί, ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ· εὐφράνθητε, ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
- Δευτ. 32,43 Δια τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης ας χαροῦν οἱ ουρανοὶ μαζὴ με τὸν Κύριον, ας προσκυνήσουν αὐτὸν ὅλοι οἱ ἄγγελοί του. Χαρήτε λαοὶ μαζὴ με τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ· ας ἐνισχύσουν τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ ὅλοι ὅσοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ Θεὸς ἐκδικεῖται τὸ αἷμα τῶν υἱῶν του. Θα ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον, θα τιμωρήσῃ τοὺς ἐχθροὺς του καὶ στοὺς μισούντας αὐτὸν θα ἀνταποδώσῃ κατὰ τὰ ἔργα τῶν καὶ ἐτσι θα καθάρῃ τὴν χώραν τοῦ λαοῦ του ἀπὸ τὰ κακὰ στοιχεῖα”.
- Δευτ. 32,44 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ὁδὴν ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ εἰσήλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.
- Δευτ. 32,44 Αὐτὴν τὴν ὁδὴν τὴν ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ἐδίδαξεν στοὺς Ἰσραηλίτας. Εἰσήλθε δε σὺν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ εἶπε εἰς τὰ αὐτιά του λαοῦ, αὐτὸς καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ὅλους τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.
- Δευτ. 32,45 καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 32,45 Ἐτελείωσεν ἐτσι ὁ Μωϋσῆς ομιλῶν πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας.
- Δευτ. 32,46 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὐς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον, ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου·
- Δευτ. 32,46 Ὁμως προσέθεσε πρὸς αὐτούς καὶ τὰ ἐξῆς· “δώσατε προσοχὴν ἀπὸ τὴν καρδίᾳ σας εἰς ὅλους τοὺς λόγους αὐτούς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ σήμερον κατὰ τὸν πλέον ἐπίσημον καὶ ἐντονὸν τρόπο σας ἀνεκοίνωσα, ὅτι θα διατάξετε τὰ παιδιὰ σας νὰ φυλάσσουν καὶ νὰ τηροῦν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Νόμου τούτου.
- Δευτ. 32,47 ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν, καὶ ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσατε αὐτήν.
- Δευτ. 32,47 Διότι δὲν εἶναι λόγος αὐτὸς κενὸς καὶ μάταιος, ἀλλὰ αὕτη αὕτη ἡ ζωὴ σας· διότι ἐφ’ ὅσον θα ἐφαρμόσετε τὸν νόμον τούτον τοῦ Θεοῦ, θα μακροημερεύσετε ἀσφαλῆς καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὴν γην, δια τὴν κληρονομίαν τῆς ὁποίας τώρα διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην.
- Δευτ. 32,48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων·
- Δευτ. 32,48 Καὶ ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην λέγων·
- Δευτ. 32,49 ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ τοῦτο, ὄρος Ναβαῦ, ὃ ἐστὶν ἐν γῇ Μωάβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχώ, καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εἰς κατάσχεσιν,
- Δευτ. 32,49 “ἀνέβα εἰς τὴν ὀροσειρὰν αὐτὴν Ἀβαρίμ, στο ὄρος Ναβαῦ, που ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν Μωάβ, ἀπέναντι ἀπὸ τῆς Ἰεριχώ, καὶ ἰδὲ τὴν γην Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδωμι στοὺς Ἰσραηλίτας πρὸς κατάκτησιν,
- Δευτ. 32,50 καὶ τελεύτα ἐν τῷ ὄρει, εἰς τὸ ἀναβαίνειν ἐκεῖ, καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαὸν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
- Δευτ. 32,50 καὶ ἀπόθανε ἐκεῖ ἐπάνω στο ὄρος που θα ἀνεβῆς, καὶ ἐτσι θα πρσατεθῆς στον λαὸν σου, ὅπως καὶ ὁ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, ὁ ὁποῖος ἀπέθανεν στο ὄρος Ὄρ, καὶ προσετέθη στον λαὸν του.
- Δευτ. 32,51 ὅτι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν, διότι οὐχ ἠγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
- Δευτ. 32,51 Ἀποθνήσκετε, συ καὶ ὁ Ἀαρὼν, χωρὶς νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν γην τῆς Ἐπαγγελίας, διότι παρηκούσατε τὴν ἐντολήν μου ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν θέσιν “ὔδωρ ἀναλογίας”, που εὐρίσκεται εἰς Κάδης μέσα εἰς τὴν ἐρήμον Σιν. Ἐδείξατε ἀνυπακοὴν καὶ δὲν με ἐδοξάσατε ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Δευτ. 32,52 ὅτι ἀπέναντι ὄψῃ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.
- Δευτ. 32,52 Ἀνέβα λοιπὸν στο ὄρος, διότι ἀπὸ ἐκεῖ θα ἴδῃς τὴν γην τῆς Ἐπαγγελίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁμως δὲν θα εἰσέλθῃς”.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 33

- Δευτ. 33,1 Καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἣν ἠύλογησε Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ·
- Δευτ. 33,1 Αὕτη δε εἶναι ἡ εὐλογία, με τὴν ὁποίαν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, εὐλόγησε τοὺς Ἰσραηλίτας πρὸ τῆς τελευτῆς του,
- Δευτ. 33,2 καὶ εἶπε· Κύριος ἐκ Σινὰ ἤκει καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηεῖρ ἡμῖν καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαράν σὺν μυριάσι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ.

- Δευτ. 33,2 και είπε· “ο Κυριος ήλθεν από το όρος Σινά, έλαμπεν η παρουσία του προς σας στο όρος Σηείρ, έφθασε ταχέως στο οροπέδιον Φαράν, εφάνηκε με τας μυριάδας των αγγέλων του ως συνοδούς του εις Καδης· μαζή του και εκ δεξιών του υπήρχον τα τάγματα των αγγέλων.
- Δευτ. 33,3 και έφείσατο του̑ λαο̑ αυτού, και πάντες οι ήγιασμένοι υπό τας χεϊράς σου· και ο̑τοι υπό σέ εισι, και έδέξατο από τών λόγων αυτού
- Δευτ. 33,3 Ελυπήθη ο Κυριος τον λαόν του και τον έσωσε. Ολοι αυτοί οι Ισραηλίται, οι αφιερωμένοι εις σέ, ευρίσκονται υπό την προστασίαν σου· επήραν από το στόμα αυτού του Θεού
- Δευτ. 33,4 νόμον, όν ένετείλατο ήμίν Μωυσής, κληρονομίαν συναγωγαι̑ς Ιακώβ.
- Δευτ. 33,4 νόμον, τον οποίον διέταξεν ο Μωϋσής εις ημάς ως πολύτιμον πνευματικήν κληρονομίαν δια τας φυλάς του Ιακώβ.
- Δευτ. 33,5 και έσται έν τῷ ήγαπημένῳ αρχων, συναχθέντων αρχόντων λαών ήμα φυλαι̑ς Ισραήλ.
- Δευτ. 33,5 Αυτός ο Θεός θα είναι αρχων του ηγαπημένου του ισραηλιτικού λαο̑ τώρα, αλλά και όταν αι φυλαί του Ισραήλ και οι αρχοντές των συναχθούν εις την γην της Επαγγελίας.
- Δευτ. 33,6 ζήτω Ρουβήν και μη άποθανέτω και έστω πολὺς έν αριθμῷ.
- Δευτ. 33,6 Ας ζή η φυλή του Ρουβήμ και ας μη αποθάνη και πολυάριθμοι ας είναι οι απόγονοί της.
- Δευτ. 33,7 και αύτη Ιούδα. εισάκουσον, Κύριε, φωνής Ιούδα, και εις τόν λαόν αυτού εισέλθοισαν· αι χεϊρες αυτού διακρινου̑σιν αύτῶ, και βοηθός έκ τών έχθρών αυτού έση.
- Δευτ. 33,7 Ιδού και η ευλογία του Ιούδα· Ακουσον, Κυριε, την δέησιν του Ιούδα. Ας ενταχθή και η φυλή αυτή στον λαόν του Θεού, τα χέρια των ανδρών αυτής θα διοικούν τον λαόν και συ ο Θεός θα εισαι βοηθός του λαο̑ αυτού εναντίον των εχθρών του”.
- Δευτ. 33,8 και τῷ Λευι̑ εἶπε· δότε Λευι̑ δήλους αυτού και αλήθειαν αυτού, τῷ άνδρι̑ τῷ όσίῳ, όν έπειρασαν αύτόν έν πείρα, έλοιδόρησαν αύτόν επί ὕδατος άντιλογίας·
- Δευτ. 33,8 Δια δε την φυλήν του Λευι̑ ειπεν ο Μωϋσής· “δώσατε στον από την φυλήν του Λευι̑ καταγόμενον όσιον άνδρα, στον Ααρών τον οποίον οι Ισραηλίται έθλιψαν στον τόπον του “Πειρασμού”, τον ενέπειξαν στο “Υδωρ της άντιλογίας”, δώσατε ως αρχιερατικά διάσημά του την “Δηλωσιν” και την “Αλήθειαν”.
- Δευτ. 33,9 ό λέγων τῷ πατρι̑ και τῇ μητρι̑· οὐχ έώρακά σε, και τούς αδελφούς αυτού οὐκ έπέγνω και τούς υιούς αυτού άπέγνω· εφύλαξε τὰ λόγια σου και τήν διαθήκην σου διετήρησε.
- Δευτ. 33,9 Η φυλή του Λευι̑ γεμάτη ιερόν ζήλον ειπε κατά την κατασκευήν του χρυσο̑ μόσχου, προς τους στενωτάτους συγγενείς, τα τέκνα προς τον πατέρα και την μητέρα· Δεν σε έχω ιδει άλλην φοράν· προς τους αδελφούς· Δεν σας αναγνωρίζω ως αδελφούς· και προς τους υιούς· σας απαρνούμαι. Η φυλή του Λευι̑ με την σαμπεριφοράν της αυτήν εφύλαξε τα λόγια σου, ετήρησε την διαθήκην σου.
- Δευτ. 33,10 δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ιακώβ και τόν νόμον σου τῷ Ισραήλ· επιθήσουσι θυμίαμα έν όργῃ σου δια παντός επί τὸ θυσιαστήριόν σου.
- Δευτ. 33,10 Οι Λευι̑ται θα διδάξουν και θα κάμουν γνωστά στους Ισραηλίτας τας εντολάς και τους νόμους σου αυτοί θα θέτουν θυμίαμα πάντοτε στο θυσιαστήριόν σου, δια να σε εξευμενίζουν, όταν δικαίως οργίζεσαι κατά των Ισραηλιτών.
- Δευτ. 33,11 εύλόγησον, Κύριε, τήν ισχύν αυτού και τὰ έργα τών χειρών αυτού δέξαι· κάταξον όσφύν έχθρών έπανεστηκότων αύτῶ, και οι̑ μισου̑ντες αύτόν μη άναστήτωσησαν.
- Δευτ. 33,11 Ευλόγησε λοιπόν, Κυριε, και ενίσχυσε την δύναμιν της φυλής αυτής και πρόσδεξαι τας θυσίας των χειρών των. Συντριψε την σπονδυλικήν στήλην των εχθρών της, οι οποίοι ήθελον επαναστατήσει εναντίον αυτής. Οσοι δε μισούν αυτήν την φυλήν ας μη σηκωθούν ποτέ από το χώμα”.
- Δευτ. 33,12 και τῷ Βενιαμίν̑ εἶπεν· ήγαπημένος υπό Κυρίου κατασκηνώσει πεπειθώς, και ό Θεός σκιάζει έπ’ αύτῶ πάσας τὰς ήμέρας, και άνά μέσον τών ὤμων αυτού κατέπαυσε.
- Δευτ. 33,12 Εις δε την φυλήν Βενιαμίν̑ ειπε· “αγαπημένη από τον Θεόν αυτή η φυλή θα κατοική με πίστιν και πεποίθησιν, ο δε Θεός θα σκεπάζη προστατευτικώς αυτήν όλας τας ήμέρας και ασφαλή θα την φέρη στον ωμόν του και θα την αναπαύση”.
- Δευτ. 33,13 και τῷ Ιωσήφ̑ εἶπεν· άπ’ εύλογίας Κυρίου ή γῆ αυτού, από ὠρών ούρανο̑ και δρόσου και από άβύσσων πηγών κάτωθεν
- Δευτ. 33,13 Εις δε την φυλήν του Ιωσήφ̑ ειπε· “ευλογημένη από τον Κυριον και πλουσία θα είναι η χώρα της φυλής αυτής· θα απολαμβάνη τας δωρεάς των εποχών του ουρανο̑, την ευεργετικήν δρόσον και τα πηγαία ύδατα, που θα αναβλύζουν από την γην.
- Δευτ. 33,14 και καθ’ ὠραν γενημάτων ήλιου τροπών και από συνόδων μηνών,
- Δευτ. 33,14 Από τα προϊόντα εκάστης εποχής, η οποία θα κανονίζεται από τας θέσστου ηλίου και την διαδοχήν των μηνών,
- Δευτ. 33,15 από κορυφής ὀρέων αρχῆς και από κορυφής βουνών άενάων
- Δευτ. 33,15 από τους καρπούς της κορυφής αιωνοβίων ὀρέων, από τους καρπούς αρχαιοτάτων λόφων·
- Δευτ. 33,16 και καθ’ ὠραν γῆς πληρώσεως. και τὰ δεκτὰ τῷ όφθέντι έν τῇ βάρῳ έλθοισαν επί κεφαλήν Ιωσήφ, και επί κορυφής δοξασθεις έπ’ άδελφοῖς.

- Δευτ. 33,16 εις εκάστην εποχήν η χώρα της φυλής αυτής θα είναι γεμάτη από αγαθά. Και κάθε τι άλλο ευάρεστον στον Θεόν, ο οποίος είχε παρουσιασθή εις την βάτον, ας έλθη ως ευλογία εις την κεφαλήν του Ιωσήφ, εις την φυλήν εκείνου ο οποίος είχε δοξασθή μεταξύ των αδελφών του.
- Δευτ. 33,17 πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ, κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς, αὗται μυριάδες Ἐφραΐμ, καὶ αὗται χιλιάδες Μανασσή.
- Δευτ. 33,17 Θα είναι ρωμαλέα και ωραία ωσάν τον πρωτότοκον μόσχον ταύρου, η δύναμις της, ωσάν την δύναμιν του μονοκέρωτος. Με την ισχύν της θα καταβάλῃ συγχρόνως λαούς μέχρι των άκρων της γης. Τέτοιοι θα είναι οι αναρίθμητοι απόγονοι της φυλής του Εφραΐμ και τέτοιοι θα είναι αι χιλιάδες απόγονοι του Μανασσή, των δύο αυτών τέκνων του Ιωσήφ”.
- Δευτ. 33,18 καὶ τῶ Ζαβουλῶν εἶπεν· εὐφράνθητι, Ζαβουλῶν, ἐν ἔξοδιᾳ σου καὶ Ἰσάαχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ.
- Δευτ. 33,18 Δια δε την φυλήν του Ζαβουλών ειπεν· “ας ευφρανθή ο Ζαβουλών με τα ταξίδια και τας συναλλαγάς του προς άλλους λαούς και ο Ισάαχαρ εις τας αγροτικὰς του περιοχάς.
- Δευτ. 33,19 ἔθνη ἔξολοθρεύσουσι, καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων.
- Δευτ. 33,19 Πολλοὺς εχθρικούς λαοὺς θα καταστρέψουν αι δύο αυταὶ φυλαί. Εἰς τα μέρη εκείνα θα προσφέρετε θυσίαν δικαιοσύνης προς τον Θεόν και θα επικαλήσθε το όνομά του. Θα απολαύσετε τον πλούτον της θαλάσσης και το εμπόριον αυτών, που κατοικούν εις τας παραλίας”.
- Δευτ. 33,20 καὶ τῶ Γὰδ εἶπεν· εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γὰδ· ὡς λέων ἐνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.
- Δευτ. 33,20 Δια την φυλήν του Γαδ ειπε· “δοξασιμένος ας είναι ο Θεός, ο οποίος ευρύνει την περιοχὴν της φυλής Γαδ. Η φυλή αυτή, αφού ως λέων συνέτριπεν εχθρικές χείρας και άρχοντας λαών, ανεπαύθη.
- Δευτ. 33,21 καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραήλ.
- Δευτ. 33,21 Εἶδε και επροτίμησε τας πρώτας ευφόρους κατακτήσεις των Ισραηλιτῶν ανατολικῶς του Ιορδάνου, έλαβεν ως μερίδιόν της αυτήν την γην εις συγκέντρωσιν των αρχόντων του Ισραήλ, του Μωϋσέως και του Ιησοῦ του Ναυή μαζί με τους αρχηγούς των φυλών. Ο Κυριος δικαίαν κρίσιν και απόφασιν έκαμε δια την φυλήν αυτήν, όπως και αυτή δικαίως και φιλαδέλφως έφερθη προς τας άλλας φυλάς”.
- Δευτ. 33,22 καὶ τῶ Δὰν εἶπε· Δὰν σκύμνος λέοντος καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασάν.
- Δευτ. 33,22 Δια την φυλήν Δαν ειπε· “η φυλή Δαν είναι νεαρός λέων, ορμά από την χώραν Βασάν”.
- Δευτ. 33,23 καὶ τῶ Νεφθαλί εἶπε· Νεφθαλί πλησμονὴ δεκτῶν καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίας παρὰ Κυρίου· θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει.
- Δευτ. 33,23 Δια την φυλήν του Νεφθαλι ειπε· “Νεφθαλί, γεμάτη από θείας ευλογίας, ας χορτάση από τας δωρεάς του Κυρίου. Θα πάρη ως κληρονομίας της περιοχάς προς θάλασσαν και προς Νοτον”.
- Δευτ. 33,24 καὶ τῶ Ἀσήρ εἶπεν· εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσήρ καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ·
- Δευτ. 33,24 Δια την φυλήν Ασήρ ειπεν· “ευλογημένη η φυλή Ασήρ μεταξύ των άλλων φυλών. Θα είναι η ευνοουμένη και αγαπημένη μεταξύ των άλλων φυλών· η περιοχὴ της θα είναι πλουσία εις ελαιόδενδρα.
- Δευτ. 33,25 σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται, ὡς αἱ ἡμέραι σου ἢ ἰσχύς σου.
- Δευτ. 33,25 Το υπόδημά της θα είναι από σίδηρον και χαλκόν· η δύναμις της θα είναι καθ' όλην την διάρκειαν της ζωής της.
- Δευτ. 33,26 οὐκ ἔστιν ὡσπερ ὁ Θεὸς τοῦ ἠγαπημένου· ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθὸς σου καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.
- Δευτ. 33,26 Δεν υπάρχει άλλος Θεός, όπως ο Θεός του αγαπημένου Ισραηλιτικῶν λαοῦ. Ο Θεός, που επιβαίνει εις τα νέφη του ουρανοῦ και είναι μεγαλοπρεπής στο στερέωμα της γης, θα έρχεται εις βοήθειάν σου.
- Δευτ. 33,27 καὶ σκεπάσει σε Θεοῦ ἀρχὴ καὶ ὑπὸ ἰσχύ βραχιόνων ἀενάων καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων· ἀπόλοιο.
- Δευτ. 33,27 Θα σε προστατεύσῃ η εξουσία του Θεοῦ, οι αιώνιοι ακατανίκητοι βραχιόνες του. Αυτός θα εκδιώξῃ από εμπρός σου τους εχθρούς σου λέγων· “Κρημνισθήτε εις την καταιστροφήν !
- Δευτ. 33,28 καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ, ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτῶ συννεφεῖς δρόσῳ.
- Δευτ. 33,28 Θα κατοικήσῃ ο Ισραηλιτικὸς λαὸς ασφαλὴς και σταθερός εις την γην του Ιακώβ, η οποία θα είναι πλουσία εις σίτον και οἶνον, ο δε ουρανός της θα στέλλῃ από τα νέφη του την κατάλληλον βροχὴν.
- Δευτ. 33,29 μακάριος σὺ, Ἰσραὴλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθὸς σου, καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.
- Δευτ. 33,29 Μακάριος είσαι συ, λαέ του Ισραήλ. Ποιὸς άλλος λαὸς είναι ὁμοιος με σέ, ο οποίος ευρίσκεις και ασφαλίζεις την σωτηριαν σου υπό του Κυρίου; Ο Θεός, ο βοηθός σου, θα σε υπερασπίζεται και τότε η μαχαιρά σου θα είναι καύχημα νίκης δια σέ. Οι εχθροὶ σου θα πλανηθοῦν και θα ομιλήσουν ψεῆδη δια σέ, αλλά συ θα πατήσης επάνω

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 34

- Δευτ. 34,1 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβώθ Μωάβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ κορυφὴν Φασγά, ἣ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Ἰεριχώ. καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν
- Δευτ. 34,1 Ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὴν Ἀραβώθ τῆς χώρας Μωάβ στο ὄρος Ναβαῦ, εἰς τὴν κορυφὴν Φασγά, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰεριχώ. Καὶ ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἐκεῖνην ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος ὅλην τὴν χώραν Γαλαὰδ μέχρι τῆς χώρας τῆς φυλῆς Δαν·
- Δευτ. 34,2 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης
- Δευτ. 34,2 ὅλην τὴν χώραν τοῦ Ἐφραΐμ καὶ τοῦ Μανασσῆ καὶ ὅλην τὴν γῆν τῆς φυλῆς Ἰούδα μέχρι τῆς Μεσογείου Θαλάσσης.
- Δευτ. 34,3 καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ περὶχωρα Ἰεριχώ, πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ.
- Δευτ. 34,3 Ἐδειξεν ἐπίσης εἰς αὐτὸν τὴν ἔρημον καὶ τὰ περὶχωρα τῆς Ἰεριχούς, ἡ ὁποία εἶναι πόλις τῶν φοινίκων, μέχρι τῆς πόλεως Σηγώρ.
- Δευτ. 34,4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· αὕτη ἡ γῆ, ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ λέγων· τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.
- Δευτ. 34,4 Εἶτε δε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “αὕτη εἶναι ἡ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, δια τὴν ὁποῖαν ὠρκίσθην στον Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ λέγων· στοὺς ἀπογόνους σας θα δώσω αὐτήν. Λοιπὸν, αὐτήν τὴν χώραν ἔδειξα τώρα εἰς τὰ μάτια σου. Σὺ ὅμως ἐκεῖ δεν θα εἰσέλθῃς” !
- Δευτ. 34,5 καὶ ἐτελεύτησε Μωυσῆς ὁ οἰκέτης Κυρίου ἐν γῆ Μωάβ διὰ ῥήματος Κυρίου.
- Δευτ. 34,5 Ὁ Μωϋσῆς, ὁ δούλος τοῦ Κυρίου, ἐπέθανεν εἰς τὴν χώραν Μωάβ, σύμφωνα με τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
- Δευτ. 34,6 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαὶ ἐγγύς οἴκου Φογώρ· καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δευτ. 34,6 Ἐθαψαν αὐτὸν εἰς τὴν Γαί, πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Φογώρ. Κανεὶς δεν εἶδε τὸν τάφον τοῦ μέχρις αὐτῆς τῆς ἡμέρας.
- Δευτ. 34,7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτόν· οὐκ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελώνια αὐτοῦ.
- Δευτ. 34,7 Ἦτο δε ὁ Μωϋσῆς ὅταν ἀπέθανεν ἑκατὸν εἴκοσιν ἐτῶν. Ἡ ὄρασις τοῦ δεν ἀδυνατίσῃ καὶ αἱ φυσικαὶ τοῦ δυνάμεις δεν ὀλιγόστεισαν.
- Δευτ. 34,8 καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσῆν ἐν Ἀραβώθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ τριάκοντα ἡμέρας· καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ.
- Δευτ. 34,8 Οἱ Ἰσραηλίται ἐκλαυσαν τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν Ἀραβώθ τῆς Μωάβ πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰεριχώ, ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας. Ἐτσι δε ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους καὶ τοῦ κλαυθμοῦ δια τὸν Μωϋσῆν.
- Δευτ. 34,9 καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Δευτ. 34,9 Ὁ δε Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, ἐγέμισεν ἀπὸ πνεύμα σοφίας, διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχε θέσει τὰς χεῖρας τοῦ ἐπάνω εἰς αὐτόν καὶ τοῦ μετεβίβασε τὴν ἐξουσίαν. Οἱ Ἰσραηλίται ὑπήκουσαν εἰς αὐτόν καὶ ἔκαμαν ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.
- Δευτ. 34,10 καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον,
- Δευτ. 34,10 Δεν ἐνεφανίσθη πλέον προφήτης ὅμοιος με τὸν Μωϋσῆν, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρόσωπον πρὸς πρόσωπον,
- Δευτ. 34,11 ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ Φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ,
- Δευτ. 34,11 εἰς ὅλα τὰ σημεία καὶ θαύματα, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποῖων ἐστειλεν αὐτόν ὁ Κύριος εἰς τὴν Αἰγύπτου ἐνώπιον τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ καὶ ὅλης τῆς Αἰγύπτου,
- Δευτ. 34,12 τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἐναντι παντὸς Ἰσραὴλ.
- Δευτ. 34,12 τὰ αξιοθαύμαστα καὶ τὰ μεγάλα ἔργα καὶ τὴν ἀκατανίκητον δυνάμιν, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν.